

Országgyűlési Napló

Dr. Hiller István, Jakab István és dr. Latorcai János
elnöklete alatt

Jegyzők: ***Földi László, Mirkóczki Ádám, Móring József Attila,***
Schmuck Erzsébet, dr. Szűcs Lajos

Az ülésnap megnyitása.....	16331
Napirenden kívüli felszólalók:	
<i>Sallai R. Benedek</i> (LMP).....	16331
<i>Dr. Bitay Márton Örs</i> földművelésügyi minisztériumi államtitkár	16333
<i>Firtl Mátyás</i> (KDNP).....	16335
<i>Dr. Rétvári Bence</i> emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	16336
<i>Korózs Lajos</i> (MSZP)	16338
<i>Dr. Rétvári Bence</i> emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	16340
<i>Mirkóczki Ádám</i> (Jobbik)	16341
<i>Dr. Rétvári Bence</i> emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	16343
<i>Németh Szilárd István</i> (Fidesz)	16345
<i>Kontrát Károly</i> belügyminisztériumi államtitkár	16347
Üzenet az Európai Unió vezetőinek című országgyűlési határozati javaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	16348
Magyarország 2015. évi központi költségvetéséről szóló 2014. évi C. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat zárószavazása	16349
A közbeszerzésekről szóló törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	16349
Az egyes fogyasztói kölcsönszerződésekből eredő követelések forintra átváltásával kapcsolatos kérdések rendezéséről szóló törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás.....	16351
Személyi ügy:	
Új bizottsági tisztségviselők és tag megválasztása	16351
Az egyes tőkepiaci és biztosítási tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája	16351
Varga Mihály nemzetgazdasági miniszter, a napirendi pont előadója.....	16352
Felszólalók:	
<i>Dr. Galambos Dénes</i> , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	16355
<i>Dr. Józsa István</i> , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	16358
<i>Dr. Hargitai János</i> , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	16362
<i>Z. Kárpát Dániel</i> , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	16363
<i>Schmuck Erzsébet</i> , az LMP képviselőcsoportja részéről	16365
A Magyarország és a Liechtensteini Hercegség között a jövedelem- és a vagyonadók területén a kettős adóztatás elkerüléséről és az adóztatás kijátszásának megakadályozásáról szóló egyezmény kihirdetéséről szóló törvényjavaslat általános vitája	16367
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója	16367
Felszólalók:	
<i>Bartos Mónika</i> , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	16368
<i>Demeter Márta</i> , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	16369
<i>Bana Tibor</i> , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	16371
<i>Ikotity István</i> , az LMP képviselőcsoportja részéről.....	16372
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza	16373

A temetőkről és a temetkezésről szóló 1999. évi XLIII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája	16374
L. Simon László (Fidesz), a napirendi pont előadója.....	16374

Felszólalók:

Pogácsás Tibor belügyminisztériumi államtitkár	16375
Kiss László , az MSZP képviselőcsoportja részéről	16376
Dr. Vejkey Imre , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	16376
Hegedűs Lorántné , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	16377
Sallai R. Benedek , az LMP képviselőcsoportja részéről.....	16378
Demeter Zoltán (Fidesz).....	16381
Gúr Nándor (MSZP)	16382
L. Simon László (Fidesz) előterjesztői válasza	16383

A villamos energiáról szóló 2007. évi LXXXVI. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája	16386
Döntés ülésvezetési kérdésben	16386
L. Simon László , a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előadója	16386

Felszólalók:

Németh Szilárd István , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	16388
Dr. Tóth Bertalan , az MSZP képviselőcsoportja részéről	16389
Dr. Latorcai János , a KDNP képviselőcsoportja részéről	16392
Kepli Lajos , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	16394
Schmuck Erzsébet , az LMP képviselőcsoportja részéről	16397
Gúr Nándor (MSZP)	16399
L. Simon László , a Miniszterelnökség államtitkárának válasza	16402

A köziratokról, a közlevéltárakról és a magánlevéltári anyag védelméről szóló 1995. évi LXVI. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája	16406
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója	16406
Döntés ülésvezetési kérdésben	16410

Felszólalók:

Simon Róbert Balázs , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	16410
Dr. Hiller István , az MSZP képviselőcsoportja részéről	16411
Kiss László , az MSZP képviselőcsoportja részéről	16414
Dr. Hoffmann Rózsa , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	16415
Dr. Staudt Gábor , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	16417
Varju László (független).....	16422
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	16423

Az egyes polgári és büntetőügyekben eljáró bíróságok illetékességéről szóló törvényjavaslat általános vitája	16424
Tuzson Bence (Fidesz), a napirendi pont előadója	16424

Felszólalók:

Dr. Répássy Róbert igazságügyi minisztériumi államtitkár	16426
Dr. Salacz László , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	16427
Dr. Bárándy Gergely , az MSZP képviselőcsoportja részéről	16428
Dr. Vejkey Imre , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	16430
Dr. Staudt Gábor , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	16431
Dr. Schiffer András , az LMP képviselőcsoportja részéről.....	16436
Dr. Répássy Róbert igazságügyi minisztériumi államtitkár	16439
Dr. Schiffer András (LMP).....	16441
Dr. Bárándy Gergely (MSZP)	16442
Révész Máriusz (Fidesz).....	16442
Dr. Staudt Gábor (Jobbik).....	16443
Szilágyi György (Jobbik).....	16444
Dr. Répássy Róbert igazságügyi minisztériumi államtitkár	16447

Dr. Bárándy Gergely (MSZP)	16448
Szilágyi György (Jobbik).....	16452
Révész Máriusz (Fidesz).....	16454
Dr. Bárándy Gergely (MSZP)	16455
Tuzson Bence (Fidesz) előterjesztői válasza.....	16456

A bűncselekmények áldozatainak jogaira, támogatására és védelmére vonatkozó minimumszabályok megállapításáról és a 2001/220/IB tanácsi kerethatározat felváltásáról szóló, 2012. október 25-i 2012/29/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv átültetése érdekében szükséges egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája .....

Dr. Répássy Róbert igazságügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója..... 16459
Felszólalók:

Dr. Salacz László , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	16463
Dr. Bárándy Gergely , az MSZP képviselőcsoportja részéről	16465
Dr. Vejkey Imre , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	16468
Dr. Staudt Gábor , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	16471
Dr. Répássy Róbert igazságügyi minisztériumi államtitkár válasza.....	16476

A bűnügyi nyilvántartási rendszerről az Európai Unió tagállamainak bíróságai által magyar állampolgárokkal szemben hozott ítéletek nyilvántartásáról, valamint a bűnügyi és rendészeti biometrikus adatok nyilvántartásáról szóló 2009. évi XLVII. törvény és azzal összefüggésben más törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája .....

Dr. Répássy Róbert igazságügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója.....16476
Felszólalók:

Dr. Salacz László , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	16482
Dr. Bárándy Gergely , az MSZP képviselőcsoportja részéről	16484
Dr. Vejkey Imre , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	16486
Dr. Staudt Gábor , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	16487
Dr. Répássy Róbert igazságügyi minisztériumi államtitkár	16490
Dr. Répássy Róbert igazságügyi minisztériumi államtitkár válasza.....	16491

Napirenden kívüli felszólalók:

Sallai R. Benedek (LMP).....	16491
Schmuck Erzsébet (LMP)	16493

Az ülésnap bezárása..... 16496

Az ülésen jelen voltak:

L. SIMON LÁSZLÓ, a Miniszterelnökség államtitkára, DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi minisztériumi államtitkár, DR. BITAY MÁRTON ÖRS földművelésügyi minisztériumi államtitkár, DR. NAGY ISTVÁN államtitkár, DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, DR. SIMICSKÓ ISTVÁN honvédelmi miniszter, VARGHA TAMÁS államtitkár, VARGA MIHÁLY nemzetgazdasági miniszter, KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár, POGÁCSÁS TIBOR államtitkár, DR. RÉTVÁRI BENCE emberi erőforrások minisztériumi államtitkár, DR. SEMJÉN ZSOLT tárca nélküli miniszter.

Az Országgyűlés őszi ülészakának
2. ülésnapja
2015. szeptember 22-én, kedden
(9.01 óra - Elnök: dr. Latorcai János
Jegyző: Mirkóczki Ádám)

ELNÖK: Jó reggelt kívánok, tisztelt képviselőtársaim! Szeretettel köszöntöm valamennyiüket.

Az Országgyűlés őszi ülészakának 2. **ülésnapját megnyitom.** Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Moring József Attila és Mirkóczki Ádám jegyző urak lesznek segítségemre.

Köszöntöm kedves vendégeinket és mindazokat, akik figyelemmel kísérik mai munkánkat.

Napirend előtti felszólalások következnek. Elsőnek megadom a szót Sallai R. Benedek képviselő úrnak, az LMP képviselőcsoportjából, aki „Az eltékozt ország” címmel kíván napirend előtt felszólalni. Parancsoljon, képviselő úr!

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! A termőföld-privatizációval kapcsolatban ellenvéleményeinknek már több helyen hangot adtunk, ugyanakkor sajnos itt a parlament keretein belül egyszerűen nem nyílt meg a párbeszéd lehetősége, és egyszerűen nincs meg az a keret, hogy erről itt tudjunk beszélni.

Miniszterelnök úr többször elmondta tegnap a menekültválság kapcsán, hogy nemzeti összefogásra lenne szükség, arra lenne szükség, hogy meghallgassuk egymást, hogy figyelembe vegyük egymás véleményét, és mi ugyanezt tudnánk kérni a termőföld-privatizáció ügyében, hogy milyen jó lenne, ha párbeszéd folyna erről.

Kérem, higgyék el nekem, hogy semmiféle politikai szempont nem hajt, amikor azt állítom, hogy véleményem szerint egy rettenetesen elhibázott és buta döntés az állami földek értékesítése. Teljesen egyértelműen látszódik az elmúlt 25 évből, hogy nyilvánvalóan a különböző kormányok különböző, számukra kedvesebb csoportoknak próbáltak bérleti jogokat biztosítani, de ennek ellenére így vagy úgy, de ezek a földek hozzá tudtak járulni a vidéki népességmegtartó erőhöz, ezek a földek igenis hozzá tudtak járulni valamilyen formában ahhoz, hogy a vidéki munkahelyek megmaradhassanak.

Az állam közvetlenül csak ezzel tud beavatkozni a vidékpolitikába, és csak ezzel tud közvetlenül birtokpolitikai célokat szolgálni. Ha kiengedi a kezéből azt a jogot, hogy a jövőben bármilyen kormánynak hatása lehessen a vidék folyamataira, ha lemond arról, hogy az állam saját földtulajdonán keresztül tulajdonosként előírásokat, elvárásokat fogalmazzon meg, hogy mi történjen a termőföldön, akkor nagyjából a vidékről mond le. Amíg az állam tulajdonos, addig megvan az esélye, hogy azt mondja, hogy itt olyan termelési struktúra kezdődjön meg, amely leginkább szolgálja a közcélokat. Addig mondhatja

azt, hogy ehhez foglalkoztatás párosuljon, és 50 hektáronként kelljen felvenni egy embert. Mondhatja azt, hogy létre lehet hozni állami gazdaságokat a teljesen munkahely nélküli kistelepüléseken, és meg lehet teremteni azt, hogy az állam a foglalkoztató szerepét növelni tudja. De ha a tulajdonjogáról lemond, akkor nyilvánvalóan lemond arról, hogy bármilyen hatással legyen mindezekre a folyamatokra.

Nyilvánvalóan sokat vitatkoztunk már a Parlament falain belül arról, hogy milyen volt ez a fideszes pályázati rendszer, nyilvánvalóan más szemszögből másképp látjuk ezeket az eredményeket, amiket fel lehet mutatni, és nyilvánvalóan azt is látjuk, hogy a motivációk között ott van az, hogy a különböző új pályázók, akik a kormány számára kedvesek, azok nem nagyon akarják és nem nagyon tudják teljesíteni a pályázati vállalásaikat, foglalkoztatást, állattartás-növelést és így tovább. Emiatt legjobb, ha tulajdonba kerül a terület, hogy ezen kötelezettségektől megszabaduljanak.

Nyilvánvalóan látható az, hogy a kormány bármennyi pénzt el tud költeni bármire, tehát a bevétel jó. Tehát a kormány motivációit értjük. Ugyanakkor arra szeretném felhívni a figyelmet, hogy a kormánynak a tulajdonosi jogok gyakorlásával kapcsolatos feladatai mellett van egy közjóért végzett feladata is, és a közjóért végzett feladattal teljesen ellentétes az, amit most tulajdonosként tenni akar. Minden egyes örökös, aki megörököl valami vagyont, az gyarapítani próbálja azt, az hozzátenni kíván valamit és gyarapítani a közös tulajdont. Ez az Orbán-kormány feléli ezt a vagyont, amit örökölt, egyszerűen elherdálja ezt, és lemond arról, hogy bármilyen kormány esetében legyen érdemi változás.

Nyilvánvalóan ez egy rendkívül elhibázott lépés, és ezért nem akarok arról beszélni, hogy a kormányrendelet különböző tervezései miért rosszak; miért rossz az, hogy gyakorlatilag hiába mondják azt, hogy a bérlők a bérleti jog kapcsán nem feltétlenül rendelkeznek elővásárlási joggal, ha 20 évig, 35 évig azt más nem fogja tudni megvenni.

Nyilvánvalóan látszódik, hogy itt a kisgazdálkodók nem játszanak, hiszen 3 hektár felett a nyilvános licitekben, akinek több pénze van, az viszi a földet. Nyilvánvalóan látszódik a kormányrendelet-tervezetből az, hogy itt a földforgalmi törvényt is megkezdik, hiszen elővásárlási rendszerben, akik nem tették meg a kezdő licitet, azok nem is élhettek az elővásárlási jogukkal. Látszódik az, hogy a kisgazdálkodók nem férhetnek hozzá ehhez a földhöz. Mindezek kapcsán az tűnik fel, itt a célcsoport nem az, akiről önök beszélnek. Vagy a jelenlegi bérlők, akik szabadulnának a kötelezettségeiktől, vagy pedig azok a befektetők, akiknek nem probléma az, hogy 20 évig, 35 évig nem jutnak hozzá a földhöz. Nem szól semmi emellett, nem tudom, hogyan lehetne eltántorítani önöket ettől a nagyon-nagyon buta elképzeléstől, és jó lenne, ha valós érveket mondanának mellette.

Államtitkár Úr! Ön egy magasan képzett fiatal ember. Arra kérném, hogy ha megteszi azt, ne egy demagóg, populista butaságot, személyeskedő választ adjon, mint oly sokszor szokott, hanem mondjon valami értelmes választ, próbálja meg valamilyen érvekkel alátámasztani azt, hogy ez miért jó kormányzati intézkedés. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A napirend előtti felszólalásra a kormány részéről Bitay Márton Örs államtitkár úr válaszol. Parancsoljon!

DR. BITAY MÁRTON ÖRS földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Hasonló bókokkal kezdeném én is, amit a képviselő úr elmondott. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Természetesen nem azért, hogy bármilyen demagógiát mondjon az ember vagy nem, de azért mégiscsak idekíváncozik, a sajtóban megjelent információk szerint ön azt nyilatkozta, hogy ha lesz ilyen program, akkor szeretne rajta részt venni és vásárolni. Nem tudom, hogy ez igaz-e vagy nem, a sajtóban egy ilyen állítás elhangzott. De egyébként jól teszi, nagyon helyesen, hiszen ön egy tisztességes földműves ember, ha megengedi ezt a minősítést, akkor innen nézve úgy tűnik, hogy földművesként sokkal gyakorlottabb és ügyesebb, mint politikusként, úgyhogy nagyon helyesen teszi, ha szeretne vásárolni ezen a pályázaton, mert igaza van önnek, a helyben élő családi gazdákat próbáljuk ezzel segíteni.

Néhány kérdésben viszont szeretnék segíteni önnek, amit elmondott, hogy akkor pontosan hogy is néz ki a dolog. A „privatizáció” szót én értem, hogy politikailag miért fontos hangsúlyozni, de itt nem egy privatizációról van szó, hanem egy nyilvános árverésről. A kettő között azért egy elég nagy különbség van. Az egyik az valamilyen magánosítási folyamat valamilyen eljárásban, a másikon pedig van egy törvény, meg van egy árverés, és aki megfelel a törvénynek, illetőleg a legtöbb pénzt adja, az meg tudja vásárolni ezt a területet.

Azt mondta, hogy parlamenti párbeszéd nem volt erről. Engedje meg, hogy sérelmezsem a választ, amit a múltkor Fazekas miniszter úrnak is adott, felolvasta a Nemzeti Földalapról szóló törvényt, amiben elfelejtette azt a passzust felolvasni, ami az értékesítésről szól. És azért kapcsolódik össze a két dolog, mert a Nemzeti Földalapról szóló törvény egy kétharmados törvény, ezt a kétharmados törvényt önök is megszavazták. Személy szerint ön akkor még nem ült a parlamentben, de az LMP-frakció megszavazta, meglátásom szerint nagyon helyesen, mert az állami vagyonnal való felelős gazdálkodásról szól.

Az állami földek, mindig így mondta - igaza van, ezek állami földek, amiket értékesítünk, csak szeretném nyomatékosítani, hogy itt kifejezetten szántóföldekről beszélünk, tehát erdőről nem beszélünk, védett természeti területekről nem beszélünk. És ha már védett természeti terület, akkor említette, hogy

más ember az örökségét megpróbálja gyarapítani, az állam miért nem ezt teszi. A védett természeti területeknél pontosan ezt tesszük, több mint ötezer hektárt vásároltunk már 2010 óta. A védett természeti területekre, mint ahogy azt ön is pontosan tudja, van egy jogszabály, ami alapján az államnak egyébként kutya kötelessége is ezeknek a védett természeti területeknek egy bizonyos részét megvásárolni.

Azt nagyon szépen köszönöm, hogy hosszú vita után itt jegyzőkönyvbe elmondta nekünk, hogy a haszonbérleti konstrukció hozzájárult a vidék megtartó képességéhez és a munkahelyek számának növeléséhez - ezt mondta. Ezt köszönöm szépen, én is így gondolom, örülök, hogy álláspontját megváltoztatta, mert korábban ezt még nem hallottuk öntől.

(9.10)

Azzal pedig nem tudok mit kezdeni, amit szintén említett, hogy létre lehetne hozni állami gazdaságokat. Lehet, hogy az én életkori adottságom, de úgy veszem észre, hogy a politika ezen már régen túllépett, és nemhogy állami gazdaságokat nem szeretne létrehozni, hanem az állami gazdaságok korát már lezárta.

És akkor szintén említette, hogy az új pályázóknak kedvez a program vagy nem kedvez a program. Itt is finom csúsztatásokra hívnám fel a figyelmét, mert hallgatnak önre az emberek, ezért nagyon kár, ha félrevezeti őket akár tudatosan, akár véletlenül. Mert megjeleníti azt, hogy lát egy kormányrendeletet... - nem akarok lovagolni a szavakon, de ez egy kormányhatározat, amit ön látott, de konzekvensen rendeletnek hívja, ráadásul az egy javaslat volt, nem is döntött róla a kormány. Ráadásul ma már azt is tudjuk, hogy miről döntött, hiszen a tegnapi nap megjelent a kormányrendelet - azt hiszem, 1666. a száma a kormányrendeletnek -, ami pontosan felsorolja, hogy mit és hogyan lehet értékesíteni. Ön azt mondja, és ezt is írta a jegyzeteiben, hogy ütemezetten szeretné a kormány eladni, hogy az újaknak kedvezzen.

Ez egy nagyon csalárd állítás, mert sem az anyagban nem volt benne, sem a szándék nem volt ez, ráadásul a most megjelent kormányhatározatban ez az ütemezettség - a miniszterelnök úr elég rövid határidőt szabott - egészen ez év végéig tart. Tehát senkinek semmilyen előnye abból nem származik, hogy ő 2010 óta jutott-e földbérlethez, mert a „Földet a gazdáknak” program nyerteseinek jelentős része egyébként csak egy vagy két éve bérlti ezeket a földeket.

(Dr. Szűcs Lajos elfoglalja jegyzői székét.)

Az elővásárlási jogra: szintén fatális tévedés, és nagyon kedves, hogy pont beidézi a földforgalmi törvényt, rosszul. Az elővásárlási jogosult a jogosultságával nem akkor él, amikor a licit lezajlik, hanem

már rég vége van a licitnek, már rég kifüggesztettek egy szerződést, és arra a kifüggesztett szerződésre van lehetősége elővásárlási jogosultságot benyújtani. Csak azt tudom önnek mondani, kedves képviselő úr, a szeretet hangján, hogy egy picit olvassuk el a törvényeket, beszéljük meg a kormányrendeleteket, kormányhatározatokat, mert ez, hogy folyamatosan elcsúszik a tényektől a kommunikáció, csak félrevezet mindenkit, és nem lesz senkinek sem ebből öröme vagy haszna.

Köszönöm szépen a türelmet, elnök úr. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Napirend előtti felszólalásra jelentkezett „Gróf Széchenyi István születésének évfordulójára” címmel a KDNP képviselőcsoportjából Firtl Mátyás képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr!

FIRTAL MÁTYÁS (KDNP): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! 224 éve, 1791. szeptember 21-én született gróf Széchenyi István. Az évforduló alkalmával fontosnak tartom a magyar Országgyűlésben is felidézni a modern, új Magyarország megeremtőjének, a legnagyobb magyarnak életművét és személyiségét. Ma is időszerűek Széchenyi István korszakformáló eszméi, tevékenysége, mindaz, amit örökségül hagyott a nemzetnek.

A magyar közélet, politika egyik legkiemelkedőbb és legjelentősebb alakja, példaképe a közösséért tenni akaró minden magyarnak. Politikus, író, polihisztor, közgazdász, a Batthyány-kormány közlekedési minisztere, a magyar gazdaság, a közlekedés, a külpolitika, a közösségi egyesületi élet, a sport reformjainak megvalósítója, számos jelentős intézmény alapítója, de mindenekelőtt hitben élő, igaz hazafi. Ő úgy tartotta: „Minden becsületes szívnek legszentebb a hon.”

Életműve fő jellemzője hite és hazaszeretete. Ezért Széchenyi István életműve, világ- és életszemlélete mindig időszerű, korszerű; korszerű ez ma is. Mi, Sopron vármegyeiek büszkék vagyunk arra, hogy Széchenyi István élete fontos, meghatározó éveit Cenken és Sopronban töltötte. És büszkék vagyunk az egész haza sorsát átfogó, nemzeti jövőnket meghatározó munkásságára, mint ahogyan az egész magyar nemzet méltán büszke a ma is korszerű, időszerű államférfira; követendő példaképe, akinek elvei teljes összhangban állnak tetteivel.

Tisztelt Képviselőtársaim! És fontosnak tartotam ma itt szólni azért is, mert a Széchenyi-évforduló mindenképpen örömteli alkalom arra, hogy Sopron és térsége országgyűlési képviselőjeként köszönetet mondjak a térségben élők nevében a magyar kormányának, miniszterelnök úrnak, L. Simon László államtitkár úrnak, hogy meghallva kérésünket, a nagycenki Széchenyi-örökség értékéhez és rangjához méltó helyreállítása megkezdődhetett. Köszönet, hogy a kormányzati ígéretet tettek követik,

hogy a Széchenyi-örökségnek, mint a magyar nemzeti műemlékvagyon egyik kiemelt elemének helyreállítását, megőrzését, az utókornak való bemutatását a köz szolgálata fontos részeként Magyarország kormánya kiemelten fontos ügyként támogatja.

Ennek a kormányzati szándéknak konkrét eredményei vannak. Többek között, hogy a Nagycenken található Széchenyi-emlékek vagyongazdálkodási joga az Eszterháza Központozóhoz került; hogy a kormányzat jelentős forrásokat csoportosított át a nagycenki emlékegyüttes fejlesztésére; hogy a többéves munka nyitányaként sor kerülhetett a Széchenyi-kastély homlokzatának felújítására, továbbá 120 millió forintos támogatásból helyreállította a Széchenyi-mauzóleumot.

Mindezek megerősíthetik bennünk azt a bizakodást, hogy a jövő évi, 225 éves Széchenyi-évfordulóra további fejlesztésekre sor kerülhet, amelyek változatlanul azt a célt szolgálják, hogy rangjához méltó zarándokhelyé válhassék a Széchenyi-emlékhely. Ehhez továbbra is tisztelettel kérem a kormány támogatását.

Tisztelt Képviselőtársaim! Széchenyi Istvánnak a cselekvéshez az irányt, az erőt a gondviselésbe vetett hite, tántoríthatatlan hazaszeretete adta. A maga korában nemzete szolgálatában nem kevesebb nehézséggel kellett megküzdeni, mint amivel mi magunknak is most, magyaroknak.

Ma, amikor hazánk és Európa védelme a tét, amikor értékeinket veszély fenyegeti, meggyőződésem, hogy a helyes cselekvéshez az irányt és az erőt változatlanul a gondviselésbe vetett hit és a hazaszeretet jelentheti, amelynek példáját a mindig időszerű Széchenyi István élete adja, mert minden becsületes szívnek legszentebb a hon. A nagycenki mauzóleumhoz vezető sétány egyik járólapjában egy régről beépített kőben olvasható a Széchenyi-idézet: „Tőlünk függ minden, csak akarjuk!”

Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Tőlünk függ minden, csak akarjuk! Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A kormány nevében Rétvári Bence államtitkár úr válaszol az elhangzottakra. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Köszönöm Firtl Mátyás képviselőtársamnak, hogy ismét tanúbizonyságát adta hazánk és nemzetünk történelme, történelmi nagyjainak emlékezte és kulturális örökségünk védelme iránti elkötelezettségének immár sokadszorra itt a Házban. Gróf Széchenyi István gondolatai és szerteágazó életműve okán az utókor számára mindig minden téren idézhető példa, legyen szó az ország tudományos és gazdasági fejlődéséről, művészetéről, közlekedéséről, politikáról vagy éppen sportról.

Kultusza közvetlenül a halála után kezdetét vette. Alakja rövid idő alatt jelképpé nemesült a modern, polgári Magyarország szimbolikus nemzeti hőse lett. Sorra születtek Széchenyivel foglalkozó írások, irodalmi, képző- és filmművészeti alkotások, zeneművek és intézmények egyaránt. Díj és fejlesztési program viseli a legnagyobb magyar nevét az íranta kinyilvánított kormányzati, civil és intézményes tiszteletadás jegyében.

Egy év múlva, 2016. szeptember 21-én ünnepeljük gróf Széchenyi István születésének 225. évfordulóját, ezért a kormány felé azzal a kezdeményezéssel fog élni a Miniszterelnökség, hogy 2016-ban eseményesorozattal tegyünk a jubileumi évet méltóvá a legnagyobb magyar szellemiségéhez.

(9.20)

Rövidesen a kormány elé kerülhet az az előterjesztés, amely kezdeményezi, hogy az Országgyűlés a 2015. évi őszi ülészakán határozatban nyilvánítsa ki egyetértését Széchenyi István gróf, a legnagyobb magyar emlékének törvénybe iktatásáról szóló 1925. évi ILV. törvénycikkkel, mintegy megerősítve azt. A szimbolikus jogi aktus kifejezheti minden magyar tiszteletét gróf Széchenyi István példaértékű közéleti tevékenysége, cselekvő hazaszeretete iránt, elkötelezettségét a legnagyobb magyar páratlan életművének, szellemi hagyatékának megismerése és ápolása iránt.

A megemlékezésorozat célja, hogy a legnagyobb magyar tanításai egyre szélesebb körben legyenek gyökeret a magyar lelkekben, és példaként szolgáljanak a társadalmi és gazdasági életben. E cél elérése érdekében a jövő évben olyan programok, események, így megemlékezések, kiállítások, tanulmányi versenyek, oktatási, tudományos, ismeretterjesztő programok megvalósítása, kiadványok, publikációk megjelentetése, szervezése szükséges, amelyek hozzájárulnak gróf Széchenyi István a modern Magyarország születésétől elválaszthatatlan eszmeiségének, közéleti, politikai és gazdasági munkásságának, korának megismeréséhez, a Széchenyi-kultusz kibontakoztatásához, kiemelt feladatként tekintve az ifjúság Széchenyivel kapcsolatos ismereteinek növelését.

Ahogy azt képviselő úr is említette, a kormányzat támogatásával az Eszterháza Kulturális Kutató- és Fesztiválközpont folytatta a Magyar Nemzeti Múzeum által indított megújulási folyamatot Nagycenken. 2015 nyarán befejeződött a Széchenyi-mauzóleum felújítása, és közel 100 millió forintot fordítottunk a kastély főépületének részleges rekonstrukciójára is. Ezek azonban csak az első lépések voltak ahhoz, hogy Nagycenk, a Széchenyiek és a legnagyobb magyar iránti tisztelet helyszíne nemzeti kultusz- és zarándokközponttá válhasson. Az Eszterháza Központ elkészítette a nagycenki Széchenyi-kastélyegyüttes rövid és középtávú fejlesztési koncepció-

ját, valamint a Széchenyi István-emlékkiállítás tartalmi megújítására tesz javaslatot. Az emlékkiállítás 2016. szeptember 21-én, Széchenyi István születésének 225. évfordulóján megújult tartalommal, megújult infrastruktúrával, megújult múzeumi programmal fogadja majd a látogatókat.

Távlati célunk a Széchenyi Kutatóközpont kialakítása, amely többek között országos vagy nemzetközi jelentőségű konferenciák szervezése mellett tudományos alkotói tevékenységre, a tudományos eredmények publikálására, nemzetközi együttműködések kialakítására is lehetőséget biztosíthat.

A Széchenyi-kastélyegyüttes rövidesen a nemzeti kastélyprogram részévé válik, ami lehetővé teszi számunkra, hogy európai uniós forrásokat felhasználva 2020-ig akár 3 milliárd forintot fordíthassunk nemzeti történelmünk e kiemelkedő helyszínének kulturális, turisztikai célú fejlesztésére. Az akarat tehát megvan ahhoz, hogy a kultusz központi helyszíne, Nagycenk alkalmassá váljon az államférfi és alkotó ember, a magyar ipart és közlekedést máig meghatározó, gyakorlati eredményeket elérő politikai élettörténetének és életművének hiteles, minél teljesebb körű és látványos bemutatására.

Kérem majd tisztelt képviselőtársaim támogatását is ahhoz, hogy a nagycenki Széchenyi-örökség ne csak fizikai értelemben nyerje vissza eredeti pompáját, hanem szellemi kisugárzásával is vonzóvá válhasson a Széchenyi család tisztelői, és remélem, mindnyájunk számára. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Az MSZP képviselőcsoportjából „Fizetések, bérek, jövedelmek” címmel Korózs Lajos képviselő úr jelentkezett napirend előtti felszólalásra. Parancsoljon, képviselő úr!

KORÓZS LAJOS (MSZP): Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Azt hiszem, nem kell különösebben emlékeztetnem önt arra, hogy hat éve volt fizetésemelés a szociális ágazatban. Emlékezetem szerint akkor éppen a szocialisták voltak kormányon. A bérből élők helyzete az utóbbi években folyamatosan romlott, egyre erősödik a bizonytalanság a munka világában, és alig nő a munkavállalók jövedelme.

A bizonytalanságon túl feszültséget okoznak az egyre kevésbé leplezett igazságtalanságok is. Ma már ötvenszeres különbség is lehet egy intézmény vezetőjének és beosztottjának a fizetése között, és ez, azt gondolom, elfogadhatatlan jövedelmi egyenlőtlenség. A kormány áldásos politikájának következtében akár 5 millió forintos havi fizetése is lehet egy-egy állami vezetőnek. Nem kell matematikusnak lenni ahhoz, hogy kiszámítsuk, ha a szociális ágazatban dolgozók, mondjuk, egy gondozó havi fizetését összevetjük például a Magyar Posta vezérigazgatójának a jövőbeni fizetésével, akkor azt látjuk, hogy a szociá-

lis területen dolgozó ember ötévi fizetését kapja a vezér havonta. Mondom, ötévi fizetését fogja kapni havonta.

A mostani kormányhatározat azonban már határozottan arra buzdít, hogy emeljék a fizetéseket, és az eddigi hatalmas prémiumokat is építsék be inkább az alpbérbe. Az a vezérigazgató, például az Eximbank vezetője vagy a már említett Magyar Posta vezetője, aki eddig 80 százalékos prémiummal például havi 2 millió forint bruttót keresett a pénzügyi szektorban, és a legfelső kategóriába esik, az éves 43,2 millió forint helyett 72 millió forintot vihet haza. Értik, ugye, képviselőtársaim: 72 millió forintot vihet évente haza. Igaz, a szociális ágazatban dolgozó szociális munkás is ennyit keres, csak ő hetven év alatt keresi meg ezt a pénzt. Ez gyalázat!

Ma már világosan látszik, hogy Magyarország nem egy szegény ország, van itt pénz mindenre, van stadionokra, van luxusberuházásokra, van zongorára, orgonára, festményekre és luxusirodaházakra. Tisztelt Ház! A helyzet azok körében a legdrámaibb, akik Magyarorszáért dolgoznak, és az országot szolgálják. A közalkalmazottak, azaz tanárok és tanítók, orvosok, ápolók, szociális dolgozók, rendőrök, tűzoltók és katonák nap mint nap a jobb életünk, a mi jobb életünk érdekében tevékenykednek, mégsem hálás nekik a kormány.

A nagyási hóbort nem engedi láttatni, hogy milyen gyalázatosan keveset keresnek a szociális terület dolgozói, hiszen a híradások nem róluk, az ő gyalázatos helyzetükről szólnak, hanem a már említett Nemzeti Bank újabb és újabb hangszer-, festmény- és kastélyvásárlásairól. No meg arról, hogy ez milyen jó a magyar népnek.

Tisztelt Ház! S volt még önök szerint egy jó hír az ágazatban, és ez a bérkiegészítés volt. Ezt kapták a szociális ágazatban dolgozók. Néhány ezer forintot. És csak öt hónapra, mert ezt nem alapbéresítették. Ezt azért adták, hogy ideig-óráig befogják a területen dolgozók száját.

Kérem államtitkár urat, arra ne tessék majd hivatkozni, hogy akár 60 ezer forintot is lehetett keresni ezzel a bérkiegészítéssel, illetve szert tenni 60 ezer forintra ezzel a bérkiegészítéssel, ugyanis azt összesen csak két ember kapta. Én személy szerint mind a kettőt ismerem, magasan kvalifikált, doktori fokozattal rendelkező, hosszú ideje vezető beosztásban lévő emberek. És persze néhány ezer forinttal kiszúrták a szemét az ágazat körülbelül kétharmadának. De nem szól a fáma arról, hogy az ágazat egyharmada semmit, de semmit nem kapott. Ez gyalázat, államtitkár úr!

Kérem, arra válaszoljon, hogy mikor lesz béremelés a szociális ágazatban. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az elhangzottakra a kormány részéről Rétvári Bence államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Olyan példákat mondott képviselő úr a bérek közötti különbségre a közszférában alkalmazottak között, amit nyilvánvalóan sok kormányzati ciklusból el lehet mondani, csak az a különbség, hogy az önök ciklusában, amikor nem volt semmiféle plafon, nem volt semmiféle szabály arra, hogy egységesítsék vagy áttekinthetővé tegyék az állami cégek vezetőinek a bérét - elég a BKV ügyére, illetve más állami vagy köztulajdonú cégek vezetőire gondolni -, akkor hihetetlen mértékben elszabadultak ezek, és egyedül a Fidesz-KDNP tudta megzabolázni ezeket.

Az egy sokszor, az elmúlt több száz évben többször elővett és minden demagóg szónok számára jó szófordulat, amiket mondott, amikor azt mondta, hogy vannak, akik kevesebbet keresnek a közszférában, és vannak, akik többet. De miért pont ön mondja ezt, képviselő úr? Emlékszik, ön is volt államtitkár. *(Korózs Lajos: Én voltam az utolsó, aki bért emelt a közszférában.)* Bért emelt, nagyon jó. Ebbe a szóba szeretnék belekapaszkodni, képviselő úr. Tehát ön is volt államtitkára a szocialista kormánynak, akkor nyilvánvalóan ön is a többszörösét kereste annak a pénznek, mint egy átlag szociális dolgozó akkortájt. És a béremelés szóba kapaszkodni bele. Önnek ugye ez akkor nem volt elég, hiszen ön és Simon Gábor képviselőtársa, aki akkor szintén államtitkár volt, kérték, vagy nem kérték, csak önök kapták még az államtitkári fizetésüket is eltérítve fölfelé. Az ön fizetése mint államtitkárnak magasabb volt, mint a második és harmadik Orbán-kormány bármelyik államtitkárának a fizetése, akik itt ülnek a parlamentben. *(Zaj a kormánypárti oldalon.)* Mi mindnyájan, akik itt az első sorban helyet foglalunk, kevesebbet kerestünk. Szerintem nem polgári dolog egymás zsebében kutakodni, képviselő úr, de hogy pont ön mondja, miért keresnek állami vezetők annyit, amennyit, amikor ön egy pozitív eltéréssel mind egyik mostani államtitkárnál többet keresett, és pont akkor térítették el az ön fizetését, mint Simon Gáborét, szerintem ez egy öngól inkább az ön részéről.

(9.30)

Ami a munkavállalók helyzetét illeti Magyarországon: ha megnézzük, hogy Magyarországon most 4 millió 224 ezer ember dolgozik, akkor azt látjuk, hogy ez pont 139 ezer fővel több, mint egy évvel ezelőtt, és 64,1 százalék a foglalkoztatottság, míg ezelőtt öt-hat évvel ez körülbelül 55 százalék környékén volt. Ha megnézzük a munkanélküliségi rátát, ami az önök idejében 11 százalék környékén volt, most azt látjuk, hogy ez 6,8 százalék, ami azt jelenti, hogy az egy évvel ezelőttihez képest 51 ezer fővel dolgoznak többen, és a nők foglalkoztatása Magyarországon rekordokat dönt már hónapok, évek óta.

Ha megnézzük azt, hogy miként alakulnak a magyar bérek, akkor azt látjuk, hogy 31 hónapja Magyarországon folyamatosan nőnek, emelkednek a reálkeresetek; miközben az Európai Unió éppen hogy kijön egy válságidőszakból, Magyarországon az év első hét hónapjában 3,8 százalékkal nőttek a bérek. És ahogy önnek is mondtam, 31 hónapja folyamatosan nőnek a reálkeresetek. Ennek nyilván az egyik alapja az is, hogy lényegében megszűnt, elpárolgott az infláció, tehát a szegények adója, ami a nyugdíjasokat és a kiskeresetűeket sújtaná legjobban, az infláció megszűnt Magyarországon. Nekik immáron nem okoz akkora szociális problémát, mint okozott a szocialista időben, amikor felpörgött az infláció.

Azt is elmondhatjuk, hogy ez a béremelkedés valamennyi szektorban és arányosan, kiegyensúlyozottan megvalósul. A vállalkozási szférában a legmagasabb, ott 3,9 százalékkal nőttek a bérek Magyarországon, de a közfoglalkoztatásban részt vevők számára is 2,9 százalékos volt a reálkereset-növekedés. Azt mondhatjuk, hogy a legalacsonyabb bért keresők esetében is érezhető a fizetések, jövedelmek növekedése, hiszen a minimálbér vagy bérminimum esetében ez az elmúlt egy évben 3,7 százalékos emelkedést jelentett. És ha összehasonlítjuk az adatokat, ha összeadjuk a foglalkoztatottak számának növekedését, ha összeadjuk a bérek növekedését, ha összeadjuk a kihasznált családi adókedvezmények összegét, akkor azt láthatjuk, hogy nemzetgazdasági szinten Magyarországon az év első hat hónapjában a teljes bértömeg, amit a munkavállalók megkaptak, 6,3 százalékkal magasabb az előző év azonos időszakához képest.

Ennyivel nagyobb a családok vásárlóereje, ennyivel több pénz van a magyar családok zsebében. Úgy gondolom, ez azért igen szép eredmény, és ez ráépül arra a korábbi '11 és '14 közötti eredményre, amikor 10,8 százalékkal bővült a családok jövedelme, többek között a családi típusú adózás bevezetésével is. És ebből látszik a kormánynak a munkavállalók iránti elkötelezettsége, hiszen ez a GDP emelkedéséhez képest dupla mértékű keresetemelkedés az elmúlt öt évben. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Napirend előtti felszólalásra jelentkezett a Jobbik képviselőcsoportjából: „Híd a család, a hazudozás és a lopás világába” címmel Mirkóczki Ádám képviselő úr, az Országgyűlés jegyzője. Parancsoljon, képviselő úr!

MIRKÓCZKI ÁDÁM (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! A cigányintegráció kapcsán sokan, sokszor, sokféleképpen elmondtuk már javaslatainkat, kritikánkat. Volt, amikor kritikusan, volt, amikor konstruktívan, volt, amikor számon kérően. A

válasz azonban többnyire mindig a mellébeszélés, mindig a magyarázkodás, vagy éppen, ha már hazudozásra sem futotta a kormányzat részéről, akkor rendszerint jött a rasszista, szélsőséges kártya, és ezzel minden el van intézve.

Tekintettel arra, hogy valószínűleg Rétvári államtitkár úr fog válaszolni a napirend előtti felszólalásomra, most sem várok sokat, de azért felhívnam a figyelmét arra, hogy kerüljük most azokat a szóvirágokat, hogy elveszünk olyan részletekben, hogy hány forintot hová kerekítünk, vagy éppen milyen pályázati címmel volt kiírva egy-egy komoly összeg, ami egyébként eltűnt.

Mert a lényeg most is ez. Ötéves kormányzásukat tekintve joggal, és azt hiszem, kritika nélkül kijelenthető, hogy cigányintegráció vagy cigánypolitika kapcsán nem különböznek az MSZP-től, sőt továbbmegyek, még az SZDSZ-től sem. Ha ezt lebontjuk felelősökre, az SZDSZ-nek volt egy Mohácsi Viktóriája, az MSZP-nek volt egy Kolompár Orbánja, önöknek meg itt van egy Farkas Flóriánjuk. Ami az ő munkásságukat és a munkásságuk eredményét jelenti, azt hiszem, teljesen kompatibilis egymással: szociokulturális, társadalmi, oktatási vagy egyéb felzárkóztatási tekintetben, ha szignifikánsan levezetnénk, hogy pontosan milyen eredményt értek el, akkor mindhárom esetben a nullával konvergáló eredményt kaphatnánk. Ami fontos, és ami megjegyezhető szintén mindhárom esetben, hogy nagyon komoly pénzüsszegek fölött diszponáltak, nagyon komoly pénzüsszegeket költhettek vagy éppen tüntethettek el. Hogy aztán ennek mi lett a sorsa, azt az elszámoltatásból jól láthatjuk.

Ami fontos, és amit mindenképpen szeretnék kihangsúlyozni, ahogy azokba a számháborúba most ne menjünk bele, hogy pontosan hány forint hogyan és miként tűnt el. Maradjunk a tényeknél! Maradjunk a lényegnél! Önök az elmúlt hónapokban, akár LMP-s képviselőtársaimnak, akár jobbikos képviselőtársaimnak, amikor ez a téma fölmerült, minduntalan azt mondták, hogy ez egy sikerprogram, ez egy sikeresztori, alaptalanul vádaskodunk, alaptalanul kritizálunk, menjünk el, és nézzünk utána, hogy a „Híd a munka világába” című program milyen sikeres és milyen hatékony.

Nos, a közelmúltban, konkrétan néhány nappal ezelőtt egy újságíró nem átalotta végigjárni az összes regionális irodát, ami a hátrányos helyzetű, cigány származású fiataloknak munkaerő-közvetítéssel kellene foglalkozzon, hozzáteszem, sok százmillió forintból. Nos, az összes iroda, kivétel nélkül, személyzet nélkül, üresen áll. Farkas Flórián elérhetetlen, Farkas Flórián nem nyilatkozik, a kormányzat részéről sem a Fidesz, sem a KDNP részéről senki nem nyilatkozik, mintha hírzárlat lenne. Amikor azonban valaki ezt számon kéri, akár Balog miniszter úr, akár ön, államtitkár úr, rendszerint azzal vádaskodik, hogy nem nézzünk utána, alaptalanul vádaskodunk, és teljesen fölöslegesen, hogy is mondjam, olyan

kritikákat fogalmazunk meg, ami kifejezetten árt a társadalmi integrációnak.

Nos, tisztelt államtitkár úr, ami árt a társadalmi integrációnak, az az a politika, amit önök csinálnak. Egyrészt az, hogy szemet hunynak mindenfajta gátlástalan lopás, csalás, hazudozás fölött. Kiállnak bármilyen vállalhatatlan, meg merem kockáztatni, köztörvényes bűncselekmény-sorozatokat elkövető akár képviselőjük, akár államtitkárjuk, akár más, önök által kinevezett, komoly státust betöltő személyek mellett, és azokat támadják, akik, hozzáteszem, joggal kérik számon az önök által elköltött adófizetői pénzek átláthatatlan útvonalát, és a fene tudja vagy csak a Jóisten tudja, hogy kinek a gazdagodását szolgáló mechanizmusokat.

Ezt kellene végre elfelejteni, és ezt kellene öt év után, finoman fogalmazok, helyre tenni a tekintetben, hogy legyen felelős. Ne felejtjük el, hogy amíg önök helyt adnak Farkas Flórián e tekintetben való ámokfutásának, akkor nemcsak azt igazolják, hogy az önök romaintegrációs politikája az elmúlt 25 év akár SZDSZ-es, akár MSZP-s romaintegrációs politikájától egy fokkal nem különbözik, hanem legitimálják azt a köztörvényes lopássorozatot, ami itt zajlik, a szemünk előtt. És a sajtónak, az ellenzéki képviselőknél, bármilyen közszereplőnek esélye nem volt arra, hogy akár egy fillért is korrektül, hogy is mondjam, ellenőrizhető formában föltárjon vagy a nyilvánosság elé hozzon.

Ezért kérnék egy picit több alázatot, több szerepnyeséget és végre egy olyan fordulatot, rendszerváltást cigánypolitikában, amit egyébként megérdemelne a magyar társadalom. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Az elhangzottakra a kormány részéről Rétvári Bence államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Ön többek között, képviselő úr, az átláthatóságot kérte számon a kormányzaton ezzel az európai uniós projekttel kapcsolatban is, meg gondolom, az Országos Roma Önkormányzat egyéb projektjeivel kapcsolatban is. Azt hiszem, példaértékű volt ebben a tekintetben a kormányzat, hiszen ennek a pályázatnak a dokumentumaiba, a támogatási szerződéseibe és egyéb olyan dokumentumaiba, amelyek keletkeztek, és amelyek európai uniós közpénzek felhasználásáról szólnak, minden képviselőtársunk számára, aki ezt igényelte, betekintést engedtünk. Akár jöhettek az LMP részéről, onnan biztosan jöttek, azt nem tudom, hogy a Jobbik részéről jöttek vagy sem, de mindenki számára megvolt a lehetőség, hogy bemenjen, ott megnézze az összes iratot, amit akar, abból elolvasson, átvilágítson, átnézzen és kérdéseket is tegyen föl adott esetben.

(9.40)

De nem volt olyan irat, amelyet ezzel az üggyel kapcsolatban eltitkoltunk volna *(Mirkóczki Ádám: Csak számlát!)* és ne mutattunk volna be mindnyájuknak. Szemben azzal, amit legjobb tudomásom szerint a Jobbik pártalapítványa kapcsán az újságokban lehetett olvasni *(Derűtség a Jobbik soraiban.)*, hogy ott viszont, bár minden más párt pártalapítványi gazdálkodása nyilvános és arról lehetett ismereteket szerezni, de ez éppoly rejtélyes, mint Kovács Béla múltja *(Moraj a Jobbik soraiból. - Dúró Dóra: Az nyilvános! - Közbeszólások a Jobbik soraiból: Nem tudsz olvasni!)*, sem azt nem tudjuk, hogy a pártalapítványnál mi történt, minden más párt nyilvánosságra hozta. Én csak azt olvastam a hírekben, hogy ott bizonyos gazdálkodási adatokat önök igen csak visszatartottak a nyilvánosság elől. *(Dúró Dóra: Nem igaz!)*

Ami az ORÖ „Híd a munka világába” programját illeti, tisztelt képviselő úr, ön is nagyon jól tudja, szerintem többször felszólalt ön is itt a parlamentben és más képviselők is, hogy fokozott figyelem fordult e felé a projekt felé, ezért indítottunk el több monitoringlátogatást, vizsgálatot, hogy megállapítsuk, pontosan mik történtek ebben a projektben, és van olyan rész, amit nem lehet finanszírozni, van olyan rész, ahol szabálytalanság történt. Éppen ezért, mivel még a projekt lefolytatása alatt, időben indultak ezek a vizsgálatok, ezért sikerült megoldást találnunk arra, hogy semmiféleképpen pazarló vagy szabálytalan pénzköltések ne történhessenek meg, ezért csökkent a projekt műszaki tartalma és csökkent a költségvetése, és végül csökkentett költségvetéssel zárta le a kedvezményezett ezt a projektet az eredeti tervekhez képest.

Voltak olyan elemek, amelyek megvalósultak, így például az Országos Foglalkoztatási Szövetkezet létrehozatala, amelyek elismerendők, 2 ezer főnek a szociális gazdasággal összefüggő kompetenciaképzése szintén megvalósult, ezek szabályosan kifizetésre is kerültek. Jelenleg 730 fővel működik a szövetkezet, és így képes ellátni azokat az integrációs feladatokat, amelyekre a projekt létrejött. Nagyságrendileg a felére csökkent le a projekt támogatási összege a korábbihoz képest. Összesen 272 millió forint értékben került szabálytalanság megállapításra, és 228 millió forint visszafizetésére köteleztük a kedvezményezettet. Öt döntés esetében ők jogorvoslati kérelemmel éltek, a jogorvoslati kérelem a központi koordinációs szervhez került továbbításra, és utána lesz erről végleges döntés. Tehát itt, azt hiszem, arányosan sikerült a támogatás mértékét és az elért teljesítményt rögzíteni.

Szintén felhívom a figyelmét arra, hogy az Országos Roma Önkormányzat 2010. január 1-je és 2014. június 30-a közötti időszakát ellenőrző vizsgálat alá vetette az Állami Számvevőszék. A Számvevőszék azt állapította meg, hogy a '11. és '13. években

kapott működési és médiatámogatással az éves beszámoló keretében az önkormányzat elszámolt, a támogató nem állapított meg szabálytalan kifizetéseket, és nem írt elő visszafizetési kötelezettséget. Az ÁSZ szerint az önkormányzat vagyonhasznosítási tevékenysége a döntési jogkör tekintetében megfelel a jogszabályi követelményeknek, illetőleg szintén elismerte az ÁSZ vizsgálata a Foglalkoztatási Szövetkezet szövetkezeti törvény és egyéb jogszabályi előírások szerinti létrehozatalát.

De más projektek tekintetében is arról tudom tájékoztatni a képviselő urat, hogy a „Nő az esély - ezer roma nő képzése” program tekintetében, amely 2012. július 1-jén indult el, az eredeti terv 1750 fő bevonása volt, ehelyett 2500-at sikerült bevonni. Ezer fő képzése helyett 1107 fő képzése valósult meg, 750 fő sikeres végzettség megszerzése helyett 1012 fő szerezte meg ezt a végzettséget, 40 rendezvény helyett pedig 45 rendezvényt tartottak a projekt keretében. Kiképzésre került szociális gondozó és ápoló összességében 257 fő, ez 10 hónapos képzést jelentett, gyermek- és ifjúsági felügyelő 329 fő 3 hónapos képzés után, szociális asszisztens 38 fő szintén 10 hónapos képzéssel, óvodai dajka 357 fő, kisgyermekgondozó és -nevelő 31 fő. Ezekről az eredményekről se feledkezzünk el megemlékezni, amikor ezekről a projektekről beszélünk. Köszönöm szépen. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! „Az illegális bevándorlásról” címmel a Fidesz képviselőcsoportjából Németh Szilárd István képviselő úr jelentkezett napirend előtti felszólalásra. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

NÉMETH SZILÁRD ISTVÁN (Fidesz): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársak! Orbán Viktor miniszterelnök tegnap így fejezte be napirend előtti felszólalását: „Végezetül azt kérem önöktől, hogy párhovatarozástól függetlenül támogassák a magyar kormányt a tömeges bevándorlás elleni küzdelemben, mert hazánk csak egy van, és azt mindannyiunknak kötelessége megvédeni.”

Nos, a parlamenti patkóban elhelyezkedő politikai pártok és frakciók közül nem mindenki vette komolyan, ha nagyon finoman fogalmaznék, ezt a kérését a magyar miniszterelnöknek, és gyakorlatilag a tegnapi nap folyamán többször is példáját adták annak, hogy hogyan lehet a magyar emberek érdekeivel szembehelyezkedni, hogyan lehet a hazánkat törvénytelenül elárasztó migránsok oldalára állni.

Ha csak azt nézzük, hogy a miniszterelnök úr arról is beszámolt, megköszönve egyébként a határőrizeti feladatokat és a migrációval kapcsolatos feladatokat ellátó rendőröknek, katonáknak, hivatalnokoknak *(Gógös Zoltán: Nem köszönte meg! Nem igaz!)* és természetesen a karitatív és civil szervezeteknek a munkáját, a miniszterelnök úr azt mondta, hogy még állami támogatásban is részesülnek

(Gógös Zoltán: Csókosok!), és a tegnapi nap folyamán gyakorlatilag a baloldali média ösztöztet zúdított a miniszterelnök mondataira, mondván, hogy ez nem igaz. Nos, kérem, múlt héten jelent meg a Magyar Közlönyben az 1659/2015. IX. hó 15-én kelt kormányrendelet, amelyben a miniszterelnök a Karitatív Tanács három tagjának 200 millió forintos állami támogatást nyújt pontosan a migrációs feladatok ellátására, a hazánkba érkező migránsok megsegítésére három olyan szervezetnek, amelynek rendezettek a viszonyai, amely a Karitatív Tanács tagja, és amely gyakorlatot szerzett és kapcsolatot épített ki 2013-ban a vajdasági árvíz kapcsán. Nem azt mondta a miniszterelnök úr, hogy mindenféle rendezetlen háttérű szervezeteknek, idegen támogatásból élő szervezeteknek kell pénzt adni, hanem azoknak, akik megbízhatók, akik ezt a feladatot régóta és nagyon nagy tapasztalattal látják el, és teljes egészében el fognak tudni számolni azzal a közpénzzel, amiről egyébként az alkotmány is azt mondja, hogy csak olyan szervezetek támogathatók, amelyeknek tiszta a háttérük.

De hát itt volt a törvényjavaslatunk, amely arról szólt, hogy a honvédséget vonjuk be a határőrizeti feladatok ellátásába, a rendőrségnek egy ilyen különös helyzetben adjunk pluszjogosítványokat. Erre is nemmel szavaztak önök a tegnapi nap folyamán, pedig mindhárom biztosíték, amit önök kértek, amit folyamatosan emlegettek, az egyik a fegyverhasználat, a másik a magánlakásokba való behatolás, a harmadik a rendőrség jogosítványainak el nem vonása, ez mindhárom garanciát kap a törvényben, vagy nincs belefoglalva ebbe a jogszabályba. Önök azt mondták, hogy nem biztosíték a honvédség bevonása, hiszen a határzár, az a műszaki határzár, az az élőerős védelem, az a jogi védelem, amit egyébként már a szerb-magyar határon használunk, gyakorlatilag semmire sem jó.

Itt vannak a tegnapi adatok a kezembem, hogy a szerb határon összesen 84-en jöttek át illegálisan, tehát 84 elfogás történt. Emlékszünk arra, hogy egy héttel ezelőtt még 9328 embert fogtak el, tegnap 84-et; és ott, ahol még nincs teljes egészében kiépülve a védelmi rendszer, amellyel kezelni tudjuk a Magyarországra érkező migránsok hadát, a tegnapi nap folyamán 3235 elfogás történt. Tehát teljes egészében az, amit önök állítanak, megghiúsult ezeknek a számadatoknak az alapján. Tehát a valóság köszönő viszonyban sincs azzal, amit a hazai baloldal állít.

Ma pedig itt van előttünk egy országgyűlési határozati javaslat, amely üzenet az Európai Unió vezetőinek, amiben szintén nem kérünk semmi mást, mint hogy végre nyissák ki a szemüket, végre hallják meg az emberek hangját, helyezték új alapokra a migránspolitikájukat, és végre cselekedjenek.

Ma is ki fog derülni, hogy a baloldal mit gondol az illegális bevándorlásról, kiknek az oldalán áll. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

(9.50)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A kormány nevében Kontrát Károly államtitkár úr válaszol az elhangzottakra. *(Folyamatos zaj.)* Megkérem képviselőtársaimat, tegyék lehetővé, hogy az államtitkár úr hangja betölthesse a termet. Parancsoljon, államtitkár úr!

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Tömeges népvándorlás zúdult Európára, tömeges népvándorlás zúdult Magyarországra, és ennek a tömeges népvándorlásnak az utánpótlása kimeríthetetlennek látszik. Szíriából, Irakból, Líbiából, Afganisztánból emberek milliói keltek útra, emberek milliói vannak úton, hogy Európába jöjjenek, elsősorban a jobb megélhetés reményében. Ráadásul Európából, Németországból még meghívást is kaptak arra, hogy oda kell menni, Németországba kell menni.

Tisztelt Országgyűlés! Amikor a kormány érzekelte ennek a tömeges népvándorlásnak a veszélyét, megkérdezte a magyar embereket, 12 kérdést tettünk fel nemzeti konzultációban, és az emberek világos választ adtak több mint egymillióan, azt a választ adták, hogy Magyarországot meg kell védeni, a kormány védje meg Magyarországot. Ezért döntött úgy a kormány júniusban, hogy ideiglenes biztonsági határozatot létesít a déli határon, és a parlament elé terjesztett törvényjavaslatokat szeptember elején, a szeptember 3-4-ei rendkívüli ülésen, amely azt a célt szolgálta, hogy jogi védelmet is biztosítsunk, másrészt pedig élőerős védelmet biztosítsunk a déli határ védelme érdekében.

A parlament szeptember 4-ei ülésén a baloldali pártok szavazatai ellenére elfogadta azokat a törvényjavaslatokat, amelyek egyrészt fokozott büntetőjogi védelmet biztosítanak a kiépített határzárnak, lehetővé teszik, hogy a rendőrség nagyobb eszközökkel tudjon fellépni az illegális bevándorlókkal szemben, és tárgyalta a parlament, de akkor nem tudta elfogadni azokat a kétharmados törvényeket, amelyek egyrészt a rendőrség részére nagyobb eszközöket adnak, másrészt a honvédség közreműködését lehetővé teszik a déli határ megvédése érdekében.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Úgy, ahogy a tegnapi parlamenti ülésen is elhangzott, és úgy, ahogy képviselő úr is mondta, a magyar-szerb határon a szeptember 15-ével életbe lépő új szabályoknak köszönhetően azt mondhatjuk, hogy eredményes volt a hármas védelem bevezetése, hiszen - úgy, ahogy képviselő úr mondta - jelentősen, töredékére csökkent az illegális migránsok száma, és ezek a számok biztatóak a jövőt illetően is. Természetesen hosszú küzdelemre kell berendezkednünk, hiszen - úgy, ahogy mondtam - ennek az illegális migrációnak, a tömeges népvándorlásnak az utánpótlása ma szinte

kimeríthetetlennek látszik, ráadásul az Európai Uniónak nincs megfelelő válasza arra vonatkozóan, hogy mit is kellene tenni.

Úgy gondoljuk - és ezt a kormány többször világosan kifejtette -, hogy az uniós tagállamok elsődleges kötelessége a schengeni határ védelme. Magyarország eleget tesz ennek a kötelezettségének és megvédi a déli határt.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Fontos az, hogy az Európai Unió megfelelő választ adjon ezekre a kérdésekre, a tömeges népvándorlás kérdéseire, és elsődlegesen a határok védelmét tudja biztosítani. *(Folyamatos zaj. - Az elnök csenget.)* A legfontosabb az lenne, ha az Európai Unió, az Európai Unió szervei döntenének a görög határ védelme érdekében. Ha Görögország erre nem képes vagy nem akarja megvédeni ezt a határt, ezt a nagyon fontos határt - hiszen az Európai Unióba elsősorban itt lépnek be az illegális migránsok -, akkor közös uniós fellépés szükséges.

Ami pedig a tegnapi szavazásokat illeti: sajnálatos, hogy a baloldali pártok ismételten nem támogatták azt, hogy Magyarország minden törvényes erővel megvédje határait. A magyar emberek azt várják el a parlamenttől, hogy olyan szabályokat hozzon, olyan törvényeket alkosson, ami lehetővé teszi, hogy a rendelkezésre álló magyar erők részt vehessenek a határ védelmében, ez jelen esetben a honvédség közreműködésének a lehetővé tételét jelentette volna. Sajnálatos, hogy a baloldali pártok ezt nem szavazták meg. Úgy gondolom, hogy ugyanúgy, mint a 2004. december 5-ei népszavazásnál, majd most is később magyaroknál kényszerülnek arra vonatkozóan, hogy ezt miért nem tették meg, miért nem szavazták meg ezeket a nagyon fontos törvényeket.

Tisztelt Képviselő Úr! A magyar kormány, Magyarország elszánt annak érdekében, hogy megvédje a magyar családokat, megvédje Magyarországot. És engedjék meg, hogy itt az Országgyűlésben is köszönetet mondjak a magyar határt védő rendőröknek, határrendészeknek, a magyar határon gyakorlatozó honvédeknek, hogy megvédik Magyarországot, megvédik a magyar családokat, és megvédik az Európai Uniót is. Köszönöm figyelmüket. *(Taps a kormány-pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr.

Tisztelt Képviselőtársaim! A napirend előtti felhívások végére értünk.

Most határozathozatalokkal folytatjuk munkánkat. Megkérem képviselőtársaimat, hogy foglalják el helyüket, ellenőrizzék, hogy a kártyájukat megfelelően elhelyezték-e a szavazógépekben.

Tisztelt Képviselőtársaim! Soron következik az „Üzenet az Európai Unió vezetőinek” című, H/5984. számú határozati javaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző

módosító javaslatát H/5984/6., összegző jelentését pedig H/5984/7. számon terjesztette elő. Most az összegző módosító javaslatról döntünk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság H/5984/6. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 110 igen szavazattal, 34 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a H/5984/8. számú egységes javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az egységes javaslatot 112 igen szavazattal, 34 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

(Dr. Szűcs Lajost a jegyzői székben Möring József Attila váltja fel.)

Soron következik a **Magyarország 2015. évi központi költségvetéséről** szóló 2014. évi C. törvény módosításáról szóló T/4850. számú törvényjavaslat zárószavazása. Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a törvényjavaslat benyújtott szövegéről határozunk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/4850. számú törvényjavaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a törvényjavaslatot 112 igen szavazattal, 33 nem ellenében, 27 tartózkodás mellett elfogadta.

Most soron következik az **a közbeszerzésekről** szóló T/4849. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/4849/55., összegző jelentését pedig T/4849/56. számon terjesztette elő.

Tájékoztatom önöket, hogy a házszabály 48. § (4) bekezdése alapján az LMP képviselőcsoportja a 12., 13. és 19., az MSZP képviselőcsoportja a 4. és 6., a Jobbik képviselőcsoportja pedig a 31., 32. és 48. számú módosító javaslatok fenntartását indítványozta. Először ezekről határozunk.

A 12. számú módosító javaslat Schiffer András indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 38 igen szavazattal, 112 nem ellenében, 26 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

A 13. számú módosító javaslat is Schiffer András indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 63 igen szavazattal, 110 nem ellenében, 3 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

(10.00)

A 19. számú módosító javaslat is Schiffer frakcióvezető úr indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 62 igen szavazattal, 113 nem ellenében és 3 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

A 4. számú módosító javaslat Tóth Csaba képviselő úr indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 64 igen szavazattal, 112 nem ellenében és 2 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

A 6. számú módosító javaslat is Tóth Csaba képviselő úr indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 45 igen szavazattal, 132 nem ellenében és 1 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

A 31. számú módosító javaslat Apáti István és Staudt Gábor képviselő urak indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 29 igen szavazattal, 145 nem ellenében és 4 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

A 32. számú módosító javaslat is Apáti István és Staudt Gábor képviselők indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 29 igen szavazattal, 142 nem ellenében és 7 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

A 48. számú módosító javaslat is Apáti István és Staudt Gábor indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 28 igen szavazattal, 145 nem ellenében és 5 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

Mivel az Országgyűlés módosító javaslatot nem tartott fenn, most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/4849/55. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 114 igen szavazattal, 59 nem ellenében és 5 tartózkodás mellett elfogadta.

Arra figyelemmel, tisztelt képviselőtársaim, hogy az imént az Országgyűlés elfogadta az összegző módosító javaslatot, elhagyásra került a benyújtott törvényjavaslat minősített többséget igénylő része. Ezért a zárószavazás során az egyszerű többség szabályai szerint döntünk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/4849/60. számú egységes javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslatot 113 igen szavazattal, 64 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Soron következik **az egyes fogyasztói kölcsönszerződésekből eredő követelések forint-ra átváltásával kapcsolatos kérdések rendezéséről** szóló T/6241. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/6241/6., összegző jelentését pedig T/6241/7. számon terjesztette elő. Emlékeztetem önöket, hogy tegnapi döntésünknek megfelelően a törvényjavaslatot házsabálytól eltéréssel tárgyalja az Országgyűlés.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/6241/6. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 115 igen szavazattal, nem szavazat nélkül, 63 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! A zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/6241. számú törvényjavaslat összegző módosító javaslattal módosított szövegét. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosult törvényjavaslatot 115 igen szavazattal, 2 nem ellenében és 61 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Most **bizottsági taggá történő választásra** tett javaslatról döntünk. Az Országgyűlés elnöke személyi javaslatot terjesztett elő S/6281. számon. Ebben azt javasolja, hogy a Törvényalkotási bizottságba Horváth László, Fidesz, alelnöki helyére Hende Csaba, Fidesz, képviselő urat, Ágh Péter, Fidesz, helyett Horváth László fideszes képviselő urat; az Igazságügyi bizottságba Papcsák Ferenc fideszes alelnöki helyére Vas Imre fideszes képviselőtársunkat a bizottság tagjává válassza meg.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e ezt a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés 178 igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül a javaslatot elfogadta.

Tisztelt Képviselőtársaim! Határozathozatalunk végére értünk. Most kétperces technikai szünetet rendelék el. *(Rövid szünet. - A képviselők egy része távozik az ülésteremből.)*

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **az egyes tőkepiaci és biztosítási tárgyú törvények módosításáról** szóló törvényjavaslat általá-

nos vitája a lezárásig. Az előterjesztés T/6132. számon az informatikai hálózaton valamennyiük számára elérhető. Bejelentem, hogy az előterjesztést uniós napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

Elsőként megadom a szót Varga Mihály nemzetgazdasági miniszter úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének, 30 perces időkeretben. Megvárjuk, míg miniszter úr fölfárad az emelvényre, mert miniszter úr az expozét innen mondja el. Köszönöm szépen. Parancsoljon, miniszter úr!

(10.10)

VARGA MIHÁLY nemzetgazdasági miniszter, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A törvényjavaslat elsődleges célja az egyes európai uniós jogszabályok hazai jogba történő beillesztése és a pénzügyi fogyasztóvédelem erősítése. Mindkét cél kiemelt jelentőségű, ugyanis a jogharmonizációból fakadó átültetési feladat európai uniós kötelezettségünk, azaz a folyamatos uniós jogszabályalkotás következtében folyamatosnak kell lennie a hazai megfelelésnek is.

A pénzügyi fogyasztóvédelem erősítésének szükségessége - a közelmúlt brókerbotrányait is figyelembe véve - szintén nem szorul magyarázatra, ez állandó feladatként jelentkezik a pénzügyi szektorra vonatkozó szabályozás kialakításakor. Szeretném hangsúlyozni, hogy e kettős cél egymástól nem választható el: az uniós jogszabályokat - a hazai pénzügyi szektor sajátosságait és érdekeit figyelembe véve, de a fogyasztóvédelmi szempontokat is prioritásként kezelve - vezetjük át a magyar jogrendbe.

Tisztelt Ház! Az önök előtt lévő törvényjavaslat az előbb említett célok megvalósítása érdekében több pénzügyi tárgyú törvény módosítását kezdeményezi. E rendelkezések egyrészt a tőkepiaci, másrészt a biztosítási szektort érintik. Látszólag rövidebb a törvénymódosítási javaslat, azonban mégis kardinális szabályozási pontokat tartalmaz. A tőkepiaci törvényben az értékpapír-kibocsátókra, illetve az általuk közléteendő információkra vonatkozó rendelkezések módosulnak, a két éve uniós szinten felülvizsgált és elfogadott módosított irányelvnek megfelelően. A rendelkezések révén nagyobb harmonizáció elérése biztosítható az Európai Unió egységes piacán, ami növeli a befektetői bizalmat, fokozza a versenyt, és hatékonyabb értékpapírpiacot eredményez. A korábban minimális szinten harmonizált, leginkább nemzeti hatáskörbe tartozó felügyeleti szankciókra vonatkozóan is egységesebb keretrendszer jön létre.

Engedjék meg, hogy kiemeljek párat az irányelvi rendelkezéseket követő tőkepiaci módosítások közül! A nyilvánosan forgalomba hozott értékpapírok kibocsátói rendszeres tájékoztatási kötelezettségük keretében tájékoztatják befektetőiket pénzügyi helyzetükről. A javaslat biztosítja, hogy ezen információk a

jövőben nem öt, hanem tíz évig nyilvánosan hozzáférhető maradjanak, mindezzel lehetővé válik a befektetők védelmének növelése, egyúttal pontosabb tájékoztatása, így biztosítva számukra a lehetőséget, hogy körültekintőbb, a befektetési céljaiknak megfelelőbb döntést hozzanak.

Az uniós előírásoknak megfelelően módosulnak a féléves jelentések közzétételi határidejére vonatkozó rendelkezések is, valamint átvezetésre kerülnek az egyes értékpapírokhoz kapcsolódó szavazati jogok kiszámítását, bejelentését és közzétételét érintő uniós szabályok. Lényeges eleme az új szabályozásnak a pénzügyi felügyelet által alkalmazható szankciós eszköztár változása, ami a jegybanktörvény módosításaként jelenik meg. Ezen új rendelkezések közül kiemelendő, hogy a rendszeres tájékoztatás közzétételére vonatkozó kötelezettséget megszegő értékpapír-kibocsátókat érintő maximális bírság összege jelentősen megemelkedik. Csak hogy egy példát említsek: azon értékpapírok kibocsátói esetében, akik például az éves jelentések közzétételére vonatkozó tájékoztatási kötelezettséget megsértik, az eddigi 2 milliárd forintról közel 3 milliárd forintra nő a maximálisan kiszabható összeg.

Tisztelt Ház! Magyarországon a pénzügyi szolgáltatások között egyre nagyobb szerepet játszanak a biztosítások. A biztosítási területet, pontosabban a tavaly év végén kihirdetett biztosítási tevékenységről szóló 2014. évi LXXXVIII. törvényt érintő módosítás elsődleges célja, hogy az úgynevezett Szolvencia II. irányelv átültetéséhez kapcsolódóan több pontosító és kiegészítő rendelkezés a 2016. január 1-jén hatályba lépő szabályozás részévé váljon. Mivel a pénzügyi szolgáltatások terén a kormány fokozottan törekszik arra, hogy az emberek minél alaposabb, szakszerűbb és mindenre kiterjedő tájékoztatást kapjanak, ezért olyan ügyfélvédelmi szempontokat szolgáló módosításokra is javaslatot teszünk, amelyek nem kapcsolódnak szorosan az irányelv átültetéséhez. Az új szabályozás egyik kiemelt célja az, hogy növeljük a fogyasztók biztonságát és tájékoztatottságát akkor is, amikor pénzügyeikről öngondoskodási vagy megtakarítási jellegű biztosítás formájában döntenek.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az ügyfelek javát szolgáló módosítás szerint amennyiben a meglévő biztosítási szerződésekre tekintettel igénybe vehető adókedvezmény vagy adójóváírás szabályrendszere változik, akkor a biztosítók 60 napon belül olyan szerződésmódosításra tehetnek javaslatot az ügyfélnek, ami alapján az ügyfél igénybe veheti a kedvezményt; ez egy fontos ügyfélbarát intézkedés. Az ügyfélnek 30 napja lesz a javasolt módosítás elutasítására, és ha így dönt, a biztosító akkor sem mondhatja fel a szerződést. Amennyiben az ügyfél a 30. nap lejártáig nem tesz semmit, akkor a szerződés a javasoltaknak megfelelően módosul, és az ügyfél minden további teendő nélkül igénybe veheti az adókedvezményt.

A javaslat további ügyfélvédelmi, az emberek befektetett pénzének védelmét szolgáló garanciális szabályt is megfogalmaz az úgynevezett unit-linked, tehát befektetési egységekhez kötött életbiztosítások vonatkozásában. E módosítás szerint a biztosító kizárólag olyan befektetési egységet tarthat nyilván, amelyet ténylegesen befektetett, így elkerülhető, hogy a biztosító által különböző költségekre, díjakra és jutalékokra elvont pénzt a biztosító virtuálisan úgy tartsa nyilván, mintha azt a valóságban befektetne volna az ügyfél javára.

A biztosításközvetítők felkészültsége és szakmai megbízhatósága érdekében a javaslat a biztosításközvetítők továbbképzési követelményeivel kapcsolatban is megállapít kiegészítő szabályokat, amelyek a hathatósabb felügyeleti munkát elősegítik.

A modern technikához alkalmazkodva az egyszerűsítés és a környezetvédelem érdekében lehetővé tesszük azt is, hogy tartós adathordozón tájékoztassák az embereket a biztosítók és a biztosításközvetítők, amennyiben ehhez az ügyfél kifejezetten hozzájárul. Tehát szeretném hangsúlyozni, az ügyfél hozzájárulása is szükséges ahhoz, hogy ez a fajta tájékoztatási mód megvalósuljon.

Tisztelt Országgyűlés! A biztosítási törvényben változnak a biztosítási titok szabályai is. A javaslat a biztosítási titok megtartásának kötelezettségét akként módosítja, hogy a könyvvizsgáló teljeskörűen hozzájuthasson a munkájához szükséges adatokhoz. A javaslat emellett lehetővé teszi azt is, hogy a biztosítási szerződéssel kapcsolatos adatokhoz az a pénzügyi intézmény is hozzájusson, akinek a követeléséhez az adott biztosítási szerződés kapcsolódik. A javaslat egyben megállapítja az ezzel kapcsolatos garanciális szabályokat is.

Tisztelt Ház! A javaslat biztonsági szabályokat is megállapít a biztosítók vagyongazdálkodására vonatkozóan, előírja ugyanis, hogy a biztosító vagy a viszontbiztosító saját vagyongazdálkodása esetén befektetések irányításáért felelős személyt köteles foglalkoztatni. A javaslat ugyancsak részletezi ezen személy képzési követelményeit és feladatait is. Mindezek mellett a biztosító és a viszontbiztosító köteles a folyamatos működéséhez szükséges pénzeszközök hitelintézeti számlán tartani, viszont a folyamatos működéshez nem szükséges, ugyanakkor befektetésre kerülő pénzeszközöket letétkezelőnél vezetett számlán köteles majd tartani.

A módosítás kitér arra is, hogy az életbiztosítási szerződések díját úgy kell kalkulálni, hogy az elegendő legyen a biztosító valamennyi kötelezettségének teljesítésére. Tovább erősítjük a biztosítóknál dolgozó vezető állású személyek szakmai alkalmassági és üzleti megbízhatósági követelményeit is.

Tisztelt Ház! A biztosítási csalások kiszűrése minden biztosított és a biztosító érdeke is. A biztosítók közötti hatékonyabb adatcsere biztosítására a javaslat módosításokat és pontosításokat határoz meg.

(10.20)

A változás a személyes adatok átadásának jogosulti hozzájárulását nem érinti, csak az adott károsult vagyontárgyak biztosítási eseményeivel kapcsolatos adatokra vonatkozik, lehetőséget teremtve ezzel a kártérítési összeg többszöri kifizetésének és ezáltal a veszélyközösség megkárosításának a kiszűrésére.

Tisztelt Képviselőtársaim! Összegzőként elmondható, hogy a benyújtott törvényjavaslat célja az implementációs kötelezettség révén szükségessé vált tőkepiaci és biztosítási szektort érintő módosítások átvezetése és a pénzügyi közvetítőrendszer további erősítése. Ismételen megjegyzem, hogy a törvény-módosítási javaslat bár kis terjedelmű, mégis kardinális, a fogyasztók jogait erősítő szabályozási pontokat tartalmaz. A rendelkezések a két szektor biztonságának és stabilitásának fenntartását célozzák, és kiegészülözött, fogyasztóbarát környezetet és intézményi működést vetítenek előre.

Tisztelt Képviselőtársaim! Kérem ezért önöket, hogy szíveskedjenek a betervezett törvényjavaslatokat megtárgyalni és lehetőség szerint majd támogatni. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormány-pártok soraiban. - Dr. Józsa István tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Most a képviselői felszólalások következnek. Ezek első körében a vezérszónoki felszólalásra kerül sor. A Fidesz képviselőcsoportjának vezérszónoka Galambos Dénes képviselő úr. Megadom a szót, parancsoljon, képviselő úr, 15 perc az időkeret.

DR. GALAMBOS DÉNES, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Miniszter Úr! Jogharmonizációs törvény fekszik előttünk, ahogy az előterjesztő, Varga Mihály miniszter úr expozéjában jelezte. A tőkepiacra és a biztosítási tevékenységre vonatkozó európai uniós irányelvek átültetését szolgálja a hazai joganyagba, ezzel párhuzamosan a szabályozás célja a fogyasztóvédelem erősítése mind a tőkepiaci, mind a biztosítási területen.

A törvényjavaslat ennek érdekében a tőkepiaci törvény, a biztosítási törvény, a Magyar Nemzeti Bankról szóló törvény, továbbá a kollektív befektetési formákról szóló törvény módosítását tartalmazza. A biztosítási területen a 2009. évi 138. számú európai közösségi irányelv, más néven a Szolvencia II. irányelv fekteti le többek között, hogy a biztosítási és a viszontbiztosítási szabályozás és felügyelet fő célja a szerződők és a kedvezményezettek megfelelő védelme. A „kedvezményezett” kifejezés ebben az esetben minden olyan természetes és jogi személyre kiterjed, aki vagy amely biztosítási szerződés alapján jogokkal rendelkezik.

A pénzügyi stabilitás, valamint a tisztességes és a stabil piacok mind a biztosítási, mind a viszontbiztosítási szabályozás és a felügyelet céljai közé tartoznak. A biztosítónak ennek keretében értesítenie kell ügyfelét a szerződés általa javasolt módosításáról. Ennek során a biztosítási törvény egyik változó előírása szerint, ha a biztosítási szerződés után igénybe vehető adókedvezmény vagy adójóváírás változik, akkor a biztosítók 60 napon belül olyan szerződés-módosítást dolgoznak ki, amely továbbra is lehetővé teszi a kedvezmény igénybevételét.

A biztosítási törvényben változnak a biztosítási titok szabályai is. Jelenleg a kiszervezett tevékenységet végzőnek nem kell megtartania a biztosítási titkot. A módosítás ezt kiterjeszti a könyvvizsgálóra és a könyvvizsgálói feladatok ellátásához szükséges adatokra is. Összességében a biztosítási törvénybe átvezetett módosítások az ügyfelek pénzének nagyobb biztonságát szolgálják, és garanciát jelentenek arra, hogy a biztosítási esemény esetében ne történhessen meg, hogy az ügyfelek nem jutnak hozzá a biztosítási termékhez.

A módosító csomag másik része a tőkepiacról szóló törvényt is módosítja. Engedjék meg, hogy röviden emlékeztessenek a tőkepiaci szabályozásának hazai előzményeire, majd ezt követően térjek rá az Európai Unió motivációira és a törvényjavaslat által hozott legfontosabb változásokra.

A tőkepiacról szóló 2001. évi CXX. törvény kihirdetésére 2001. december 25-én került sor, és a törvény 2002. január 1-jével hatályba is lépett. A korabeli tőkepiaci törvény nem csupán az értékpapírcsoporthoz vonatkozó egyes rendelkezések kiváltását, korszerűsítését tűzte ki célul, hanem a tőkepiaci átfogó, korábban egyes részjogszabályokban megjelenő rendelkezéseinek egységes szerkezetbe foglalását, illetve a hasonló intézmények azonos szabályok szerinti rendezését is célozta.

A tőkepiaci törvény alapvetően a korábbi értékpapírtörvény és a többi kisebb törvény lefektetett szabályait váltotta ki. A törvény megalkotását akkor is több igény sürgette, az Európai Unióhoz való csatlakozás és jogharmonizáció természetes igénye mellett a már létező piaci rendelkezések harmonizációja, az egyes pénz- és tőkepiaci tevékenységek egységes szabályozásának igénye, valamint a gyakorlatban felmerült és jogszabályi rendezést igénylő problémamegoldás is szerepet játszott az új törvény előkészítésében. A törvény azóta több ízben kisebb módosításon esett át, hogy lekövesse a piacon is tapasztalható változásokat, illetve az uniós irányelveket.

Most is erről van szó, az Unió célja az értékpapír-kibocsátás átláthatósága, és a céllal egyetértve a hazai szabályozást is ehhez kell igazítani. A 2013. évi 50. számú európai uniós irányelv többek között rámutat arra, hogy a szabályozott piacra történő bevezetéshez kapcsolódó kötelezettségekkel összefüggő adminisztratív terhet a kis- és középméretű kibocsátók esetében korlátozni kell annak érdekében, hogy

ezen kibocsátók tőkéhez jutása javuljon. Az időközi vezetőségi beszámolók vagy negyedéves pénzügyi beszámolók közzétételének kötelezettsége jelentős terhet ró számos olyan kis- és középméretű kibocsátóra, amelyek értékpapírjait bevezették a szabályozott piacokra, ugyanakkor közzétételre nincs lehetőségük. A piaci szereplők várhatóan nagyobb figyelemben fogják részesíteni a szabályozás következtében a kis- és középméretű kibocsátók beszámolóit, és ezáltal a kibocsátók láthatóbbá is válnak.

A jogszabály kimondja, hogy a vállalkozásoknak a kormányoknak fizetett összegekről szóló beszámolóban nem kell figyelembe venni az egy üzleti év alatt százezer eurót meg nem haladó fizetett összegeket, tekintet nélkül arra, hogy egyetlenösszegről vagy több hasonló célúösszegről van szó. Az irányelv szerint továbbá a szabályozott piacra bevezetett letéti igazolás által képviselt, tőzsdén nem jegyzett értékpapírokra vonatkozó szabályok egyértelművé tétele, valamint az átláthatóság hiányosságainak elkerülése érdekében a kibocsátó fogalmát pontosabban meg kellett határozni. Ezt végzi el a törvénymódosítás.

Az irányelv módosítja a „kibocsátó” fogalom meghatározását annak érdekében, hogy az egyes tagállamokban a szabályozott piacra bevezetett értékpapírok kibocsátói természetes személyek is lehessenek. A törvényjavaslat egyértelműsíti, hogy az egyes kibocsátók esetén melyik tagállam minősül székhely szerinti tagállamnak, illetve a harmadik országbeli kibocsátókra is tartalmaz rendelkezéseket.

A törvényjavaslat a továbbiakban figyelembe véve az egyidejűleg több uniós piacon is jelen lévő kibocsátókat, módosítja a féléves jelentések közzétételének a határidejét is. A jelenlegi szabályozás szerint a beszámolási időszakot követő két hónapon belül kell közzétenni a féléves jelentést. A jövőben ez az időszak három hónapra emelkedik.

Harmadik elemében a törvényjavaslat a Magyar Nemzeti Bankról szóló 2013. évi CXXXIX. törvényt érintő rendelkezéseire szeretnék kitérni. Itt, ebben a körben a javasolt változtatás rögzíti, hogy az európai hosszú távú befektetési alapok felügyeletét az MNB látja el, és ennek átvezetése történik a törvényjavaslat ezen részében.

A módosítás a magyar jogrendbe átülteti az európai uniós irányelv által tájékoztatási kötelezettségek megsértése esetére bevezetett új szankciókat is. A bírság maximumának meghatározása szerint a vállalkozások esetében kiszabható legfeljebb 10 millió euró és a természetes személyek esetében kiszabható legfeljebb 2 millió euró összeget az irányelv hatályba léptetésének napján, vagyis 2013. november 26-án érvényes hivatalos árfolyamon, 298,48 forintot kell átváltani a büntetés kiszabásakor.

E három területet áttekintve és nem részletezve a törvényjavaslat további részeit, záró gondolatként annyit szeretnék elmondani, hogy a fenti módosítások az európai uniós irányelvek jogharmonizációs szabályainak is eleget téve tesznek eleget ezen igé-

nyeknek. Kérem a tisztelt Házat, hogy a vitát lefolytatva támogassa a törvényjavaslat e három fontos elemét, és fogadja el annak érdekében, hogy biztonságos és jó szabályokat tudjunk alkalmazni ezen a területen is. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

(10.30)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az MSZP képviselőcsoportjának vezérszónoka Józsa István képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. JÓZSA ISTVÁN, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Miniszter Úr! Nagy tisztesség ez a Háznak, hogy személyesen Varga Mihály miniszter urat köszönhetjük, és ő terjesztett elő egy ilyen nagy jelentőségű törvényt. *(Varga Mihály: Értem az iróniát!)*

Annál is fontosabb ez, mert igazából az ő felelőssége az a bizonyos Quaestor-botrány is, amely hivatalosan a Magyar Nemzeti Bank felügyeleti tevékenységében elkövetett károkozás, de ha ő most nem miniszter, továbbra is Matolcsy György a miniszter, vagy valaki más, és nem Matolcsy György a Nemzeti Bank elnöke, és nem érvényesítenek egy ilyen rendkívül kockázatos felállást, hogy az egész tőkepiaci felügyeletet, biztosítási felügyeletet a Magyar Nemzeti Bankhoz, egy ilyen kétes - hogy mondjam - szakmai tudással bíró elnök felügyelete alá szervezik, akkor talán a Quaestor-botrány, illetve a brókerbotrányok sem okoztak volna ilyen rendkívül súlyos károkat mind a fogyasztóknak, mind a költségvetésnek, mind a magyar bankrendszernek.

Tehát az, hogy Varga Mihály miniszter úr most fontosnak tartja, hogy személyesen terjessze a parlament elé ezt a jogharmonizációs előterjesztést, úgy gondolom, teljesen helyénvaló. El kell ismerni, ezzel felvállalja a felelősségét annak, hogy a tőkepiaci és a biztosítási törvények megalkotásával neki komoly lehetősége, felelőssége, kötelessége van e terület eredményes, szabályozott működését illetően. Tehát ez a része, ha tetszik, kritika a Magyar Nemzeti Bank felügyeleti tevékenységéről és egyfajta pozitív megállapítás a minisztérium, a miniszter úr feladatvállalását illetően, noha megkésve terjesztette elő ezt a jogharmonizációs törvényt. Már jóval előbb ide lehetett volna hozni ugyanis, és akkor valószínűleg a Quaestor-botrány károsultjainak dolgát is lehetett volna enyhíteni.

Valószínűleg, ha már évekkal, vagy jóval korábban hasonló szigorúságú, a fogyasztókat jobban védő, a kibocsátási tevékenységet szigorúbban ellenőrző törvény működik Magyarországon, akkor nem fordulhatott volna elő, hogy a Quaestor mintegy 150 milliárd forinttal túljegyezze a saját kibocsátását. Emlékszünk, 60 milliárd forint értékpapír-kibocsátásra kapott engedélyt a pénzügyi felügyelet-

től, és ezt 150 milliárddal túljegyezte, összesen 210 milliárd forintért bocsátott ki értékpapírt úgy, hogy még rá is írta, hogy ezért ő semmiféle garanciát nem vállal. Tehát ha a felügyelet egy picit is, mondjuk, próbavásárlást végez, és kézbe vesz egyetlen ilyen, utólag hamisnak minősített értékpapírt, akkor menet közben meg tudta volna akadályozni ezt. Vagy ha szigorúbbak a kibocsátás engedélyezésének a követelményei, akkor az ilyen károk megelőzhetőek lennének. Nagyon fontos, hogy a nemzetgazdasági miniszter, jelen esetben Varga Mihály, e feladatának a súlyát érzi és idehozta elének ezt a törvényjavaslatot.

Azzal a megjelöléssel, ami az előterjesztésben szerepel, hogy a javaslat célja a fogyasztóvédelem erősítése az európai uniós jogszabályoknak a magyar jogrendbe való átültetésével, ez helyénvaló. Az, hogy módosítani kellett uniós jogharmonizációs okokból is a tőkepiacról szóló törvényt, a biztosítókról és a biztosítási tevékenységről szóló törvényt, a Magyar Nemzeti Bankról szóló törvényt és a biztosítási tevékenységről szóló törvényt, ez célszerű, így egyszer összeszerkesztve egy törvényjavaslatba hozták elének.

A tartalmi részeket tekintve a tőkepiacról szóló törvény módosítása során az értékpapírok kibocsátóival kapcsolatos információkra vonatkozó uniós irányelvnek való megfelelés érdekében vált szükségessé a székhely szerinti tagállam definíciójának meghatározása. A törvényjavaslat egyértelműsíti, hogy az egyes kibocsátók esetén milyen tagállam minősül székhely szerinti tagállamnak, illetve a harmadik országbeli kibocsátókra is tartalmaz rendelkezéseket. Rögzíti a törvény, hogy a rendszeres tájékoztatás körébe eső információknak, ahogy az előterjesztő is említette, tíz évig kell nyilvánosan hozzáférhetőnek lennie. Pontosítja az előterjesztés az éves és a féléves jelentések körét, illetve az ezek alóli kivételek lehetséges módjait, a legalább 100 ezer euró névértékű értékpapírt kibocsátók esetében. A jövőben csak a szabályozott piacra bevezetett értékpapír-kibocsátókra vonatkozhat egyáltalán a mentesség. Módosítja az előterjesztés a féléves jelentések közzétételének határidejét is, a jövőben a beszámolási időszakot követő három hónapon belül kell közzétenni a féléves jelentést. Ez egyfajta zsinórmérték, amely feltehetően javítja a követhetőséget.

A biztosítási törvény tekintetében az Európai Unióban már 2009 óta érvényben lévő Szolvencia II. követelményeit vezeti át az előterjesztés a hazai jogrendben. A biztosítási törvény módosítása szerint, ha a biztosítási szerződés után igénybe vehető adókedvezmény vagy adójóváírás megváltozik, akkor a biztosítók 60 napon belül olyan szerződésmódosítást kötelesek kidolgozni, amely továbbra is lehetővé teszi a kedvezmény jogszabályban rögzített mértékének igénybevételét. A biztosítónak értesítenie kell ügyfelét a szerződés általa javasolt módosításáról. Az ügyfélnek 30 napja lesz a módosítás elutasítására, ha így dönt, a biztosító akkor sem mondhatja fel a szerződését. Amennyiben viszont az ügyfél a 30 nap le-

jártáig nem tesz semmit, akkor a szerződése a biztosító által javasolt módosításokkal él tovább, a hallgatás beleegyezés elvének érvényesítésével.

Ennek a módosításnak fogyasztóvédelmi hatása van, azt biztosítja, hogy a biztosítási kötvény tulajdonosa nem kerülhet olyan szituációba, amikor a megváltozott törvények esetén törvényt szegne, ennek az átvezetéséről a biztosító köteles gondoskodni, a kötvénytulajdonos elállhat az illetén történő módosítástól, vagy ha nem akar változtatni rajta, akkor az új körülmények mellett is él a szerződése. Tehát a megváltozott törvények betartásához elegendő a kötvénytulajdonosnak egy passzív magatartás is, nem kényszerít ki fogyasztóvédelmi szempontokra tekintettel aktív magatartást a törvényjavaslat. Véleményünk szerint ez egy előrelépés.

A jövőben az életbiztosítás díját úgy kell kalkulálni, hogy az elegendő legyen a biztosító valamennyi kötelezettségének teljesítésére. Ez is fogyasztóvédelmi megközelítés, hogy ne lehessen utólag ilyen olyan pótköltségeket felszámolni a biztosítónak. A tervezet továbbá említi a biztosítástechnikai tartalékok képzésére vonatkozó kötelezettséget is.

Változnak a biztosítási titok szabályai, itt egy részt zár be a törvényjavaslat. Jelenleg a kiszervezett tevékenységet végzőnek nem kell megtartani a biztosítási titkot, a módosítás ezért kiterjeszti a könyvvizsgálókra és a könyvvizsgálói feladatok ellátásához szükséges adatokra is a homogén titoktartási kötelezettséget.

(10.40)

Ez végül is segítheti az outsourcingot, mert eddig akadálya lehetett bizonyos biztosítótársaságok könyvvizsgálói tevékenysége outsourcingolásának, hogy a kapcsolódó szervezetnek a kiszervezett tevékenység esetén nem volt kötelező betartani a biztosítási titkot. Ez szintén az élet által felvetett tapasztalat átvezetése.

Annak érdekében, hogy a kibocsátók és a befektetők teljeskörűen megismerhessék a társaságok tulajdonosi szerkezetét, egyértelművé válik, hogy közzétételi kötelezettség minden olyan pénzügyi eszközre vonatkozik, amelynek gazdasági hatása a részvények birtoklásához és a részvényszerzési jogokhoz hasonló; tehát vagyoni értékű jogot képez.

A befektetési egységekhez kötött életbiztosítások vonatkozásában fogalmaz meg a biztosító nyilvántartásának vezetésére vonatkozó garanciális szabályt, szabályokat az előterjesztés, természetesen az uniós szabályok átvétele által. Bevezeti a tartós adathordozón történő tájékoztatás lehetőségét - ez egy előrelépés az elektronikus társadalom nyújtotta lehetőségek irányában -, továbbá határidőt állapít meg a biztosító számára a változásközléssel kapcsolatban. Egyértelműsíti a megtakarítási jellegű életbiztosítások jutalécsepegtetési szabályainak, jutalékkifizetési szabályainak körét. Egyszerűsíti az előterjesztés, hogy a

biztosítási alku sz által végezhető kiegészítő tevékenységet nem kell bejelentenie a felügyeleti nyilvántartásba, azt saját szakmai felügyeleti körben elvégezhetik.

A harmadik nagy területe a benyújtott törvényjavaslatnak, a Magyar Nemzeti Bankról szóló törvény módosítása, rögzíti, hogy az európai hosszú távú befektetési alapok felügyeletét a Magyar Nemzeti Bank látja el. A módosítás a magyar jogrendbe átülteti az európai uniós irányelv által a tájékoztatási kötelezettségek megsértése esetére bevezetett új szankciókat is. Ezt már említette az előterjesztő Varga Mihály miniszter úr is, hogy a bírság maximumának meghatározása szerint a vállalkozások esetében kiszabható maximum a 10 millió eurós büntetés, és a természetes személyek esetében ez maximum 2 millió euró összegre rúghat. Az átszámítás az irányelv hatálybalépésének napján, vagyis 2013. november 26-án érvényes hivatalos euróárfolyam, azaz 298, forint 48 filléren kell átváltani a büntetés kiszabásának a határértékét. Emellett kibővíti a rendelkezés a felügyeleti díj alanyainak a körét is.

Mint a hozzászólásom bevezetőjében mondtam, az előttünk álló, döntően európai uniós jogharmonizációs előterjesztés támogatható. Tehát ami benne van, az helyénvaló. Most egy dilemma az ellenzék számára, hogy ami viszont nincs benne, azoknak a tapasztalatoknak egy értékelése, ami például a Quaestor-botrányhoz, a Quaestor által elsíbolt 150 milliárdos káresemény megelőzéséhez szükséges lenne, hogy ezeket a tapasztalatokat, ha már itt van előttünk egy ilyen törvényjavaslat, miért nem dolgozza fel az előterjesztő, miért nem érvényesíti ennek a jogalkotásnak a keretében.

Tehát a dilemmánk az, hogy ez a jogszabály támogatható, de kevés. A magyar helyzetet értékelve ebben az évben történtek ezek a brókerbotrányoknak nevezett sorozatos károkozások, csalások, bűncselekmények, amelyek közül a legsúlyosabb a Quaestor 150 milliárdja. Ezt miért nem dolgozza fel a jogalkotó, és miért nem érvényesíti?

Én most azt az álláspontot fogalmazom meg a parlament színe előtt, hogy ezt az előterjesztést támogatni fogjuk, ugyanakkor minden felszólalásunkban szorgalmazzuk, hogy értékeljék ki a brókerbotrányok tapasztalatait, és a lehető leggyorsabban hozzanak olyan, sajátosan a magyar működésre jellemző szabályokat - mondjuk, hogy a kibocsátóban, mint jelen esetben a Quaestorban ezek szerint nem lehet megbízni -, hogy minden egyes kibocsátási szakaszról, mondjuk, kötelező tájékoztatási feladatot kelljen teljesíteni, be kelljen vinni egy-egy mintapéldányt a kötvényből, mert ha ez megtörtént volna, akkor egy hozzáértő szakember látja, hogy hamis kötvényekkel árasztották el a piacot.

Tehát összefoglalva hozzászólásomat, támogatni fogjuk, de várjuk a további törvényalkotást. Köszönöm, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiban. - Szórványos taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A KDNP képviselőcsoportjának vezérszónoka Hargitai János képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. HARGITAI JÁNOS, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Amikor a kormány az egyes tőkepiaci és biztosítási tárgyú törvények módosításának betervezéséről döntött, akkor európai uniós kötelezettségének tett eleget.

Az Európai Unió többféle módon alkothat jogot. A legismertebb és a legegyszerűbb talán, amikor rendeletet alkot, és ez a rendelet minden nemzet joganyagának mindenfajta átültetés nélkül automatikusan része lesz. Az irányelvek nem így viselkednek. Az irányelvek a jogharmonizálás eszközei. Egy irányelvben az Európai Unió mint jogalkotó az adott jogi területről célokat, elvárásokat rögzít, és ezeknek egy nemzeti jogrendbe való beültetése, azaz implementálása a nemzeti parlamentek feladata. Itt most ezzel állunk szemben, ezért mondom azt, hogy a törvény tárgyalása és a módosított irányelvek átültetése egyben kötelezettségünk is.

Módosított irányelvekről van szó, nem új jogterület szabályozásáról. Ahogy ez már többször elhangzott, ez alapvetően két területet érint, a tőkepiacot és a biztosítási tevékenységeket. Érdemes felsorolni, hogy mely törvények módosulnak ezáltal. Elsőnek a tőkepiacról szóló 2001. évi CXX. törvény, a biztosításokról és biztosítási tevékenységről szóló 2003. évi törvény, a Magyar Nemzeti Bankról szóló 2013. évi CXXXIX. törvény, a kollektív befektetési formákról és kezelőikről, valamint egyes pénzügyi tárgyú törvények módosításáról szóló 2014. évi XIV. törvény és a biztosítási tevékenységről szóló 2014. évi LXXXVIII. törvény kisebb vagy nagyobb mértékben.

Az előttem szólók és miniszter úr az expozéjában is elmondta, hogy az átültetés, tehát az implementálás mellett, ami kötelező, a törvényalkotónak az is célja, hogy fogyasztóvédelmi szempontokat erősítsen.

Néhány fontos dolgot kiemelek a módosuló rendelkezések közül. Azt gondolom, hogy a tőkepiacot érintő szabályozásban fontosak azok a jövőben pontosabb és teljesebb információk, amik az értékpapír kibocsátójára vonatkoznak, és ezek az információk tíz évig fellelhetőek is maradnak. Ez nyilvánvalóan a pénzügyi szolgáltatók vásárlását tervezők lehetőségeit és tájékozottságát növeli.

A jelentéstételi kötelezettség szabályai is változnak. Hogy ezek az új szabályok érvényesüljenek is, ezért a Magyar Nemzeti Banknak mint felügyeleti intézménynek a szankciós eszköztára nőni fog, elsősorban magasabb bírság eszközével operálhat akkor, ha az információk és tájékoztatásadás tekintetében hiányosságokat lát.

A biztosítók, ahogy miniszter úr fogalmazott, a pénzügyi piac egyre erősödő szereplői, ezért ezen a

piacon is fontos, hogy fogyasztóvédelmi szempontokat erősítsünk.

(10.50)

Amikor pénzügyi szolgáltatásokat vásárolunk, akkor sokszor érezzük ügyfélként azt, hogy gyengébb szereplők vagyunk, mint a biztosítók, sokszor információhiányban szenvedünk, ezért ez a törvényi javaslat olyan változtatásokat eszközöl, ami az ügyfeleknek, a gyengébb szereplőknek biztosít többlet lehetőségeket. Fontos az is, hogy a vezetők szakmai alkalmasságának többletfeltételeit is megállapítja a törvény.

Azt gondolom, tisztelt képviselőtársaim, hogy a beterjesztett törvénycsomag elfogadása indokolt, és mivel a pénzügyi piacon megjelenő fogyasztók érdekeit szolgálja, ezért a KDNP-frakció támogatja a törvény elfogadását. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoka Z. Kárpát Dániel képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A szokásos európai uniós ajándécsomagunkat láthatjuk magunk előtt, ami végül is egy olyan implementációs csomag, amelynek értelmében néhol támogatható elemekkel, de azért mégiscsak a közösségi jog bizonyos vívmányait kívánja Magyarország kormánya átvenni. Ennek érdekében a tőkepiaci törvény, a biztosítási törvény, az MNB-törvény és a kollektív befektetési formákról szóló törvény módosítását szorgalmazza.

Valóban időszerű bizonyos módosításoknak nekem. Ha csak - mondjuk - egyet kiemelve azt tenné elénk a jogalkotó, hogy a biztosítási titok esetében változtatásokat foganatosítsunk, és mondjuk, a kiszervezett tevékenységet folytató cégek, például könyvvizsgáló társaságok is ugyanolyan biztosítási titokra vonatkozó kikötésekkel kell hogy szembesüljenek, akkor azt mondhatjuk, hogy már ezért önmagában érdemes lenne támogatni. De ami igazán szemet szúró, az az, hogy az Európai Unió rendszeréből önök át kívánnak venni nagyon sok úgynevezett vívmányt és nagyon sok kikötést, de azt látjuk, hogy közben saját hatáskörben mindezek jó része már rendezhető lett volna korábban, adott esetben megelőzve az úgynevezett brókerbotrányok sorozatát, megelőzve a Quaestor-botrányt.

Szeretném figyelmükbe ajánlani, hogy ha csak a jobbikos képviselők által benyújtott több mint húsz, az adott piacot szabályozó módosító javaslatot elfogadták volna, akkor nemcsak a Quaestor-botrány, de az összes hasonló botrány megelőzhetővé vált volna. Tehát érdemes lenne nemcsak az Európai Unióra hallgatni, várni, átültetni a joganyagát, hanem adott

esetben saját hatáskörben is eljárni. Pontosan azért, mert az indoklás során többször felmerült, ennek az egésznek azért van értelme, hogy önök a fogyasztóvédelem rendszerét erősítsék. Szimbolikus jelleggel még az előző ciklusban is működött önálló fogyasztóvédelmi bizottság, ezt önök aztán integrálták a Gazdasági bizottság tengernyi egyéb témája közé, tehát már ezen a szinten is csökkentették a fogyasztóvédelem súlyát, szerepét, most pedig azt látjuk, hogy mióta egyes ágai a Magyar Nemzeti Bank alá kerültek, a különböző összevonások kapcsán elérték azt, hogy tulajdonképpen a saját vezetésű szervezetük feleljen ezért, maga a fogyasztóvédelem szenvedett csorbát.

Örülünk ezeknek a kozmetikai jellegű változtatásoknak, legalábbis egy részüknek, például annak, hogy az ügyfeleknek 30 napjuk lesz a javasolt módosítás elutasítására, és ha így döntenek, akkor ezentúl már a biztosító sem mondhatja fel a szerződésüket. Talán nincs olyan épeszű ember, aki komoly ellenérveket felhozna egy ilyen javaslat kapcsán. S azt is el kell mondani, hogy a bírságok maximumának meghatározása tekintetében nemcsak a vállalkozások esetén kiszabható legfeljebb 10 millió eurós bírságnak örülünk, hanem annak is, hogy bizonyos részlet-szabályozásokat tisztáztak ezzel kapcsolatban.

Látható ugyanakkor az MNB súlyának folyamatos növekedése. Ha csak azt nézzük, hogy az európai hosszú távú befektetési alapok felügyeletét szintén az MNB látná el, akkor azért érdemes pár szóra megállnunk. Egyrészt örülünk annak, hogy most már van felügyelőbizottsága az MNB-nek. Ez egy többéves hiányosság volt, és olyan elképesztő mulasztás, ami ezt az egész eszközrendszert csorbává, hiányossá tette. Hagyjuk, hogy hogyan sikerült ezt a felügyelőbizottságot végül felállítaniuk, hiszen lehetett volna békésebb és normálisabb körülmények között is, de ha így sikerült, örülünk neki, hogy van.

Azt viszont látnunk kell - pontosan tegnap folyt az autóhitelek forintosításáról szóló törvényjavaslat vitája, amely kapcsán megjegyzésre került jogosan -, hogy az MNB megint csak tízmilliárdokat realizál gyakorlatilag haszonként. Itt egy 50-60 milliárdos tételről folyt a vita, és ne feledjük, hogy az úgynevezett lakáshitelek forintosításánál szintén jelentkezett egy hatalmas, 100 milliárdos nagyságrendű tömeg, amely szintén nyereségként jelent meg az MNB-nél.

De ha már az MNB-törvényhez hozzányúlnak, abszolút indokolt lenne, hogy ezt az összeget valamilyen módon csatornázzák be, s nem feltétlenül közvetlenül a költségvetésbe. Bár tudjuk, hogy ezt elvileg nem lehetne pántlikázni, de adott esetben egy kártérítési alapot igenis létre lehetne hozni belőle, amiből nemcsak megsegíthetnék a legnehezebb helyzetbe került hitelkárosultakat, akiknek ráment a családjuk vagy az életük egyrészt az önök időhúzására, másrészt a korábbi szocialista kormányok elképesztő nemtörődömiségére, de azt is el kell mondani, hogy egy ilyen kártérítési alap mellett más forrásokat

is lehetett volna teremteni, például az érintett pénzügyintézeteket ugyanide befizetésre lehetett volna kötelezni, miután ügýtípusonként megvizsgálták volna az általuk fogantatosított visszaéléseket, és emellé egy szankciórendszert társítottak volna. Sajnálatos módon erre nem került sor.

Még egyszer mondom, ezt elképesztő mulasztásnak tartjuk, de azt is látni kell, hogy ezen kozmetikai jellegű változtatások, módosító javaslatok értékét ez érdemben nem csorbítja. Megint csak arról van szó, hogy mik azok, amik hiányoznak ebből a csomagból. S amikor erről beszélünk, akkor bizony látjuk azt, hogy a biztosítási csalások kiszűrése érdekében hatékonyabb adatcserét kívánnak fogantatosítani, és itt módosításokat, pontosításokat jelölnek meg. Ez jó. S az is abszolút jó irány, hogy az életbiztosítási szerződéseknél a megfelelő mértékű díjmeghatározásról határoznak és körbezárták ezt a területet.

De azt látni kell, hogy ha a befektetővédelemről beszélünk, akkor egy normális gazdaságban és normális piaci környezetben Quaestor-botrány, brókerbotrányok nem fordulhattak volna elő. Ha a pénzügyi fogyasztóvédelem rendszere normálisan működne, akkor önöknek nem lekövető magatartással a kármentéssel vagy a részleges kármentéssel kellene foglalkozniuk, hanem kezdeményező jelleggel körül tudnák bástyázni ezt a rendszert az összes magyar választópolgár, az összes magyar ügynevezett fogyasztó vagy banki ügyfél, károsult, befektető érdekében. De azt látjuk, hogy ha befektetővédelemről van szó, akkor általában a nagybefektetőket, a multicegek érdekeit szokás védeni, és az egyszerű károsultak, akik mondjuk, most autóhitelesként nem járnak annyira jól, mint ahogy azt önök megpróbálják lefesteni, lakáshitelesként sem jártak jól, de ha szabad felhasználású kölcsönük van, akkor végleg kismimizik őket, nos azt látjuk, hogy az ő érdekükben történő fellépés nemhogy legalábbis hiányos, de csonka, általában többéves fáziskéséssel következik be, és ez családok életébe kerül, ez egzisztenciákba kerül.

Éppen ezért azt mondom, hogy ezek a kozmetikai jellegű módosítások támogathatók, de a rendszerszintű változáshoz mindez egyelőre nagyon kevés. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az LMP képviselőcsoportjának vezérszónoka Schmuck Erzsébet képviselő asszony, az Országgyűlés jegyzője. Parancsoljon, képviselő asszony!

SCHMUCK ERZSÉBET, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Mint ahogy ma már többször elhangzott, az előttünk fekvő törvényjavaslat nagyrészt uniós irányelvek átvételéről és a magyar jogba való átültetéséről szól. Kritikával kell illetnem, hogy egy, az átláthatóságról szóló irányelv átültetése két évig

tartott a kormánynak, miközben alkotmánymódosításokat képes két nap alatt végigverni a parlamenten. Úgy látszik, ez nem volt olyan sürgős. És még kevésbé volt sürgős a Szolvencia II. irányelv átültetése. A 2009-ben született irányelv átvételének határideje 2016. január 1-je, tehát most már kénytelen a kormány törvényt módosítani. Feltenném a kérdést, hogy mi tartott eddig, miért nem sikerült hat év alatt átvenni a szabályozást.

A Szolvencia II. irányelv szigorúbb tőkekövetelményeket támaszt, belső kockázatelemzések kialakítását írja elő a biztosítóknál, és növeli a közzételti és átláthatósági feltételeket. Mindezzel az Európai Unió más országaival azonos feltételeket teremt Magyarországon egy szektorban. Ezek egyikét sem szereti a magyar kormány. A szigorú tőkekövetelmények fontosságát nem is értik, látszik, ahogy a Quaestor ügyét kezelték az elmúlt években.

Az átláthatóság és a szigorúbb fogyasztóvédelem terén is szelektíven szeret szabályt alkotni azért, hogy a kormányzathoz közel állók mesterkedései, homályos üzletelgetései ne kerüljenek napvilágra. Általában a kormány nem szereti, ha azonos játékszabályok között kell működni az egész európai térséggel. A kiskapukból, a gyengébb szabályozásból szeret hasznot húzni, azt hiszi, az az ország érdeke, ha ilyen versenyelőnyök fennmaradnak.

(11.00)

A felügyelet megerősítése fontos lépés volna a biztosítás terén is. Sajnos, a Magyar Nemzeti Bank már eddig is bizonyította, hogy nem áll feladata magaslátán. Szakmai háttere elégtelen, vizsgálatai részrehajlóak, döntései pártosak. Nem a biztosítási területen, de tevékenysége hozzájárult ahhoz, hogy embereket százmilliárdos károk érijék. A brókerbotrányok, a Quaestor-ügy rávilágított arra, hogy az MNB nem képes megfelelően ellátni ezt a területet. És részben azért nem képes, mert össze van fonódva egy korrump gazdasági elittel, amelynek az üzemeit takargatni akarja.

Az irányelvek átvétele és a biztosítási felügyelet erősítése tehát fontos dolog. Mindazonáltal kétségeink vannak afelől, hogy ezeket a szabályokat a Magyar Nemzeti Bank jelenlegi állapotában megfelelően tudja majd ellátni. Köszönöm a figyelmet. *(Dr. Józsa István és Demeter Márta tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Képviselőtársaim! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Most az elsőként jelentkezett független képviselői felszólalásra volna lehetőség, jelentkezőt nem látok. Innentől kezdve kétperces felszólalások is lehetségesek. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok.

Megkérdezem képviselőtársaimat, hogy kíván-e még valaki felszólalni a vitában. *(Nincs jelentkező.)* Mivel felszólalásra senki sem jelentkezett, az általá-

nos vitát lezárom. Megkérdem az előterjesztőt, kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Jelzésre:)* Nem kíván.

Tisztelt Képviselőtársaim! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség. Köszönöm szépen.

Most soron következnek a **Magyarország és a Liechtensteini Hercegség között a jövedelem- és a vagyonadók területén a kettős adóztatás elkerüléséről és az adóztatás kijátszásának megakadályozásáról szóló egyezmény kihirdetéséről** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. Azt előterjesztés T/6010. számon mindenki számára elérhető a parlamenti informatikai hálózaton.

Elsőként megadom a szót Tállai András úrnak, a Nemzetgazdasági Minisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének, 30 perces időkeretben. Parancsoljon, államtitkár úr!

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! 2015 júliusában egyezményt kötöttünk a Liechtensteini Hercegséggel a jövedelem- és vagyonadók területén a kettős adóztatás elkerüléséről. Az egyezményt a miniszterelnöki határozatban kapott felhatalmazás alapján lefolytatott egyeztetések és a kormány döntését követően írtuk alá Vaduzban. Az egyezmény alkalmazása kizárja a magánszemélyek, illetve vállalkozások jövedelmének kettős adóztatását, meghatározva, hogy az egyes jövedelemfajták, illetve vagyontípusok tekintetében melyik szerződő állammal milyen körben van adóztatási joga.

Az egyezmény a szerződő felek illetékes hatóságai számára lehetőséget ad a megfelelő információcserére, továbbá arra is, hogy bármelyik szerződő fél egyeztető eljárást kezdeményezzen az egyezményben foglaltaknak megfelelően, a végrehajtás érdekében. A magyar-liechtensteini egyezmény tartalmát tekintve megfelel a nemzetközi gyakorlatnak, az OECD modellegyezményben és annak kommentárjában elfogadott elveknek és szabályoknak. Emellett összhangban van az általunk eddig megkötött más kétoldalú adóegyezményekkel, jól szolgálja a kétoldalú kapcsolatok fejlődését és a befektetők érdekeit.

Tisztelt Országgyűlés! Ahhoz, hogy a napirenden lévő nemzetközi szerződés a belső jog részévé váljon, szükséges kötelező hatályának elismerése és jogszabályban való kihirdetése. Tekintettel arra, hogy az egyezmény kizárólagos törvényhozási tárgyát érint, kihirdetésére csak törvényben kerülhet sor. Az elmondottak alapján kérem, hogy a törvényjavaslatot támogatni szíveskedjenek. Köszönöm. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Most a képviselői felszólalá-

sok következnek, első körben a vezérszónoki felszólalások. A Fidesz képviselőcsoportjának vezérszónoka Bartos Mónika képviselő asszony. Parancsoljon, képviselő asszony!

BARTOS MÓNIKA, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Államtitkár Úr! Képviselőtársaim! A magyar-liechtensteini kapcsolatok most még nem túl szorosak, de történelmi múltra tekintenek vissza. A Liechtensteini Hercegséggel, amelyet VI. Károly német-római császár alapított rendeleti úton 1719. január 23-án a Német-római Birodalom keretei között, Magyarország az Osztrák-Magyar Monarchia részeként a XIX. század második felétől valutaunióban és vámunióban állt. A hercegség a teljes függetlenséget a német szövetség felbomlása után, 1866-ban nyerte el.

Az egykor szegény hercegség ma jómódú, gazdag ország; Európa egyik adóparadicsoma, ezért sok külföldi vállalat választja székhelyéül, és ezek adják az állami adóbevételek egyharmadát. Az ország kis mérete és korlátozott mértékű erőforrásai ellenére Liechtenstein egy folyamatosan fejlődő, erőteljesen ipari országgá vált, ahol a vállalkozásokat a pénzügyi és bankszektor támogatja. A 160 négyzetkilométer területű hercegségben az életszínvonal magasabb a nála nagyobb méretű szomszédos országokénál. Fontos bevételi forrása a bélyegkiadás és az idegenforgalom, elsősorban az alpesi turizmus és a sielés. Nagy az ország tranzitforgalma, hiszen a Párizs-Bécs főútvonalon fekszik. Iparára a munkaidényes ágazatok jellemzőek.

1924 óta valuta- és vámunióban van Svájjal, és védelméért is ő a felelős. Liechtenstein és az Európai Unió kapcsolata Norvégiához és Izlandhoz hasonlítható. Bár az Európai Uniónak nem tagja, de az Európai Gazdasági Térségnek igen. Ezáltal olyan mértékben vesz részt Európa belső kereskedelmében, hogy Norvégia és Izland mellett az EU-ba leginkább integrált három nem európai uniós állam között szerepel.

A Magyarország és Liechtenstein közötti kapcsolatok az 1990-es években értek fordulóponthoz. A Monarchia felbomlásával megszakadt diplomáciai kapcsolatok teljes körű rendezésére 1993 júniusában került sor. Az Európai Gazdasági Térségnek Liechtenstein és Magyarország is tagja, ezért a két ország kapcsolatát 2004. május 1. óta az EGT-megállapodás szabályozza. Az EGT-bővítés után Liechtenstein a többi EGT-országhoz hasonlóan Magyarországot is kvótarendszerének részesévé tette, amely a hercegségbe érkező külföldi munkavállalók beáramlását szabályozza.

A munka-erőpiaci viszonyosság elvét követve a magyarországi munkavállaláshoz a liechtensteini állampolgároknak munkavállalási engedélyre van szükségük. A magyar kivitel fontosabb termékei a szerszámok, alumíniumlemezek, digitális integrált áramkörök. A Magyarországra importált áruk között

a kézi fűrógépek, tengelyek és forgattyúk, elektronikus integrált áramkört tartalmazó kártyák és az elektromos kéziszerszámok dominálnak.

2015 szeptemberében „Az állam a harmadik évezredben” című könyve magyarországi bemutatója alkalmából II. János-Ádám liechtensteini herceg Budapestre látogatott, akit fogadott Orbán Viktor miniszterelnök úr is. A felsőoktatási államtitkártól pedig a magyar kultúra értékeinek külhoni megismertetésében szerzett érdemei elismeréseként Pro Cultura Hungarica emléklapokat vehetett át.

Az előttünk fekvő egyezmény egy újabb szál, amellyel szorosabbra fűzhetjük kapcsolatainkat. Ahogy államtitkár úr is említette, az új adóegyezmény megkötése kedvezőbb, áttekinthetőbb gazdasági és jogi háttérrel biztosít mindkét szerződő fél befektetői számára. Az egyezmény fő célja az adóztatás szabályozása, kiszámíthatóvá tétele. Hatálya a jövedelem- és a vagyonadóakra terjed ki. Jelentősége, hogy kizárja a kettős adóztatás lehetőségét. Az egyezmény biztosítja a teljes körű információcserét, valamint azt, hogy bármelyik szerződő fél egyeztető eljárást kezdeményezhessen a másik félnél, amennyiben úgy látja, hogy annak adóztatása nem felel meg az egyezményben foglaltaknak.

A nemzetközi szerződések megkötésének alkotmányos szabályai és a jogalkotás rendjének törvényi előírásai szerint az egyezmény kihirdetésére törvényben van mód. Kérem képviselőtársaim támogatását, hogy erre lehetőség nyíljon. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

(11.10)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Az MSZP képviselőcsoportjának vezérszónoka Demeter Márta képviselő asszony. Parancsoljon, képviselő asszony!

DEMETER MÁRTA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A Magyarország és a Liechtensteini Hercegség között megkötött egyezmény azokra a jövedelem- és vagyonadókra terjed ki, amelyeket az egyik szerződő állam vagy annak helyi hatóságai vetnek ki a beszéd módjára való tekintet nélkül. Magyarország esetében ezek: a személyi jövedelemadó, a társasági adó, a telekadó és az építményadó. Liechtenstein esetében pedig a személyi jövedelemadó, a társasági adó, az ingatlan-, tőkenyereség-adó, a vagyonadó és a kuponadó.

Az egyezmény fő célja az adóztatás szabályozása, kiszámíthatóvá tétele a kétoldalú kapcsolatban. Jelentősége, hogy alkalmazásával kizárja a magán-személyek, illetve vállalkozások jövedelmének kettős adóztatását oly módon, hogy meghatározza, hogy az egyes jövedelemfajták és vagyontípusok tekintetében

melyik szerződő félnek milyen körben van adóztatási joga.

Az egyezmény a szerződő felek illetékes hatóságai számára teljes körű információcserére nyújt lehetőséget, és biztosítja továbbá azt is, hogy bármely szerződő fél egyeztető eljárás lefolytatását kezdeményezze a másik félnél abban az esetben, amikor úgy látja, hogy annak adóztatása nem felel meg az egyezmény rendelkezéseinek.

Külön az egyezmény cikkeit nem szeretném felsorolni, viszont kettőt mindenféleképpen szeretnék kiemelni belőle. A 28. cikk szerint az egyik szerződő államban belföldi illetőségű személy nem részesülhet az egyezmény alapján a másik szerződő állam által nyújtott adómérséklésben vagy adómentességben, ha a másik állam megállapítja, hogy az ilyen belföldi illetőségű személy elsődleges céljainak egyike az egyezmény kedvezményeinek megszerzése volt.

A másik nagyon fontos cikk, amit kiemelnék: az OECD-modellegegyezmény 2008. évi felülvizsgálata szerinti teljes körű információcseréről rendelkezik az egyezmény, amely kizárja a belföldi érdek hiányára való hivatkozást, valamint - és ez rendkívül fontos, azt gondolom - a banktitok és a tulajdonosi érdekeltségre vonatkozó információk kiadását is kötelezővé teszi.

Szeretném előrebecsátani, hogy az MSZP támogatja ennek a törvényjavaslatnak az elfogadását. Nagyon fontosak ezek a bilaterális egyezmények. Azt gondolom, ennek pedig kiemelt jelentősége van, és az a cikk, amit az előbb említettem a tulajdonosi érdekeltségre vonatkozó információk kiadásáról, azt gondolom, hogy a magyar gazdasági élet, politikai élet egyik fontos eseményében és történéseiben is kulcsszerepet játszhat, hiszen láttuk, hogy mi történt a Quaestor ügyében. Láthattuk azt, hogy a Quaestor egyik tulajdonosa egyébként liechtensteini cég. Tehát egy olyan brókercégről beszélünk, amelyben egyértelműen offshore-cég vesz részt tulajdonosként, és láthattuk azt, hogy - mint ahogy ez megtörtént a Külügyminisztérium és más minisztérium esetében is - igenis állami pénzt, magyarul: az adófizetők pénzét tartották ennél a cégnél, és így kockáztattak közel 4 milliárd forintot az adófizetők pénzéből.

Az is látszik, hogy - egyébként mondhatni, bennfentes információk alapján - ezt a pénzt kivették az utolsó pillanatban, de az tény, hogy mindenképp a magyar kormány felelőssége, hogy éljen azokkal a lehetőségekkel, amiket például egy ilyen, előttünk fekvő egyezmény tud biztosítani. Azt látjuk, hogy a nemzeti vagyonról szóló törvény egyáltalán nem szigorú szabályozás, hiszen tulajdonosi jóváhagyással van lehetőségük olyan döntéseket hozni az illetékeseknek, hogy a magyar adófizetők pénzét offshore hátterű cégekben tartsák, ott forgassák, oda fektessék be.

Láthattuk azt, hogy a fideszes brókerbotrányokban összességében 330 milliárd forint tűnt el a magyar pénzügyi rendszerből szinte nyom nélkül. Ter-

mészetes, hogy folyamatosan várjuk arra a kérdésre a választ - azt gondolom, Magyarország minden állampolgárával és az érintettekkel együtt -, hogy hová tűnt ez a pénz. És az is tény, kedves képviselőtársaim, hogy a jogállamiság és a megfelelő működés nem ott kezdődik, és téves az az elképzelés, azt látom sajnos, a kormánynak és a többségnek az az elképzelése, hogy a jogállamiság egy személyre és cégekre szabott jogalkotásból és végrehajtásból áll. Ez egyértelműen nem így van. A megfelelő jogállami keretek, az egyezmények megfelelő végrehajtása, a nyilvánosság biztosítása és a megfelelő működés ott kezdődik és a jogállamiság ott kezdődik, hogy a fékek és ellen-súlyok rendszerében azok megfelelő működésénél történik meg a törvénykezés, a jogalkotás, ezeknek folyamatos végrehajtása.

Tehát üdvözljük ezt az egyezményt. Nagyon kíváncsian várjuk azt, hogy azok az információk, amik így átadásra kerülhetnek, a magyar nyilvánosság számára is biztosítottak lesznek-e, és megtudhatja-e a magyar nyilvánosság is, hogy hol milyen tulajdonosi háttérrel beszélünk, így konkrétan említénem a Quaestor esetét is Szijjártó Péter nagyon kedves barátja, Tarsoly Csaba mutyijában.

Meglátjuk azt, hogy ennek a liechtensteini érdekeltségnek kiderül-e a tulajdonosi háttere, vagy pedig számíthatunk arra, hogy ez is titkosítva lesz csakúgy, mint Tarsoly Csaba vallomása. Tehát azt kell mondjam, hogy elképzelhető, hogy most még egypár évig egészen nyugodtan hátradőlhetnek, de mindenféleképpen el fog jönni az az idő, amikor megfelelő jogállami keretek között igenis kivizsgálásra fog kerülni minden olyan ügy, amit a Quaestor esetében is láthattunk.

Az egyezmény elfogadását pedig, mivel ez megfelelő információcserére nyújthat lehetőséget - természetesen, amennyiben ezt a magyar fél is így hajtja végre -, természetesen támogatjuk a javaslat elfogadását. Köszönöm. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoka Bana Tibor képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr!

BANA TIBOR, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Az előttünk fekvő, a Liechtensteini Hercegséggel kötött egyezmény rendkívül fontos mérföldkő a kettős adóztatás és az adóelkerülés elleni harcban. Liechtenstein pár évvel ezelőtt még adóparadicsomként volt híres, ám 2014-től az ország már 12,5 százalékos társasági adót vetett ki a külföldi tulajdonú, Liechtensteinben bejegyzett cégekre is, amivel gyakorlatilag leiratkozott az adóparadicsomok listájáról. Ugyanakkor megmaradt többek között a kettős adózás problémája. A nyáron megkötött, most tárgyalat megállapodás tartalmazza az adóhatóságok közötti adóügyi információcserét, ami javíthatja a befektetők bizalmát, befektetési kedvét, a tőkeáramlást.

Tisztelt Országgyűlés! Ezen okokból kifolyólag a Jobbik támogatja a tárgyalat egyezményt, továbbá biztatjuk a kormányt, hogy igyekezzen minél több, ma még adóparadicsomként funkcionáló országgal hasonló megállapodásokat kötni. Gondolok itt Andorrára, Bermudára vagy éppen Panamára, de a sort hosszasan folytathatnánk. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az LMP képviselőcsoportjának vezérszónoka Ikotity István képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, Ön a szó.

IKOTITY ISTVÁN, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Ház! Az adóelkerülést, agresszív adótervezést és adócsalást visszaszorítani igyekvő globális törekvésekkel összecsengett a Nemzetgazdasági Minisztérium 2013-as bejelentése, miszerint tárgyalásokat kezdeményez adóegyezmények megkötésére Andorrával, Liechtensteinnel, a Brit Virgin-szigetekkel, Bermudával és Panamával.

2013 novemberének végéig Magyarország már 75 állammal kötött kettős adóztatási egyezményt, köztük valamennyi uniós és OECD-tagállammal. Ezeknek az egyezményeknek mindegyike tartalmazta azt a lehetőséget, hogy a NAV külön kérésére a magyar adózókat érintő ügyletekről, vagyonról, illetve a bankszámlák, társaságok mögött álló személyekről információt szerezzen be a másik ország adóhatóságától.

Az idén június 29-én megkötött egyezmény tartalmazza a Magyarország számára fontos garanciális szabályokat, így az adóhatóságok közötti adóügyi információcseré lehetőségét, amely teljes körű, azaz a banktitokra is kiterjedő adóügyi információcserét biztosít. A megállapodás egyrészt alkalmas lehet az esetleges adóoptimalizálók kiszűrésére, és a kedvezményeket is korlátozza, amivel megelőzhető az adóegyezmény előnyeinek célzott kihasználása az adózók részéről.

(11.20)

Mindezek ellenére persze nem lehet azt állítani, hogy az offshore-bankszámláknak befellegzett. Egyrészt az adóhatóságok szükséges erőforrás és kapacitás hiányában csak kevés ügyet tudnak felderíteni - kérelemre történő információcseré útján -, másrészt számos pénzügyi központ adóhatósága tudatosan lassítja és minden egyéb lehetséges eszközzel akadályozza az egyezményekben vállalt teljesítését.

Az LMP úgy látja, hogy az elmúlt 25 évben hatalmas méretű volt az országból a jövedelemkiáramlás, amelyben az offshore-ozásnak is nagy szerepe volt. Hiteles nemzetközi becslések szerint a magyar államadósság két és félszeresét mentették ki adóparadicsomokba. A jelenlegi kormányzatban Andy

Vajna, a nemzeti filmipar fejlesztéséért felelős kormánybiztos a szimbólumává vált ennek az offshore-t előszeretettel igénybe vevő politikának; ugyanezt láthatjuk a Matolcsy György vezette jegybanknál. A Magyar Nemzeti Bank az elmúlt évben 18 milliárd forintért vette meg Budapest legdrágább irodaházát offshore-tulajdonostól, idén pedig egyik alapítványa vásárolt 1,3 milliárdért egy svábhegyi villát, szintén tisztázatlan tulajdonosi háttérű cégtől, pedig igenis fontos lenne megóvni Magyarországot az offshore-pénzügyek politikailag felkent lovagjaitól. Ez a politika ugyanis tisztességtelen versenyelőnyt biztosít egyes vállalkozásoknak, ráadásul éppen az így kieső adóforintok miatt nincs lehetőség a magyar kvv-k járulékeinak csökkentésére.

Itt szeretném emlékeztetni a tisztelt Házat, hogy az LMP idén augusztusban harmadik alkalommal nyújtotta be az Országgyűlésnek az offshore-cégeket a közpénzfelhasználásból kizárni kezdeményező törvényjavaslat-csomagját. Köszönöm a figyelmet. *(Szórványos taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A vezérszónoki felszólalások végére értünk.

Megkérdezem a képviselőtársaimat, hogy kíván-e még valaki felszólalni a vitában. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok. Az általános vitát lezárom.

Megkérdezem Tállai András államtitkár urat, kíván-e felszólalni a vitában elhangzottakkal kapcsolatban. *(Jelzésre:)* Parancsoljon, államtitkár úr!

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteri-umi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Nem jellemző, hogy ilyen törvényjavaslat kapcsán a parlamentben nagy vita alakul ki; most sincs így, hiszen az elmondottak alapján lényegében minden parlamenti frakció támogatja a törvényjavaslatot. Azonban mégis reagálnom kell az egyik felszólalásra, mégpedig Demeter Márta szocialista képviselő felszólalására, ugyanis ő szerintem elméretezte ezt a felszólalást, tehát nem a törvényjavaslatról beszélt, hanem a brókerbotrány felelőségének a Fideszt nevezte meg - azt gondolom, hogy ezt teljes mértékben vissza kell utasítanom.

Miközben egyébként ő egyedül üdvözölte ezt a törvényjavaslatot, nem mulasztotta el még meg is fenyegetni a közvéleményt és a kormányt, hogy majd jönnek a szocialisták, és el fog jönni az idő, amikor a pénzügyi ellenőrzés terén milyen átláthatóság fog bekövetkezni. *(Dr. Józsa István és Demeter Márta közbeszólása.)* Ezért szeretném felhívni a figyelmét arra, hogy 2004-ben az önök kormánya szüntette meg a pénzügyi intézmények és a brókercégek tekintetében a kötelező ellenőrzést, az időszakonkénti ellenőrzést. Bár ön még akkor nem volt a közéletben, de azért ezt illik tudnia, hogy a Fidesz-kormány hozta vissza ezt az ellenőrzési gyakorlatot. És az önök idejében az sem volt jellemző, hogy ha pénzügyi visz-

száélések történtek, akkor megtörtént volna a számonkérés, vagy ne adj' isten, az igazságszolgáltatás és a büntetés.

Azt gondolom, hogy a szocialistáknak ilyen tekintetben nincs alapjuk arra, hogy a jelenlegi kormányt számon kérjék, hiszen amit az önök tevékenysége megalapozott 2004-et követően, hogy nincs ellenőrzés, ez volt a korrupció melegágya, és pontosan a Fidesz-kormány ideje alatt derült ez ki, és a Fidesz-kormány ellenőrzési rendszere tárta ezt fel, és jött el az igazság órája *(Demeter Márta és Gúr Nándor közbeszólása.)*, hiszen mindhárom brókerbotrány ügyében előzetes letartóztatások történtek, és a bűncselekményt elkövetők várják megérdemelt büntetésüket.

Tehát nincs alapja a képviselő úrnőnek arra, hogy fenyegetőzzön a parlamentben a jelenlegi kormány tevékenységét illetően ebben a kérdésben.

A támogatásokat természetesen köszönjük, és bízom benne, hogy a frakciók a szavazáskor is így fognak tenni. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Tájékoztatom önöket, hogy a módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **a temetőkről és a temetkezéstről szóló 1999. évi XLIII. törvény módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig.

A Lázár János és L. Simon László fideszes képviselőtársaink által benyújtott előterjesztés T/6158. számon a parlamenti informatikai hálózaton valamennyiük számára elérhető.

Elsőként megadom a szót L. Simon László úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének, 30 perces időkeretben. Parancsoljon!

L. SIMON LÁSZLÓ (Fidesz), a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A temetőkről és a temetkezéstről szóló 1999. évi XLIII. törvény határozza meg a temetőkkkel, a temetkezési emlékhelyekkel és a temetkezési tevékenység ellátásával összefüggő jogokat, kötelezettségeket és feladatokat.

A jelenlegi szabályozás túlzott adminisztratív és egyéb terheket ró a lezárt temetőkre, vagyis az olyan temetőkre fenntartóira, amelyekbe már temetni nem lehet, így ezen terhek csökkentése szükséges.

Álláspontunk szerint a hatályos szabályozás nem veszi kellően figyelembe a különféle vallási közösségek speciális előírásait, és nincs tekintettel olyan sajátos szabályokra, amelyek valamely vallási közösségi, illetve állami vagy önkormányzati fenntartásban, illetve használatban lévő temető esetében nem indokoltak. Éppen ezért, tisztelt képviselőtársaim, azon lezárt temetőkre esetében, amelyek lezá-

rásától, illetőleg amelyek tekintetében az utolsó temetkezéstől több mint 50 év telt el, más szabályozás indokolt. Hadd említsek néhány konkrét példát az új szabályozásból.

Amennyiben a temető tulajdonosának, fenntartójának, illetve üzemeltetőjének fel nem róható okból a temetkezéssel kapcsolatban korábbi nyilvántartások megsemmisültek, úgy a most benyújtott javaslatunk szerint a lezárt temető esetében a törvényben előírt nyilvántartási kötelezettségnek a jövőben a fenntartónak, illetőleg a tulajdonosnak nem kell eleget tennie. De ilyen szűkítésnek tekinthető az is, hogy hullaadéktároló kihelyezésére sem lesz szükség.

Engedjék meg, tisztelt képviselőtársaim, hogy még egy dologra felhívjam a figyelmüket. Amennyiben a temetési hely szerinti temető, temetőrész, sírhelytábla jelenlegi tulajdonosa, illetve 1920. június 4-én vagy azt követő időpontban a tulajdonos, fenntartó vagy üzemeltető olyan vallási közösség volt, amelynek belső szabályzata tiltja a temető vagy a temetési hely megszüntetését, és a temető tulajdonosának rendelkezésére álló nyilvántartások alapján az eltemetett vagy az eltemetett közeli hozzátartozójának személye nem állapítható meg vagy elhunyt, vagy tartózkodási helye ismeretlen, a temetési hely felett a vallási közösség rendelkezik. A rendelkezési jog időtartama ebben az esetben egyáltalán nem lesz korlátozható.

Tisztelt Képviselőtársaim! Jelen törvényjavaslat elsődleges célja, hogy a temetőkről és a temetkezéssel kapcsolatos törvény módosításával csökkentse a lezárt temetők fenntartóira és tulajdonosaira neheztelhető terheket, ugyanakkor lehetővé tegye a vallási közösségek sajátos előírásainak és szokásainak figyelembevételét a temetőkkel összefüggő egyes jogok, kötelezettségek és feladatok végrehajtása során, valamint hogy pontosítsa a lezárt temetők azon körére vonatkozó rendelkezéseket, amelyek lezárásától, illetőleg amelyek tekintetében az utolsó temetkezéstől több mint 50 év telt el.

Éppen ezért kérem a képviselőtársaimat, hogy ezt az adminisztratív tehercsökkentést szíveskedjenek a szavazatukkal is támogatni, és a törvényjavaslatot szintén támogatni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megkérdezem Pogácsás Tibor államtitkár urat, kíván-e most felszólalni. *(Jelzésre:)* Igen. Parancsoljon, államtitkár úr, 30 perces időkeret áll rendelkezésére.

POGÁCSÁS TIBOR belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Ház! A törvényjavaslatot a kormány támogatja.

Egyértelmű, hogy a javaslat a lezárt, már temetkezésre nem használt temetők megmaradását, létét, fenntartását könnyíti meg, a fenntartók lehetőségeit javítja, és hozzájárul ahhoz, hogy egyfajta öröksé-

günk, kulturális örökségünk a temetőkön keresztül is megmaradjon, és ezt ne a fenntartók napi pénzügyi keretei határozzák meg. Ésszerűek azok a javaslatok, amelyek a törvényjavaslatban a temetkezéssel kapcsolatos törvény szűkítését jelentik ezeken a temetkezési helyeken. Köszönöm a szót. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

(11.30)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Most a képviselői felszólalásokra és annak első körében a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Az MSZP képviselőcsoportjának vezérszónoka Kiss László képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr!

KISS LÁSZLÓ, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Magam és a szocialista frakció is úgy látja, hogy egy hiánypótló javaslat áll előttünk, amelynek mind a tartalmával, mind a szabályozási irányával egyetértünk. Azt gondolom, hogy maga a temetkezés kérdése ebben az országban mindig egy kicsit alulértékelt, hiszen a temető emlékhely is, egy közösség emlékhelye is, ez különösen fontos vallási csoportoknak. De ha talán saját magunkra gondolunk, akkor a mindennapi életben is nekünk is egy kicsit fontos lehet.

Éppen ezért mindaz a cél, amit a javaslat megfogalmaz, számunkra is támogatható. Támogatható azért, mert úgy gondoljuk, hogy valóban rendezni kell azoknak a temetőknek a helyzetét, amelyeket lezártak, vagy amelyek sok okból már régebb óta nem működnek. Azt gondoljuk, hogy valóban, ez a javaslat azt teszi, ami a célja is, könnyíti azokat a szabályokat, könnyíti azokon a szabályokon, amelyek jelenleg erre vonatkoznak. Éppen ezért, mivel a javaslat céljával is egyetértünk, és úgy gondoljuk, a javaslat szolgálja is ezt az irányt, ezért mindenképpen támogatni fogjuk. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A KDNP képviselőcsoportjának vezérszónoka Vejkey Imre képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. VEJKEY IMRE, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A T/6158. számú törvényjavaslat a temetőkről és a temetkezésekről szóló 1999. évi XLIII. törvényt módosítja, egyrészt azzal a céllal, hogy a jövőben figyelembe kelljen venni a vallási közösség vallási szokásait a temetőkkel összefüggő egyes jogok, kötelezettségek és feladatok ellátása során, másrészt pedig azzal a céllal, hogy pontosítsa a lezárt temetők azon körére vonatkozó rendelkezéseket, amelyek lezárásától már több mint ötven esztendő eltelt.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A temetési hely feletti rendelkezési jog nem értelmezhető abban az

esetben, ha a vallási közösség belső szabálya előírja, hogy a temető, illetve a temetési hely nem szüntethető meg, és a sírhely mentes az újraváltási díj megfizetésének kötelezettsége alól. A fentiek alapján a jelenlegi hatályos szabályozás veszélyezteti azoknak a temetőknek a fennmaradását, melyekre az előbbiek szerinti vallási előírások vonatkoznak, valamint a temetési hely felett rendelkezni jogosult személy, eltemettető vagy hozzátartozója nem állapítható meg, elhunyt vagy tartózkodási helye ismeretlen, és a temető nem az adott vallási közösség tulajdonában van. Ezért az új szabályozás alapján amennyiben a lezárt temető tulajdonosának, fenntartójának, illetve üzemeltetőjének fel nem róható okból a temetkezéssel vezetett korábbi nyilvántartások megsemmisültek, úgy a törvényben előírt nyilvántartási kötelezettségnek a jövőben a fenntartóknak, illetve tulajdonosoknak nem kell eleget tenniük.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A törvényjavaslat alapján amennyiben a temetési hely szerinti temető, temetőrész, sírhelytábla jelenlegi tulajdonosa, illetve 1920. június 4-én vagy azt követő időpontban a tulajdonos fenntartó vagy üzemeltető olyan vallási közösség volt, melynek belső szabálya tiltja a temető vagy a temetési hely megszüntetését, és a temető tulajdonosának rendelkezésére álló nyilvántartása alapján az eltemettető vagy az eltemettető közeli hozzátartozójának személye nem állapítható meg vagy elhunyt, vagy tartózkodási helye ismeretlen, a temetési hely felett a vallási közösség rendelkezik oly módon, hogy a rendelkezési jog időtartama nem korlátozható.

A módosítás előírja az érintett vallási közösséggel való egyeztetés kötelezettségét már a helyi építési szabályzat előkészítése során is. Mindez lehetővé teszi, hogy a vallási közösség tulajdonában levő temető beépítési előírásainak meghatározása a vallási előírások lehető legteljesebb körű figyelembevételével történjen.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Mindezek alapján a KDNP támogatja a T/6158. számú törvényjavaslatot. Kérem, támogassák önök is. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoka Hegedűs Lorántné képviselő asszony, az Országgyűlés jegyzője. Parancsoljon!

HEGEDŰS LORÁNTNÉ, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Mi magunk is úgy gondoljuk, hogy az előttünk fekvő törvényjavaslat egy hiánypótló törvénymódosítás, amelyre valóban nagy szükség van, és már nagyon nagy szükség lett volna a korábbiak során is. Szintén osztjuk azokat a gondolatokat, azokat a véleményeket, miszerint ezek a helyszínek nemcsak bizonyos kegyeleti szempontoknak kell hogy megfeleljenek,

nemcsak kegyeleti szempontok kell hogy érvényesüljenek egyes régi, lezárt temetők esetében, hanem bizony úgy kell rájuk tekintenünk, mint a magyar történelemnek egyes emlékhelyeire. Ezért is gondoljuk, hogy ennek a törvénymódosításnak helye van, és ezt mi támogatni fogjuk.

Hozzáteszem azt, hogy próbáltam a törvényjavaslatra készülve egy kicsit utánanézni ennek az egész gondolatkörnek. Úgy látom, úgy tapasztaltam, és a szakemberek véleménye alapján azt tudom önöknek mondani, hogy a felekezetek esetében, függetlenül attól, hogy keresztény vagy nem keresztény felekezetekről beszélünk, vannak írott, illetve vannak íratlan szabályok. Az íratlan szabályok esetében vannak olyan általános hitelvek, olyan dogmák, amelyekre vissza lehet következtetni a tekintetben, hogy valóban felekezeteken felül álló értelemben ezek a helyszínek, ezek a lezártak minősített temetők minden esetben tiszteletet érdemelnek, adott esetben megszentelt földnek kell azokat tekinteni.

Egy személyes példát hadd hozzak ide. Az a település, ahonnan én érkeztem, Budakeszin, ott egy jelentős sváb kisebbség, nemzetiség élt. Miután őket a második világháború után kitelepítették, ezért az általuk korábban fenntartott temetőt már a hozzátartozók nem tudják gondozni. Hála istennek, ott ezt az önkormányzat megteszi, és védetté is van külön nyilvánítva ez a hely, de sok esetben sajnos ez nem történik meg az egyes településeken, ami egy rendkívüli hiányosság szerintem. Az önkormányzati törvényben az a kötelezettség, ami a köztemetők fenntartására vonatkozik, nyugodtan erre is kiterjedhetne, hogy ilyen esetben az önkormányzatoknak, ha egyéb más szándékuk azon a területen nincsen, és hozzáteszem, ne is legyen, akkor legyen nekik kötelezettségük ezeket a temetőket fenntartani.

Úgyhogy összességében még egyszer azt tudom mondani önöknek, hogy ezt a törvényjavaslatot mi támogatni szeretnénk. Noha az önkormányzatok rendeletalkotási szabadságába nem nagyon lehet beleszólni és nem is nagyon szabad beleszólni, azért azt jó lenne egyértelműsíteni valamilyen módon, hogy régi, lezárt temetők beépítésére, beépíthetővé tételére csak igen kivételes esetben és valóban csak akkor kerülhessen sor, ha más egyéb kegyeleti, kegyeleti szemponttal ez nem ütközik. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik pad-soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Az LMP képviselőcsoportjának vezérszónoka Sallai R. Benedek képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr!

SALLAI R. BENEDEK, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! A temetők és temetkezésekről szóló '99. évi XLIII. törvény módosításáról szóló tervezetet áttekintettük. A Lehet Más a Politika frakciójának álláspontja elsősorban az volt, hogy a kez-

deményezések alapvetően támogathatók, amelyek ebben megfogalmazásra kerültek. Nyilvánvalóan felmerült bennünk kérdésként az, hogy miért képviselői indítványként jött ez be, hiszen kíváncsiak lettünk volna Soltész Miklós KDNP-s államtitkár úr véleményére is, akihez alapvetően az összes többi egyházi felekezet tartozik, illetve az összes többit azért mondtam így, mert nem derül ki, szövegszerűen sehol nem jelenik meg a jogszabályban, de az a fogalmazás, hogy az indítvány célja, hogy lehetővé tegye a vallási közösség vallási szokásainak figyelembevételét a temetővel összefüggő egyes jogok, kötelezettségek és feladatok végrehajtása során, ezekből nyilvánvalóan arra következtetünk, hogy elhagyott vidéki zsidó temetőkről is jelentős részben szó eshet, amelyek sajnos nagyon elhanyagolt állapotba kerültek az elmúlt évtizedekben.

Amennyire a jogszabályt értelmezni tudtuk, mind a három lényeges szakasza olyan, amiben támogatható elemeket találtunk, az első részben úgy rendelkezik, hogy ha a temető vallási közösség tulajdonában van, a temető beépítési szabályainak a helyi építési szabályzatban történő meghatározásánál az önkormányzat képviselő-testülete köteles kikérni a temetőtulajdonos vallási közösség véleményét. Úgy gondoljuk, hogy ez mindenképpen helyes és támogandó cél, ezért ezt az indítványt fogjuk tudni támogatni, és ez ellen nem lesz kifogásunk.

(11.40)

A második ilyen javaslat, amit mi észleltünk, létrehoz egy új kategóriát a több mint 50 éve nem használt, illetve ennyi ideje lezárt temetőkre vonatkozóan. Ezeknél a temetőknél jelentősen enyhít az előírásokon: nem kell annyi létesítménynek lenni, mint a működő temetőben, és a nyilvántartások vezetésének a szabályai is könnyebbek lesznek, a temetőszabályzat tartalmi kritériumait is enyhébben veszi a javaslat; szintén támogathatónak és életszerűnek tartjuk, hogy ezek megvalósuljanak.

A harmadik rész, amit vizsgáltunk, hogy a gyakorlatilag ezekbe az új kategóriákba tartozó, régen vallási közösség tulajdonában vagy kezelésében lévő vagy ma is ilyen temetők esetén, ahol a vallási közösség saját szabályai tiltják a temető megszüntetését, megváltási díj nélkül és korlátlan időre a vallási közösség rendelkezhesse azon hallottak sírjai fölött, akiknek már senkijük nem él vagy nem lelhető fel.

Összességében úgy éreztük, hogy a képviselői indítvány alapvetően támogatható, és a Lehet Más a Politika tudja ezt szavazatával segíteni.

Egyvalamire viszont kormánypárti képviselőtársaim és a két indítványtevő figyelmét szeretném felhívni, ha nem veszik ezt tolakodásnak. Nemrég volt szerencsém és alkalmam részt venni Körösladányban egy Wenckheim-kripta felújításán, ami felemelő érzés volt, hiszen magának a családnak a

korábbi Békés megyei birtokai és a hatása, az építészeti öröksége eléggé meghatározó, és ebből adódóan nagy örömmre szolgált, hogy az erre hivatott, rendelkezési illetékességgel bíró Nemzeti Örökség Intézete ezzel foglalkozik és forrásokat szán rá.

Ezen örööm mellett viszont meg kellett hogy állapítsam, hogy nagyon sok olyan más, egyéb, nem országos jelentőségű politikus esetében, akik meghatározóak voltak az elmúlt évtizedekben, ugyanazok a folyamatok, amelyeket részben az indítvány is előterjeszt, viszont beindultak. Hadd mondjak konkrét példát, ha nem baj, hogy szűkebb hazámból, a Nagykunságból veszem ezeket. A Nagykunság megváltása során, a Mária Terézia által készített redemptio folyamata során a redemptus ősök voltak, akik hozzájárultak a Jászkunság megváltásához, gyakorlatilag településalapítóként hosszú évtizedeken vagy másfél évszázadon keresztül voltak befolyásos szereplői a közéletnek.

A legtöbb kunsági temetőben ezeknek a családoknak nagy családi kripták jöttek létre, amelyek önmagukban is építészeti emlékek és értékek, viszont miután ezek jelenleg is aktív temetőben vannak, és a családnak lenne kötelessége gondoskodni róla, ami teljes mértékben elmarad, hiszen részben a 20. század politikai viharai közepette ezeknek a kisnemesi vagy jómódú családoknak egy jelentős része elszármazott ezekről a vidékekről, ma már jelentős részben az összeomlás és a teljes leromlás határán vannak.

Megköszöném a kormánypárt részéről, ha ezen, viszonylag támogatható és nemes törekvések mellett arra megpróbálnának energiát és akár forrást, lehetőséget biztosítani, hogy az önkormányzatoknak megnyíljon a lehetőségük arra, hogy a település helyi jelentőségű, települési szintű vagy térségi szintű, temetővel kapcsolatos örökségük ápolására legyen módjuk, forrásuk, és akár feladatuk is legyen ez.

Nyilvánvalóan nemcsak azért, mert ha tiszteletben tartjuk a rég elhunytak temetkezési szokásait, vallási helyeit, és van arra forrás, hogy a kiemelt magyar közéleti személyek, politikusok esetében a kormányzat fordítson forrásokat az építészeti és kulturális örökség megőrzésére, akkor bizony nagyon jó lenne, ha megnyílna a lehetőség arra is, hogy a rettenetesen szegény sorban lévő önkormányzatok, ahol a helyi iparüzési adóból nincs érdemi bevétel, és nincs meg az a lehetősége, hogy az alapfeladatai finanszírozása mellett ilyen közfeladatot felvállaljon, ha ezek tekintetében lenne arra mód, hogy ösztönözve legyenek az önkormányzatok azzal, hogy akár helyi jelentőségű műemlékként, akár más lehetőségként erre támogatást és segítséget kapjanak, örömmel venném az előterjesztők részéről, ha ilyen jellegű indítvánnyal a jövőben tudnának foglalkozni.

Az indítványt támogathatónak ítéljük. Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Köszönöm, államtitkár úr. *(Szórványos taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Ezzel a vezérszónoki felszólalások végére értünk.

Most a képviselői felszólalások következnek. Először Demeter Zoltán képviselő úrnak adok szót, a Fidesz képviselőcsoportjából. Parancsoljon, képviselő úr!

DEMETER ZOLTÁN (Fidesz): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Képviselőtársaim nemrégiben nyújtották be a most tárgyalt javaslatot, amely a temetőkről és a temetkezésről szóló 1999. évi XLIII. törvény módosításáról szól. Az Igazságügyi bizottság tagjaként és természetesen református lelkészként is szeretnék pár szót szólni a kegyeleti jogról.

Az Alaptörvényben rögzített emberi méltóságból levezethető kegyeleti jog érvényesülésének vizsgálatakor hangsúlyozni kell, hogy az Alkotmánybíróság ítélkezési gyakorlatában az élethez és az emberi méltósághoz való jogot az alkotmányos alapjogok hierarchiájának élére helyezte. A személyiség szabad kibontakozása és az általános cselekvési szabadság is alapjai az egyén önrendelkezési jogának, a vallás szabad megválasztásának, és mindezeknek az ember életén túlmutató folyamánya lehet az eltemetetés módjára vonatkozó rendelkezés, aminek a hozzátartozók vagy azok hiányában az eltemetettők kötelesek eleget tenni.

Az emberi méltósághoz való jog tehát az embert életében illeti meg. Mégsem mondható ki az, hogy a halállal megszűnik a méltóság. A kegyeleti jog a meghalt ember méltóságának visszamenőleges tagadását tiltja. A kegyeleti jog nem tartozik az általános személyiségi jog hatálya alá, ez utóbbi ugyanis az élő személyek védelmét hivatott ellátni. Ezzel szemben a kegyeleti jog az emberi méltósághoz való jog részeként érvényesül, az emberi méltósághoz való jog részleges továbbélését jelenti a halál bekövetkezése után.

A kegyeleti jog részben az emberi méltóság egykori meglétéhez kapcsolódó, védelmi igényt foglal magába, amely az elhunyt személyt az emberi nemhez való tartozás alapján illeti meg. A kegyeleti jog mint az emberi méltósághoz való jognak a halál után is fennmaradó eleme az elhunyt személy élete során megszerzett erkölcsi, személyes és társadalmi megítélésének védelmét biztosítja. Ezen felfogás, a kegyeleti jog védelmének elsődlegessége tükröződik az előttünk fekvő törvényjavaslatban is. A törvényjavaslat tehát a temetőkről és a temetkezésről szóló 1999. évi XLIII. törvényt módosítja azzal a céllal, hogy lehetővé tegye a vallási közösség vallási szokásainak figyelembevételét a temetőkkel összefüggő egyes jogok, kötelezettségek és feladatok végrehajtása során, továbbá hogy különös szabályok beépítésével pontosítsa a lezárt temetők azon körére vonatkozható rendelkezéseket, amelyek lezárásától, illetőleg amelyek tekintetében az utolsó temetkezéstől több mint 50 év telt el.

A törvény módosításának lényegét így abban látom, hogy a kormányzat szükség esetén támogatást nyújthasson a sírkertek tulajdonosainak, fenntartóinak a temető fennmaradását veszélyeztető helyzet elhárításához és a sírmlékek halaszthatatlan állagmegóvását szolgáló felújítások megvalósításához. Másrészt a javaslattal rendezésre kerül a közfoglalkoztatottaknak a támogatott tevékenységek megvalósításába, a kulturális örökség azonosításába, védelmébe, megőrzésébe való minél szélesebb társadalmi bevonása. Említésre méltó továbbá, sőt nagyon fontosnak gondolom olyan iskolai közösségi szolgálat keretében megvalósítható programok megszervezését célként, amelyek biztosítják, hogy a tanulók is közre tudjanak működni egy adott temető gondozásában.

Azok a szabályok, amelyeket lefektetett ez a törvényjavaslat, úgy gondolom, megteremtik a jogszabályi feltételeit a Magyarország területén fellelhető temetők megmentésének, amelyek az európai kulturális örökség részét képezik.

Tisztelt Országgyűlés! Kedves Képviselőtársaim! Éppen ezért kérem önöket, hogy a benyújtott törvényjavaslatot vitassuk meg és lehetőség szerint támogassuk. Köszönöm figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A következő felszólaló Gúr Nándor képviselő úr, az Országgyűlés jegyzője. Parancsoljon!

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Azért tartottam fontosnak, hogy néhány gondolatban hozzászóljak ehhez a törvényjavaslathoz, mert sokszor kritizálom és bírálom önöket azért a tevékenységért, amit folytatnak a Parlament falai között, illetve azokért a törvénytervezetekért, amelyeket a Ház falai közé hoznak.

(11.50)

Azt kell hogy mondjam, úgy érzem, akkor is meg kell szólalnom, amikor azt látom, hogy észszerű törvénymódosítási javaslatot nyújtanak be a Ház elé, és néhány gondolattal célszerű megerősíteni mindezt.

Demeter Zoltán képviselőtársam az előbbieken szövegezte, részleteiben kifejtette, ezért én részleteiben nem fogom kifejteni mindazt, ami a törvényjavaslat keretei között megfogalmazódik, csak azt szeretném visszaigazolni, hogy akár a temetők beépítési kérdéseivel kapcsolatban, a vallási közösséghez, a vallási közösség véleményének a kikéréséhez illetően azok a kérdések, amelyek felszínre kerülnek, igen, én is úgy gondolom, fontosak.

Ugyanígy a különféle rendelkezések, amelyek a létesítményekkel kapcsolatos rendelkezések fontosságát hangsúlyozzák, azoknak a szabályozási lehetőségeit érintik, azt gondolom, a rugalmasság megte-

le tekintetében vagy az egyértelműsítés vonatkozásában, ezek megint csak fontosak. De talán nem ezek a legfontosabbak, illetve fontos az előbb említett 50 évvel ezelőtti temetkezési helyek tekintetében történő intézkedések mivoltja is.

De talán ezeket mind-mind felülírja az, hogy a több évtizede lezárt vagy bezárt temetők tekintetében, a vallási előírások miatt fel nem számolható temetők vonatkozásában vagy épp az élő hozzátartozók hiányában történő intézkedéseknek a megvalósítása és a vallási közösségek véleményének a számításba vétele, amely elengedhetetlen és igen nagy fontossággal bír, mind-mind visszaköszönnek ebben a törvénytervezetben.

Azt gondolom, ha egy mondattal kellene megfogalmazni a mondandót, akkor nem tehetek mást, csak azt, hogy elismerem ennek a törvénynek az észszerűségét, és úgy, ahogy Kiss László képviselőtársam vezérszónoklatában elmondta, támogatjuk a vallási előírások tiszteletben tartása mellett a kegyeleti jogok érvényesülését.

Mindezt azért mondtam el, mert - mint az első mondatomban mondtam - nagyon sokszor bírálom és kritizálom önöket, megítélésem szerint joggal, de azt is ki szerettem volna fejezni, amikor olyan törvénymódosítási javaslatot tesznek az asztalra, ami szerintem is észszerű és célszerű. Köszönöm szépen a megtisztelő figyelmüket. *(Taps az MSZP soraiból. - Szórványos taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kérdézem képviselőtársaimat, hogy kíván-e még valaki felszólalni a vitában. *(Nem érkezik jelzés.)* Jelentkezőt nem látok. Az általános vitát lezárom.

Megkérdezem L. Simon László képviselő urat az előterjesztő képviselőjében, kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra.

L. SIMON LÁSZLÓ (Fidesz): Igen.

ELNÖK: Igen, kíván. Parancsoljon!

L. SIMON LÁSZLÓ (Fidesz): Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Elnök Úr! Csak nagyon röviden reagálok, tulajdonképpen csak Sallai képviselőtársam fölvetésére, hiszen ahogy kivettem a felszólalásokból, valamennyi parlamenti frakció és a kormány is támogatja a javaslatot, amit nagyon köszönök.

Sallai képviselőtársam viszont túlment ennek a javaslatnak a keretén, és olyan problémákra irányította rá a figyelmet, amelyek egyébként a kormány munkájának a fókuszában is megtalálhatók. A Wenckheim családi kriptá felújítása kapcsán hozta szóba azt, hogy számos, a magyar történelemben fontos szerepet betöltött közéleti szereplőnek a sírja nincsen jó állapotban. Éppen most készítettük el valamennyi volt magyar miniszterelnök sírjának az adatbázisát 1848-tól 1947-ig, ebből az derül ki, hogy néhány volt miniszterelnök sírja nem Magyarország

területén van, de ezekről is természetesen van tudomásunk, hogy milyen állapotban vannak, egy volt miniszterelnök, aki háborús bűntetteket hajtott végre, jeltelen sírban fekszik, az összes többi miniszterelnök sírjáról van pontos tudomásunk, hogy mi hogyan néz ki, milyen állapotban van és mit kell felújítani. Két-három éven belül egy viszonylag szerény összegből minden egyes sírt rendbe lehet hozni. Tehát a miniszterelnökök sírjáról pontos képünk van, felújítási tervünk van, van olyan miniszterelnöki sír, ahol csak a betűket kell újraaranyozni, van, ahol a környezetet kell rendbe tenni, van, amihez egyáltalán nem kell hozzányúlni.

Ezzel párhuzamosan a jelentős történelmi családok családi sírboltjainak a rendbetételéhez is erőteljesen hozzájárul a kormány. Nem olyan régen adtuk át a nagycenki Széchenyi-mauzóleum épületét teljesen felújítva. Egy műemlék épületről van szó, ahol többek között sok-sok neves Széchenyi mellett Széchenyi István sírja is található. Ez a rekonstrukció igen jelentős, több mint százmillió forintos kormányzati támogatásból valósult meg. Ugye, Magyarország leglátogatottabb temetkezési helyéről van szó, hiszen nagyon sok diákcsoport és zárandok is elmegy, hogy lerója tiszteletét a legnagyobb magyar előtt.

Október 3-án fogjuk átadni Keszthelyen Lázár miniszter úrral együtt a Festetics családnak, a hercegi családnak a teljesen felújított családi sírboltját, amit szintén a kormány támogatásával valósítottunk meg. Illetve nem olyan régen fejeztük be az Esterházy családi sírok rendbetételét Fertődön, és nemsokára az odavezető utat is rendbe fogjuk hozni. Természetesen más magyar történelmi családok sírjaira is kellő figyelmet fordít a kormány.

Ki kell emelnem azt is, hogy dolgozunk egy olyan adatbázison, amely az elmúlt 170 év legfontosabb politikai vezetőinek, tehát nem miniszterelnökként működő, hanem miniszterként és egyéb más pozícióban működő politikai vezetőinek a sírjáról fog egy összefoglalást adni. Ennek az apropója az volt, hogy körülbelül fél évvel ezelőtt fölvettem, hogy báró Eötvös Józsefnek, az első magyar kultuszminiszternek, aki mind a Batthyány-kormányban, mind pedig később, a kiegyezést követően az Andrássy-kormányban nagyon jelentős szerepet töltött be, és a XIX. század egyik legnagyobb irodalmi figurája is, az ő sírját rendbe kell tenni, mert az az obeliszka, amely a sírja fölé tornyosul, elég rossz állapotban van, illetve a szomszédságában található Szapáry-kápolna is végveszélybe került. Tehát ennek ürügyén, ennek kapcsán föl fogjuk dolgozni valamennyi jelentős életművel rendelkező politikus, államférfi sírját is, hogy legyen egy olyan adatbázisunk, amelyből meg tudjuk állapítani, hogy mit kell felújítani, hol van az államnak felelőssége, mit kell rendbe tenni.

Emellett ki kell emelnem a katonasír-gondozási programot, amit a Honvédelmi Minisztérium folytat. Az első világháborús centenáriumi idején nagyon

nagy erővel dolgozunk azon, hogy a határainkon túl levő magyar katonasírokat megfelelő állapotba hozzuk. Én azt gondolom, hogy ez kötelességünk egyébként nemcsak az első világháború, hanem a második világháború esetében is, de most a figyelem elsősorban az első világháborúra összpontosul. Szerte a Kárpát-medencén, azon túl, az oroszoktól az olasz frontig sorolhatnánk azokat a jelentős katonai helyszíneket, ahol nagyon sok magyar katonasír van, ezekről mindenről gondoskodnunk kell. A Hadtörténeti Intézetnek és Múzeumnak, illetve a Honvédelmi Minisztériumnak nagyon pontos adatbázisa van, és az Első Világháborús Centenárium Emlékbizottság kellő forrást is biztosít arra, hogy a sírokat folyamatosan rendbe tegyük.

Persze az anyaországban is az első világháborús emlékhelyekre olyan módon is figyelünk, hogy a centenáriumi emlékbizottság támogatást nyújtott és fog is nyújtani a településeinken található első világháborús emlékművek rendbetételére, amely olyan módon kapcsolódik a kegyeleti joghoz, hogy ezek az emlékművek tartalmazzák azoknak a hősi halottaknak a neveit, akik a hazától távol, idegenben vesztették életüket. Ugye, annak idején jogszabály írta elő az első világháborús emlékművek állításának kötelezettségét, tehát majdnem minden településünkön van első világháborús emlékmű.

A tavalyi holokauszt-emlékév keretében számos elhagyott temetőt hoztunk rendbe a kormány anyagi támogatása mellett, erre is figyelniünk kell. Illetve szeretném mondani azt képviselő úrnak, hogy nem csak a támogatáson múlnak a dolgok, az önkormányzatoknak van arra lehetőségük a jelenlegi jogszabályi környezetben, hogy fontos és értékes sírokat helyi védettséggel őrizzenek meg a jövő számára, és az önkormányzatok a saját költségvetésükből is fordíthatnak pénzt arra, hogy a számukra fontos meg valamennyiünk számára fontos sírokat védjék, őrizzék, ápolják.

És van egy utolsó, amit ki kell emelnünk, hogy a magyar kormánynak, a magyar államnak a megítélésünk szerint felelőssége van a határon túli magyarság jelenlegi meg egykori szállásterületein a síroknak, temetőknek a megőrzése tekintetében; nemcsak az olyan emblematikus és fontos temetőkre gondolok, mint amilyen a kolozsvári Házsongárdi temető, hanem azokra a temetőkre is, amelyek egykori szórványtelepüléseken találhatók, ahol már nem élnek ugyan magyarok, de a két-, három-, négyszáz éves sírok bizonyítják azt, hogy valamikor ezek a települések magyar települések voltak.

(12.00)

Tehát a történeti tudatunk és identitásunk szempontjából, örökségvédelmi szempontból is fontos ezeknek a temetőknek a rendbetétele is, ezekhez a Bethlen Gábor Alapon keresztül és más forrásokon

keresztül is a magyar állam, a magyar kormány hozzájárul.

Mindezt csak azért mondtam el a képviselő úrnak, hogy ugyan ez a törvényjavaslat ennél szűkebb kérdésről szól, de nyilvánvalóan az előttünk álló feladatokra és kötelezettségekre ráirányítja a figyelmet, és a képviselő úr is erre kérdezett rá.

Összegezve: szeretném megköszönni képviselőtársaim támogatását, bízom benne, hogy akkor ezek után minden képviselőtársam meg fogja szavazni a törvényjavaslatot. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség. Megvárom, amíg az államtitkár úr beül a patkóba. *(Megtörténik.)* Köszönöm szépen. Innen folytatjuk az ülést.

Megköszönöm az együttműködésüket, és mielőtt a villamos energiáról szóló törvény módosítására rátérnénk, még egyszer megköszönöm együttműködésüket, az elnöklést átadom Hiller István alelnök-kollégámnak.

(Az elnöki széket dr. Hiller István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

ELNÖK: Üdvözlöm önöket. Folytatjuk munkánkat. Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **villamos energiáról szóló 2007. évi LXXXVI. törvény módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. Az előterjesztés T/6136. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót L. Simon László államtitkár úrnak, a Miniszterelnökség államtitkáranak, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon!

L. SIMON LÁSZLÓ, a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A parlament előtt lévő javaslat a villamos energiáról szóló 2007. évi LXXXVI. törvényt szándékozik módosítani. A törvénymódosítás az egyetemes szolgáltatással felhagyni kívánó áramcégek életét könnyíti meg. Ezeknek a társaságoknak abban segít, hogy amennyiben saját üzleti megfontolásból a tevékenységük megszüntetése mellett döntenek, akkor ezt rendezett körülmények között tehessék meg. Másrészt ezzel egy időben a javaslat versenysemleges módon ad lehetőséget arra, hogy más szolgáltatók a visszaadott engedélyt a független Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatalnál megpályázzák és átvegyék. Harmadrészt, az indítványnak az a célja, hogy mindebből maguk a fogyasztók semmit ne érezzenek meg, magas színvonalon történő ellátásuk minden körülmények között biztosított legyen.

Tisztelt Képviselőtársaim! A törvényjavaslat elfogadása esetén a szabályozást az aktuális és tényleges piaci folyamatokhoz igazítjuk, ma ugyanis a törvény leginkább arról rendelkezik, hogy egy szolgáltatónak miként kell működni Magyarországon. A jogszabály nagy hiányossága, hogy azt nem rögzíti, milyen feltételek mentén fejezheti be működését egy társaság az egyetemes szolgáltatói piacon, pedig ha a vállalkozások szabadságának alapelvét tiszteletben akarjuk tartani, és annak érvényt akarunk szerezni, akkor ezt a jogszabályi űrt be kell tölteni. Arról a piac természetes mozgásától értelemszerűen el nem választható esetről is muszáj rendelkezniünk, hogy mi van akkor, amikor egy szolgáltató szabad akaratából a tevékenységének befejezése mellett dönt.

A kormány úgy látja, hogy az önök előtt lévő javaslat jó a kivonuló cégeknek, előnyére válik az ágazatnak, megfelel a szabályozó állam elvárásainak, mindazonáltal egyértelműen jó, hasznos az áramfogyasztóknak, hiszen az ő érdekeiket is szem előtt tartja. Azt, tisztelt képviselőtársaim, senki sem akarhatja, hogy az egyetemes szolgáltatással felhagyni kívánó társaságok ellenőrizetlen módon, egyik napról a másikra dőljenek be úgy, hogy abban az áramfogyasztók százezreinek jogai és lehetőségei nem tisztázottak. A törvénymódosítás éppen ezért precízen rögzíti, hogy a kivonuláshoz milyen szabályokat kell betartani, az átadás-átvétel során az érintetteknek hogyan kell kötelezően együttműködniük. A törvényjavaslat szabályozza az ilyenkor szokásos eljárást, és messzemenőig garantálja a szolgáltatás zökkenőmentességét és az ellátás folyamatosságát.

Tisztelt Képviselőtársaim! A gyakorlat világosan megmutatta, hogy a Nemzeti Közműszolgáltató terjeszkedése már önmagában igényli, hogy rendszer szinten foglalkozzunk a kivonulni szándékozó egyetemes szolgáltatók ügyével. A gázellátási törvényben nagyon hasonlóan szabályoztuk az egyetemes szolgáltatás visszaadásának kérdését, és nagyon jól tettük, hogy napirendre vettük a problémát.

Körülbelül egy éve annak, hogy az állam úgy döntött, megjelenik a közműszolgáltatói piacon, és versenybe száll az ügyfelek ellátásáért, magas színvonalú, méltányos árú szolgáltatást kínálva. A Nemzeti Közműszolgáltató piacra lépése történelmi változásokat indított el az ágazatban: alig fél év alatt az összes külföldi gázszolgáltató bejelentette, hogy kiszáll az egyetemes szolgáltatásból. 2015 végén már a Főgáz látja el a hazai lakosság felét földgázzal, 2016-ban pedig az összes, nagyjából 3,4 millió lakossági fogyasztó átkerül az állami céghez. A Magyar Telekom több tízezer ügyfelét augusztus 1-jétől már a Főgáz látja el panaszmentesen, de a többi társaságtól is tömegesen veszi át a fogyasztókat a nemzeti közműcég. Az, hogy ez a folyamat transzparens módon, gördülékenyen és panaszmentesen történik, jelentős részben annak köszönhető, hogy a Get.-ben megfelelően sikerült szabályozni az átadás-átvétel folyamatát.

Tisztelt Képviselőtársaim! Azt gondolom, a kormány felelősen jár el, amikor az árampiac területén hasonló lépésekre készül fel. Az állam nem feltétlenül arra számít, hogy egyedül ő látja majd el a lakossági áramfogyasztókat, de az engedély visszaadásának egyes társaságok részéről világos jelei vannak. Az például már most biztos, hogy idén májusban a német RWE és a magyar kormány aláírt egy olyan szándéknyilatkozatot, amely az ELMŰ-Émász csoport egyes érdekeltségeinek átvételéről szól. Ilyen helyzetben lépniünk kell, tisztelt képviselőtársaim, és a szabályozással is fel kell készülnünk a több száz ezer fogyasztót érintő változásra, illetve a jelenlegi és az előttünk álló helyzetre; ez közérdek.

Mindezek figyelembevételével arra kérem képviselőtársaimat, hogy támogassák az önök előtt fekvő törvényjavaslatot. Köszönöm, elnök úr. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Mielőtt folytatnánk munkánkat, ülésvezetési kérdésben kell döntenie az Országgyűlésnek. Latorcai János alelnök úr fel kíván szólalni a mai vita során. Az alelnök képviselői felszólalása esetén a vita további szakaszában, illetve a határozathozatal során csak akkor vezetheti az ülést, ha ehhez az Országgyűlés hozzájárul.

Kérdezem tehát a tisztelt Országgyűlést, hozzájárul-e ahhoz, hogy Latorcai János alelnök úr az előterjesztés tárgyalásánál és határozathozatalánál a továbbiakban is vezethesse az ülést. Kérem, kézfelemeléssel szavazzanak! *(Szavazás.)* Köszönöm szépen.

Megállapítom, hogy az Országgyűlés látható többsége indítványomat elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek. Első körben a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor; ezek közül is elsőként megadom a szót Németh Szilárd képviselő úrnak, Fidesz. Parancsoljon!

NÉMETH SZILÁRD ISTVÁN, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Déjà vu, ahogy az államtitkár úr is említette, a villamos energia ellátásáról szóló törvénymódosítás gyakorlatilag tartalmában és szinte kivitelezésében is már egyszer a gázellátásról szóló törvény módosításakor szerepelt a Ház előtt, és ezt megnyugtató többséggel fogadta el a Ház. Ez azért is nagyon fontos, mert egy olyan szolgáltatási piacon, ahol nemcsak piaci elvek működnek, hanem szociális elvek is, ez az egyetemes szolgáltatás, ezen a téren próbáljuk meg azokat a hiányosságokat evvel a törvénnyel orvosolni, amelyek még jellemzik ezt a piacot.

Ahogy az államtitkár úr is említette, ezen a piacon a Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatal közreműködésével a szabályozás eddig arról szólt, hogy ezek a cégek, amelyek itt lehetőséget kap-

nak, pályáznak, megkapják bizonyos feltételek mellett a lehetőséget, hogy az egyetemes szolgáltatásban részt vegyenek, de egyébként arról eddig nem szólt a fáma, hogy mi van akkor, ha nem akarnak részt venni. Márpedig, valljuk be őszintén, arról szól ez a történet, hogy nem akarnak részt venni ebben a szerepben, hiszen a rezsicsökkentés azt a korlátlan pénzkitermelési lehetőséget, amit eddig a magyar állampolgároktól beszédtek a többnyire külföldi szolgáltatók, gyakorlatilag megszüntette.

(12.10)

Emlékeztetni szeretném a nagyságrendre önöket, hogy 1062 milliárd forintot vittek ki az országból adózás utáni pénzt, és ebbe természetesen az egyéb befektetések, az itteni fejlesztéseknek a haszna még benne sem foglaltatik. Tehát, ha úgy tetszik, ez a jogszabály a rezsicsökkentés fenntarthatóságát, folytathatóságát is meg fogja határozni.

Másrészről pedig azt tapasztaltuk, hogy magát az egész egyetemes szolgáltatási piacot - noha az Európai Unió 28 államából 17-ben ezt alkalmazzák vagy valami hasonló árszabályozást, ahol mindenki a saját országában elsősorban a lakossági fogyasztókat, és itt Magyarországon jogszabályban foglaltaknak megfelelően még a kisvállalkozókat is védi ezen a piacon, tehát nem engedi, hogy ezen a piacon hatalmas hasznot lehessen hajtani -, ezt természetesen az Európai Unió folyamatos nyomás és folyamatos támadás alatt tartja. Tehát felkészülés is ez az Első Nemzeti Közműszolgáltatóval kapcsolatos feladatunkban arra az időszakra, arra az esetleges időszakra, amikor a szabadpiacon kell megoldani majd a lakossági gáz-, illetve villamosáram-szolgáltatást.

Nos, mindezekért, illetve azokért, amit elmondott államtitkár úr, mindenkinek a figyelmébe ajánlom ezt a törvényjavaslatot, és arra kérem képviselőtársaimat, hogy párthovatartozás nélkül támogatni szíveskedjék, hiszen a rezsicsökkentés folytatása és fenntarthatósága múlik ezen a szabályon. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A következő előre bejelentett felszólaló az MSZP vezérőszónoka, Tóth Bertalan képviselő úr. Parancsoljon!

DR. TÓTH BERTALAN, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Hát, a déjá vu-vel óvatosan bánnék, mert a szabályozás tekintetében valóban nagyon hasonló - ugye, ott földgázszolgáltatás és az azzal kapcsolatos jogszabálymódosítás, most itt a villamos energiáról szóló törvény módosítása között sok az összefüggés és hasonlóság -, de azt ne felejtjük el, hogy a gáztörvény módosítása kapcsán is jeleztem már, és most is szeretném jelezni, pláne, ha déjá vu-ról beszélünk, hogy eddig az energetikai szektor úgymond államosítására

a tisztelt kormányzat több mint ezermilliárd forint közpénzt áldozott. Gondolok itt nyilván az E.ON Trade-vásárlásra, de ha ideszámítjuk a MOL-részvényvásárlást is, a földgáz megvásárlását, azért önök igen sok közpénzt költöttek el annak érdekében, hogy a földgázszektorban bekövetkezzen az, ami bekövetkezett.

És ezért olyan rendkívül érdekesek azok a kijelentések, amelyeket államtitkár úr itt megfogalmazott, hogy a vállalkozói szabadság és szabad akarat. Ugye, ha jól tudom, akkor olyan szabályozást és olyan jogi környezetet teremtettek, amely alapján nagyon más választása nem volt a földgázszolgáltató szektorban az egyetemes szolgáltatóknak, mint hogy visszaadják ezt a szolgáltatást, és az állami cég vegye ezt át.

Ahogy említettem a korábbi felszólalásaimban, most is szeretném rögzíteni, hogy természetesen nem ördögtől való az, hogy az állam szerepet vállal és megjelenik a közműszolgáltatási szektorban; az a módszer, amit önök alkalmaznak, hogy olyan jogi környezetet alakítanak ki, amikor akár külföldi tulajdonú cégek kiszorulnak a piacról, ugye ez a kiszorulás azért annyira nem veszteséges számukra, mert önök meg fizetnek azért, hogy ők kivonuljanak erről a piacról.

Ahogy Németh képviselőtársam is említette, 1062 milliárd forint profit, amit úgymond az önök szóhasználatában kihordtak Magyarországról ezek a cégek, önök plusz ezt még megfejelték ezermilliárd forinttal, tehát akkor már kétezer milliárd forintnál tartunk. Tehát azért önök annyira nincsenek ellenséges viszonyban ezekkel a multicégekkel, ahogy említettem, például az E.ON-nál is több mint 300 milliárd forintot tettek a német cég zsebébe. De amúgy, amikor pedig magyar offshore-lovagok állnak egy cég háttérében, gondolok itt a MET Zrt.-re, ott pedig ugye nem volt probléma, hogy az önök rezsicsökkentési harcában ők közel 150 milliárd forintot hordjanak ki Magyarországról. Tehát ugye azért ez a kettős mérce megvan; amikor az önök barátairól volt szó, akkor megengedték egy jogszabállyal, rendelettel, hogy kihordják a pénzt Magyarországról; ha multicégek, ahogy önök mondták, kihordták ezt a pénzt, és még fizettek is érte.

De hallottuk államtitkár úrtól, hogy 2015. május végén aláírtak egy szándéknyilatkozatot az ELMŰ-ÉMÁSZ-t tulajdonló német RWE-vel, bár államtitkár úr valahogy úgy mondta, hogy átvétel. Na most, ez az átvétel, nem tudjuk, hogy ingyenes átvétel lesz, de azt gondoljuk, hogy megint az adófizetői pénzekből kőkemény forintokat fogunk kifizetni. Tehát ez az átvétel az RWE számára sem lesz egy olyan nagy bukás, hiszen önök kivásárolják őket a magyar piacról.

Ami, azt gondolom, hogy probléma még, hogy ez a magasztalt Nemzeti Közműszolgáltató, egyelőre legalábbis, ahogy az ön kollégája, Németh Lászlóné fogalmazott, nem a profittermelésnek lesz a központ-

ja. Bár önök azt mondták, ennek nem is az a célja, hogy profitot termeljen, sőt belebegtették, hogy nonprofit társaság lesz majd a Nemzeti Közműszolgáltató, aztán erről letettek, nem lesz nonprofit, de nem az lesz az elsődleges célja, hogy profitot termeljen, miközben államtitkár asszony egy sajtó-háttérbeszélgetésen nemhogy profitról beszélt, hanem brutális veszteségről beszélt. Ezt azzal indokolta, hogy a kőolaj jelenlegi világpiacon ára és az abból származó európai és az orosz gázár-csökkenéséből származó haszon azért nem kerül el a magyar fogyasztókhoz, és önök azért nem folytatják az energiaárak csökkentését, mert hát majd termelődik a veszteség a Nemzeti Közműszolgáltatónál, és azt majd valamiből finanszírozni kell.

És hadd erősítsem meg ezt az államtitkári kijelentést, bár hát furcsa, hogy miért a Miniszterelnökség terjeszti be ezt a jogszabályt, hiszen, ha jól tudom, akkor van energiapolitikáért felelős minisztérium is, a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium, de ezt a kutya-macska harcot önök jobban ismerik belülről a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium és a Miniszterelnökséget vezető minisztérium között, ezekben önök jobban informáltak, de ettől függetlenül megerősíti államtitkár asszony szavait, hogy most jelent meg, hogy a Dél-dunántúli Regionális Vízmű vállalat vezérigazgatója lemondott, mert kezelhetetlen az a brutális veszteség, ami ott keletkezett. Sőt, egy mai hír, hogy már az iparüzési adót sem tudja fizetni ez az amúgy állami tulajdonban lévő vállalat, és a vezérigazgató úr, akinek fideszes kötődését nem kell ecsetelnem, egy alföldi városnak volt a helyi Fidesz-elnöke, úgy került utána a regionális vízmű élére; jelzem, a Tettye Forrásház, a pécsi vízműszolgáltató élén is szolgált egy ideig, tehát jó pártkatona, ennek ellenére már ő sem vállalta azt be, hogy ott kirúgjon embereket és leépítsen, jelzem: állami tulajdonú közműszolgáltatónál, a Dél-dunántúli Regionális Vízműnél.

Egy harmadik problémakörre hadd hívjam föl még a figyelmet. Ez a sokat magasztalt Nemzeti Közműszolgáltató a földgázszolgáltatás kapcsán az energiahivatalhoz nem adott be üzleti tervet. Ezzel kapcsolatban sem látjuk azt, hogy ha lebonyolódik ugyanez a folyamat - és megint a déjá vu-re szeretnék visszautalni -, ha lebonyolódik az áramszolgáltatásnál is ez a folyamat, akkor mi a garancia arra, hogy majd a Nemzeti Közműszolgáltató letesz végre egy üzleti tervet. Én nem is értem, hogy a magyar állam hogyan engedheti meg és a minisztérium is hogyan engedheti meg - bár most hogy ki lesz a tulajdonosa ennek a Nemzeti Közműszolgáltatónak, ez ugye keveredik itt, hogy Fejlesztési Bank, Nemzeti Vagyonkezelő, ugye, itt még nem tudjuk, hogy mi lesz a végső struktúra -, de hogyan engedheti meg a tulajdonos, hogy úgy működjön egy gazdasági társaság, ráadásul államtitkár úr is közérdeket említett, egy közérdekű gazdasági társaság, hogy nincsen üzleti terve. Önnek is van cége, ugye, ezt tudjuk, nyil-

ván ön is az ügyvezetőn számon kéri, hogy a következő évben milyen üzleti terv alapján gazdálkodik, hiszen mint tulajdonosnak nem mindegy, hogy éppen mennyire és milyen mélyen kell belenyúlania a zsebébe. Ráadásul itt állami vállalatról van szó, állami cégről és adófizetői pénzekről, vagy legalábbis arról a pénzről, aminek ott kéne lennie az embereknél abból a nyereségből, ami most már a nemzetközi piacon tapasztalható energiaár-csökkenésből származott.

Tehát nincs üzleti terv, nem látjuk a garanciát arra, hogy a Nemzeti Közműszolgáltató hogyan tudna magasabb színvonalú és akár olcsóbb energiát szolgáltatni a magyar fogyasztóknak. Teljes a homály ezzel kapcsolatban. Tehát én kérem itt is a parlamenti felszólalásomban államtitkár urat, hogy az államtitkári befolyásával éljen, és érje el mint tulajdonos, hogy a Nemzeti Közműszolgáltató mind a gázüzletágban, mind a villamosenergia-üzletágban tegye le azt az üzleti tervet, ami alapján a gazdálkodása látható. Azt gondolom, hogy ez is olyan közérdek, mint akár ez a jogszabály.

(12.20)

Mindezen bizonytalanságok miatt a Magyar Szocialista Párt frakciója nem tudja támogatni a törvényjavaslatot. S még egyszer hangsúlyozom, szabad akaratról, vállalkozási szabadságról beszélni egy ilyen környezetben nem illendő, az önök államosítási tevékenysége pedig az energiaszektorban súlyos tízmilliárdokba kerül, sőt százmilliárdokba, akár ezermilliárdokba, ami pedig elvonja a forrást sok-sok olyan céltól, mint például a szociális dolgozók béremelésétől, a közsférában dolgozók fizetésemelésétől vagy az egészségügyi ellátástól, ahol sokkal jobb helye lenne ennek a pénznek, ráadásul úgy, hogy a barátai, az offshore-cégek mögé bújó üzletemberek pedig busás hasznot hajtanak az önök rezsicsökkentési háborújának nyerteseként. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A következő felszólalónk a KDNP vezérszónoka, Latorcai János képviselő úr, az Országgyűlés alelnöke. Parancsoljon!

DR. LATORCAI JÁNOS, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Igen tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A most tárgyalt, a villamosenergia-törvény módosítására benyújtott törvényjavaslatot két szempontból is célszerű vizsgálni. Az egyik, hogy a jelenlegi villamos szolgáltatói helyzetben milyen lehetőséget biztosít az a villamos szolgáltatóknak, a másik pedig az, hogy mennyiben szolgálja a fogyasztók, a lakosság és a kisvállalkozások érdekeit.

Nézzük az elsőt! A törvényjavaslat mindenekelőtt az egyetemes szolgáltatással felhagyni kívánó társaságok életét fogja könnyíteni. A javaslat a

villamosenergia-ágazat szereplőinek azzal biztosít új lehetőséget, hogy megszünteti azt a korlátozást, hogy pillanatnyilag kötelesek egyetemes szolgáltatást nyújtani. Azt a célt, hogy a verseny fokozódásával lehetőség szerint egyik piaci szereplőt se kényszerítse rá a törvény az egyetemes szolgáltatás fenntartására, a kormány felvállalta, azaz a lakossági és a kisfogyasztók ellátására ne kényszerítse, amennyiben ezeknek a társaságoknak nem áll módjukban a továbbiakban, vagy egyszerűen nem akarnak ebben a szolgáltatási tevékenységben részt venni. Itt az állam felvállalja azt, hogy elsőrendű kötelezettsége az ellenőrzött és átlátható feltételek biztosítása, azaz precízen rögzíteni már a szolgáltatásból való kivonulás szabályait, és hozzáfűzni azokat a szabályokat, amelyek betartását az átadás-átvétel során meg kell tartani. Ugyanis precízen körülírja a törvényjavaslat az átadás-átvétel feltételeit, hiszen úgy ítéli meg, hogy a legmagasabb szolgáltatási színvonal biztosítását kell minden esetben elérni. Abban az esetben pedig, ha nincs másik szolgáltató, amelyik ezt a tevékenységi kört el szeretné látni, akkor a Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatal eljárásán keresztül tudja szervezni a szolgáltatók önszerveződését, illetve biztosítani azt, hogy a fogyasztók semmiféleképpen ne maradjanak villamosenergia-ellátás nélkül.

A mostani szabályozásnak különös aktualitást ad a Nemzeti Közműszolgáltató elmúlt egyéves üzleti tevékenysége, hiszen alig fél év alatt az összes külföldi gázszolgáltató bejelentette, hogy kiszáll az egyetemes szolgáltatásból. Az előjelek alapján az árampiacon is hasonló folyamatokra lehet számítani majd a jövőben, amire mindenképpen időben szükséges felkészülni, biztosítva a szolgáltatás folyamatosságát és a fogyasztók érdekeit. Meggyőződésünk, hogy a kormány felelősen jár el akkor, amikor az árampiac tekintetében hasonló történésekre készül fel. Az állam nem feltétlenül arra számít, hogy egyedül majd az állami cég, a Nemzeti Közműszolgáltató látja el a lakossági áramfogyasztókat, de az engedély visszadásának egyes társaságok részéről világos jelei vannak, ahogy már több képviselőtársam és államtitkár úr is jelezte felszólalásában, ugyanis az már biztos, hogy májusban a német RWE és a magyar kormány aláírt egy olyan szándéknyilatkozatot, amely az ELMŰ és az Émász-csoport egyes érdekeltségeinek az átvételéről szól. Éppen ezért arra törekszik a javaslat, hogy a váltás során az emberek, a fogyasztók érdekei messzemenően érvényesüljenek, ellátásbiztonságuk garanciális elemekkel legyen körülbástyázva. Az átadás-átvétel folyamatában valamennyi érintett szereplő kötelező jelleggel kell hogy együttműködjön egymással annak érdekében, hogy az átállítás gördülékeny és a szolgáltatás zökkenőmentes maradjon.

A törvényjavaslat nagyon világosan rendelkezik a fogyasztók megfelelő tájékoztatásáról, és meghatározza azt az adatszolgáltatási kötelezettséget is, amelynek a felek az átadás-átvétel során kötelesek

eleget tenni. A javaslat a felhasználók érdekeit, tehát a fogyasztók érdekeit szem előtt tartva rendezi az átadó és az átvevő egyetemes szolgáltató, valamint az ügyfelek közötti jogviszonyt. Ezen túlmenően a javaslat az átállítás olyan fontos technikai részleteinek a szabályozására is kitér, mint például a mérőállás meghatározása vagy a számlakibocsátás módja.

Az ellátásbiztonságot szavatolja az is, hogy a visszaadott egyetemes szolgáltatói engedélyt csak olyan új szolgáltató, olyan új szereplő kaphatja meg, amely rendelkezik az átvett ügyfelek ellátásához szükséges kapacitással. A kormány mindenképpen el szeretné kerülni azt, hogy az egyetemes szolgáltatás visszaadásakor a fogyasztók villamos energia nélkül maradjanak, ezért a törvényjavaslat arra is felkészül, hogy ha a Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatal felhívására esetleg nem érkezne más piaci szereplőtől ajánlat, akkor ezt a problémát az állam a saját rendelkezési és lehetőségi körében megoldja.

Tisztelt Képviselőtársaim! Mindezek alapján a Kereszténydemokrata Néppárt képviselőcsoportja a törvényjavaslat elfogadását támogatja. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, alelnök úr. Soron következik Keppli Lajos képviselő úr, a Jobbik vezér-szónoka. Tessék!

KEPLI LAJOS, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A Jobbik Magyarorszáért Mozgalom frakciójának a kezdetektől az az álláspontja, hogy az olyan stratégiai szektor, mint az energia- vagy közműszolgáltatás, állami kezekben van a legjobb helyen. Ez a fogyasztók biztonsága és az ellátásbiztonság érdekében is így van. Már a 2010-es programunkban is szerepelt ennek a stratégiai ágazatnak az állami tulajdonba történő visszavétele. Ezért támogattuk a korábbiakban is itt a parlament előtt mindazokat a törvényjavaslatokat, amelyek ezt a célt szolgálták a jelenlegi kormányzat részéről. S talán nem árulok el nagy titkot azzal, hogy nem gördítünk akadályt az egyetemes szolgáltatói engedélyek visszadására, illetve átadására során történő hatósági engedély átruházásához szükséges törvénymódosító javaslat esetében sem.

Az Első Nemzeti Közműszolgáltatóval kapcsolatban természetesen vannak aggályaink, amiket már itt számtalan alkalommal mindenféle formában elmondunk és a jövőben is el fogunk mondani, azonban az alapfelállítás, az, hogy a magyar fogyasztók megfelelő áron, megfelelő biztonsággal és megfelelő minőségben jussanak hozzá akár a villamos áramhoz, akár a földgázhoz, természetesen a Jobbik Magyarorszáért Mozgalomnak is ugyanúgy érdeke volna. Sajnos, ez jelen pillanatban nem teljesül minden esetben, hiszen jó néhány fogyasztóvédelmi

probléma lát napvilágot a szolgáltatásokkal kapcsolatban. Csak remélni tudjuk, hogy a Nemzeti Közműszolgáltató, az állami tulajdonú szolgáltató majd ezeket a problémákat orvosolni fogja tudni.

(12.30)

Ami a konkrét törvényjavaslattal kapcsolatban kifogásunk volna, az egyik inkább egy technikai jellegű, hiszen a villamosenergia-törvény 168. § (4) bekezdése kiegészül egy j) ponttal, ahol a 91/A. §-ra hivatkozik a jogalkotó, azonban 91/A. § nem létezik sem a most hatályban levő törvényben, sem a módosításban. Ezért szeretném kérni a kormány képviselőit, illetve az előterjesztőt, hogy nézzék át, egészen konkrétan mely joghelyre kívánnak itt hivatkozni, és eszerint módosítsák a jogszabályt.

A másik pedig egy sokkal konkrétabb fogyasztóvédelmi kérdés. Ugye, azt mondja ki az előterjesztés, hogy az átadás-átvételt megelőző két hónapban, illetve az azt követő hat hónapban a Fogyasztóvédelmi Hatóság nem szabhat ki bírságot, illetve kötbérfizetési kötelezettség sem terheli az engedélyest, amennyiben az engedélyesek határidőket nem teljesítenek vagy a szolgáltatás minőségének színvonalával kapcsolatos problémák merülnek fel.

Most nyilvánvaló, hogy egy átadás-átvétel esetén szükség van valamilyen mértékű átállási időre, azt azonban nem tartjuk indokoltnak, hogy ez hat hónapban, illetve az átadás-átvételt megelőző két hónapban legyen megállapítva. A két hónap még úgy nagyjából rendben van, de az átadás-átvételt követő hat hónap számunkra egy kicsit hosszú időszaknak tűnik, hogy ilyen hosszú időszak alatt ne legyen kiszabható bírság a Fogyasztóvédelmi Hatóság részéről. Nyilván a fogyasztók vagy éppen a szolgáltatásra jogosultak érdekeinek figyelembevételével kell hogy megállapítva legyen egy ilyen határidő.

Úgyhogy összességében azt tudjuk elmondani, hogy a fennálló új helyzetnek köszönhetően, tehát hogy egyetemes szolgáltatók vonulnak ki a magyar piacról, ahogy ezt a közelmúltban is láttuk, meg a közeljövőben is látni fogjuk, illetve adják át az egyetemes szolgáltatást a Nemzeti Közműszolgáltatónak, szükségessé teszi azt valóban, hogy egy eddig hiányos területet a villamosenergia-törvényben is szabályozzon a jogalkotó; mégpedig az engedély visszadásának körülményeit, az ezt szabályozó hatósági eljárást, azokat az időtartamokat és hatósági határidőket, amelyeket alapvetően az eljárási törvény, a közigazgatási eljárási törvény nem vagy másként szabályoz, illetve ahol attól eltérő szabályozás szükséges.

Az valóban egy másik kérdés - és itt az előttem lévő felszólalók kicsit túlnyúltak vagy túlterjeszkedtek az előttünk fekvő, szövegszerű módosító indítványon -, hogy az állam hogyan tudja ezeket az akár szolgáltatói, közműszolgáltatói, egyetemes szolgáltatói feladatait, akár más, a közműszolgáltatással,

energiaszolgáltatással kapcsolatos feladatait ellátni, el tudja-e látni a lakosságot megfelelően akár földgázzal, akár villamos energiával.

Itt most csak utalnék arra, hogy a nem kis pénzért visszavett állami tulajdonú gáztárolók töltöttsége milyen szinten van. Ugye, a sajtóban a napokban látott napvilágot ezzel kapcsolatban egy elemzés, ami azt mondja ki, hogy rendkívül alacsony a töltöttségi szintje ezeknek a gáztárolóknak, így a fűtési szezon kezdete előtt egy hónappal körülbelül ez nem túl megnyugtató. Tehát ha már vannak ezek a gáztárolóink, akkor nyilvánvalóan célszerű volna azokban olyan mértékben gázt tárolni, ami a hazai ellátásbiztonságot ezekben az egyébként rendkívül bizonytalan nemzetközi helyzetekben, időkben is lehetővé teszi. Ugye, azt sem tudjuk, hogy az Ukrajnában zajló konfliktus mikor újul ki újra, vagy Oroszország és Ukrajna között a viszony mikor mérgesedik el annyira, hogy ismét sor kerülhet esetleg a földgázvezetékek elzárására vagy a továbbított földgáz mennyiségének csökkentésére. Magyarországnak tehát mindenképpen biztosítania kell a földgázellátását.

Még egyszer mondom ezt kitérőként, hiszen a villamosenergia-törvény módosításáról van szó, de nem szabad figyelmen kívül hagyni, hiszen mind villamos energia, mind földgáz tekintetében most már a Nemzeti Közműszolgáltató látja el, földgáz tekintetében most már szinte teljesen az egyetemes szolgáltatói feladatokat. Úgyhogy amellett tehát, hogy támogatjuk a törvényjavaslatot, felhívjuk a kormány figyelmét ezekre az orvosolandó hibákra vagy a törvényjavaslat szövegében, akár a kormányzat programjában, elvi cselekedeteiben lévő hiányosságokra, és kérjük, hogy ezeket vegyék figyelembe, hogy Magyarországon a magyar fogyasztók továbbra is biztonságosan, megfelelő áron és megfelelő minőségben juthassanak hozzá a villamos áramhoz, illetve földgázhoz.

Az már csak a hab a tortán, vagy a közeljövő igen fontos kérdése, hogy a rezsicsökkentésre is kitérjek egy mondat erejéig, hogy mennyire lesz az tartható a közeljövőben, illetve az Európai Unió harmadik energiacsomagjával mennyire összeegyeztethető a hatóságilag szabályozott árazás, akár a villamos áram tekintetében. Hiszen ugye, az Unió folyamatosan dolgozik azon, hogy ezt a rezsicsökkentésnek nevezett hatósági árszabályozást Magyarország esetében is ellehetetlenítse, illetve az uniós jogrend alapján kivezesse a tagállamok rendelkezései közül. Ebben az esetben nyilvánvalóan felmerül a kérdés, hogyan fogja tudni biztosítani azokat az olcsó, alacsony villamosenergia- és földgázárakat a kormány, amelyeket most, jelen pillanatban a rezsicsökkentés segítségével mesterségesen tudnak lehetővé tenni, illetve piaci árakon fogja-e tudni ezeket a feltételeket biztosítani, versenykörülmények között. Illetve az a nyomott hatósági ár nem okoz-e olyan maradandó károkat akár a közműhálózat állapotában, itt a karbantartások elmaradásáról beszélnek,

vagy akár más egyéb formában, ami a későbbiekben kihatással lesz ezekre a szolgáltatásokra?

Sok kérdés felmerül tehát a közműszolgáltatások, az egyetemes szolgáltatás kapcsán, én most ennyit szerettem volna elmondani, illetve később még a vitában, amennyiben egyáltalán sor kerül vitára a vezérszónoki kör után, majd kitérek egyéb részletekre is. Köszönöm. *(Szórványos taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Soron következik Schmuck Erzsébet képviselő asszony, az LMP vezérszónoka, az Országgyűlés jegyzője. Parancsoljon!

SCHMUCK ERZSÉBET, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A viccbeli bolond ember a toronyház tetejéről zuhanva lefelé minden emeletnél megállítja: semmi baj, eddig minden rendben. Ez emlékeztet az Orbán-kabinet közműpolitikájára. Még nem álltunk bele a földbe, de az aggasztó jelek sokasodnak. Gyakorlatilag az összes közműszolgáltató veszteségesé vált a mértéktelenül megemelt adók és járulékok miatt, a beruházások évek óta szünetelnek, a cégek újabban a karbantartáson és egyre inkább a munkaerőköltségeken spórolnak, és sorra a tömeges leépítésbe, bércsökkenésbe menekülnek.

A Dunántúli Regionális Vízmű Zrt. érdekképviselője a napokban sztrájkbizottságot hozott létre, válaszul a tervezett létszámleépítésre. A lépés előzménye, hogy az öt regionális vízműben tulajdonosi jogokat gyakorló állami vállalat, a Magyar Nemzeti Vagyongazdálkodó Zrt. tanulmányt készített arról, hogyan lehet megszüntetni ezeknek a társaságoknak a veszteségeségét, és az anyag 10 százalékos leépítést vagy bércsökkenést javasol. A 26 milliárd árbevételű DRV tavalyi vesztesége 2 milliárd forint, és elsősorban abból adódik, hogy az Orbán-kormány a közműcégeket kivérezte a vezetékös közműadóval, a felületei díjjal és a többi hasonló elvonással, amelyeket az új szabályok alapján a cégek nem építenek bele az áraikba.

A brutális veszteségek és a negatív következmények az energiaszektorban is ugyanígy jelentkeznek. Az áramszolgáltatásból sorra vonulnak ki a veszteségbe kényszerített magánvállalkozások, hamarosan az egész állami kézbe kerül. Ezt a célt szolgálja a mostani törvényjavaslat is. Mindez azonban azt jelenti, hogy hamarosan egy szabályozási eszközzel deficitessé tett iparág összes veszteségét az adófizetőkre kell terhelni, hiszen a költségvetésből finanszírozott, jelenlegi százmilliárdos nagyságrendű veszteségpótlás ezt jelenti. Az LMP nem ellenzi a közműszolgáltatások közösségi tulajdonba vételét, szerintünk is hiba volt az erőltetett közmű-privatizáció a '90-es években. Számunkra azonban a közösségi tulajdon nem egy állami mamutvállalatot jelent, hanem az állami, az önkormányzati és a szövetségi

tulajdonformák színes együttesét, ugyanúgy, ahogy Németországban vagy a skandináv országokban már kialakult és bevált.

(12.40)

Az Orbán-kabinet viszont láthatóan átesett a ló túloldalára, és kommunistább akar lenni a Kádár-rendszerénél. A szocializmusban is voltak regionális áram-, gáz-, víz- és távhőszolgáltatók, Orbánék viszont egyetlen állami óriás cégbe akarják összevonni az összes közműszolgáltatót. Ez olyasmi, amivel talán még Észak-Koreában sem kísérleteztek, és sehol a világon nem működik. Nem véletlenül; egy ilyen megaholding garantáltan képtelen a helyi igényekhez történő rugalmas alkalmazkodásra, nem érzékeny a külső feltételek változására, nem a fogyasztók, hanem a politika elvárásait követi, nem fontos számára a környezeti és gazdasági fenntarthatóság, hiszen az állam ügyis helytáll az esetleges környezeti és pénzügyi veszteségekért. Ráadásul a hasonló konglomerátumok, ahogyan ez Magyarországon is nyilvánvalóvá vált például a MÁV vagy a BKV esetében, tökéletesen alkalmatlanok rá, hogy megfizethető áron, magas színvonalú szolgáltatást nyújtsanak. Ezzel szemben folyamatos, évi tíz- vagy százmilliárdos veszteséget termelnek, és időről időre felmerül a gyanú, hogy pártkifizetőhelyként működnek.

Az LMP ehelyett olyan közműszektort szeretne, ahol hatékonyan működik a helyi közösségek kontrollszerepe, érvényesül az átláthatóság és az elszámoltathatóság, és ahol a politika csak az egyértelmű, minden piaci szereplő számára egyformán kötelező racionális szabályozás megteremtésével, közvetetten avatkozik be a működésbe.

Meg kell emlékeznünk a törvényjavaslat egyik mellékágáról is, amely az egyetemes szolgáltatóvá válást igyekszik megkönnyíteni a villamosenergia-kereskedelem piaci szereplői számára. Miközben az állam sorra szorítja ki a magánkézben lévő piaci szereplőket, hogy helyet csináljon az állami közműmamutnak, jogosan vetődik fel a kérdés: milyen új szereplőre számít a kormány ezen a szabályozási eszközökkel agyondeformált piacon? A megfejtés a MET-csoport, amelyről nemcsak azt tudhatja a magyar újságolvasó, hogy a miniszterelnökhöz nagyon közeli személyek gazdasági érdekeltsége, hanem azt is, hogy svájci, vagyis uniós szempontból offshore székhelyű, ennek ellenére sorozatosan olyan kedvezményeket kap az Orbán-kormánytól, amelyek a vicc kategóriába sorolják az egyébként is csak szavakban vívott offshore-ellenes küzdelmet. Az egyoldalú előnyöket biztosító lex MET-eket már felsorolni is nehéz, a mostani legalább ötödik a sorban. Ha mindehhez hozzávesszük, hogy Orbán Viktor rejtélyes svájci útjait már a svájci sajtó is összefüggésbe hozta a MET pénzügyi érdekeivel, máris az elegendőnél több okunk van rá, hogy gyanakodva figyeljük a mostani törvény módosítást.

A javaslat nyomán egy olyan szisztéma látszik ugyanis kirajzolódni, amelyben az ellátási kötelezettség és a folyamatosan keletkező veszteség az államé, az adófizetőké, miközben egy rendkívül jó politikai kapcsolatokkal rendelkező offshore-magáncég sorra kicsemegézheti magának azokat a tevékenységeket és szolgáltatási területeket, ahol a mostoha körülmények között is megoldható a profittermelés. Ugyanezt tapasztalhattuk korábban a gázüzletben, és ugyanerre tesz most kísérletet a kormány az áramszolgáltatásban is, mindig a MET-nek kedvezve. Akár szimbolikusnak is nevezhetjük, hogy amíg a javaslat vitája folyik, az LMP frakcióvezető-helyettese a bíróságon kénytelen megvédeni az igazát a kormányzati kedvezményekkel kibélelt offshore-vállalkozással szemben, mert arról a cégről, amely testre szabott rendeletmódosítás nyomán egyetlen év alatt 50 milliárdot keresett azon, hogy az olcsón importált gázt az állami nagykereskedő helyébe lépve piaci áron eladhassa idehaza, azt merre állítani, hogy a gázvezetéken keresztül pumpálja ki az adófizetők pénzét az országból, és ezzel állítólag megsértette az egyébként a külföldi sajtóban is rendre kormány közeli pénzszivattyúként feltűnő MET úgynevezett jó hírnevét.

Az LMP szerint a törvényeknek mindenkire egyformán érvényesnek kell lenniük, és a törvényalkotásnak nem lehet célja, hogy Orbán Viktor közeli barátainak és lekötelezettjeinek a zsebében állami kedvezmények biztosításával teletömje, az elhibázott közműpolitika veszteségeit pedig az adófizetőkre hárítsa.

Ezért a szóban forgó törvényjavaslatot nem támogatjuk, a szemérmetlen pénzkiápolás ellen pedig a jog eszközeivel továbbra is harcolni fogunk, akkor is, ha az eddigi feljelentéseinket elutasító ügyészség továbbra sem lát okot arra, hogy a magyar államot megkárosító trükkök miatt nyomozást indítson.

Köszönöm a figyelmet. *(Dr. Tóth Bertalan tapsol.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk.

Tisztelt Országgyűlés! Most az elsőként jelentkezett független képviselő szólhat. Megkérdezem, hogy kíván-e ezzel valaki élni. *(Varju László nemet int.)* Nem.

Kétperces felszólalások következnek. Ez nem biztatás, csak ténymegállapítás. *(Senki sem jelentkezik.)* Nem jelentkezett kétperces felszólalásra senki.

Tisztelt Országgyűlés! Most a további képviselői felszólalások következnek. Normál szót kérő felszólalóként Gúr Nándor képviselő úr jelentkezett, az MSZP frakciójából. Tessék!

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim!

Legelején a mondandómnak talán egy kérdést fogalmazok meg. Azt gondolom, persze, hogy választ úgysem kapok rá, de formai a kérdés is, nem tartalmi igazából.

Azt kutattam magamban a törvénytervezet tárgyalása kapcsán, hogy ugyan miért nem a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium képviseli ezt a törvényt. Miért a Miniszterelnökség államtitkára az, aki ebben a témában felkent szakavatottként a parlament falai között a téma gazdája? Nem tudom.

Én úgy gondolom, hogy a Nemzeti Fejlesztési Minisztériumnak talán több köze kellene hogy legyen ehhez a kérdéskörhöz, még akkor is, ha természetesen a miniszterelnökségi hivatalnak az önök értékítélete szerint mindenhez köze van és mindent uralhat. De talán nem a leghelyesebb ez így.

De nem ez a lényeg, a tartalmi ügyek sokkal fontosabbak ettől. Németh Szilárd képviselőtársam egy picit kitekintett ebből a törvénytervezetből, visszautalt a gáztörvény dolgaihoz. Ezért három mondatot megemlítenék én is a gáztörvényre visszautalva. A Központi Adatgyűjtő és Feldolgozó Zrt. életre hívásával, amit megtettek e törvénytervezet tárgyalásakor azzal a beltartalommal, gondolkodással felülte, hogy egy új rendszerhasználati díjat vezetnek be, gyakorlatilag egyfajta elszámolási díj jelenik majd meg. Az én bajom akkor is az volt, hogy igazából nem volt ismert, hogy ennek az elszámolási díjnak, rendszerhasználati díjnak mi a mértéke.

Hogy ez úgy összességében egy adott esztendőre egymilliárd forint, 2, 3, 10, hány milliárd forintos nagyságrendet tesz ki? De hogy drágítja a földgázellátást, ez nem lehet kérdéses. Mert bármihez ha pluszolunk egyet vagy tizet, akkor az nyilván a fajlagos költségek képzése kapcsán drágítást jelent. A baj az, hogy ha ez a folyamat jelenik meg a munkásságuk eredményeképpen, minden egyéb más kifogásolható dolog mellett, akkor ez nem az emberek érdekét szolgálja.

Ugyanez vélhető és fedhető fel gyakorlatilag most a villamosenergia-szolgáltatás tekintetében. Jön a Nemzeti Közműszolgáltató - ez nem kérdés, egyértelmű ma már; L. Simon László meg is erősítette a prezentációjában, az államtitkári felvezetésében. Az RWE kérdéskörét érintően ma már nem kérdéses a megállapodás alapján, hogy mi fog történni az egyetemes áramszolgáltató cég vonatkozásában és nyilván a Nemzeti Közműszolgáltató tekintetében sem. Azzal sincs baj, ha egy kormány úgy gondolja, hogy nemzeti közműszolgáltatót hív életre.

Szerintem nincs, hiszen ez joga, lehetősége. Nekem azzal van bajom, és szerintem sokaknak azzal van baja, ha nem látunk előre, ha nem látunk biztosítékokat, ha nem látunk garanciákat, ha a bizonytalanság medrében kell előrehaladni. Akkor van baj megítélésem szerint, ha az emberek és a törvényalkotók sem látják például azt, hogy egy magasabb szolgáltatási színvonal hogyan, mire alapozva, miképpen fog életre hívódni.

(12.50)

Ha kérdéses előttünk és sokak előtt az, hogy hogyan lehet nagyobb hatékonysággal működni, mint mondjuk, a korábbi időben, és erre semmilyenfajta támpontot nem talál az ember, sem a törvénytervezeten keresztül, sem pedig háttér-megerősítéseken alapulva, nyilván végső fokon az előbb említett kérdések ahhoz vezetnek, hogy hogyan és miképpen válik alacsonyabbá a szolgáltatás díja, az árak hogyan és miképpen lesznek kedvezőbbek, hozzájárul-e ez a folyamat ahhoz, hogy az emberek haszonélvezővé váljanak e tekintetben. Beszélhetnek rezsicsökkentésről, de számtalan példát tudok önöknek mondani és bárki másnak, tényszerűen alátámasztva, amikor 2011-ben mértékadó szolgáltatásidj-emeleléseket tettek a rendszerbe, majd '12-ben, '13-ban meg nyalókákat adtak az emberek szájába - tehát mérsékelt csökkentéseket tettek be -, és azzal szembesült, aki szembesülni akart vele, hogy mondjuk, 2014-ben az adott szolgáltatásidj-mérték meghaladta a 2011-es szolgáltatási díj mértékét, miközben évek hosszú során keresztül rezsicsökkentés lázában égett az ország.

Tehát azt szeretném mondani, hogy engem nem a szavak szintjén érdekel ez a történet, hanem a konkrét megvalósulások szintjén, abban a tekintetben, hogy 3-5-8 év eltelte után fogható és világos legyen az, hogy tényleg valós rezsicsökkentések születnek mindazoknak az intézkedéseknek az eredményeképpen, amelyeket egy kormány eldönt a saját hitvallása alapján.

És még egy dolog van, ami kicsit birizgálja a fantáziámat e tekintetben. Ez valójában az, hogy új kifizetőhelyek jönnek létre - időzjelbe téve -, olyan kifizetőhelyek, amelyek keretei között önök a mostani gondolkodásuk alapján most ezeknél a szolgáltatónál 4, azaz négymillió forintos fizetési plafonokat rajzoltak meg; tudják, a bankszektorban 5 millió forintos, itt 4 millió forintos, egyéb ágazati területen pedig 3 millió forintos felső plafonokat.

Tehát még egyszer hangsúlyozva, újabb kifizetőhelyeket hívnak életre a haveroknak. Miközben a szolgáltatók keretei között lévő, dolgozó tevékenységet folytató emberek bére pedig nem mutat ilyen típusú bérnövekedést, ilyen trendet nem rajzol meg, mint ami például az önök kegyeltjeinek, haverjainak, sok mindenki másnak lehetőséget biztosít. Megítélésem szerint ez egy elfogadhatatlan torzó, főleg akkor, amikor annak idején, emlékezzenek vissza a „2 millió forintos értékhatár pofátlan” nagyságrendű szóhasználatra, akkor azt gondolom, hogy önmagukkal is szembesülniük kellene, és vissza kellene tudni emlékezni ezekre az időkre akkor, amikor ilyen újabb kifizetőhelyek életre hívását teszik meg.

De még egyszer megismételve, azt szeretném hangsúlyozni, hogy igazából ennek a történetnek az én számomra a lényege abban fogantatik meg, hogy hol vannak a garanciák, a biztosítékok az alacso-

nyabb árak életre hívására, a szolgáltatási díjak csökkentésére és a biztonságos szolgáltatásra, arra, hogy ne a szolgáltatás minőségének az elvesztésén keresztül jussunk el adott esetben oda, hogy időzjelbe tett elfogadható szolgáltatás történjen Magyarországon.

Tehát ezekkel a kételyekkel vagyok én megáldva akkor, amikor ezt a törvénytervezetet olvasom, és ezekre szeretném felhívni a törvény előkészítőinek a figyelmét is, hogy talán még idejében érdemes lenne változásokat eszközölni. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, hogy kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Senki sem jelentkezik.)* Megállapítom, hogy nem.

Tisztelt Országgyűlés! Minthogy további felszólalásra senki nem jelentkezett, az általános vitát lezárom. Megkérdezem az előterjesztőt, kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. Államtitkár úr feláll és jelzi, hogy igen. L. Simon államtitkár úré a szó. Parancsoljon!

L. SIMON LÁSZLÓ, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Néhány dologra fogok csak reagálni, mert túl nagy vita, ahogyan észrevettem, nem alakult ki, a vezérszónoki felszólalások után mindösszesen egy felszólalás volt. Ezzel együtt is néhány apróságra szeretnék reagálni.

Tóth Bertalan képviselő úr amiatt emelt kifogást, hogy az adófizetők pénzéből sokat fogunk költeni a közműszolgáltatók kivásárlására. Nincs itt a képviselő úr, de azért el kell mondjam, hogy a stratégiai hiba az volt, amikor eladták a közműszolgáltatókat. És egyébként Gúr képviselőtársamnak is szeretném felhívni a figyelmét arra, hogy szíveskedjék összevetni az állami közműszolgáltató és a „piaci”, külföldi tulajdonban lévő közműszolgáltatók menedzsmentjének a fizetési számain, és akkor elég érdekes különbségeket fog tapasztalni, és rögtön meg fogja tudni azt, hogy hova is tűnt az a sok pénz, amit ezen a területen előteremtettek. Persze, ezenkívül nem árt tanulmányozni az elmúlt évek, évtizedek villany-, gáz- és egyéb más számláit, és megnézni azt, hogy milyen címeken terheltek elég jelentős tételeket a fogyasztókra.

Tehát én Tóth Bertalan képviselőtársamnak is csak azt szeretném mondani, hogy a magyar társadalom döntő többsége egyetért azzal, hogy újra magyar közösségi tulajdonban legyenek a közműszolgáltatók, és ne külföldi cégek tulajdonában, olyan külföldi cégek tulajdonában, amelyeknek egyébként a fő tulajdonosai más államok. Tehát ott jó gazda tud lenni az állam, ezt csak nálunk nem gondolják így a szocialisták.

És amikor arról beszél Tóth képviselőtársam, hogy az állami közműszolgáltatónak nem elsősorban

a profitszerzés a feladata, ebben szerintem nincs semmi kivetnivaló. Azt a politikai célt, amit megfogalmaztunk itt a Házban és azon kívül is, amit a kormány mindenki számára egyértelművé tett, hogy a magyar állampolgárok és a magyar vállalkozások versenyképességét, a vállalkozások versenyképességét, az állampolgároknak pedig a mindennapi megélhetését ne veszélyeztessék az európai összehasonlításban is kiemelkedő árú közműdíjak, illetve fizetendő tételek, ezt a megfogalmazott politikai célt minden eszközzel segíteni kell, szolgálni kell, és ha ez a közműszolgáltató profitvesztésével jár együtt, akkor azzal jár együtt.

Tóth és Gúr képviselőtársam is, mintha egymásra nem figyelnének a szocialista képviselőtársaim, fölvetették azt a nagyon fontos kérdést, hogy miért pont a Miniszterelnökség, miért nem az NFM. Ezt a kérdést egyébként megfogalmazták korábban is, hiszen nem először áll önök előtt a Miniszterelnökség ilyen javaslattal. A vitában is többen utaltak a gázszolgáltatással kapcsolatos lépésekre, illetve a rezsicsökkentést érintő több előterjesztésre és szakmai anyagra. Azt tudom mondani képviselőtársaimnak, hogy 2015. január 22-én megjelent egy kormányhatározat a nemzeti közmű-szolgáltatási rendszer megszervezése érdekében szükséges intézkedésekről, amelyben egyértelműen a Miniszterelnökséget vezető minisztert jelölte ki a kormány ennek a feladatnak az ellátására. Köztudott, hogy Némethné államtitkár asszony ezzel a kérdéssel régóta foglalkozik, ráadásul államtitkár asszony egy olyan szakmai és politikai múlttal rendelkező állami vezető, aki az előző ciklus döntő részében a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium élén állt. Tehát én sem szakmailag, sem politikailag, sem adminisztrációs szempontból nem értem, hogy ez miért zavarja meg izgatja annyira a szocialista képviselőtársaimat.

Kepli képviselőtársam felszólalásával kapcsolatosan néhány apróság. Először is köszönöm a fölvetését a jogtechnikai hibával kapcsolatosan. Valóban igaza van a képviselő úrnak, nyilvánvalóan ezt a későbbi eljárási folyamatban orvosolni fogjuk, tehát rendbe tesszük ezt a jogtechnikai problémát, amire képviselőtársam is utalt. Nyilvánvalóan lesz módunk még egyéni képviselői módosításokkal, bizottsági módosításokkal, a Törvényalkotási bizottság előtt folyó vita során is alakítanunk a törvényjavaslaton, amennyiben szükséges. Ez a konkrét felvetése a képviselő úrnak tényleg csak egy technikai jellegű problémára mutatott rá, és nem érdemi, de ezt is természetesen korrigálni kell, és korrigálni is fogjuk.

Amit képviselő úr felvetett az ellátás biztonságával kapcsolatban, szerintem az egy nagyon fontos dolog. Mindannyiunknak az az érdeke, célja - mondjuk, ezt alapvetően nem a villamos energiával kapcsolatban mondtam, hanem a gázzal kapcsolatban, hiszen a képviselő úr is kitért a gázellátás problémáira -, tehát valamennyiünknek az az érdeke, hogy biztonságos ellátás legyen. Ugyanakkor jelzem, nem

eltolva magamtól a problémát, hogy alapvetően az ágazati területen ez valóban a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium feladata. De nincs ezzel probléma, a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium végzi a munkáját. Én az elmúlt évek tapasztalatából is kiindulva azt tudom önnek mondani, hogy nem lesz probléma a magyar állampolgárok biztonságos gázellátásával.

(13.00)

És valóban azokra a feszült politikai szituációkra, mint amik a szomszédos Ukrajnát is jellemzik, föl kell készülnünk, nem szabad, hogy kiszolgáltatottak legyünk.

Ugyanezt tudom elmondani az áram területén is, tisztelt képviselő úr. Sokat vitatkoztunk a parlamentben a Paksi Atomerőmű fejlesztésével kapcsolatosan. Akkor is én képviseltem a kormányt, és elmondtam a vitában, hogy kiszámítható, biztonságos, tartósan alacsony árú, magyar érdekkörben előállított áram van szükségünk, ezért is tartja fontosnak a kormány, illetve a kormány mögött levő koalíció a Paksi Atomerőmű fejlesztését. Hiszen az a célunk, hogy tartósan meg tudjuk őrizni a rezsicsökkentés eredményeit.

Alacsony ár, kontra szabad piac problémáját is fölvetette, ha jól értettem, a képviselő úr. Az a célunk, tisztelt képviselőtársaim, hogy a teljes magyar közműszolgáltatás lehetőleg magyar közösségi érdekkörben legyen. Visszaszerezzük azt, ami a mienk volt. Ez részben egyfajta nemzeti szuverenitási kérdés is, részben pedig a biztonságos ellátás kérdése, részben pedig a területen megtermelendő profit nemzeti körben tartásának a kérdése. Mi úgy gondoljuk, hogy amennyiben magát az egész ellátást a Nemzeti Közműszolgáltatón keresztül tudjuk megoldani, akkor ez garancia arra, hogy az árakat tudjuk szabályozni. Egyébként megjegyzem, hogy az Európai Uniónak magával a hatósági árral nincs problémája.

Schmuck képviselő asszony felszólalását - el is menekült a képviselő asszony, jól is tette, hogy elmenekült - eléggé súlyosnak, személyeskedőnek és durvának minősítem. Nagyjából alig beszélt az előterjesztésről, sokkal inkább durva politikai támadást intézett mind a kormány, mind a miniszterelnök személye ellen, amely kifejezetten személyeskedő volt, amit határozottan vissza kell hogy utasítsak. Belekeverte ide a MET-et, nem egészen értettem, hogy hogyan kapcsolódik a MET, bár azt a szocialisták is idekeverték, ugye, Tóth Bertalan képviselőtársunk. Nem egészen értettem, hogy hogy kerül ide a MET, amikor most a villamosenergia-ellátásról beszélünk. Nem egészen értem, hogy hogy jönnek ide a miniszterelnök úr svájci útjai.

Azt gondolom, hogy ez méltatlan volt a képviselő asszonyhoz is és az egész Országgyűléshez. Ráadásul megalapozatlan, nincsenek semmilyen módon sem igazolva mindazok a vádak, amelyeket itt a

képviselő asszony megfogalmazott. Úgyhogy határozottan, még egyszer vissza kell hogy utasítsam.

Fölvetette a képviselő asszony, hogy a közműszolgáltatások területén a beruházások szünetelnek, a szolgáltatás színvonala folyamatosan csökken. Tisztelt Képviselőtársaim! Ezért van szükség Nemzeti Közműszolgáltatóra. Ezért van szükség mindarra, amit az elmúlt egy évben tettünk ezen a területen, és amit ennek a törvényjavaslatnak az elfogadása is eredményezni fog, ugyanis nézzünk szembe azzal, hogy itt privatizálták a magyar közművagyonot, és egy sor területen nem történtek meg a fejlesztések. Aból a profitból, amit kivittek az országból, nagyon sok mindent vissza lehetett volna forgatni a magyar közműrendszerbe, miközben egyébként a magyar adófizetők pedig szakmában fizették a vezetékhasználati díjakat és mindenféle egyéb más díjakat.

Nem mondom azt, hogy nincsenek olyan közműszolgáltatók, akik véghezvittek fejlesztéseket és jelentős fejlesztéseket, mert erre is számos példát tudnék magam is mondani. Alapvetően a képviselő asszony fogalmazta meg azt a vádat, hogy nem történnek beruházások, de amennyiben nem történnek beruházások, és egyes közműszolgáltatók extraprofitra azért tudtak szert tenni, mert a bevételeikből nem forgattak vissza elegendő mennyiséget a közműhálózat fejlesztésére, akkor azt kell hogy mondjam, hogy mindez valójában a mi igazunkat és a mi lépéseink jogosságát támasztja alá, és éppenséggel nem a képviselő asszony alaptalan vádjainak jelennek kellő hivatkozási alapot, illetve támpontot.

Végül Gúr képviselőtársamnak azt tudom mondani, hogy megint hosszú volt és megint nagyon összetett volt, és nagyon nehezen tudtam követni a képviselő urat, de egy mondatot fölírtam, hogy tanuljak belőle.

Ha jól írtam, akkor azt mondta a képviselő úr, hogy nyalókákat tettünk az emberek szájába. Már mint ön azt mondta, hogy igen, nyalókákat tettek, de a „tettünk”-et én most többes szám első személyben mondtam, magunkra vonatkoztatva. Képviselő úr a többes szám harmadik személyt használta, tehát hogy nyalókákat tettek az emberek szájába. Ezzel azt akarta mondani, hogy valójában az egész rezsicsökkentés csak egy átverés.

Én azt tudom önnek mondani, tisztelt képviselő úr, hogy 2010 óta 3,2 millió gázfogyasztó háztartás esetében mintegy bruttó 855 milliárd forintot takarítottak meg, az áramszolgáltatás esetében 3,8 millió áramfogyasztó háztartás esetében 2012 óta mintegy bruttó 230 milliárd forintot takarítottak meg, a távhőfogyasztók megtakarítása 670 ezer, távhővel fűtő háztartás esetében 2012 óta mintegy bruttó 44 milliárd forint. Nem is folytatom a számokat, azt gondolom, ezek önmagukért beszélnek. *(Gúr Nándor: Nézd az elemzéseket! Azt kellett volna elemezni, hogy kiket érint!)*

Ezek a számok, azt gondolom, önmagukért beszélnek. *(Gúr Nándor: Neked biztos csökkent.)*

Tisztelt Képviselő Úr! Jó lenne, ha szembenéznének a tényekkel és a valósággal. Önök azt mondták, hogy lassan mondják, hogy mi is megértsük meg Orbán Viktor is, hogy nem lesz gázáremelés; mi pedig csökkentettük a rezsit, és ráadásul ez a pénz ott maradt a magyar fogyasztóknál. *(Gúr Nándor közbeszól.)* Én is végighallgattam önt, képviselő úr. *(Gúr Nándor: Csak segíték! Csak segíték!)* Nagyon próbáltam figyelni, és néma voltam, csöndben voltam, még jegyzeteltem is, hogy tudjam értelmezni mindazt, amit mond. Arra kérem, hogy ön is hallgasson végig engem tiszteleggel és tisztelettel. Tudom, hogy nehezebbre esik.

Tehát mindezek a számok önmagukért beszélnek, és higgye el, hogy a fogyasztók tisztában vannak azzal, hogy egyébként mindaz a pénz, amit ilyen módon megtakarítanak, az ő pénztárcájukban marad, és egyébként a magyar államháztartásnak pedig olyan módon is hasznot hajt, hogy ezekből a megtakarításokból részben állampapír-vásárlás, részben pedig fogyasztásnövekedés érhető el.

Úgyhogy, tisztelt képviselőtársaim, összefoglalva a vitát, azt gondolom, hogy az a helyes ellenzéki magatartás, amit itt Kepli képviselőtársam képviselt, konstruktívan rámutatni néhány problémára, és bizony támogatni a kormányt az azt a törekvését, hogy a nemzeti szuverenitásunk, önrendelkezésünk jegyében minél nagyobb mozgásterünk legyen a közműszolgáltatások területén. Ezért kérem képviselőtársaimat, hogy támogassák az előterjesztést. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padso-rokban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **a köziratokról, a közlevéltárakról és a magánlevéltári anyag védelméről szóló 1995. évi LXVI. törvény módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. Az előterjesztés T/6129. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak, az Emberi Erőforrások Minisztériuma államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! „A múltat tiszteld a jelenben, és tartsd a jövőnek!” - írta egykoron Vörösmarty Mihály. A történelmi múlt megismerésének elsődleges forrásául szolgáló, illetőleg a közfeladatok folyamatos ellátásához és az állampolgári jogok érvényesítéséhez nélkülözhetetlen, a nemzet kulturális örökségének ré-

szét képező levéltári anyag védelme, a magyar nemzeti kultúrkinccs gyarapításának és használatának biztosítása állami feladat és kiemelt kormányzati érdek.

E kormányzati elkötelezettséget alapozta meg és szolgálja napjainkban is a levéltári rendszer 2012-ben végrehajtott konszolidációja, amelynek eredményeként a megyei levéltárak a Magyar Országos Levéltár szervezetébe integrálódva, annak területi szervezeti egységeiként működve új, egységes nemzeti szintű levéltári intézményrendszert, a Magyar Nemzeti Levéltárat hozták létre. Ennek következtében a szakmai feladatellátás és az azzal szemben támasztott követelmények érvényesítése egységes, átlátható és számon kérhető rendszert eredményezett.

(Az elnöki széklet dr. Latorcai János, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

A közokiratokról, a közlevéltárakról és a magánlevéltári anyag védelméről szóló 1995. évi LXVI. törvény 19. §-a lehetőséget teremt arra, hogy az országos levéltári intézményrendszerhez kapcsolódóan a központi államigazgatási szervek által keletkezett maradandó értékű iratok állami szaklevéltárban nyerjenek elhelyezést. Ennek következtében évtizedes múltra tekint vissza az állami szaklevéltárként működő Hadtörténeti Levéltár, a stratégiai jelentőségű Környezetvédelmi és Vízügyi Levéltár és a Földügyi és Távérzékelési Levéltár, továbbá a minden állampolgár számára ismert Állambiztonsági Szolgálatok Történeti Levéltára.

E szaklevéltári kört hivatott gazdagítani a levéltári törvény jelen módosítása, mely a közpolitikai fontosságú kárpótlási folyamatok során keletkezett iratanyag irattári és levéltári elhelyezését állami szaklevéltár létrehozásának igényével határozza meg. Emlékeztettem a tisztelt Házat arra, hogy a kárpótlási folyamat még nem zárult le teljesen, a kárpótlási ügyekben keletkezett iratanyag irattári és levéltári őrzése, kezelése továbbra is állami, államigazgatási feladat. E feladatot a kormányzat a Veritas Történetkutató Intézet feladatkörébe tervezi utalni.

(13.10)

A levéltári törvény módosításának célja ugyanakkor kettős: egyrészt a Veritas a kárpótlási iratok vonatkozásában egyidejűleg rendelkezzen törvényben megállapított irattározási és szaklevéltári feladat- és hatáskörrel, másrészt az elektronikus formában tárolt iratok átvétele eljárásrendjének és műszaki követelményeinek meghatározását tartalmazó miniszteri rendelet hatálya kizárólag a közlevéltárakra terjedjen ki.

Az első részhez: a Veritas a kormány tagjainak feladat- és hatásköréről szóló 152/2014. kormányrendelet 4. § 16. pontja alapján a Miniszterelnökséget vezető miniszter mint a kormány kormányzati-

társadalmi kapcsolatok összehangolásáért felelős tagjának az irányítása, továbbá a Miniszterelnökség szervezeti és működési szabályzatáról szóló 1/2014. MvM utasítás alapján a kiemelt társadalmi ügyekért felelős helyettes államtitkár szakmai felügyelete és irányítása alatt áll.

Az intézményi statútum szerint a Veritas a nemzeti összetartozás, a nemzettudat erősítése, a magyar közjogi hagyományok méltó módon történő bemutatása, az elmúlt másfél évszázad sorsfordító politikai és társadalmi eseményeinek hiteles, torzításmentes, a mai kor elvárásainak megfelelő, multidiszciplináris szemléletű kutató, elemző, ismeretterjesztő igényű és a közösségi emlékezet, a reálisan megalapozott nemzeti történelmi tudat kialakulásának támogatása céljából feltáró, elemző, kutatástámogató és digitalizációs feladatokat lát el.

A Veritas által ellátott feladatokkal szorosan összefügg az 1990-től a Kárpótlási Hivatal, illetőleg az Országos Kárrendezési és Kárpótlási Hivatal, majd az évek során további jogutódok által kezelt, a tulajdonviszonyok rendezése érdekében az állam által az állampolgárok tulajdonában igazságtalanul okozott károk részleges kárpótlásáról szóló 1991. évi XXV. törvény hatálya alá tartozó ügyekben, valamint az Országgyűlés által meghatározott személyes szabadságát jogtalanul korlátozó intézkedések okozta anyagi hátrányok kárpótlásával összefüggő ügyekben kezelt iratanyag feldolgozása.

A kárpótlási ügyek mintegy 14 ezer iratfolyóméter iratanyagát jelenleg az Igazságügyi Hivatal őrzi. Az Igazságügyi Hivatal szervezeti és működési szabályzatáról szóló 1/2015. IM utasítás értelmében ellátja a megszűnt Országos Kárrendezési és Kárpótlási Hivatal, a megszűnt Központi Kárrendezési Iroda és területi hivatalai, a megszűnt Igazságügyi Hivatal és területi hivatalai, a megszűnt Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium Igazságügyi Szolgálat, továbbá a Közigazgatási és Igazságügyi Hivatal kárpótlási szakterülete iratanyagainak kezelésével kapcsolatos feladatokat.

A levéltári törvény 12. §-a szerint kárpótlási ügyek maradandó értékű iratanyagát a keletkezés naptári évétől számított 15. év végéig kellett volna az illetékes közlevéltárnak átadni, e feladat azonban eddig nem teljesült. Ennek oka, hogy a kárpótlási hatósági eljáráshoz kapcsolódóan ezen iratok jelentős hányada még le sem zárt ügyirat, mivel a mai napig érkeznek az Igazságügyi Hivatal Kárpótlási Osztályához kárpótlásiigény-bejelentések, panaszok, egyéb megkeresések, amelyeket a kárpótlási iratanyag rendelkezésre állása nélkül nem lehetne teljesíteni. Kormányzati szándék, hogy a kárpótlási iratanyag - összhangban a levéltári törvény 1. § a) pontjában foglaltakkal - az ügyviteli és levéltári érdekre, valamint a közérdekű adatok nyilvánosságának elvére tekintettel szakszerűen kezelt és rendezett, jól használható forrásanyaggá válják. Tekintettel arra, hogy a kárpótlási ügyek több mint húsz esztendő

alatt összegyűjtött iratanyagának tudományos értéke felbecsülhetetlen, a kárpótlási folyamat még nem zárult le, az iratanyag őrzése továbbra is állami, államigazgatási feladat, az iratanyag levéltári átvételére csak a jogszabályi előírásoknak megfelelő átselejtezése, a maradandó értékű iratok meghatározása után kerülhet sor.

A Veritas biztosítja a kárpótlási iratanyag folyamatos és zavartalan hozzáférését az Igazságügyi Hivatal részére a kárpótlási hatósági ügyek zavartalan és folyamatos ellátása érdekében, elvégzi az iratanyag kezelésével összefüggő irattári és levéltári feladatokat, továbbá biztosítja az iratanyagban történő kutatást a hatályos jogszabályoknak megfelelően.

A kárpótlási iratok kezelésével összefüggő feladatoknak a Veritas hatáskörében történő ellátása lehetővé teszi az iratanyag kutatását, szakszerű átvizsgálását és egyúttal a levéltári elhelyezés előkészítését. A maradandó értékű kárpótlási iratok levéltárba adásának folyamatos biztosítása érdekében fontos, hogy a Veritas a kárpótlási iratok vonatkozásában egyidejűleg rendelkezzen törvényben megállapított irattározási és szaklevéltári feladat- és hatáskörrel. Ennek érdekében a kormány a Veritas Történetkutató Intézet létrehozásáról szóló 373/2013. kormányrendeletet módosítja, és határozatot hoz a Veritas Történetkutató Intézet szaklevéltári feladatainak ellátásához szükséges intézkedésekről, amely rendelkezések a levéltári törvény jelen módosításának hatálybalépésével egyidejűleg lépnek hatályba.

A törvényjavaslat második feléről szólva: a levéltári törvény 35/A. § (5) bekezdésében foglalt felhatalmazó rendelkezés módosítása, pontosítása megalapozza az elektronikus formában tárolt iratok közlevéltári átvételének eljárásrendjéről és műszaki követelményeiről szóló miniszteri rendeletet.

A levéltári törvény 35/A. § (5) bekezdés felhatalmazó rendelkezéseinek hatályos szövege az elektronikus formában tárolt iratok átvétele eljárásrendjének és műszaki követelményeinek meghatározását tartalmazó miniszteri rendelet hatályát valamennyi bejegyzett levéltárra, köztük a nyilvános magánlevéltárként működő egyházi levéltárakra is kiterjeszti, ami sérti az egyházi autonómiát, továbbá a magas fokú műszaki követelményeknek való megfelelés indokolatlanul nagy terhet ró az egyházi levéltárakra, illetőleg azok fenntartóira.

A törvényjavaslat értelmében a kiadandó miniszteri rendelet szabályozási köre a levéltári törvény 3. § (m) pontja szerinti közlevéltárakra terjed ki.

Kérem önöket, hogy támogassák a törvényjavaslat elfogadását, esetleges jobbító szándékukat, módosító indítványukat pedig köszönettel vesszük. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormány-pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Mielőtt folytatnánk a mun-

kánkat, ismételten ülésvezetési kérdésben kell döntenie az Országgyűlésnek.

Hiller István alelnök úr jelezte, hogy fel kíván szólalni a mai vita során. Mint az önök előtt egyértelműen ismert, a házszabályi előírásoknak megfelelően az alelnök képviselői felszólalása esetén a vita további szakaszában, illetve a határozathozatala során csak akkor vezetheti az ülést, ha ehhez az Országgyűlés hozzájárul.

Ennek megfelelően kérdezem tehát a tisztelt Országgyűlést, hozzájárul-e ahhoz, hogy Hiller István alelnök úr az előterjesztés tárgyalásánál és határozathozatalánál a továbbiakban is vezethesse az ülést. Kérem, kézfelemeléssel szavazzanak! *(Szavazás.)* Köszönöm szépen. Ez látható többség. Megállapítom, hogy az Országgyűlés az indítványomat elfogadta. Köszönöm szépen.

Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek. Azok első körében a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor.

A Fidesz képviselőcsoportjának vezérszónoka Simon Róbert Balázs képviselő úr. Megadom a szót 15 perces időkeretben.

Parancsoljon, képviselő úr!

SIMON RÓBERT BALÁZS, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim!

Az előttünk fekvő, mindössze néhány paragrafusból álló törvénymódosítás szinte csak technikainak tűnik, a szaklevéltárak sorát egészíti ki a köziratokról, a közlevéltárakról és a magánlevéltári anyag védelméről szóló törvényben, és meghatározza a Veritas Történetkutató Intézet illetékességi körét a levéltári munkában.

Valójában azonban ennél sokkal többről van szó. Iratok adott körének levéltárba helyezése utat nyit a tudományos feldolgozás előtt, a levéltárak szakosodása, egyedi arculatjavítása, az iratok feldolgozásának a szakszerűsége elősegíti a keletkezett levéltári anyagok kutathatóságát, az adatok értékelését és társadalmi megismerhetőségét. Ennek a jelentőségét akkor érzékelhetjük igazán, amikor arról olvasunk, hogy évszázadok múltán került elő bizonyos levéltári vagy könyvtári anyagokból olyan ismeretlen vagy elveszettnek hitt levél, feljegyzés, szerződés, partitúra és sok más egyéb, ami magánéleti vagy történelmi eseményeket, szereplőket, alkotókat helyez új megvilágításba, szellemi értékeket hoz felszínre, és az addigi kutatásunk átértékelésre kerülhet.

Ez is mutatja, hogy a levéltárak nemegyszer versenyt futnak az idő múlásával. Egy részüknek történelmi léptékű hátrányokat kell behoznia a levéltári anyag teljes körű és megfelelő mélységű feldolgozásában, más részük a mindenkori jelennel áll versenyben, amely ontja a holnap már múlttá váló idő dokumentumait.

(13.20)

A XX-XXI. század megsokszorozta az egységnyi idő alatt létrehozható iratok mennyiségét, ezért azok szelektálása, rendezése, feldolgozása, kutathatóvá tétele egyszerre jelent új kihívást és a korszerű technika alkalmazásának az igényét. A múltunk megőrzését, feldolgozását, bemutatását ellátó intézmények körének, feladatkörének bővülése azért is fontos, mert még ma is számos olyan érték kallódik vagy megveszendőbe, amit szakmai hozzáértés és kellő megbecsülés híján selejteznek ki intézmények vagy magánszemélyek. Ezért minden olyan intézkedés, ami ennek a lehetőségeit bővíti, intézményesíti, a társadalmi önismeret és az önbecsülés szempontjából üdvözlendő.

Jelen esetben a Veritas Történetkutató Intézet kapja meg a feladatot, hogy az igazságügyért felelős miniszter és az Igazságügyi Hivatal kárpótlási hatósági feladatköréhez kapcsolódó iratanyag maradó értékeinek kezelését végezze. A kárpótlás történelmi közelmúltunk sorsfordító időszakára volt. Megpróbálta a lehetséges mértékig beforrasztani azt a mély sebet, amelyet a szocializmus ütött a tulajdonviszonyok erőszakos átalakításával. A kárpótlás időszaka sok fájdalmas, egyben fontos emléket, eseményt hozott felszínre arról, hogy miként is ment végbe, és ennek írásos dokumentumai is születtek, amik szakmai és közérdeklődésre egyaránt számot tartanak.

Tisztelt Képviselőtársaim! A törvénymódosítás egyben szövegpontosítás is, rögzíti, hogy az elektronikus formában tárolt iratok átvétele eljárásrendjének és műszaki követelményeinek meghatározását tartalmazó miniszteri rendelet hatálya nem terjed ki a magánlevéltárakra. A korrekció egyfelől logikus, hiszen a magánlevéltárak nem állami intézmények, ugyanakkor felvetem, a magánlevéltárakba olyan értékek kerülhetnek, amelyek kezelése kultúrtörténeti szempontból fontos és közérdekű, ezért az anyagi lehetőségek függvényében indokolt lehet közfürésből is elősegíteni, hogy az iratok átvételének eljárásrendje és műszaki követelményei a magánintézményekben is fokozatosan közelítsenek az állami intézményekéhez.

A Fidesz-frakció a törvénymódosítást maximálisan támogatja, és arra kérem önöket, hogy önök is támogassák. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Az MSZP képviselőcsoportja jelezte, hogy a frakció álláspontját két képviselőjük fogja ismertetni. Elsőnek megadom a szót Hiller István képviselő úrnak, az Országgyűlés alelnökének. Parancsoljon, alelnök úr!

DR. HILLER ISTVÁN, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés!

Ennek a törvénymódosításnak mi két részét látjuk, egy szakmai tévedést és egy politikai akaratot. Így megosztva kettőnk között a mondandónkat, én elsőként a szakmai kérdéssel és szakmai tévedéssel kívánok foglalkozni, azzal, amelyet ugyan nem ez a törvénymódosítás követ el, hanem már a korábbi elkövetett, de minthogy módosítják a törvényt, van arra mód és lehetőség, hogy ezt kiküszöböljék. Látványosan egy elnevezésről, egy tulajdonnévről van szó, közben sokkal többről, egy olyan tartalmi melléfogásról, amelynek okát nem kutatva arra kérem a tisztelt kormánytöbbséget, hogy gondolja végig, itt éppen azért, mert itt egy más oknál fogva módosítja a törvényt, hogy ezt a hibát kiküszöbölje. Hangsúlyozom, hogy nem politikai érvelést kívánok előadni, hanem a nemzetközi szakirodalom és nemzetközi példák alapján próbálom megvilágítani, hogy mi az ok.

A Magyar Országos Levéltár hosszú előzmények után 1874-ben egy akkori kormányhatározat hozta létre. Sok tucat kormány egymás után, több rendszer egymást váltva követte a magyar történelemben egymást, ugyanakkor a Magyar Országos Levéltár elnevezést senki nem kifogásolta. Nyilván azért nem, mert szakmailag ez egy megfelelő elnevezés, történetesen egy ország a levéltárába azokat az iratokat gyűjti, amelyek a saját történelme, története számára elsődlegesek, és amelyek országos raktározásra, archiválásra szükségesek és alkalmasak, és amelyekből az esetek döntő többségében egy van, ezért nevezik állami levéltárnak.

Ez nem magyar sajátosság. Ha a szomszédból veszünk példát, a szomszédos Ausztria a saját állami levéltárát Osztrák Állami Levéltárnak hívja, Österreichisches Staatsarchiv. De hogyha most annyira az osztrákokkal esetleg nincsenek jóban, akkor menjenek a mediterráneumba, és mondjuk, nézzék meg Olaszországot. Olaszországban a levéltárat úgy hívják, hogy *archivio di stato*, magyarul: állami levéltár. Ha önök a híres toszkán levéltárba Firenzében bemennek, a Viale della Gioventù Italiana 1. számú ház épületébe, akkor azt látják kiírva, hogy *Archivio di Stato di Firenze*. Hogyha onnan 400 méterrel arrébb a könyvtárba mennek be, akkor azt látják kiírva, hogy *Archivio Nazionale di Firenze (sic!)*, vagyis nemzeti könyvtár, mint ahogy nálunk is nagyon helyesen az Országos Széchényi Könyvtár nemzeti könyvtár, ahogy Bécsben az osztrákok könyvtára *Österreichische Nationalbibliothek*.

Hiszen egy állam a saját történetére, saját érdekeldésére, egyáltalán a saját gyűjtőkörébe tartozó vagy azt feltételező művekről könyveket be tud szerezni, hiszen azért valljuk meg, hogy a modern korban a legritkább esetben jelenik meg egy könyv egy példányban, ezért, hogyha Magyarországról megjelenik egy mű Uruguayban, Szingapúrban vagy Ausztráliában, akkor a nemzeti könyvtárnak feladata ezt beszerezni, és nagyon helyes, hiszen ez nemzeti háttérkörben van, és akkor nem az ország határain belül

kiadott művet, amely egyébként a mi nemzetünk, a mi országunk történetéhez, de bármilyen más részéhez, kutatásához kapcsolódik, helyes dolog, hogyha Oaklandból vagy éppenséggel Ausztráliából, Melbourne-ből beszerezzük, ezért nemzeti könyvtár. De valljuk meg, hogy azokat az egyedi példányokat, amelyek a nemzet történelmére vonatkozó okiratok, de mondjuk, a párizsi levéltár őrzi, amely a francia állam tulajdona, amiből egy van, és Magyarországot érinti, ezt értelemszerűen nem tudja beszerezni a magyar állam, eredetiben semmiképpen sem, hiszen abból egy van, nem fogják a franciák a mi kedvünkért odaadni, se az amerikaiak, se a portugálok. Ezért a szakma állami levéltárnak hívja azt az intézményt, amely az állam hatáskörébe tartozó központi archiválással megbízott intézmény.

Ne gondoljuk tehát azt, hogy önök előtt az összes szakmai generáció Pauler Gyuláéktól kezdődően az 1870-es évek közepétől mindenki teljesen ostoba volt, és aztán az önök kormányra kerülésével, de főleg azzal, hogy ezt a levéltári törvényt módosították, minden előző generáció ostobaságát és hozzá nem értését most korrigálják.

A világban, de legalábbis Európa kulturált részén ebből nem politikai, hanem szakmai kérdést csinálnak. Azt a központi könyvtárat, amely a nemzet egészének gyűjtőköre, azt nemzeti könyvtárnak hívják, azt a levéltárat pedig, amelyik az ország archiválásának központi intézménye, azt országos levéltárnak.

Az az elképzelés és elnevezés, hogy önök egyelőre szakmailag át nem látható okokból az 1874 óta elnevezett Magyar Országos Levéltárat Nemzeti Levéltárnak nevezik, az politikai szándék lehet, de javasolom, ebből most ne politikai vitát csináljunk, hanem ez szakmai tévedés. Most módosítják ezt a törvényt, kérem szépen, hogy gondolják végig. Nem hiszem, hogy az osztrákok kevésbé szeretik saját hazájukat és saját nemzetüket, mint mi, magyarok a saját országunkat, saját nemzetünket - elmondható ez még az olaszokról, portugálokról, és nem sorolom -, itt kimondottan a törvényalkotó egy szakmai hibát vétett. Most a törvénymódosításnál ezt, ahogy 1874-ben az akkori törvényhozók helyesen határozták meg és utána ezt senki nem bántotta, módjuk van korrigálni.

Kérem, hogy a javaslatomat fontolják meg, és a módosításnál, a törvénymódosításnál ezt a néhány évvel ezelőtt elkövetett szakmai tévedést korrigálják. Köszönöm szépen, elnök úr, hogy meghallgattak. *(Taps az MSZP soraiban.)*

(13.30)

ELNÖK: Köszönöm szépen, alelnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Az MSZP képviselőcsoportjának álláspontját Kiss László képviselő úr folytatja. Parancsoljon, képviselő úr!

KISS LÁSZLÓ, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Valójában ez a javaslat arról szól, hogy ezt a Veritas kutatóközpontot, ezt a Veritas kutatóintézetet önök, ha már költségvetési sorban szerepeltetik, akkor egy új feladattal is lássák el. Van számos más kutatóintézet is, amelynek egyébként szintén van könyvtára, ha cinikus akarok lenni, akkor szívesen látnám azt, hogy még 50-55 ilyen előterjesztés elénk jöjjön, amely szintén ilyen levéltári feladattal bízza meg ezeket az intézményeket. Nyilván ilyen nem lesz. Azért nem lesz, mert megint arról van szó, hogy egy intézménynek meg kell szolgálni azt a pénzt, amit valamilyen tevékenységre kap, és akkor beírunk valami kamu feladatot, aztán lássuk, hogy mi is történik.

(Az elnöki széket dr. Hiller István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Annál is inkább érthetetlen az előterjesztés, ami előttünk áll, merthogy egyébként pont tavaly, 2014-ben a Veritas aláírt a Magyar Nemzeti Levéltárral egy együttműködési megállapodást, amely pontosan arról szól, hogy a magyar levéltárakban lévő kutatási tevékenységet koordinálja össze a saját tevékenységével. Na most én azt gondolom, hogy ez a fajta tevékenység az intézményben megfelelően ellátott, ehhez képest pedig itt van előttünk ez az előterjesztés.

A törvényt olvasva azt lehet mondani, hogy a szaklevéltárak illetékességi körét egészen pontosan meghatározza a törvény, és ezeket végigfutva azt láthatjuk, hogy bizony itt speciális feladatokról van szó. Például a Hadtörténelmi Levéltár esetében a honvédelemért felelős miniszter és a Honvéd Vezérkar, valamint az ezek közvetlen felügyelete vagy irányítása alá tartozó katonai szervezetek és Katonai Nemzetbiztonsági Szolgálat az, amire a gyűjtőkör irányul. Nyilvánvalóan egy speciális dokumentumanyagra egy speciális szervezeti rendszert hoznak létre, szerintem egyébként helyesen. Aztán a Földügyi és Távérzékelési Levéltár esetében a földmérési és a térképészeti tevékenységért felelős miniszter felügyelete alá tartozó ingatlanügyi hatóságok és a kataszteri program megvalósításáért felelős szerv adatairól van szó. Itt is azt lehet látni, hogy egy speciális tevékenységi kör speciális dokumentációja, azt kell hogy mondjam, nagyon helyesen, hiszen ez természetesen szakismereteket, speciális szakismereteket igényel.

Nem ismertetném a Környezetvédelmi és Vízügyi Levéltár gyűjtőkörét, hiszen itt is látható, speciális tevékenységi köréről van szó, de az Állambiztonsági Szolgálatok Történelmi Levéltára illetékességének a meghatározása, amivel önök párhuzamot vonnak az előterjesztésben, és azért érdemes megjegyezni, hogy itt azért van szükség erre a külön kiemelésre, mert a dolog speciális kezelése nemcsak szakmai szempontból, hanem társadalmi szempontból is indokolt. Nos, ebbe a sorba akarják önök beilleszteni

a Veritast, amely azonban semmiképpen nem illeszkedik ebbe, hiszen sem a tevékenysége, sem pedig maga ez a gyűjtőkör nem indokolja ezt a fajta kezelést. De ha már a Veritasnál tartunk, érdemes megjegyezni, hogy a Veritasnak jelen pillanatban három, mondjuk úgy, intézete vagy három fő kutatási iránya és ehhez kapcsolódó osztálya van. Az egyik - ugye, ezek történeti alapon szerveződnek - a dualizmussal foglalkozik, a másik a Horthy-korszakot kutatja, a harmadik pedig az 1945 utáni eseményeket kutatja.

Érdekes, hogy viszont az előterjesztő egy olyan levéltári gyűjtőkört határoz meg, mely generálisan nem húzható rá erre a háromra. Tehát ha elfogadjuk ezt a törvényt, akkor lesz egy olyan levéltári feladata ennek az intézetnek, amely egyébként a saját három kutatásából sem fed le általános értelemben semmit. Ez mindenképpen érdekes dolog, hiszen naivan azt gondolhatjuk, hogy ha van egy levéltár, illetve van egy történeti kutatóintézet, akkor ha a kutatóintézetnek adunk levéltári feladatot, akkor ez a levéltári feladat egyébként alkalmas arra, hogy támogassa a kutatási feladatot. Tehát, mondjuk, minimum szerintem igény lehetne. Na most, azt láthatjuk, hogy ez nem így van, ez ebben az esetben nem alkalmas.

Igazából nem értjük, hogy miért van előttünk ez az előterjesztés, és miért kellett ezt így behozni. Annál is inkább nem értjük, mert a kormány törvényalkotási programjában sem szerepel az, ami itt van, de nyilván önök szíve joga bármit behozni, szívük joga behozni olyan anyagokat is, amelyekről önök sem gondolták korábban, még néhány hónapja, hogy itt lesz előttünk.

Azonban szeretnénk azt kérni, hogy abban az esetben, ha már úgy gondolják, hogy szükség van erre az intézetre, ha úgy gondolják szerintünk tökéletesen értelmetlen módon, hogy ez a levéltári feladat elengedhetetlenül szükséges ennek a kutatóintézetnek a működéséhez, akkor legalább olyan törvényjavaslatot tessenek idehozni, amely olyan levéltári feladatot kombinál össze ezzel az intézménnyel, amely ekvivalens egymással. Jelen pillanatban most nem erről van szó.

Én ugyan nem gondolom, hogy helye lenne ennek a két tevékenységnek a jelen kutatóintézetben való összefűzésére, de ha esetleg önök ezt gondolják, akkor jó lenne olyan törvényt idehozni, amely ezt meg is tudja valósítani. Ez nem ilyen, ezért a Szocialista Párt ezt nem támogatja. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Folytatjuk a felszólalók sorát. A KDNP vezérszónoka következik, Hoffmann Rózsa képviselő asszony. Parancsoljon!

DR. HOFFMANN RÓZSA, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Szeretném előrebozsítani, hogy a Kereszténydemokrata Néppárt számára ez a törvényjavaslat, módosítási javaslat egyértelműen támogatható és támogatandó.

Az MSZP vezérszónokainak egyike azt mondja, hogy érthetetlen az előterjesztés, és ha már mindenáron feladatot akarunk keresni a Veritasnak, akkor ezt oldjuk meg másképp. Hát pont fordítva van! Én figyelmesen hallgattam államtitkár úr miniszteri exorzéját, és teljesen egyértelmű volt, hogy pont fordítva áll a dolog. Éppen a kárpótlási iratanyag elhelyezéséről kellett rendelkezni és nem a Veritasnak kellett itt bármilyen okból kifolyólag mentőövet nyújtani. Ezenkívül a Fidesz vezérszónokának a gondolatait a Kereszténydemokrata Néppárt a magáénak mondja. Nem akarom megismételni mindazt, amit Simon Róbert képviselő úr itt elmondott, de akár meg is tehetném.

Inkább engedjék meg, hogy egy kis visszatekintést tegyek a múltba, már csak azért is, mert esetleg felmerülhet a kérdés sokakban, hogy ilyen történelmi időkben, amelyeket most élünk, miért kell egy ilyen keveseket izgató témával foglalkoznunk. Bizony azzal szembesülhetünk, megint utalhatok a Fidesz vezérszónokára, hogy egy nagyon fontos és a jelen és a jövő szempontjából fontos feladatról van szó, és bármilyen viharosak is a napjaink, a jövőről gondoskodni mindig kötelezettségünk.

A magyarországi levéltárak története a közép-korra nyúlik vissza. III. Béla király rendelte el először 1181-ben, hogy a királyi udvarban az írásbeliség az ügyintézés során megjelenjék, és lényegében ez az írásbeliség és az iratok őrzése az irattárak, a levéltárak kezdete. Ezek után megjelent a királyi levéltár, a káptalani és a városi levéltárak, majd a XVIII. században megszerveződtek a megyei levéltárak és így tovább. Hosszan leírtam a levéltárak történetét, de az idő előrehaladtával úgy gondolom, hogy talán ez mellőzhető, hiszen ezek mind nyilvános és ha nem is közismert, de sokak által ismert tények.

Inkább ugranék egy óriásit az időben, és arról szólnék pár szót, hogy a rendszerváltoztatáskor természetesen nem ez volt a legsürgősebb feladat, és így a kilencvenes évek legelején kardinális változás nem állt be a levéltárak egyébként kusza rendszerében; viszont hogy nem volt megfelelőképpen szabályozva az iratanyag őrzése, azt mi sem mutatja jobban, minthogy 1990 óta napjainkig összesen 66 - megismétlem: 66 - jogszabály foglalkozik a levéltárak helyzetével.

(13.40)

Ezért tehát a 2012-ben módosított 1995-ös levéltári törvénynek a mostani módosítása mindenképpen indokolt, már csak azért is, mert - mint ahogy ezt megint csak hallottuk és mindannyian tudjuk - a kilencvenes évek elejének legizgatóbb, mindenkit foglalkoztató és a mai fiatalok előtt nagyon kevésbé ismert története éppen a kárpótlás története, amely - mint hallottuk - még nem zárult le teljes mértékben, viszont abban az időben óriási viharokat, érzelmekeket keltett, és mindmáig hatást gyakorol a köz-

gondolkodásra és azokra a csoportosulásokra, emberekre, akiket a kárpótlás közelebbről érintett. A kárpótlási iratanyag óriási mennyisége indokolja azt, hogy ezt egy helyen tartsák számon, szakszerűen kezeljék, és úgy kezeljék, hogy a kutatás számára, a tudományos élet számára, most és a jövőben mindenki számára hozzáférhető legyen.

Ezért tehát nem ismertetve a levéltárak történetének egyébként nagyon izgalmas sorozatát, megismétlem, hogy a Kereszténydemokrata Néppárt ezt a törvénymódosítást fontosnak tartja és minden tekintetben támogatja. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Soron következik a Jobbik vezérszónoka, Staudt Gábor képviselő úr. Parancsoljon!

DR. STAUDT GÁBOR, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Az előttünk fekvő javaslatról elsőre azt is mondhatnánk, hogy nem tűnik jelentősnek, egy rövidke javaslat, némi kis módosítást tartalmaz itt-ott, amott. Első ránézésre, természetesen. De egy kicsit mélyebbre kell ásnunk ahhoz, hogy megértsük ennek a valódi lényegét, és én erre szeretnék rávilágítani. Sajnos kritizálnom kell a '90 óta eltelt folyamatokat, és ezt a javaslatot a történelmi folytonosságba helyezni, mert egy újabb állomásként tekinthetünk arra, amit az elmúlt 25 év kormányai megtettek az irányba, hogy sajnálatos módon a történelmet csak folyamatában vagy maximum struktúráiban vizsgálhassuk, de a valódi felelősök neve ne kerülhessen nyilvánosságra.

Mire is gondolok? Amikor a Veritas Történetkutató Intézetről beszélünk - és ez az előterjesztés ezt tartalmazza -, akkor azt láthatjuk, hogy - ahogy elmondtam - egy folyamat részeként most ennek az intézetnek a szakmai rangját szeretné a Fidesz-KDNP-kormányzat emelni, állami szaklevéltárrá szeretné minősíteni, és ahogy az elhangzott, a kárpótlási hatósági irattárnak az átvételét szeretné rábízní. Azt persze el lehet mondani, hogy milyen jó, hogy ezek az iratok megőrzésre kerülnek, de hozzátesszem, hogy ez eddig is így történt, tehát eddig sem kerültek ezek az anyagok széthordásra. Attól, hogy az Igazságügyi Minisztérium rendelkezett ezek fölött, még nem lehetett azt mondani, hogy ne lettek volna jó helyen.

De azt láthatjuk, hogy a javaslat valódi háttérében többletfeladatok, tehát valószínűleg többletbevételek húzódnak meg, és meg kell néznünk azt is, hogy ennél az intézetnél kik azok, akik ezek fölött a többletbevételek fölött diszponálni fognak. És felmerülhet a kérdés, hogy nem azért kapnak-e több feladatot vagy több bevételt a jövőben, hogy esetleg emberek elhelyezésére, létszámbővítésre tudják fordítani, illetőleg azt is meg kell nézni, hogy nagy vonalakban erről az intézetről mit lehet tudni.

Nem mennék bele részletesen, de azt azért el kell mondani, hogy ezen intézet, tehát a Veritas Intézet tanácsadó testületének az elnöke Boross Péter volt miniszterelnök, egyébként ő nem történész, hanem jogász, és ugyanúgy a tudományos főigazgató-helyettes sem történész, hanem közgazdász, egyébként ő Antall József volt kabinetfőnöke. De ugyanígy a testület titkára sem történész, ami furcsa. Úgy gondolnánk egy ilyen intézetnél, főleg, ha a történelmi múlt feltárásáról beszélnek önök, akkor azért történészeket is lehet találni, főleg a tanácsadó testületekben, főleg a vezetésben; hát, sajnos ez nem így van. Tehát a titkára sem történész. És ugyanígy a tanácsadó testület tagjai között is inkább találunk közgazdászokat, jogászokat, mint történész végzettségű embereket.

Persze erre számos magyarázatot lehet adni, hogy a jogászok és a közgazdászok mindenhez értenek, én ezt nem gondolom így, államtitkár úr, bár ön is jogász... *(Dr. Rétvári Bence: Ön?)* Én is az vagyok, tehát nyilvánvalóan ismerem a jogászok mentalitását, sokszor rossz mentalitását is. De államtitkár úr, egy súlyosabbat is mondok, utánakérdeztem ugyanis a Veritas Intézet működésének, és nálamnál ebben a témában jóval járatosabb emberektől, kutatóktól utánakérdeztem, hogy mi is az, amihez a támogatásunkat kérik, és azt a megdöbbenő választ, tájékoztatást kaptam, hogy a tanácsadó testület tagja egy olyan személy is, akiről felmerült, hogy III/II-es, tehát a kémelhárításnak dolgozott. Ezt majd államtitkár úrnak elmondom, én nem a személyekbe szeretnék belemenni, de nagyon szívesen megosztom önnek ezeket a konkrét értesítéseket is.

Ezekben az esetekben egyébként azért nem sikerült kimondani a konkrét bűnösségüket, mert önök - önök, az elmúlt 25 év kormányai - olyan törvényi szabályozást léptettek életbe, ami alapján, ha már egy-két karton vagy egy-két bizonyíték hiányzik, akkor sem lehet, bár egyébként a megmaradt anyagok alapján kétséget kizárólag bizonyítható, hogy valaki, mondjuk, a III/II-es, III/III-as ügyosztálynak dolgozott, nem lehet róla azt mondani, hogy ügynök. Most ebbe se mennék bele, számtalan olyan per volt, amikor a bíróság előtt teljesen egyértelműen bizonyosságot nyert, hogy valaki dolgozott ezeknek, de a törvény alapján mindenféle kartonnak meg kellett lenni, és ha abból egy is hiányzott, akkor nem mondható ki az adott személyről. Ez megint a törvényi szabályozás hiánya.

De továbbmennék, államtitkár úr: arról is tudomásunk van - ezt majd szintén nevesítve is el tudom mondani önnek -, hogy a tanulmányírásba is olyan személyeket von be az intézet, akikről szintén a III/III-as gyanú vagy több mint a gyanú felmerült. Tehát ezek azért elég súlyos dolgok. Ha a történelmet szeretnénk feltárni, és a kommunista történelmet szeretnénk feltárni, akkor ne olyan emberek vegyenek ebben részt, akik maguk is érintettek lehetnek! Ez egy olyan minimumkritérium, ami szerintem

minden jogállamban elvárható lenne, és egyébként a környező országokban a lusztrációs törvényekkel és minden egyébbel ezt meg tudták tenni. Sajnos Magyarország kimaradt ebből a körből.

És akkor az Orbán-kormány tevékenységét, az első Orbán-kormány tevékenységét is ide kell hoznom, mert azt látjuk, hogy az antikommunista szövegek ellenére nem történt semmi sem 25 év alatt, hogy azokat az embereket és azokat a folyamatokat - de leginkább az embereket - megismerhessük, akik a kommunizmusban működtették az elnyomó rendszert, működtették a diktatúrát, megfigyelték rokonait, megfigyelték barátait. Ráadásul nemcsak arról van szó, hogy büntetlenül távoztak ezek az emberek, hogy büntetlenül élhették mindennapjaikat - mert persze sok esetben elítélni nem is feltétlenül lehetett volna őket, mármint büntetőjogi eszközökkel -, de az, hogy '90 után a gazdasági szférába átmentsék a hatalmukat, és a politikai szférába átmentsék a hatalmukat, ez már a pofátlanság határa, és nem ez az, amire '90-ben a rendszerváltozás környékén a magyar emberek vágytak. Amikor az első szabadon választott Országgyűlésre a szavazatukat leadták, akkor nem arra vágytak, hogy olyan emberek üljenek akár a parlamentben majd a későbbiekben, akik hálózati személyek voltak, működtették a diktatúrát.

Annyi történt a 2010 után megalakult Orbán-kormány esetében - és itt újra ki fogok térni majd nemsokára a Veritas Intézetre a struktúra vagy a folyamatok részeként -, hogy önök előirányozták, hogy majd létre fog jönni egy szervezet, a Nemzeti Emlékezet Bizottsága, ami ezzel fog foglalkozni. Ezt először nem tették meg, de utána elégszer felszólaltunk az Országgyűlésben, így végre megalakult ez a bizottság. Persze Rétvári államtitkár úr meg van róla győződve, gondolom én, hogy ez nem ennek köszönhető, és önök biztos létrehozták volna, akkor is, ha 2010 után a Jobbik jelentős erővel a parlamentben nem lett volna jelen. *(Dr. Rétvári Bence: Így van.)* Jó, ezzel lehet vitatkozni, nyilvánvalóan egyikünk ezt mondja, másikunk azt. Viszont azt látni kell, hogy amikor 2012 májusában nem alakult meg a Nemzeti Emlékezet Bizottsága, és 2013-ban nagy nehezen felállt, akkor már ők is elmondták, hogy önök struktúrákkal szeretnének foglalkozni, nem a személyeket szeretnék megnevezni, miközben, amikor kérdéseket teszünk fel, hogy mikor hoznak nyilvánosságra ügynökaktákat, mágnesszalagokat, akkor mindig arra hivatkoznak, hogy a Nemzeti Emlékezet Bizottsága már megalakult és komoly munkát végez e téren. Úgy látjuk, hogy eddig még a komoly munkának semmilyen eredményét nem láthattuk.

(13.50)

Erre azt is el kell mondjuk, s a kutatók is ezt vallják, nemcsak mi, hogy lehet azt mondani, a struktúrák megismerése meg a történelem megismerése a legfontosabb, de emlékezhetnek önök is, hogy

a BM III. Főcsoportfőnökség sem struktúrákat küldött oda, hogy figyeljen meg embereket, a diktatúrát sem struktúrák, hanem emberek működtették, és az első szabadon választott Országgyűlésbe sem a struktúrák küldték be a hálózati személyeiket, akár mint országgyűlési képviselők vagy később állami vezetők.

Sajnos ki kell mondani, hogy az Antall- és Boross-kormányok ezt a feltárást nemhogy nem kezdték meg, hanem a szereplőivel együtt a szőnyeg alá söpörték, és az Orbán-kormányok sajnálatos módon - ez egy történelmi kérdés lesz, hogy miért, de - szintén tovább folytatták ezt. Lehet azt mondani - ez a hivatalos, nem hivatalos szólam -, hogy ezt majd az idő oldja meg, ha mindenki meghalt majd, aki esetleg érintett lehetett. Mi nem azt szeretnénk, ha ezt az idő oldaná meg. Egyébként a 2010 utáni Orbán-kormány egyik első lépése volt, hogy a mágnesszalagokat az Alkotmányvédelmi Hivatal pincéjébe levitette. Miért nem nyilvánosságra hozták ezeket az adatokat vagy a mágnesszalagokat? Aztán hallhatunk olyan érveket is, hogy ezek gyakorlatilag már nem feldolgozható adatok, nincs lejátszó eszköz. Ha csak ez a gond, akkor tudunk segíteni, egy-két padláson akad még olyan eszköz, amelyekkel ezeket le lehet játszani.

De nemcsak arról van szó, ahogy elmondtam, hogy ezeket az embereket a mindenkori kormányok védtek, hanem zsiros állásokba, jól fizető állásokba is helyezték őket, sokszor olyan állásokba, ahol dönthetnek majd a kommunizmus, a diktatúra feldolgozásáról, és ők lettek a tudósok.

Most négy olyan intézetet is felhoznék, amelyek esetében a Fidesz azt szeretné igazolni, hogy tesznek valamit. Az első, amiről szó volt, a Veritas Történetkutató Intézet, de mondhatnám a Rendszerváltás Történetét Kutató Intézet és Archívumot, a Nemzeti Emlékezet Bizottságát vagy akár a Hamvas Béla Kulturakutató Intézetet is. Valódi válaszokat nem kapunk, csak szép nagy szlogeneket, sajnálatos módon.

Az is felmerülhet, hogy amikor arról beszélünk, hol lehetne kutatni ezeket az anyagokat, hova kéne ezeket az erőforrásokat csoportosítani, akkor általában az Állambiztonsági Szolgálatok Történeti Levéltára valahogy kimarad a szórásból. Ott nagyjából száz fő - vagy még ennél is kevesebb - dolgozik. Az iratok jó része egyébként itt található, tehát a legcél-szerűbb az lenne - s mivel ki nem vihetők ezek az iratok, ott kutathatók leginkább -, ha ezt a szervezetet, ezt a levéltárat tőkésítenénk fel, vagy a kutatókat inkább ide csoportosítanánk. De nem ez történik, hanem látszatintézkedésekbe ölik bele a pénzeket, és az elmúlt időszak alapján sajnos már azt kell mondanom, hogy ez több, mint szakmai hiba.

Itt a végén azért el kell mondani, ha már a levéltár felmerült - illetve valószínűleg a Veritasnál is létszámbővítés lesz -, hogy már a Nemzeti Emlékezet Bizottsága is, bár eredményeket nem nagyon láthatunk, államtitkári besorolású vezetővel bír, állam-

titkári fizetéssel, négy helyettesével, akik szintén helyettes államtitkári jövedelemre jogosultak, 15 főállású, 50 megbízásos kutató dolgozik ott, és egy 40 fős hivatal élén próbálnak ők valamilyen látszat-tevékenységet végezni, ahogy mondtam, nagyon szép struktúrában, és ebbe a struktúrába beleillik sajnos a Veritas Intézet is.

A társadalom viszont olyan kérdésekre szeretne választ kapni, tisztelt államtitkár úr, hogy kik voltak az ügynökök, hogy működött ez a rendszer, megvizsgálták-e annak idején, hogy jók voltak-e azok a törvények, és hol lehet még változtatni azokon a törvényeken, például a '90 utáni átvilágítási törvényen, vagy azokon, amelyek meghatározták azt, hogy ki nevezhető ügynöknek. A még fellelhető iratanyagok jó részét nyilvánosságra kellett volna hozni.

Azt is el kell mondjam, s ez is egy nagyon súlyos és megvizsgálendő kérdés, hogy úgy mondjam, egy Jobbik-kormány az egyik első lépéseként vizsgálná meg, hogy mi van az iratanyagokkal a 25-30 százalékaival, ami ma a titkosszolgálatoknál van. Mi lehet azokban az iratokban?

Az iratok egyharmadát a titkosszolgálatok simán átvették, azok nem kutathatók, még olyan korlátozott módon sem, mint az egyéb történeti iratok. Amíg ezek az állambiztonsági dokumentumok nyugodtan pihenhetnek titkosszolgálati őrizetben, addig sajnos az ezekre vonatkozó emberek, vagy azok, akikről ezek szólnak, nemcsak hogy vidáman élnek az életüket, hanem akár állami vezetőként is tevékenykednek. Ez az igazi botrány véleményem szerint.

De azt is el kell mondjam, ha már a mágnesszalagokról volt szó, hogy nagyjából 50 ezer hálózati személy adatairól beszélhetünk, amelyek többek között teljességben megvannak ezeken a híres mágnesszalagokon.

Bízunk benne, hogy a mágnesszalagok még megvannak, tehát azok megsemmisítéséről nem fog dönteni a kormány, vagy véletlenül nem üt ki tűz az Alkotmányvédelmi Hivatal pincéjében. Úgy gondolom, hogy ez egy hatalmas adatmennyiség, amit el kellene kezdeni feldolgozni, és nem - mint mondtam, a 2010 utáni Orbán-kormány egyik első cselekedeteként - a Történeti Levéltárból átvitetni az Alkotmányvédelmi Hivatal jól őrzött pincéjébe. Ez a valódi botrány, ezekkel kellene foglalkozni, és nemcsak a lózungokkal.

Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! A monitoron úgy látom, hogy több vezérszónoki felszólalás nincs. Megállapítom, hogy a vezérszónoki felszólalások végére értünk.

Most az elsőként jelentkezett független képviselő szólhat. Megkérdezem Varju képviselő urat, hogy kíván-e szólni. *(Varju László: Igen.)* Parancsoljon, oné a szó.

VARJU LÁSZLÓ (független): Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Tisztelt Elnök Úr! Mostanra eljutottunk oda, hogy egy olyan helyzetben, olyan szituációban, amikor képviselőtársam, Simon képviselő úr úgy kezdte a felszólalását, hogy technikainak tűnik ez a módosítás, aközben sokkal inkább tartalmi kérdéssről van szó. Úgy tűnik, nemcsak a kormánynak tűnt fel, hogy az, amit tesz, éppen micsoda, hanem az ellenzék számára is egyértelmű. Lehet, hogy ez a kormánynak meglepetés, de tisztelettel jelzem, hogy az önök cseles kísérlete - nagyon idézőjelbe lehet tenni a „cselest” - rendkívül káros, és lelepleződik éppen ennek a vitának a nyomán.

Pontosan tudjuk, és itt a hozzászólásokban már el is hangzott, hogy szakmailag elfogadhatatlan, politikailag kezelhetetlen az, amit önök csinálnak. S ehhez vegyünk még egy szempontot hozzá: gazdasági oldalról is komoly hátrányokat, kockázatokat, az adófizetők pénzéből több kiadást jelent az, amit önök ezzel az előterjesztéssel csinálnak.

Mi történik igazából? Az, hogy a központosított megoldás után a haverjaiknak létrehozott intézetbe igyekeznek olyan feladatot kiszervezni, amit sok milliárd forintért akarnak majd elvégeztetni, miközben a nemzetközi sztenderdek megfelelő eljárással végezhetnék ezt a munkát, ráadásul azoknak a szervezeteknek, azoknak a dolgozóknak, akik ott dolgoznak, ehhez megvan a lehetőségük, megvan a felkészültségük, és ezt a feladatot el tudnák végezni.

Ennek a törvénynek az elfogadására, mondjuk úgy, hogy van komoly esély, hiszen önök ezt át fogják erőltetni, de ennek az a következménye, hogy a fideszes barátok után az Országos Levéltárban bizonyára számíthatnak elbocsátásra is, hiszen önök onnét kiszervezik ezt, és ezt a munkát nem velük, ahol egyébként a kapacitás rendelkezésre áll és a forrás megvan, végeztetik el. Ezért önök ebből a szempontból komoly kárt okoznak.

Éppen ezért részünkre elfogadhatatlan az az előterjesztés, amit önök idehoztak, hiszen sem szakmailag, sem politikailag, sem pedig gazdasági oldalról nem indokolható. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket.

(Mirkóczki Ádámot a jegyzői székben Schmuck Erzsébet váltja fel.)

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Most kétperces felszólalások következéne, de jelentkezőt nem látok. További képviselői felszólalások jöhetnek. *(Nincs jelentkező.)* Erre sem látok jelentkezőt.

Mínt hogy további felszólalásra senki nem jelentkezett, tisztelt Országgyűlés, az általános vitát lezárom. Megkérdezem az előterjesztőt, hogy kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Dr. Rétvári Bence: Igen.)* Államtitkár úr jelzi, hogy igen. Rétvári államtitkár urat illeti a szó. Parancsoljon!

(14.00)

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Csak nagyon röviden szeretném mindenkinek megköszönni, aki a vitában hozzászólt, annak is, aki felkészült, elolvasta a törvényjavaslatot és hozzászólt, de annak is, aki közben nyert intuíciót, és ezért osztotta meg velünk a gondolatait, egyaránt.

A törvényjavaslat második részéhez, ami a technikai átvétel szabályait rögzítette, nem hangzott el itt hozzászólás, tehát úgy gondolom, hogy azzal akkor mindenki egyetért, a különböző digitális anyagok átadásáról lévén szó. Az első rész viszont többeknek beindította a gondolatmenetét. A kormánypárti frakciók képviselőinek köszönöm a támogatást és a történelmi visszatekintést is. Az MSZP vezérszónoka egy korábban, már két évvel ezelőtt eldöntött kérdésben nyitotta újra a vitát. De az a vita akkor lezárult, a törvénymódosítást elfogadtuk, hatályba lépett, az új szervezetrendszer azóta is működik, és nem hallhattunk sem a hírekben, sem máshol arról, hogy különösebben nagy probléma lenne a működtetéssel.

A Jobbik részéről szintén a XX. század történelmének jobbikos értelmezését hallottuk újra. Arra nem reagálnék, mert nem tartozik ehhez a törvényjavaslathoz, azt viszont fontosnak tartom az egyéb ellenzéki hozzászólások kapcsán elmondani, hogy itt nem történt semmifajta kiszervezés. Hiszen nem a levéltárból kerülnek át ezek az iratok a Veritashoz, hanem az Igazságügyi Hivatalnak, tehát egy működő közigazgatási, államigazgatási szervnek a már nem használt iratanyaga kerül át a Veritas Történetkutató Intézethez, amelynek a törvényi alapjait meg is teremtik.

Azt hiszem, egyértelműen jó, hogy ezt a speciális iratanyagot egy speciális intézet tudja kezelni, amely nyilvánvalóan az elmúlt 150 év történelmével foglalkozik. És bár az MSZP részéről érkezett olyan kifogás, hogy nem foglalkozik ezzel a korszakkal, igenis foglalkozik. Hiszen a reformkortól vagy a '48-as szabadságharctól a rendszerváltozás folyamatáig vizsgálja a Veritas a magyar történelmet, és a rendszerváltás folyamatának a kárpótlás igencsak fontos része. Azt hiszem, mélyen örülhetünk, ha valakik ezzel hivatásszerűen és tudományos igényességgel foglalkoznak.

Tehát semmifajta kiszervezésről nincs szó, itt közalkalmazottak, köztisztviselők fognak ezekkel az iratokkal nap mint nap tudományos munkát, feltáró munkát végezni. A Veritas Intézet a magyar állam egyik intézete, épp ezért az állam hatáskörén, illetékességi körén belül egy közigazgatási szervtől egy történelmekutató szervhez kerül ez a már történetinek mondható iratanyag. Ezért remélem, hogy a szavazások során, majd a végszavazásnál minél több frakció fogja tudni támogatni ezt a javaslatot. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **az egyes polgári és büntetőügyekben eljáró bíróságok illetékességéről** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. Tuzson Bence képviselő úr, Fidesz, önálló indítványa T/6244. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Tuzson Bence képviselő úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon!

(Móring József Attilát a jegyzői székben
Földi László váltja fel.)

TUZSON BENCE (Fidesz), a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen, elnök úr, a szót. Különösen fontos az, hogy abban az esetben, amikor Magyarországra egy ilyen nyomás nehezedik, és a bevándorlók ilyen tömege érkezik meg Magyarországra, akkor az egész jogalkotás figyelemmel kísérje a tényeket és azt, hogy a különböző hatóságok milyen nyomásnak vannak kitéve, és annak megfelelően, ha ez a nyomás változik vagy máshol jelentkezik, ehhez alkalmazkodjon a jogalkotás is. Különösen igaz ez akkor, amikor változó körülményekről beszélünk. Az egyik pillanatban még itt jelentkezik egy hatás, a másik pillanatban pedig az országnak egy másik részén.

Igaz ez más esetekben is, hiszen ma már foglalkoztunk olyan kérdésekkel, mint a rendőrség tevékenysége, és hogy a rendőrség vajon elég-e a határ védelmére, és ezzel kapcsolatban hoztunk olyan határozatot, amelyben elfogadtuk azt az új szabályozást, amely szerint a honvédség is a rendőrséghez hasonló jogkörben léphet fel az ország határainak védelmében.

Amikor más hatóságokról beszélünk, és ezalatt most a bíróságokat is értem, akkor foglalkoznunk kell azzal a kérdéssel, hogy ha a bíróság hatáskörébe tartozó olyan kérdések, jogorvoslatok merülnek fel, amelyekben az illetékesség szempontjából kiemelten fontos szerep jut egyes bíróságoknak, mint például most a Szegeden működő bíróságoknak, akkor vajon ezek a bíróságok képesek lesznek-e a változó körülmények között is a tevékenységüket ellátni. Előre kell mennünk. Látjuk azt, hogyan változik a nyomás az ország különböző határszakaszain. Eddig, ugye, a szerb határszakaszon volt érzékelhető a nyomás, ennek megfelelően az azokkal a bűncselekményfajtákkal kapcsolatos bírósági eljárások, amiket legutóbb emeltünk be a magyar jogba, Szegeden zajlottak le. Jellemzően indokolt is volt ez, hiszen a bűncselekmények nagy többsége, illetve szinte mindegyike ezen a határszakaszon zajlott le. Ennek megfelelően tehát indokolt volt, hogy a büntetőügyekre a Szegedi Járásbíróságot jelölje ki korábban a jogszabály az ilyen típusú bűncselekmények esetében mint

illetékes bíróságot. Azokban az esetekben, amikor úgynevezett elfogadhatatlansági okok álltak fenn a bevándorlók esetében, tehát ha valaki a kérelmét előterjesztette, és ezt a bíróság az elfogadhatatlanságra tekintettel már az első lépcsőben elutasította az új szabályok szerint, akkor közigazgatási ügyben közigazgatási és munkaügyi bíróságként a szegedi bíróságnak kellett eljárnia.

Megváltozott azonban a helyzet. Látjuk, hogy a határzár létrejöttével az a nyomás, ami ezen a határszakaszon jelentkezett, jellemzően majdnem a 10 ezer főt is elérte az az embermennyiség, amelyik átáramlott ezen a határszakaszon, ma már nem itt jelentkezik. Itt az utóbbi napokban már 100 alá csökkent az illegális határsértők száma, és a kérelmek száma sem olyan nagyon magas. Viszont egy másik határszakaszon, a horvát határszakaszon jelentkezik újra a probléma. Ennek megfelelően, ha csak a szegedi bíróságok illetékesek ebben az ügyben, akkor egyrészt túl lesznek terhelve ezek a bíróságok, másrészt pedig az oda való utazás, amennyiben személyes megjelenés van, ez ugye a büntetőeljárásokban egyértelmű, de a közigazgatási perben, itt egy nemperes eljárásról beszélünk, de a nemperes eljárásban is lehet személyes meghallgatás, az is elég nagy távolság. Ezért, ebből a két okból kiindulva, tehát a terhelésből és az utazásból kiindulva fontos az, hogy megjelöljünk más illetékes bíróságokat is, jellemzően a terület adottságai alapján Pécs és Zalaegerszegen ugyanilyen bíróságokat, tehát a járásbíróságokat és a közigazgatási és munkaügyi bíróságokat lehet ezekre a feladatokra kijelölni.

Úgy gondolom, és ez az előterjesztés is ezt tartalmazza, hogy abban az esetben, ha ezt a jogszabályt most elfogadja az Országgyűlés, akkor az ilyen típusú bűncselekmények esetében és az ilyen típusú eljárásokban mint közigazgatási eljárásokban a bíróságok terhelése jóval kisebb lesz. Tehát terített lesz az ország ezzel foglalkozó bíróságai között a feladat, ennek megfelelően a büntetőeljárások is, speciális büntetőeljárásról beszélünk, egyfajta bűncselekményről, elosztva ezeken a bíróságokon, kellően megalapozottan tudják ezek a bíróságok, nem időbeli nyomás alatt végrehajtani a feladatukat. És megfelelő időben, tehát gyorsan, a törvények betartása mellett tudják meghozni az ítéleteket, illetve a határozatokat.

Erre irányul tehát ez a javaslat, viszonylag rövid, nem hosszú javaslat, viszont a bíróságok terhelése szempontjából igen lényeges javaslat. Arra kérem tisztelt képviselőtársaimat, tekintettel arra, hogy az események gyorsan haladnak, támogassák ezt a törvényjavaslatot. Azt gondolom, hogy azok, akik alapvetően nem értettek egyet a törvény céljával, ezt a részét szerintem támogathatónak tarthatják. Hiszen ebben az esetben nem arról van szó, hogy alapjaiban írják át a jelenleg hatályos szabályokat, hanem arról, hogy a bíróságok terhelését alapozza meg ez a jogszabály annak megfelelően, hogy alapos, jó bírósági ítéletek, illetve határozatok szülessenek. Köszö-

nöm szépen, elnök úr, a szót. *(Szórványos taps a kormánypárti padosorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megkérdezem, a kormány nevében kíván-e most államtitkár úr szólani. Jelzi, hogy igen. Répássy államtitkár urat illeti a szó. Tessék!

DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi miniszteriumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Előterjesztő Képviselőtársaim! A polgári perrendtartás 326. § (13) bekezdése határozza meg, hogy a menedéjogról szóló 2007. évi LXXX. törvény, valamint a végrehajtásáról szóló kormányrendelet alapján indult közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránti eljárásokban mely bíróság jogosult eljárni.

A (13) bekezdéshez képest kivételszabályt tartalmazó új, 2015. évi CXL. törvénnyel beiktatott (14) bekezdés a tranzitónában benyújtott kérelmekkel kapcsolatos felülvizsgálati eljárások lefolytatására a Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság kizárólagos illetékességét állapította meg annak érdekében, hogy a migrációs hullámmal leginkább érintett szerb-magyar határ közelében kerüljön sor az elbírálásra, az ügyek nagy számára tekintettel.

(14.10)

A törvényjavaslat a polgári perrendtartás 326. § (14) bekezdését kívánja módosítani, tekintettel arra, hogy megváltozott a migrációs nyomás kiterjedése, és érinti már a horvát határszakaszt is.

A javaslat szándéka, hogy a munkateher több bíróság között osztódjon szét, valamint az elbírálás helye lehetőség szerint jobban igazodjon a kérelmező lehetséges tartózkodási helyéhez.

A fő szabály alól három megyét kíván kivenni a javaslat, Baranya, Zala és Somogy megyét, és e három megyét két közigazgatási és munkaügyi bíróság között osztja el. Zala és Somogy megyét a Zalaegerszegi Közigazgatási és Munkaügyi Bírósághoz sorolja, Baranya megyét a pécsihez. Ugyanakkor Somogy megye tekintetében további kivételt tesz a javaslat az arányosabb ügyelosztás érdekében, és így a Somogy megyei Barcsot a Pécsi Közigazgatási és Munkaügyi Bírósághoz sorolja.

A büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvényt is módosítani kívánja a javaslat. A migrációs helyzet alakulására tekintettel a kormány elrendelte a tömeges bevándorlás okozta válsághelyzetet Baranya megye, Somogy megye, Zala megye és Vas megye területére is. A büntetőeljárásról szóló törvény hatályos, néhány hete elfogadott szabályai alapján azonban a határzárral kapcsolatban elkövethető bűncselekmények elbírálására jelenleg kizárólag a Szegedi Járásbíróság, illetve a Szegedi Törvényszék illetékes, függetlenül attól, hogy azt hol követték el. A válsághelyzettel érintett megyék tekintetében a Szegedi Járás-

bíróság és Törvényszék kizárólagos illetékességének a fenntartása a nagy távolságok és a végrehajtás hatékonyságának csökkenése miatt nem indokolt, ezért a javaslat tartalmazza az eljárások lefolytatására alkalmas bíróságok kijelölését. Az új szabályok alapján Somogy megyében - Barcs környékének a kivételével -, illetve Zala megyében a Zalaegerszegi Járásbíróság, illetve Törvényszék, Baranya megyében - idevéve Somogy megyéből a Barcs környéki területet is - pedig a Pécsi Járásbíróság, illetve Törvényszék lesz illetékes. A máshol elkövetett bűncselekmények esetében továbbra is a Szegedi Járásbíróság és Törvényszék lesz az illetékes.

Tisztelt Ház! A kormány egyetért a törvényjavaslattal, kérem önöket is, hogy támogassák a törvény elfogadását. Köszönöm a szót, elnök úr. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek. Ezek első körében a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor.

Elsőként megadom a szót Salacz László képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Képviselő úr, maximum 15 perc áll rendelkezésére. Parancsoljon!

DR. SALACZ LÁSZLÓ, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Röviden szeretnék csak szólni az előttünk fekvő törvényjavaslatról, amely az egyes polgári és büntetőügyekben eljáró bíróságok illetékességéről szól, pontosabban a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény és a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény illetékes szakaszainak módosítása áll a középpontban. A törvény módosításának legfőbb célja, hogy a kialakult migrációs helyzetre tekintettel tartalmazza az eljárások lefolytatására alkalmas bíróságok kijelölését.

A kormány elrendelte a tömeges bevándorlás okozta válsághelyzetet Baranya megye, Somogy megye, Zala megye és Vas megye területére is. A válsághelyzettel érintett megyék tekintetében a Szegedi Járásbíróság és Törvényszék, valamint Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság kizárólagos illetékességének a fenntartása a nagy távolságok és a végrehajtás hatékonyságának a csökkenése miatt nem indokolt, ezért megjelölte az alkalmas bíróságokat.

A büntetőeljárások elhúzódásának megakadályozásával összefüggésben hadd mondjam el, hogy a határ mentén lévő bíróságokra nehezedő nyomást mielőbb csökkenteni kell. Magyarországon sokszor éri az a vád a bíróságokat, hogy az eljárások lefolytatása lassú, jelen rendkívüli helyzetben különösen szükség van a bíróságok tehermentesítésére. A törvénymódosítások szerint egyébként a tömeges bevándorlás okozta válsághelyzettel összefüggő büntetőeljárásokat minden más ügy elé kell helyeznie a hatóságoknak. Az előterjesztés tehát elsősorban az egyes

bíróságok leterheltségét csökkenti azzal, hogy az ügyteher egy részét átcsoportosítja.

Tisztelt Országgyűlés! Kedves Képviselőtársaim! Kérem önöket, hogy a benyújtott törvényjavaslatot támogatni szíveskedjenek. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm én is. Az MSZP vezérszónoka következik, Bárándy Gergely képviselő úr. Parancsoljon!

DR. BÁRÁNDY GERGELY, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Mondhatnánk azt, amit próbálnak itt sugallni fideszes képviselőtársaink is, hogy ez mindösszesen egy technikai jellegű módosító javaslat, amelyik nem tesz mást, mint hogy a leterhelt Csongrád megyei ítélkező szervek helyett más bíróságokat is bevon ezekben a speciális büntetőeljárásokba. És nyilván, hogyha így értelmezi valaki, akkor valójában miért is ne lehetne az ellenzék részéről ezt támogatni?

Azonban több probléma is van az előttünk fekvő javaslattal. Az egyik, hogy ez az egyik ékes bizonyítéka annak a kormányzati kapkodásnak, amit önök a bevándorlással kapcsolatban művelnek. Van, ami szándékos - erről a miniszterelnök is beszélt már egy zártkörű frakcióülésen, nevezetesen, hogy önöknek érdekében állt az indulatokat gerjeszteni *(Révész Máriusz: Ne hazudj!)* -, és valószínűleg ez utóbbi, amiről most tárgyalunk, ez nem feltétlenül szándékos, ez egyszerűen csak a kormányzati dilettantizmusnak az újabb jele. Ugyanis mindenki tudta és mindenki előre látta azt, hogy ez a fajta bevándorlási hullám nem fog megállni majd ott Röszkénél, nem fog megállni majd Csongrád megyénél. Főleg mindenki figyelmeztetett arra, hogy ha felépítik ezt a kerítést, akkor a menekülteknek az lesz a reakciója várhatóan - és ez is lett -, hogy más vagy részben más útvonalat választanak a határátlépésre. Ha pedig ezt előre láttuk, akkor eleve elhibázott volt az a gondolat, hogy csak és kizárólag Csongrád megyében jelölnek ki önök illetékes bíróságokat, hiszen lehetett előre tudni és látni, hogy a menekültválság nem fog erre az egy megyére leszűkülni, illetve nem marad itt ebben az egy megyében mint probléma. Azért az mégiscsak furcsa, hogy - azt hiszem - három nappal a törvény elfogadása után kényszerülnek most önök mégis módosító javaslatot benyújtani ugyanabban a témában.

Hozzáteszem azt is, hogy nem választható el ettől a - még egyszer mondom - technikainak tűnő javaslattól az, hogy ezeknek az eljárásoknak a jogállamisága erősen megkérdőjelezhető. No, itt nem kifejezetten a tömeges bevándorlás okozta válsághelyzetre gondolok - ahogy egy előző vitában a tegnapi nap folyamán elmondtam, fából vaskarikának tartom magát a fogalmat, és egész egyszerűen azért hozták önök ezt létre, hogy ki tudják kerülni a két-

harmados törvényhozási kötelezettségüket, és megpróbálják feles törvényben rögzíteni azt, amit két-harmados törvényben kellett volna -, hanem itt kifejezetten a büntetőeljárásokra gondolok. Tisztelt Képviselőtársaim! Az egyik legrégebbi büntető eljárásjogi alapelv az, hogy mindenki a saját nyelvén védekezhet és a saját nyelvén kell az ellene felhozott vádakot vele ismertetni. Önök - megint csak kormányzásuk nagyobb dicsőségére - áthágták ezt az alapelvet például, nem is beszélve egyébként a fiatalokkorúakra vonatkozó eljárásrendről, és azt mondták, hogy nem kell lefordítani még a vádirat rá vonatkozó részét sem az anyanyelvére a vádlottnak, így meg lehet vádolni és így el lehet ítélni.

(14.20)

Ezek a rendelkezések, amelyeket most itt bevezetni kívánnak, ehhez az eljárásrendhez kapcsolódnak szorosán, emellett pedig az ember nem mehet el szó nélkül akkor sem, ha ez az előttünk fekvő törvényjavaslat kizárólag illetékességi szabályokat rögzít.

Szeretném megkérdezni azt is, tisztelt képviselőtársaim, hogy ha már hozzányúlnak ehhez a rendszerhez, és ha már illetékességet változtatnak, akkor miért nem teszik ezt rendszerszinten. Ha megint más megyét fog érinteni a tömeges bevándorlás, mert, mondjuk, felhúzzák a vasfüggönyüket a horvát-magyar határra is, és, mondjuk, a szlovén-magyar határt fogja akár érinteni, vagy éppen a román-magyar határt, akkor újra illetékességi szabályokat módosítunk? Miért nem lehet megcsinálni azt, ha már hozzányúlnak, hogy ahol kihirdették ezt a válsághelyzetet, ott az adott, érintett megyékben keletkezett majd bizonyos illetékességet az előttünk fekvő jogszabály? Mi egyébként erre benyújtottunk egy módosító javaslatot, én benyújtottam, legalább ezt fontolják meg, és akkor nem kell mindig hozzányúlni a törvényhez, amikor a kormánynak éppen úgy tartja kedve, hogy egy következő megyére rendeli el a tömeges bevándorlás okozta válsághelyzetet.

Azaz nemcsak az alapját tekintve elhibázott ez a törvény és egyáltalán ez a törvénykezési hullám, amit önök művelnek bevándorlásügyben, hanem szerintem szakmailag sem jó az előttünk fekvő törvényjavaslat. Egyébként ez is egy ékes bizonyítéka annak a gondolkodásmódnak, ahogy önök hozzáállnak a törvényhozáshoz és a kormányzáshoz. Nem az az első, hogy milyen törvényeket hoz az Országgyűlés és ehhez alkalmazkodik a kormány, hanem amilyen intézkedéseket a kormány hoz és döntéseket, majd ahhoz alkalmazkodik az Országgyűlés és a törvényalkotás, mert ez erről szól: ha majd más megyékben is bevezeti a válsághelyzetet, akkor majd az Országgyűlés hozzáigazítja az illetékességi szabályokat és törvényt módosít. Én ezt elfogadhatatlannak tartom, de mindenesetre az önök szemléletmódját ez jól jelzi.

Éppen ezért, tisztelt képviselőtársaim, biztos, hogy mi ezt így nem fogjuk tudni támogatni.

Szeretném azt is mondani, hogy kíváncsi lennék arra, mindennek az anyagi vonzatát hogyan kívánják majd megteremtteni, és arra is kíváncsi lennék, hogy mit kívánnak azzal a helyzettel tenni, amiről a legfőbb ügyész úr beszélt, ami nagyjából úgy foglalható össze, hogy maximum ez év végéig tudják a frontot tartani, és aztán pedig nem; aztán pedig csak akkor, ha olyan költségvetési kiegészítést kap az ügyészség, ami lehetővé teszi a létszámfejlesztést is, és lehetővé teszi értelemszerűen az ehhez mért anyagi eszközöknek, tárgyi eszközöknek a beszerzését is.

Csak azért kérdezem ezt, tisztelt képviselőtársaim, ugyanis a költségvetést önök már elfogadták. Tehát mondhatnák azt, és könnyű lenne az előterjesztőnek azt mondani, hogy ezt majd a költségvetés vitájában megbeszéljük; nem tudjuk megbeszélni, tisztelt képviselő úr, merthogy a költségvetési számokat önök már elfogadták. Ezért nem jó szerintem ilyen korán költségvetési számokat elfogadni, hiszen az ember nem tud reagálni a későbbi eseményekre. Hogyan kívánják akkor megoldani a Legfőbb Ügyészségnek és a bíróságoknak ezeket az anyagi problémáit, amik óhatatlanul fel fognak merülni vagy részben már felmerültek? Újabb költségvetési módosító törvényekkel? Vagy pedig valami más megoldással.

Úgyhogy, tisztelt képviselőtársaim, összefoglalva még egyszer: az előttünk fekvő javaslat egy alapján elhibázott jogalkotási folyamat része, szakmailag nem jó, kormányzati kapkodást és egyébként elfogadhatatlan kormányzati és kormánypárti hozzáállást tükröz, így mi biztos, hogy nem fogjuk támogatni. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! A KDNP vezérszónoka következik. Megadom a szót Vejkey Imre képviselő úrnak. Parancsoljon!

DR. VEJKEY IMRE, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Magyarországra idén nyolc és fél hónap leforgása alatt több mint 200 ezer illegális bevándorló érkezett. A bevándorlási invázió alatt hazánk bár nagy nehézségek árán, de maradéktalanul eleget tett úgy a nemzetközi jogi konvenciókban foglaltaknak, mint a schengeni szerződésből eredő uniós kötelezettségeinek. Magyarország helytállt. Horvátország azonban egy nap leforgása alatt összeomlott a bevándorlási rendszere tekintetében, aminek okán Magyarországon Csongrád és Bács-Kiskun után további megyékre, nevezetesen Baranya, Somogy, Zala és Vas megye területére kellett a magyar kormánynak a tömeges bevándorlás okozta válsághelyzetet kihirdetnie.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A tömeges bevándorlás okozta válsághelyzet további négy megyére való kiterjesztésével a Szegedi Járásbíróság és Tör-

vényszék, továbbá a közigazgatási és munkaügyi bíróság kizárólagos illetékességének fenntartása úgy a polgári, mint a büntetőügyekben teljességgel indokolatlan a nagy távolságok és a végrehajtás hatékonyságának csökkenése okán.

Most nézzük akkor a törvényjavaslatot a polgári és büntetőügyek szerinti illetékességi alapon! A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 326. § (14) bekezdés helyébe a következő rendelkezés lép: „A menedékgjogról szóló törvény szerinti határon lefolytatott eljárások eredményeként az elfogadhatatlanság tárgyában hozott menekültügyi határozat bírósági felülvizsgálati eljárására a - b) és c) pontban meghatározott kivétellel - Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság, a Barcsi Járásbíróság illetékességi területéhez tartozó települések esetén és Baranya megye területén benyújtott kérelmek tekintetében a Pécsi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság, a Zala megye és Somogy megye, a Barcsi Járásbíróság illetékességi területéhez tartozó települések területének kivételével - tehát Zala és Somogy megye területén benyújtott kérelmek tekintetében -, a Zalaegerszegi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság illetékes.”

A büntetőeljárás tekintetében a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény 17. § (6) bekezdése pedig kiegészül azzal, hogy az 542/D. §-ban meghatározott bűncselekmények esetén járásbíróság hatáskörébe tartozó ügyekben - a (6a) bekezdésben meghatározott kivétellel - a Szegedi Járásbíróság, törvényszék hatáskörébe tartozó ügyben a Szegedi Törvényszék jár el.

Most a (6a) bekezdéshez tartozó kivételek pedig az alábbiak: a Barcsi Járásbíróság illetékességi területéhez tartozó települések esetén és Baranya megye területén a Pécsi Járásbíróság, törvényszék hatáskörébe tartozó ügyben pedig a Pécsi Törvényszék, Zala megye, Somogy megye területén a Zalaegerszegi Járásbíróság, törvényszék hatáskörébe tartozó ügyben pedig a Zalaegerszegi Törvényszék jár el.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Mindezek alapján a KDNP támogatja a T/6244. számú törvényjavaslatot, kérem, támogassák önök is. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Staudt Gábor képviselő úr a következő felszólaló, a Jobbik vezérszónoka. Tessék!

DR. STAUDT GÁBOR, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Előzetesen annyit elmondanék, hogy támogatni fogjuk a javaslatot, bár szakmailag nagyon sok ellenérvünk van, és problémásnak tartjuk azt, amilyen módon előterjesztik ezt a javaslatot, és lehet, hogy a jövőben egyéb ilyen javaslatokkal is találkozhatunk. Tehát a támogató szavazatunk csak a helyzetnek szól, ezt Tuzson Bence előterjesztő úrnak jelezném.

Bár tudom, hogy a helyzet kritikus, és ilyenkor az ember kapkod, de akár az ellenzék bevonásával - és azt hiszem, mi bizonyítottuk a bevándorlásügyi helyzetben, hogy konstruktív ellenzék tudunk lenni, nos, egy ilyen helyzetben kikérhették volna az ellenzék vagy legalább a konstruktív részének a véleményét, és utána hozhatnánk egy olyan törvényt, amely egy kicsit hosszabb távon megoldja a problémákat, mert ez így szakmailag elég problémás. Tehát támogatjuk, de fogcsikorgatva. Ki is fejtem, hogy miért.

A szakmai érvek részében Bárándy Gergelynek néhány megjegyzésével egyet tudok érteni, amelyek arra utalnak, hogy ez egy kapkodó jogalkotás, nem így kellene megoldani, a jövőben újabb módosításokra lesz szükség, de én nem keresek kibúvókat, ahogy elmondtam, hogy ebben a helyzetben miért ne támogassuk.

(14.30)

De azért az elég furcsa, és ezt elmondtuk, amikor a szegedi bíróságokat kijelölték erre a feladatra, hogy ez nem lesz elég. Tehát egyrészt túlterheltek lesznek, hogyha egy kizárólagos illetékességgel kell foglalkozniuk az ügyekkel, másrészt alakulhat úgy az élet, hogy esetleg ezek a bevándorlók másfelé mennek, másfelé veszik az irányt.

Így is történt, és ezt nem volt nehéz megjósolni. Persze, bizonyos szempontból jó, hogy a határzár ennyire hatékony volt, ennek örülünk. Egyébként ezt tovább kell építeni. Tehát ha továbbépítik, és ott is ilyen hatékony lesz, akkor azt kell mondanom, hogy valamit tettünk az irányba, hogy Magyarországot megvédjük. Persze, a Jobbik elmondta már a kerítés építésénél is, hogy élőerő nélkül ezek a lépések elégtelenek lesznek. Azóta a kormány belátta, és a hadseregnek - az Országgyűlés döntését követően - a bevetése is lehetővé válik. Természetesen ezt is támogattuk. De beigazolódt az, amit mi mindig is mondtunk, hogy sajnálatos módon egy kerítésnek vagy egy kerítéssornak a felhúzása, hogyha az nem olyan brutális mértékű, mint azt a világban jó néhány helyen látjuk, 5-6 méteres betonfalakat, bár az élőerőt még ott is bevetik, hozzáteszem; tehát hogyha nem egy ilyen brutális kerítésről beszélünk, akkor ebben az esetben bizony-bizony egy ilyen kerítésnél, főleg hogyha ennyi idő volt erre felkészülni, bár elmondtuk ezt korábban, hogy probléma lesz, de a lényeg az, hogy ha ennyi idő alatt szeretnék megépíteni, akkor az élőerő nélkül ez kevés. És be is bizonyosodott, hogy kevés.

De bízunk benne, hogy a kerítés megépül tovább, az élőerő is odaér, hozzáteszem - már a zárójelnek a zárójelében -, hogy hosszú távon azért valóban el kellene gondolkodni a határórség visszaállításáról. Ezt már szintén egy jó ideje elmondtuk, hogy nem kellett volna megszüntetni, és hogyha már megszüntették, akkor a jelen helyzetnek alá kellene támasztania, hogy bizony-bizony vissza kell állítani,

mert még laikusán is, és most nem szeretnék a szakmai érvekbe belemenni, de laikus gondolkodással is be lehet látni azt, hogy egy határvédelmi feladat egy ilyen kritikus helyzetben egyrészt nem honvédségi feladat és nem rendőrségi feladat. Már nem abban a tekintetben, hogy lehet a rendőrséghez a feladatot odadelegálni, és akkor a rendőrségnek lesz jogilag a feladata ezt megtenni, de a rendőrségnek a teendői, általában a hatásköre vagy a legtöbb országban a hatásköre, és azok a feladatok, amiket nekik meg kell oldani, az alapvetően nem határvédelmi feladat. Teljesen más típusú hozzáállást és más típusú szervet igényel, ugyanúgy, ahogy egy bűncselekménynek a kinyomozása sem feltétlenül az a terület, ami más szervezetnek a hatáskörében jobban megoldható lenne.

Egyébként azt is érdemes megnézni, hogy aki a sajtóban olyan sokszor nyilatkozott, Bakondi úr, aki most - remélem, jól mondom - a miniszterelnök úr főtanácsadója, talán ilyen határvédelmi ügyekben nyilatkozott, most meg kell nézni, hogy ő a katasztrófavédelem vezetése előtt hol szolgált. Ő talán a rendőrségnél szolgált vagy a honvédségnél szolgált? Nem, tudomásom szerint határőr vezérőrnagy volt, és javítsanak ki, hogyha rosszul tudom. Ő a határőrizetben teljesedett ki, még a katasztrófavédelem előtt, és ezért, vélhetőleg pont ezért került sor arra, hogy ő kiválasztásra került erre a feladatra. Lehet, hogy ha hatékony határvédelemről beszélünk, akkor pont az a szakmai tudás, ami régen a határőrségben megvolt, és most tanácsadókon vagy volt határőrökön keresztül a rendőrséghez is valamilyen szempontból átáramlott, nos, ez a szakértelem nem szabad, hogy kivesszen, és ez egy önálló határőrségnél adott esetben tovább kamatozhat.

Tehát ezek azok az érvek, amit el lehet mondani. Viszont visszatérve a javaslatához, el kell mondanom, hogy itt a pécsi, zalaegerszegi bíróságok bevonása természetesen a munkateher szempontjából indokolt, de mi lesz, hogyha ezek a bevándorlók továbbmennek, vagy mondjuk, a román határról jönnek - akkor újra törvényt fogunk módosítani, tisztelt államtitkár úr? Illetve talán az előterjesztőtől is kérdezhetem, de nyilván az előterjesztő kullog az események után ebben a tekintetben, hogy meg kell oldani valahogy ezt a feladatot.

De jobb lenne, hogyha ezt a feladatot úgy oldanánk meg, mi abszolút nyitottak lennénk többfajta megoldásra is, akár lehet ezt odarendelni, hogy hol lépi át a határt, vagy mely részen kerül ő őrizetbe. Persze, a bíróknak a kiképzése lehet az ellenérv, hogy ez szakértelmet igényel, én ezt értem, Tuzson képviselőtársam, de azért itt meg felmerül az a kérdés, hogy nem egyszerűbb-e egy bírót adott esetben átmenetileg áthelyezni egy bírósági döntéssel vagy egy bírósági vezetői döntéssel, mint az Országgyűlésnek egy törvényt módosítani. Én megkockázatom, hogy talán egyszerűbb ezt szervezetenként megoldani, és talán gyorsabb is. Láthatjuk azt, hogy a négyötöd

nem volt meg ehhez a javaslatához, bár a Jobbik fogcsikorgatva - ahogy elmondtam - támogatta, de ezért nem is lehet törvény belőle kellő gyorsasággal.

Egyébként Schiffer képviselőtársam - örülök, hogy megérkezett - nyilván el fogja mondani, és hogyha jól tudom, az LMP nem támogatja ezt a javaslatot, lehet, hogy azóta változott a javaslat, talán azt mondta képviselőtársam, hogy az LMP inkább az emberek oldalán áll, és kevésbé a bíróságok oldalán. *(Dr. Schiffer András: Ezt te mondd.)* Ezt persze abból a tekintetből megértem, hogy nyilván az emberek azok, akik az államhoz - mint a bíróság is az állam egyik szerve - fordulnak, de jelen esetben azért a bíróságoknak a terhelését is figyelembe kell venni, és azoknak a bíróknak, akik nem tudom, most nem bírok ilyen statisztikával, de meg kell kockáztatnom, hogy kevés alvásidővel dolgoznak most azok a bírók ott lent, Szeged környékén, és minden tisztelet nekik is, hogy ezekben az eljárásokban részt kell venniük, nyilván nem önszántukból teszik, de hogy állják a sarat. *(Dr. Répássy Róbert: De, önszántukból tesszik!)* De mindenképpen olyan megoldást kellene találnunk, hogy a jövőben - és államtitkár úr lehet, hogy pont a statisztikákra fog majd tudni valamit mondani, hogy milyen az ügyteher ott - mindenképpen el kellene azt kerülnünk, hogy ha a bevándorlásnak az iránya megváltozik, és még nem sikerül ott feltartóztatni a bevándorlókat, vagy a kerítést nem sikerül oly mértékben megépíteni vagy az élőerőt odavezényelni, akkor bizony ez egyéb megyéket is érinthet, tehát akkor, mondjuk, Békés, Hajdú, Szabolcs, és sorolhatnánk, akkor ezek is törvényt módosítást igényelnek.

Úgyhogy ez sajnos egy várható törvényt módosítás volt, és sajnáljuk, hogy önök nem hallgattak ránk időben.

Egyébként azt is el kell mondanom, és tényleg nem szeretném itt a bevándorlási helyzetnek minden nyűgét-baját egy felszólalásban és egy technikai felszólalásban vagy egy technikai módosítási felszólalásban kiértékelni, de azért az újabb híreket is ide kell venni.

Nem is a jobboldali médiában jelent meg, és ez is a bevándorlók fogadására és a helyzet kezelésére vonatkozik, hogy bizony, amikor bejelentette az Amerikai Egyesült Államok, amely esetében ott a mexikói-amerikai határon nem túl sok átjárást látunk, ugyanúgy, ahogy egyébként Izrael vagy Ausztrália határain sem látunk túl nagy átjárást, tehát nem értem az európai liberálisoknak a sajnálkozását; sokszor az amerikai médiában is megjelenik az, hogy Magyarország milyen csúnyán próbálja kezelni azt a helyzetet, ami nem nekünk felróható egyébként, a nagyhatalmaknak felróható.

Viszont legalább egy, az izraeli vagy az amerikai megoldáshoz képest egy tyúkketreccel és némi haderővel próbálunk, és most nem ledegradálom, de azokhoz a védelmi berendezésekhez képest egy tyúkketreccel próbálunk védekezni.

Na most, ezek az államok vagy a média és az Európai Unió minket támad azért, hogy túlságosan túllépünk itt mindenféle nemzetközi szerződéseken, ami egyébként nem igaz, de másrészt egyébként, hogyha már ezeket az országokat említettem, pont az izraeli miniszterelnök kijelentette, hogy ők egy menekültet nem fogadnak be, megerősítik a határvédelmet, és egy ember se ki, se be, még az egyébként sem szerénynek mondható határvédelmet megerősítik.

Egyébként hozzáteszem, hogy valószínűleg az ő szempontjukból ez a leghatékonyabb, mert hogyha nem ezt tennék, akkor az államuk már nem lenne a föld színén és elsodorták volna, tehát az ő túlélésüknek ez a záloga, és most már Magyarország túlélésének is ez a záloga, ezt mindenkinek figyelembe kell venni. De lehet, hogy Schiffer képviselőtársam ezt gaudizmusnak minősíti, itt utalva Gaudi-Nagy Tamás volt képviselőtársunkra, de sajnos ez egy olyan példa, amit el kell tanulnunk akár Amerikától, akár Izraeltől. Olyan helyzetben, hogyha Magyarországon is ugyanaz az államvédelmi felfogás hatékony lehet, ami náluk, akkor ezt el kell tanulni, és ha a nemzetközi közösség kérdőre vonja Magyarországot, akkor meg lehet kérdezni, hogy az Amerikai Egyesült Államokban, Ausztráliában vagy Izraelben meg lehet tenni egy lépést, Magyarországon meg nem?

(14.40)

Tehát ez egy kettős mérce, és mi a kettős mércét mindig is elutasítottuk egyének és államok szempontjából is. Egyébként az új közvélemény-kutatások alapján - ezt csak Schiffer képviselőtársamnak mondom - az LMP szavazói is egyre inkább bevándorlásellenesek.

De lezárva egy ténnyel, amit ígértem: az USA a 10 ezer befogadott bevándorló szírt, akiknek a befogadását bejelentette - egyébként nem most kezdődött meg a folyamat -, a balliberális sajtóban jelent meg, másfél-két évet vizsgálták ezt a 10 ezer embert, másfél-két évet mindenféle titkosszolgálati bevonással, és javarészt egyébként nők és gyermekek, akiket befogadnak, és csupán 10 ezer emberről van szó. Ehhez képest láthatjuk, hogy Magyarországon mi csoda káosz van. És ráadásul közel 16 ezer dollár per főnél tart Amerikában az a költség, ami egészségügyi, titkosszolgálati ellenőrzési költség összességében fejenként, ennyi az, amit egy leendő menekültre - ők nyilván azért figyelnek rá, hogy valódi menekülteket részesítsenek támogatásban - elköltenek.

A lényeg az tehát, lezárva, hogy támogatjuk a javaslatot, de szakmailag nem tartjuk jónak, a jövőben ezek a problémák fel fognak merülni, de betudjuk annak a kapkodásnak, aminek nem kellett volna bekövetkeznie, hogyha önök időben hallgatnak ránk, és azt kérjük, hogy a jövőben, hogyha mondjuk, a tél beáll, és ez a helyzet visszább áll vagy a bevándorlásnak az üteme egy kicsit alábbhagy, akkor itt az Or-

szággyűlésben ne mondják majd azt, hogy lám, a probléma már megoldódott, hanem készülünk a tavaszra, készülünk azokra az eseményekre, amelyek tavasszal bekövetkezhetnek, mert higgyék el, be fognak következni ezek az események, és hogyha nem készülünk fel elég hatékonyan, akkor ez a bevándorlási hullám csak az első lesz, és nem fogjuk tudni megállítani, és ezt mindenképpen el kellene kerülni. Elnök úr, köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Soron következik az LMP vezérszónoka, Schiffer András képviselő úr, frakcióvezető. Parancsoljon!

DR. SCHIFFER ANDRÁS az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Azért Staudt Gábornak a habonyizmust viszont még csiszolnia kell egy kicsit, mert ilyen, hogy az emberek oldalára és nem a bíróságok oldalára állnak, vagy fordítva, én nem is tudom, tőlem biztosan nem hangzott el, úgyhogy itt még akkor további... *(Dr. Staudt Gábor közbeszól.)* - további retorikai leckéket kéne kérni.

A konkrét előterjesztéssel kapcsolatban témédek kérdés van az előterjesztőhöz, tudniillik mi fog történni akkor, hogyha mondjuk, Ausztria, illetve Németország felől úgymond visszanyomják Magyarországra azokat a menedékkérőket, akiket ők elutasítottak? Akkor a Győr-Moson-Sopron megyei, illetve a Győri Törvényszék, illetve a Szombathelyi Törvényszék is kap ilyen kizárólagos illetékességet; ha megfordul az irány, és mondjuk, Románia felé próbálnak vonulni ezek az emberek, akkor a keletmagyarországi megyék? Ha ne adj' isten, Ukrajna felől érkezik egy menekülthullám, akkor a Nyíregyházi és a Miskolci Törvényszék lesz az, amelyre gondolunk? Arról nem is beszélve, hogy ebben a mostani előterjesztésben is van egy apró hiba, ami a gyors munkának nyilvánvaló velejárója, tudniillik itt van az a kis határszakasz, ami Szlovéniát Vas megyétől elválasztja, és a jelenlegi előterjesztés szerint hogyha például véletlenül, igaz, hogy nagyon hegyes, dombos ez a tájék, de hogyha mondjuk, Felsőszőlő és Magyarszombatfa térségében próbálnak Szlovénia felől átjönni emberek úgymond illegálisan Magyarországra, Vas megyébe, miután ők már nem Zala megye felől lépik át a határt, őket az előterjesztés és a korábban elfogadott törvénymódosítás alapján át kell transzportálni szépen Szegedre.

Úgyhogy én azt kérem Tuzson képviselőtársamtól, hogy ezt a törvényjavaslatot vonja vissza, mert az ilyen rendkívüli helyzetekre nem az a megoldás, hogy ahogyan a rendkívüli helyzet alakul, folyamatosan átszabjuk a bíróságoknak az illetékességét, és hétről hétre házszabálytól eltéréssel vagy sürgősséggel belenyúlunk az eljárásrendekbe, illetve a bíróságok illetékességét szabályozó szabályokba. Ráadásul arról van szó, képviselőtársam, hogy most van egy

bevándorlási krízis, aminek a jellegzetességeit a kormányzat, az előterjesztő nagyjából letapogatta, de lehet még temérdek más típusú olyan krízishelyzet, amelyik különleges leterhelést okozna, okozhat a bíróságoknak.

Egy-egy eljárásrendet éppen most készül módosítani az új Pp., illetve az új büntetőeljárás törvény. Egy-egy eljárásrendet, illetve a bíróságok illetékességére vonatkozó szabályokat szerencsésebb országokban úgy szokták megalkotni, hogy az a bírósági eljárásrend, illetve szervezetrendszer a legkülönbözőbb váratlan helyzetekben is működésképes legyen - talán ezt kéne Magyarországnak is követnie. Egész egyszerűen az, hogyha hetente házszabálytól eltéréssel, sürgősséggel szabjuk át különböző aktuális események, válsághelyzetek és új bűncselekménytípusok miatt a bíróságok közötti illetékességi rendet, az magán az igazságszolgáltatáson belül okoz követhetetlen helyzetet. És még valami: élek a gyanúperrel, hogy e mögött a megfontolás mögött az egyébként sokszor a rációt sem feltétlenül magában hordozó kapkodás mögött is az van, hogy a miniszterelnök azért annyira még nem volt bátor, hogy azt mondja, hogy a genfi egyezményt Magyarország félre teszi - bár szerintem a jövő héten New Yorkban kitűnő lehetősége lesz arra, hogy esetleg beszéljen arról, hogy milyen menekültügyi rezsimeket óhajt a nagyvilágban -, ellenben Magyarország olyan mértékben kiüresítette az egész menekültügyi eljárásrendet, hogy gyakorlatilag teljesen mindegy, hogy milyen bíró hozza meg ezeket a döntéseket.

Én azt gondolom, hogy addig, amíg a köztársaság nevében, Magyarország nevében hirdetnek ítéleteket, hoznak különböző bírósági határozatokat, addig viszont komolyan kéne vennünk a saját magunk által alkotott eljárásrendeket annyira, hogy egyrészt kiszámítható legyen az, hogy mikor milyen bíróság és mely bírók ítéleznek, hoznak határozatokat, és hogy ezek a bírók a saját illetékességi területükön tipikus eljárások, tényállások, az anyagi jog szempontjából megfelelően ki legyenek képezve, megfelelő továbbképzésekben részesüljenek.

Egyetlenegy értelme van ennek a kapkodásnak, hangsúlyozom még egyszer: ezzel is jelezni mindenki irányába azt, hogy Magyarországon a menekültügyi eljárásoknak egyetlenegy végeredménye lehetséges, legalábbis tömeges bevándorlási helyzetben; innentől kezdve ez az egész menekültügyi eljárásrend Magyarországon nem más, mint a nemzetközi jogban felmutatható fügefalevél. Azt gondolom, hogy ez az út nem járható. Akkor, amikor Magyarország ebben a krízishelyzetben ezer szálon ki van szolgáltatva más országoknak, nem kéne olyan eljárásrendekre törekedni, amelyek teljesen nyilvánvalóan kiüresítik a nemzetközi egyezményekből Magyarországra érvényes különböző kötelezettségeket.

Az már tényleg csak hab a tortán, hogy a javaslat szerint ezek az új törvényszékek megkapnak olyan büntető tényállásokkal kapcsolatos eljárásokat is,

mint a határzár tiltott átlépése, a határzár megrongálása és a többi, úgy, hogy valójában jelenleg ezek a bűncselekmények ezen az illetékességi területen még el sem követhetőek. Értem, hogy épül a határzár, és gondoljunk a jövőre, de talán amikor a jövőre gondolunk, akkor nem két hétben és nem három hétben kéne gondolkodni. Úgy kéne eljárásjogi törvényeket megalkotni, módosítani, úgy kéne a bíróságok illetékességéről a törvényhozásnak rendelkeznie, hogy az adott esetben évtizedeken keresztül kiállja az idő próbáját, adott esetben alapját képezi a bírói képzésnek, továbbképzésnek is.

Így nem lehet komolyan venni eljárásokat. Az, hogy ad hoc módon tologatunk illetékességi szabályokat és bírakat egyik megyeszékhelyről a másikra... Én értem azt, hogy egy teljesen kiüresített eljárásformában vagy eljárásformákban, idegondolva a vonatkozó büntetőeljárásokat is, teljesen mindegy, hogy ki hozza a döntéseket, viszont azt is gondolom, hogy egyrészt a nemzetközi jogot így kicselezni egy ilyen kritikus helyzetben lehet, hogy rövid távon jó ötletnek látszik, középtávon viszont egészen biztos hogy Magyarország érdekérvényesítő képességét tovább rombolja, középtávon éppen hogy a nemzeti érdekek ellen van, hogy Magyarország nyilvánvalóan szembemegy nemzetközi jogi rezsimekkel. Mondom még egyszer: ott lesz a lehetőség a miniszterelnök számára az ENSZ Közgyűlésén a jövő héten, vesse fel ezeket a nagy ívű terveit ott, és utána lehet majd továbbgondolkodni.

(14.50)

Kettő: én nagyon szeretném elkerülni azt, hogy két hét múlva, három hét múlva Tuzson Bencének egy újabb törvénnyel kelljen előállnia, újabb négyötödös eltérést kérve vagy sürgősséget kérve azért, mert éppen a román határnál változik a helyzet, a nyugati határnál változik a helyzet, vagy ne adj' isten, az ukrán határnál változik a helyzet. Eljárásjogi törvényeket, szervezeti törvényeket úgy kéne megalkotni, hogy nemcsak a bevándorlási hullámban előállható különböző helyzetekre előre reagálunk, hanem egyéb krízishelyzetek is történhetnek egy ország életében, és az eljárásjognak, a bírósági szervezetrendszernek erre is fel kell készülnie. Talán lehet, hogy nem rángatni kéne ezeket az eljárásjogi törvényeket, hanem kéne végre két-három olyan eljárásjogi kódex, ami Magyarország történetében először lehet, hogy ki fogja állni az idő próbáját. Szerintem erre kéne fókuszálni.

Azt pedig még egyszer ajánlanám az előterjesztő figyelmébe, hogy tüzetesebben nézze meg Magyarország közigazgatási térképét, mert ott van egy lyuk a határvonalon. Nem biztos, hogy Tuzson Bence azt kívánja, hogy ha valaki Szlovéniából Bajánsenyére vagy Felsőszölnökre kíván átevíckélni, akkor annak az eljárását Szegeden folytassák le, márpedig a jelen-

legi állás szerint ez következne be. Gondolom, nem ez a jogalkotói szándék. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a vezérszónoki felszólalások végére értünk. A kormány nevében Répássy államtitkár úr kért szót. Tessék!

DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi miniszteri-umi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Szándékosan szerettem volna végighallgatni az összes vezérszónoki felszólalást, és szeretnék néhány félreértést tisztázni, pedig jogszabályokhoz értő képviselőtársaim vesznek részt a vitában. Ezért szeretnék néhány dolgot tisztázni, mert azt gondolom, hogy így teljesen félrevezető a vita.

Először is, azt közösen tudjuk, hogy nem általában a határ illegális átlépése a bűncselekmény, hanem a határzár átlépése, a határzár megrongálása, átlépése vagy megkerülése a bűncselekmény. Tehát mindazok a spekulációk, amelyek arra vonatkoznak, hogy hol nem fog tudni érvényesülni ez a jogszabály, abból a téves feltevésből indulnak ki, hogy azokon a határszakaszokon is határzár fog születni.

A szlovén-magyar határ schengeni belső határ, ezért kizárt, hogy arra határzár lehessen építeni. (*Dr. Schiffer András közbeszól.*) A horvát, a szerb és a román, ezek mind nem schengeni belső határok, különösen a szerb, ami nem is az Európai Unió határa, tehát a határzár itt felépíthető, és a határzárral kapcsolatos bűncselekmények így csak a horvát, a szerb és a román határszakaszon (*Dr. Staudt Gábor: Ukrán!*) - esetleg az ukrán határszakaszon, valóban - követhetők el. De ahogyan mondtam, ez a határzár építésével függ össze, a határzár fizikai elhelyezkedésével függ össze.

Másodszor: a kizárólagos illetékeség, az tudniillik, hogy ez a törvény kizárólagos illetékeséget teremt meg ezekre a büntetőeljárásokra, az egyébként egy bevett gyakorlat. Most az, hogy kizárólagos illetékeséget eddig csak Budapest székhelyű bíróságoknak rendeltünk el, tehát a törvények Budapest székhelyű bíróságokat jelöltek ki kizárólagosan illetékes bíróságoknak, az nem azt jelenti egyébként, hogy más bíróságokat ne lehetne kizárólagos illetékeséggel felruházni. Tehát ez a megoldás bevett illetékeségi szabály, a kizárólagos illetékeség, a büntetőeljárásban és más eljárásokban, akár közigazgatási eljárásban vagy polgári perben is van ilyen illetékeség.

Tehát ebben sem értem, hogy miért gondolják azt, hogy itt valamifajta rendkívüli szabály alkalmazására kerül sor. Való igaz, hogy ezek a bíróságok a várható bűncselekmények elkövetésének a helyéhez legközelebb eső bíróságok, de hát ez a lényege az egész kizárólagos illetékeségnek, hogy azt a bíróságot kell kijelölni, amelyhez a legkönnyebben odavihető, az elé állítható az elkövető, ott biztosítható nyilván a vád és a védelem minden szempontból.

Végezetül egy nagyon fontos kérdés, kedves képviselőtársaim. Azt kell mondjam, hogy sajnos ebben az ülésteremben, és ráadásul Bárándy Gergelytől, akiről én sosem vontam kétségbe, hogy a büntetőeljárás szakmához ért, hiszen ezt tanítja is, ezért az anyanyelv használatával kapcsolatos teljes tévedés az, amit itt előadott, és egyébként a Klubrádiótól sajnos az Országgyűlés ülésterméig mindenki azt a hazugságot hangoztatja, hogy ezekben az eljárásokban nem lehet használni a saját anyanyelvet.

Tisztelt Képviselőtársaim! A büntetőeljárás törvény 9. §-a, ami az általános szabályokat állapítja meg, anyanyelv használata címén, azt mondja: „A büntetőeljárás nyelve a magyar. A magyar nyelv nem tudása miatt senkit sem érhet hátrány. A büntetőeljárásban mind szóban, mind írásban mindenki az anyanyelvét, törvénnyel kihirdetett nemzetközi szerződés alapján, az abban meghatározott körben regionális vagy nemzetiségi nyelvét, vagy ha a magyar nyelvet nem ismeri, az általa ismertként megjelölt más nyelvet használhatja. Annak a határozatnak és más hivatalos iratnak a lefordításáról, amelyet e törvény szerint kézbesíteni kell, az a bíróság, ügyész, illetőleg nyomozó hatóság gondoskodik, amelyik a határozatot meghozta, illetőleg a hivatalos iratot kibocsátotta. Ha a törvény eltérően nem rendelkezik, a kézbesítendő iratot nem kell lefordítani, ha erről az érintett kifejezetten lemond.”

Tehát ezt az általános szabályt kell alkalmazni a határzár megsértésével kapcsolatos összes büntetőeljárásban is. Tehát semmiféle olyan jogsérelem nem éri a terhelteket ezekben az eljárásokban, ami egyébként egy általános büntetőeljárásban velük szemben elvárható lenne. Azaz, ha ő lemond arról, hogy számára az általa értett nyelven kézbesítsék az iratot, abban az esetben lehet mellőzni csak az irat lefordítását.

Tehát még egyszer, nagyon határozottan szeretném elmondani az összes ügyvédnek, aki mindenféle petíciókat ír alá, hogy minimum téves állítás az, hogy ezekben az eljárásokban az anyanyelv használatának az alapelve sérül. Nem sérül, a büntetőeljárásban végig ragaszkodhatnak az anyanyelvükhöz. És ha ott vannak az ügyvédek - ugyanis ezekben az eljárásokban ráadásul előírja a büntetőeljárás törvény, hogy ezekben az eljárásokban kötelező a védelem, tehát az a védő, aki ott jelen van, nyilván felvilágosítja a terhelteket arról, hogy ő ragaszkodhat az anyanyelvéhez. Feltételezem, hogy megteszi. Gondolom, ha ez eddig nem sikerült, akkor az ügyvédi kamara majd ezt megfelelő továbbképzéssel az ügyvédek tudomására hozza.

Tehát tisztelt képviselőtársaim, kérem, hogy itt azok, akik értenek a büntetőeljárás törvényhez, legalább ők ne használják már ezt az érvet. Sok szempontból eltér ez az eljárás az általános szabályoktól, ezt nem vitatom, ez egy különleges eljárás, de ebben a tekintetben, a büntetőeljárás alapelvei tekintetében nincs semmilyen eltérés. Szükség esetén nyilván egy

strasbourgi eljárásban, ha odajut egy ilyen ügy, akkor majd a fair eljárás szabályait be kell mutatnunk. Magyarországnak be kell mutatnia azt, hogy milyen szabályokat tart be Magyarország. Így például az anyanyelv használatának a feltételei, az anyanyelvhez való ragaszkodás ebben a büntetőeljárásban végig érvényesülnek. Köszönöm szépen a lehetőséget, elnök úr. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Minthogy független képviselő nem tartózkodik a teremben, most kétperces felszólalások következnek. Ezek sorában elsőként megadom a szót Schiffer András képviselő úrnak, LMP. Tessék!

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm, elnök úr. Államtitkár úr, a levezetése teljesen korrekt volt. Annyi, hogy egyáltalán nem tisztem Bárándy Gergelyt megvédeni, már csak azért sem, mert a büntetőeljárási joghoz nyilvánvalóan nálam sokkal jobban ért, viszont azért egyetlen apróságban, államtitkár úr, kicsit kummantani méltóztatott. Az a helyzet, hogy senki nem azt mondta szerintem - de majd Bárándy Gergely rám cáfol legfeljebb vagy legalábbis én nagyon remélem, hogy ezt senki nem mondta -, hogy egyáltalán nem lehet használni az anyanyelvét senkinek ezekben az eljárásokban.

Az eb ott van elhantolva, amit államtitkár úr mondott, hogy lemondhat arról, hogy például a vádiratot neki urduul vagy pastuul adják oda. A kérdésem csak az - és erre válaszoljon, államtitkár úr -, hogy mielőtt az érintett lemondana arról, hogy ő anyanyelvén kéri majd a vádiratot, milyen nyelven tájékoztatták, illetve kimerítően és milyen körülmények között tájékoztatják a jogairól, illetve a magyar jog idevonatkozó előírásairól. Ez a lényeg, államtitkár úr. *(Dr. Répássy Róbert: A lemondást aláíratják vele.)* Igen, milyen nyelvű iratot íratnak alá, és kap-e kimerítő tájékoztatást erről, csak ez a kérdés.

Abban pedig - hogy mondjam? - dogmatikailag államtitkár úrnak teljesen igaza van, hogy ez egy teljesen speciális büntetőeljárás, mondhatnánk azt is, hogy ez egy színlelt büntetőeljárás, hiszen egyébként egy büntetőeljárásnak általában az a célja, hogy a bűnösséget megállapítsa, és egy büntetést kiszabjon. Itt pontosan látjuk, hogy nem az a célja a büntetőeljárásnak, ez leplezetten egy idegenrendészeti eljárás valójában, ahol abszolút nem az érdeklő az államot, mint a büntetőhatalom birtokosát, hogy kiszabja a büntetést, hanem hogy minél hamarabb ezeket az embereket kívül tudja az országon.

(15.00)

Szerintem így kéne ezekhez az eljárásokhoz egyébként hozzáállni. Hangsúlyozom még egyszer: abban várnék választ államtitkár úrtól, hogy tudomása szerint ez a típusú tájékoztatás megtörténik-e. Milyen nyelven történik meg? Milyen körülmények

között írják ezt a lemondó nyilatkozatot az eljárás alá vont személyek? Köszönöm szépen.

ELNÖK: Bárándy Gergely képviselő úr, két percben!

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Schiffer képviselő úr megkönnyítette kicsit a dolgom. Valóban, államtitkár úr valamit nagyon félreértett, ha azt gondolja, hogy itt az ellenzéki felszólalók közül bárki általában az anyanyelv használatának a hiányát kifogásolta. Én konkrétan azt a rendelkezést kifogásoltam, de javítson ki államtitkár úr, ha ez nincs benne a törvényben, hogy nem kell lefordítani ebben az eljárásban a vádiratnak még a rá vonatkozó részét sem a terhelt anyanyelvére. Márpedig azt gondolom, hogy ez probléma, hiszen épp ön mondta el, hogy ha az érintett kifejezetten lemond erről a jogosultságáról, akkor adódhat elő az a helyzet, hogy mondjuk, nem fordítják le a vádirat rá vonatkozó részét. De ha én jól tudom, és jól értelmeztem azt a törvényt, amit korábban elfogadtunk, akkor abban az van benne, hogy általános jelleggel nem kell lefordítani a vádirat rá vonatkozó részét, azaz nemcsak akkor, ha erről kifejezetten lemond, hanem akkor sem kell lefordítani, ha ezt kifejezetten kéri. Ha egy terhelt kifejezetten kéri, akkor sem fordítják le neki írásban a vádirat rá vonatkozó részét.

Mondja, államtitkár úr, hogy ez nem így van, mert valószínűleg a megfogalmazás kétségeket kell hogy maga után vonjon, ha ilyen sok, a büntetőeljáráshoz valamit valóban értő és konyító szakember így félreértelmezi a helyzetet. Csak az a baj, hogy szerintem ez a helyes értelmezés, és ez valóban egy probléma.

A másik, és itt ezt mondtam, de nem akarom idehozni hosszabban, hogy tényleg nem sok különbözteti meg ezt az eljárást a statáriális eljárástól. Ennyi idő alatt, tisztelt képviselőtársaim, lehetetlen az anyagi igazság kiderítése. Valóban egy idegenrendészeti eljáráshoz hasonlít, ahogy Schiffer képviselő úr mondta, az a baj, hogy ennek büntetőjogi következményei vannak. Valóban majd Strasbourgban elvállal, hogy ez tartható vagy nem, és mivel idő erre nincs, majd egy következő felszólalásban reagálnék a határozással kapcsolatos, illetve az illetékességgel kapcsolatos államtitkári válaszokra.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Következik Révész Máriausz képviselő úr, két percben.

RÉVÉSZ MÁRIUSZ (Fidesz): Tisztelt Ház! Én még a vita egy előző szakaszában szerettem volna hozzászólni. Igazából az derült ki számomra, hogy több párt, több képviselőtársam egyszerűen nem érzi a probléma súlyát. Tehát fogalmuk sincs, hogy milyen komoly gondot jelent, és ráadásul Bárándy képviselő úr szemérmetlenül, mondjuk azt, hogy füllent,

nem mond igazat, vagy félretájékoztat itt a parlament előtt, és a frakcióülésen (*sic!*) én ott voltam önnel szemben, és semmi olyat nem mondott senki, hogy a probléma élezésében vagyunk érdekeltek. Az elhangzott, hogy számunkra az milyen kedvező, hogy ilyen butaságokat és hülyeségeket beszél az MSZP egyébként folyamatosan, tehát erről beszéltünk, de másról nem. Tehát hogy mindenki érezze a probléma súlyát, három éve 2 ezer ember érkezett, két éve 4 ezer, tavaly 12 ezer, idén pedig most nagyjából kétszázharminc-egynéhányezernél vagyunk. Nyilvánvalóan ezek a számok önmagukért beszélnek.

Április-májusban, amikor azt prognosztizálta valaki, hogy év végéig - ez öt hónapja sem volt - elérheti a százazretet a menekültek száma, akkor mindenki hitetlenkedve csóválta a fejét, hogy hát ez mese. Önök még júniusban is azt mondták, hogy az egész csak kitaláció, nincs is ilyen probléma, majd most számon kéri rajtunk, hogy nem készültünk fel eléggé a helyzetre. Sajnos az a helyzet, hogy nem készültünk fel, mert nem gondoltuk, hogy az Unió vezetői ennyi butaságot fognak összehordani, és ennek köszönhetően egyébként több tízezer ember kerekedett fel ezekben a napokban-hetekben ezekre a meghívásokra, amik elhangzottak. Márciusban 6 ezer ember érkezett - hatezer! Mostanában van olyan nap, hogy egy nap alatt ennél többen jönnek, pedig már márciusban is azt gondoltuk, hogy rendkívül nagy ez a szám.

*(Az elnöki széket Jakab István,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)*

Nem normális állapotok uralkodnak, Bárándy képviselő úr, nem a következő évi költségvetést kell megváltoztatni, ha figyelt volna, hanem ezt az évi költségvetést is meg kell változtatni, hiszen nem gondolt senki arra (*Az elnök csenget.*), hogy ilyen ütemben fognak érkezni a menekültek.

És csak még egy utolsó mondat: most jelentették be, hogy Németország leállítja a Budapest-Salzburg-München vonalon a vasútközlekedést (*Az elnök csenget.*), ugyanis Németország is hamarosan be fogja jelenteni, hogy nem tudja fogadni a menekülteket. Az a kérdés, hogy akkor mi lesz, képviselőtársaim.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Köszöntöm képviselőtársaimat. Tisztelt Országgyűlés! Kétperces felszólalásra jelentkezett Staudt Gábor képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport. Megadom a szót.

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Én annyit azért hozzátennék a Jobbik véleményét tolmácsolva, ha már a tolmácsokról volt szó, hogy tudtommal, bár a büntetőeljárásnak itt nálamnál jobb tudói vannak, hogy tolmács mindig jelen van. Tehát mindig le van fordítva, hogy mit mondanak annak az embernek, aki eljárás alatt van.

Le lehet mondani a határozatnak a fordításáról, persze ezt lehet megkérdőjelezni, hogy a lemondás önkéntes-e. Én úgy tudom, hogy nemzetközi és magyar - nevezzük magyarnak - liberális jogvédők garmadája van ott, és az biztos, hogy ha valakit ott úgy mondatnak le, hogy nem volt annak meg az alapja, vagy ő nem azt szerette volna, akkor abból CNN-hír lesz, meg a BBC is ezt fogja harsogni. Sőt, azt láthattuk, hogy amikor békésen a bevándorlók megjelentek, sokszor a nemzetközi jogvédők hergelték fel őket. Tehát akár még itt a támadásos szituációk előtt is voltak olyan videofelvételek, amelyek egyértelműen bebizonyították azt, hogy ez a jogvédelem egy kicsit támadásba csapott át.

Tehát én azt kérem, hogy ezt a liberális hisztit hagyjuk abba, az ország támadás alatt van, mert lehet sokféleképpen megfogalmazni, ami történik, de nemcsak mi, hanem a környező országokban is, akár már volt vezérkari főnökök is elmondták, hogy embereknek szervezett, ilyen mennyiségben történő vándorlása lehet, hogy - akár fegyvertelenül első körben - egy behatolásnak tekinthető. Az ország nem tudja kiszűrni azt, hogy ki jön át a határain, tehát ez támadásnak minősíthető sok szempontból az ország ellen. Illetve Szerbia felől láthattuk, hogy ez sok esetben fizikálisan is megtörténik, akár túl a verbális fenyegetésen a fizikális fenyegetésnél.

Azt kellene eldönteni, hogy ki kinek drukkol. Tehát Bárándy képviselőtársam azt mondta, hogy majd Strasbourgban kiderül. Lehet, hogy kiderül, de mi nem azért drukkolunk, hogy a magyar államot ebben a kérdésben elmarasztalják. Azért drukkolunk, hogy a probléma oldódjon meg, és Magyarország biztonságban legyen. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most további képviselői felszólalások következnek. Megadom a szót Szilágyi György képviselő úrnak, Jobbik-képviselőcsoport.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Először is szeretném kérni majd az előterjesztőket és a kormányt is, hogy gondolják végig esetleg tényleg, ahogy Staudt Gábor képviselő úr mondta, hosszabb távra oldjuk meg ezzel a törvénnyel ezt a problémát is. Mi nem szeretnénk benyújtani módosító javaslatot, merthogy az ellenzék módosító javaslatait úgysem fogadják el. Esetleg akár a Törvényalkotási bizottsággal, akár előterjesztői javaslattal próbáljuk meg esetleg meghatározni azt, hogy ne csak ezeket az illetékességi területeket fedjük le, hanem hosszú távra próbáljuk megoldani, ha más vonulás lesz a migránsok részéről, akkor is legyen lehetőség arra, hogy akár - ahogy Staudt Gábor mondta -, a bírák átvezénylésével meg lehessen oldani ezt a helyzetet.

Aztán egy-két dologra szeretnék reagálni, ami itt elhangzott. Azt, hogy kinek mi az anyanyelve, elég nehéz egyébként ebben a menekültkérdésben megál-

lapítani, hiszen amikor eldobálják a papírjaikat, és mindenki megpróbálja szírnek kiadni magát... - erre csak egy példát hadd hozzak fel. Azokat az albán nemzetiségű bűnözőket, akik Németországban kijelentették, hogy ők csak angolul beszélnek, és egyébként szírek, majd utána lebuktak, akkor annak mi az anyanyelve jelen pillanatban? Vagy azok az egyébként román származású embercsempészek, akik cigány népviseletbe öltöztetve próbálnak meg különböző migránsokat becsempészni Németországba, akkor nekik mi az anyanyelvük, és mire kellene, mondjuk, ezeket a dolgokat lefordítani?

És aztán még egy dolog, amit Schiffer András itt említett, ez pedig az az ominózus genfi egyezmény, amire mindenki olyan előszeretettel hivatkozik, hogy Magyarország mennyiben sérti meg ezeket. De egy dolgot mindenki elfelejt, és Schiffer András képviselőtársam is elfelejtette, hogy ebben a genfi egyezményben nemcsak az van leírva, hogy egy országnak adott esetben, akihez menedékkérők fordulnak, milyen kötelezései vannak, hanem az is le van írva, hogy azok a menedékkérők, akik egy országban menedéket kérnek, nekik milyen kötelezettségeik és jogaik vannak. Milyen jogokat és kötelezettségeket kellene ezeknek az embereknek betartani? Természetesen olyan jogokat és kötelezettségeket, amelyeket a hazánkba jövő migránsáradat emberei közül senki nem tart be. Úgy is mondhatnánk, hogy magasról tesznek erre a genfi egyezményre ezek a migránsok.

(15.10)

Egy-két példát hadd mondjak önöknek! Például kimondja a genfi egyezmény, hogy minden menekültnek kötelezettségei vannak azzal az országgal szemben, ahol tartózkodik. Különösképpen az, hogy magát az ország törvényeinek és szabályainak, valamint a közrend fenntartása érdekében hozott intézkedéseknek alávetse. Nem tudom, mennyire tapasztalták, hogy ezek a migránsok alávetnék magukat azoknak a törvényeknek, azoknak a magyar törvényeknek, amelyeket be kellene tartaniuk, vagy azoknak az intézkedéseknek, amelyeket a hatóságok számukra előírnak, például annak, hogy újjelenymatot adjanak, hogy megpróbálják regisztrálni magukat, amit Magyarország megpróbál betartani, csak ezzel kapcsolatban vannak ellenvetéseik ezeknek az embereknek.

Azt is elfelejtik, és sokan mondják, hogy ilyen válsághelyzetet és ilyen törvényeket a magyar kormány nem hozhatna, amilyen törvényeket hozott. Erre is, engedjék meg, hogy a genfi egyezményből egy részt mondjak. Az egyezmény egyetlen rendelkezése sem zárja ki, hogy valamely szerződő állam háború vagy más súlyos, kivételes körülmények között egy meghatározott személlyel kapcsolatban ideiglenesen olyan intézkedéseket tegyen, amelyeket az állam biztonsága szempontjából szükségesnek tart,

amíg megállapítja, hogy az adott személy ténylegesen menekült, és ügyében az intézkedések fenntartására az állam biztonsága érdekében van szükség. Tehát mit mond ki az egyezmény? Azt mondja ki, hogy igenis lehetnek olyan különleges esetek, amikor ilyen törvényeket meghozhat. Szerintem az egy különleges eset, amikor mondjuk, egy közel tízmillió országot hirtelen több tízezer ember lerohan, és nem is kér menedéket szinte, hanem csak át akar menni ezen az országon. Ennek az országnak vannak kötelezettségei, és be akarja tartatni ezekkel az emberekkel ezeket a kötelezettségeket. Ha ez nehéz körülmények között történhet meg, akkor igenis vannak olyan rendelkezések, amelyeket meghozhat az állam. A legfontosabb itt is, amit azért nem lehet elégszer hangsúlyozni, hogy meg kellene állapítani, az adott személy valóban, ténylegesen menekült-e, és hogy nemzetbiztonsági szempontból vajon jelent-e az adott országra bármilyen veszélyt az illető. Ezek is fontos rendelkezések.

Aztán van még egy, amit általában a jogvédők és mindenki nagymértékben elfelejt, és azt mondja, hogy mi az, hogy kerítést építünk. Az államtitkár úr is mondta, hogy illegálisan átléphetik a határt. Persze, elvileg illegálisan átlépheti egy menekült a határt, a zöldhatáron is bejöhethet egy országba, de mikor? Erről is rendelkezik a genfi egyezmény, ezt is idézném önöknek. Akik közvetlenül olyan területről érkeztek, ahol életük vagy szabadságuk veszélyeztetve volt, és akik engedély nélkül lépnek be a területeikre, illetve tartózkodnak ott, feltéve hogy - és itt jön a lényeg - haladéktalanul jelentkeznek a hatóságoknál, és kellőképpen megindokolják jogellenes belépésüket, illetve jelenlétüket. Hát hány migráns tartotta be, mondjuk, akár a genfi egyezménynek ezt a rendelkezését? Átérkezett, mondjuk, a zöldhatáron, nem a tényleges és hivatalos határon jelentkezett, hogy én menekült vagyok, kérem, vizsgálják ki az ügyemet, hanem átvitt illegálisan a zöldhatáron, és azonnal megkereste az első rendőrt, az első hivatalos személyt, akinél jelentkezett, és azt mondta, hogy ő azért jött át... Tudják, miért nem mennek oda? Azért, mert nehezen lehetett volna elmagyarázni azt, hogy Szerbiában hol volt veszélyben az élete, egyáltalán mi elől menekült, amikor buszokkal hozták le őket, egész Szerbián utaztatták át, és engedték meg, hogy Magyarországra jöjjenek. Azért ne csak mindig az legyen, hogy Magyarország adott esetben milyen szívtelenül bánik ezekkel az emberekkel, hanem nézzük meg azt is, hogy valóban ezek az emberek mennyire óhajtják betartani Magyarország és az Európai Unió törvényeit, az előírásokat! Egyébként ez megmutatja, hogy mennyire kívánnak majd a későbbiek során integrálódni abba a társadalomba, ahol a jövőben szeretnék leélni az életüket, mennyire voltak veszélyben, és hogy ez mennyire normális dolog. Azt hiszem, hogy ezt figyelembe kellene venni.

Egy utolsó mondat még. Azért lehetünk itt ebben a házbán, és azért adatott meg nekünk, hogy

törvényeket hozunk, mert az emberek bizalmából ülünk itt. A magyar emberek bizalmából. A magyar emberek azt várják el a mindenkori Országgyűléstől, azt várják el a kormánytól és ugyanúgy azt várják el az ellenzéki pártoktól, hogy amikor egy ilyen helyzet van, akkor tegyenek meg mindent Magyarország és a magyar emberek érdekében. Nem hiszem, hogy lenne itt a képviselők között olyan, aki ne látná át ennek az ügynek a súlyosságát. Ha van olyan, aki nem látja át ennek az ügynek a súlyosságát, akkor az szerintem nem alkalmas országgyűlési képviselőnek. Ha viszont nincs olyan, aki ne látná át ennek az ügynek a súlyosságát, és úgy viselkedik, mint ahogy viselkedtek bizonyos képviselők az elmúlt hónapokban, nem úgy, mint a Jobbik, aki azt mondta, hogy mindenféle politikai érdeket és mindenféle pártérdeket félrerakunk jelen pillanatban, mert közösen kell megoldani ezt a dolgot, hanem szinte majdnem hogy Magyarország ellen dolgoznak nyilatkozatokkal, tettekkel és hasonlók, akkor én ezt nem nevezem másnak, mint hazaárulásnak. Hiszen ha egy ilyen veszélyhelyzetben valaki Magyarországot ellen dolgozik, az igenis hazaárulás. Ha valaki hajlandó lemenni a határra, és ott a rendőroket pocskondiázza szinte a nyilatkozataival, és nem megköszöni nekik, hogy védik Magyarországot államhatárát, azt én nem tudom másnak nevezni, mint hazaárulásnak. El kellene gondolkodnia azon a tisztelt kormánynak, hogy azok, akik ilyen cselekedeteket követtek el az elmúlt hónapokban, gondolok itt például többek között Gyurcsány Ferencre is, azok az emberek megérdemlik-e, hogy magyar országgyűlési képviselők legyenek, vagy pedig kell-e olyan törvényeket hozni, amelyekben ezeket a dolgokat rendezzük egyszer s mindenkorra a jövőt illetően. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Répássy Róbert államtitkár úrnak, aki soron kívül kért szót.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Szilágyi képviselő úr helyesen idézte a genfi egyezmény vonatkozó rendelkezéseit. Őszintén szólva, arra gondoltam, hogy tulajdonképpen, ha a nyáron közzétett kormányzati tájékoztató plakátokra a genfi egyezmény megfelelő szabályait írtuk volna fel, akkor senki nem kifogásolhatta volna, mert a genfi egyezmény is azt mondja, hogy be kell tartani a fogadó ország törvényeit.

De a másik pont, amelyre hivatkoztam, miszerint a genfi egyezmény szerint a szerződő államok az országba való jogellenes belépésük vagy tartózkodásuk miatt nem sújthatják büntetéssel azokat a menekülteket, akik közvetlenül olyan területre érkeznek, ahol életük vagy szabadságuk veszélyeztetve volt, és akik engedély nélkül lépnek be a területre, illetőleg tartózkodnak ott, feltéve hogy haladéktalanul jelent-

keznek a hatóságoknál, és kellőképpen megindokolják jogellenes belépésüket, illetőleg jelenlétüket. Erről is egy óriási vita van. Mindenféle remek jogvédők azt mondják, hogy Szerbiából mindenki úgy jön be, ahogy akar. Nagyjából ez az álláspontjuk, hogy szerintük a drótvágó használata kifejezetten a genfi egyezményrel összeegyeztethető. Ezt állítják egyébként a Helsinki Bizottság nagy tudású jogászai is.

Nyilvánvaló, hogy horvát vonatkozásban szó sem lehet arról, hogy Horvátországból bárki bárholnan bejöhet, hiszen Horvátország az Unió tagja, és egyelőre még senki nem tekintette Horvátországot nem biztonságos országnak. Szerbia tekintetében az Európai Unió ugyan különbséget tesz a biztonságos származási országok és biztonságos harmadik országok szempontjából, de biztonságos származási országnak tekinti Szerbiát az Európai Unió több tagállama, azaz onnan nem fogad be menekültet. Az megint más kérdés, hogy tranzitországgént biztonságos-e. A magyar kormány határozott álláspontja, hogy biztonságos ország Szerbia ebből a szempontból. Egyébként a menekültügyi eljárásban csak vélelem, megdönthető vélelem az, hogy ő biztonságos országból menekült, amennyiben a menedékkérő vagy egyáltalán a terhelt bizonyítja, hogy az élete közvetlen veszélyben volt Szerbiában, akkor természetesen hivatkozhat a genfi egyezményre. Köszönöm szépen a szót, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra következik Bárándy képviselő úr, MSZP-képviselőcsoport. Ön a szó, képviselő úr.

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Azért kértem ismét szót, mert több dologra szeretnék reagálni, ami a vitában elhangzott.

Kezdeném talán a végéről, Szilágyi képviselő úr felszólalásával. Ameddig egyetértünk egymással, az addig biztosan terjed, hogy aki ennek a problémának a komolyságát nem látja át, az nem való ide az Országgyűlésbe. Ebből a szempontból abszolút egyetértünk, már a migráció problémájára gondolt nyilván ön is és gondolok én is. Éppen ezért sürgettünk olyan sok esetben, és most már azt tudom mondani, hogy nem hetek, hanem hónapok óta ötpárti egyeztetést, konszenzusos javaslat elfogadását, egy kiérlelt, egyébként minden politikai párt vagy lehetőség szerint minden politikai párt egyetértését bíró nemzeti konszenzusos fellépést ebben a témában.

(15.20)

Vagy összehozható, vagy nem, de a kormány eddig hetek, hónapok kérése ellenére, egyetlenegy esetben sem próbálkozott meg azzal, hogy illet kezdeményezzen. Pedig én azt gondolom, ha a kormány illet összehívna, vagy például a miniszterelnök mie-

lőtt kimegy az EU-s csúcsertekezletre, azelőtt összehívna legalább a frakcióvezetőket egy ilyen fontos témában, mint ahogy az eddig szokás volt, az sokat segítene ennek a helyzetnek.

Önök egy meglehetősen problematikus szituációba lavírozták bele saját magukat. Staudt képviselő úr felszólalása ékes bizonyítéka volt ennek, amikor azt próbálta megmagyarázni, hogy miért szavaznak meg egy szerinte is pocsék rossz törvényjavaslatot. Merthogy ő nem akar elbújni a nem tudom én, milyen érvek mögé meg szakmai érvek mögé, ami egyébként azt indokolná az ő részéről, hogy ezt ne fogadja el, így hát a fogait összeszorítva, fogcsikorgatva, de mégis megszavazza a Fidesz javaslatát. Azt lássák, tisztelt jobbikos képviselőtársaim, hogy nem csinálnak mást, mint hogy a Fidesz által önökre oktrojált törvényjavaslatokat, amelyek egyébként önök szerint sem segítik feltétlenül a migráció problémájának a megoldását, azért támogatják vagy azért kénytelenek támogatni, mert különben beleszorulnának önök is abba a szituációba, amit szintén a Fidesz állít elő mesterségesen, miszerint vannak a bevándorlás párti és a bevándorlásellenes emberek és politikai erők. Ez egész egyszerűen nem több annál, mint Habony Árpádnak az újabb remek húzása, ami már nem is eredeti, mert körülbelül 26 ilyen szembeállításnak voltunk tanúi az elmúlt öt év során. Emlékezzenek vissza ezekre, én is sokszor idéztem már, most nem teszem, de ha akarják és felelevenítésképpen szükséges, akkor szívesen megteszem. Ez az, amibe önök is beleszorultak.

Annyi a különbség, hogy mi nem vagyunk hajlandók olyan törvényjavaslatokat támogatni, amelyekre azt mondjuk, amelyekről azt gondoljuk, hogy ennek az ügynek az érdekét nem szolgálják, mert szakmailag elhibáztak és rosszak. Hiába mondják nagy szavakkal azt, hogy mert ez lesz majd az óriási megoldása a migráció kérdésének, és aki ezt nem támogatja, az effektíve még hazaáruló is; én meg nem így gondolom. Én úgy gondolom, hogy hibás törvényeket akkor sem támogatok, ha egyébként látom azt, hogy ez az ügy fontos; sőt talán ma Magyarországon az egyik legfontosabb ügy, sőt talán ma Európában is az egyik legfontosabb ügy.

Ezért mondom el újra és újra és újra: legyen szíves a kormány ebben megpróbálni politikai konszenzust létrehozni. Legyen szíves befejezni azt a politikáját, amely szerint csak a saját megoldását tartja célravezetőnek, csak a saját megoldását hajlandó még megfontolás tárgyává is tenni, teljes mértékben kirekeszti az ellenzéki érveket, legyenek azok politikai vagy szakmai érvek, egyetlenegy okból, hogy ezt a szembeállító politikáját a továbbiakban is tudja folytatni. Ez elfogadhatatlan! S tudják, most én mondom azt itt a parlamentben, hogy ez az igazi aljasság ebben az ügyben. Ugyanis pártpolitikai, népszerűségi okokból meg se adják az esélyét annak, hogy egy nemzeti konszenzusos megoldás létrejöjjön. Ez az, ami az igazi felelőtlenség, és ez ellen egyetlenegy

valaki tud tenni, és az nem más, mint a magyar kormány és a magyar kormánypártok. Ez az egy társaság az, aki tud érte tenni.

Üljünk le, beszéljük meg, vagy legalább engedjék ide a Ház elé azokat a javaslatokat, amiket mi megfogalmazunk! Ezek olyan javaslatok, tisztelt államtitkár úr, amelyek jórészt összhangban vannak a mostani magyar külügyminiszter kijelentéseivel és törekvéseivel. Ezeket sem hagyják, hogy megtárgyaljuk. Akkor ne haragudjanak, de ne hivatkozzanak arra, hogy az ellenzéki pártok blokkolják vagy bojkottálják a megoldást, mert ez egész egyszerűen nem igaz!

Tudják az a probléma, ha egy válságos helyzetben, legyen az bármikor a történelemben és bármilyen témában, valaki úgy kezdi az intézkedési sorozatát, hogy a hatékonyság érdekében a jogszerűséget, a jogelveket, a jogállami kritériumokat feláldozza, akkor az nagyon helytelen úton jár. Tudom, vannak olyan történelmi helyzetek, amikor a jog, a jog szabályai nem mások, mint betűhalmaz. Nem szeretnék idáig eljutni. A jog viszonylag szélsőséges esetekre is tartalmaz megoldásokat, még az önök Alaptörvénye is. Vannak rendkívüli jogrendek, a rendkívüli jogrendeknek vannak szabályozott keretei, olyan keretei, ahol bizonyos állampolgári jogok felfüggeszthetők.

Azt is mondtuk, hogy hajlandók vagyunk - mert látjuk azt, hogy új történelmi korok új jogi megoldásokat kívánnak - alaptörvény-módosításban gondolkodni és a szavazatunkat rendelkezésre bocsátani, hogy az Alaptörvény módosítása megtörténjen, de önök nem hajlandók ezzel élni. Önöknek egyetlen megoldási javaslatuk van mindenre, az erő politikája. Semmi más! Az pedig, hogy lehetnének olyan megoldások, amelyek a jogszabályok adta keretek között biztosítják a hatékonyságot, az önök füle mellett elmegy. Nem hajlandók ezen gondolkodni sem. Márpedig én azt gondolom, akkor jár jól egy társadalom, ha csak a végső esetben jut el oda, amikor a jog szabályai - ahogy fogalmaztam - már csak egy betűhalmazt képeznek majd, mert onnantól kezdve, hogy egyszerűbben fogalmazzak, szabadul el a pokol. Én ezt nem szeretném. Amikor ennek a kezdeti jeleit is látja az ember, akkor a parlamentben fel kell, hogy ez ellen szólaljon.

Én nem kérek mást, tisztelt képviselőtársaim, mint némi józanságot és belátást. Azt, hogy bár a közvélemény-kutatók azt jelzik, a Fidesznek növekszik a népszerűsége, ha szítja az indulatokat ebben a témában, akkor is próbáljanak nemzeti konszenzust elérni tárgyalásos úton. A Jobbiknak meg azt tudom mondani, hogy a legújabb felmérések szerint az önök népszerűsége annak ellenére csökken, hogy ezt a politikát folytatják, tehát ha úgy tetszik, még csak pártpolitikai szempontból sem feltétlenül éri meg. A mienk nem csökkent, sőt talán valamit még növekedett is. De én azt gondolom, nem ez kell, hogy a megfontolás alapja legyen, hanem az, hogy ha van egy

közös ügy, egy olyan magyar és európai ügy, ami közös és felelősségteljes megoldást kíván, akkor legyenek szívesek ehhez mértén politizálni. Még egyszer mondom, mi nyitottak vagyunk erre.

Legvégül, hogy visszatérjek a konkrét törvényjavaslatra is: tisztelt képviselőtársaim, amit államtitkár úr mondott a határozat átlépéséről, illetve arról, hogy ez minősül bűncselekménynek, nem pedig a tiltott határátlépés, az igaz, de majd azt is meglátjuk, a döntéshozók közül ki hogy fogja gondolni, hogy ez mennyire állja ki a jogszerűség próbáját és mennyire nem. Románia és Magyarország közé például felhúzható ilyen határozat, ami azt jelenti, hogy ha ennek az elméleti lehetősége megvan, akkor annak is megvan az elméleti lehetősége, hogy ezekre a megyékre, például Szabolcs vagy Békés megyére hirdetnek ki rendkívüli állapotot. Ezért annak a lehetősége is fennáll, hogy emiatt majd újabb törvény módosítást kell eszközölni.

Ezért mondom én azt, és ezért mondtuk többen a képviselők közül, hogy szakmailag azért nem jó ez a megoldás, mert nem egy általános megoldási javaslatot kínál, hanem a kormány jelenlegi döntéséhez igazodó jogszabály-módosításról beszélünk ahelyett, hogy számba vennék, milyen lehetőségek vannak még. Osztom államtitkár úrnak azt a véleményét, mert abban igaza van, hogy schengeni határok közé ilyen nem húzható fel - kérdezem én persze, hogy meddig lesz még Schengen, ezt nem tudom, mert hogy az épület roskadozik, ezt mindenki látja -, de Románia és Magyarország között felhúzható. És ha van ilyen hely, akkor még egyszer mondom, hogy érdemes általában gondolkozni ezekről a kérdésekről. Senki nem a kizárólagos illetékesség létjogosultságát vitatja, csupán azt mondom, ha praktikus nem tartjuk meg azt, hogy kizárólag Csongrád megye lesz az, amely ebben illetékes - mert megtarthatjuk ezt, és akkor pénzt, paripát, fegyvert oda összpontosítunk, kicsit utazniuk kell majd a menekülteknek vagy szállítani kell őket, de hát ha a kormány így dönt, akkor így dönt -, hanem azt az egyébként valóban kézenfekvő megoldást választjuk, hogy a határ menti településekhez közel álló, erre alkalmas igazságszolgáltatási szervek bírjanak majd illetékességgel itt, akkor miért zárjuk ki azt, hogy mondjuk, a Békés vagy a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróság illetékes legyen egy ilyen ügyben.

(15.30)

Azt gondolom, ennek a lehetőségét meg kell adni, aztán, ha van ügy, akkor van, ha pedig nincs ügy, akkor nincsen. De nem a kormányzat aktuális döntésének megfelelően módosítgatjuk a büntető eljárásjogi törvényt vagy akár az illetékességről szóló törvényt vagy törvényeket! Én ezt kifogásoltam mindössze, és ne értse senki úgy, hogy a kizárólagos illetékesség vonatkozásában mint jogintézmény vonat-

kozásában fogalmaztam meg kritikai gondolatokat. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Mivel kétperces felszólalásra senki nem jelentkezett, most Szilágyi György képviselő úrnak adom meg a szót, Jobbik-képviselőcsoport, normál időkeretben. Öné a szó.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Hát, nem értek egyet Bárándy képviselő úrral nagyon sok mindenben. Főleg abban nem, hogy itt most elmondta, hogy a jelenlegi közvélemény-kutatások hogy állnak. Kit érdekel ilyen helyzetben a közvélemény-kutatás? *(Dr. Bárándy Gergely: Ezt mondtam én is.)* Minket nem érdekel. Képviselő úr, igen, de azért pontosan tudta, hogy önök most emelkedtek, mi meg csökkentünk. Pont ezt magyaroztam. Ilyenkor nem számít, hogy a közvélemény-kutatók éppen mit mérnek, nem számít, hogy vesztünk vagy nyerünk ezen az ügyön. Egy dolog számít, hogy védjük meg a hazánkat. Kinn állunk a csatatéren. Ez most úgy néz ki, képzelje el maga előtt, hogy mi kinn állunk a csatatéren, rohan felénk az ellenséges haderő, és ön most arról beszél, hogy ülünk már le a fűbe, és kezdünk el egy ötpárti konszenzust, meg beszéljünk erről az egész dologról. Ha átrohannak rajtunk, akkor meg elveszett az ország.

Nem. Ilyenkor erről nem lehet beszélgetni. Az, aki ilyen esetben, mondjuk, félreáll, összeszi a kezét, és nézi, hogy a többiek hogy harcolnak, az minimum cserbenhagyta az ott lévő embereket, és minimum nem érdekli, hogy átmennek-e rajtuk vagy nem. Aki meg még szurkol is az ellenségnek, mint Gyurcsány Ferenc, és félreáll egy zászlóval, és biztatja az ellenséget, hogy sikerüljön áttörni, az meg egyértelműen hazaáruló. Egy ilyen helyzetben minket nem érdekel, hogy ez népszerű vagy nem népszerű, vesztünk vagy nem vesztünk. Egy dologunk van most jelen pillanatban, úgy gondoljuk: megvédeni a hazánkat.

Az ellen, hogy Magyarországon voltak demokratikus választások, és ezeken a demokratikus választásokon az emberek úgy döntöttek, hogy a Fidesz-KDNP kormányozza az országot, nem tudunk tenni. A Jobbik Magyarországért Mozgalom elmondta többször, hogy másképp oldaná meg ezt a problémát, nekünk más elképzeléseink lennének, de nem mi vagyunk helyzetben. Nem mi dönthetünk arról most, jelen pillanatban, hogy hogyan védjük meg a határainkat. Ez a Fidesz-KDNP dolga, hiszen ők kormányoznak. Ebben az esetben nincs más lehetőségünk, mint hogy mi nem így képzeljük el, mi másképp képeltük volna el, sokkal gyorsabban, de ettől függetlenül nekünk egy lehetőségünk van: támogatni a kormányt. Mert ha nem csinálnak semmit, amit ön is mondott, hogy most konszenzus meg hasonlók, tehát ha nem csinálnak semmit, a nullánál az is sok-

kal jobb, amit a kormány jelen pillanatban csinál az ország védelmére. Mi így gondoljuk. Éppen ezért támogatjuk őket.

Majd ha ezt a csatát megvívjuk, majd ha eljutunk esetleg arra a kegyelmi állapotra, hogy sikerült megvédeni Magyarország határait, majd ha eljutunk esetleg arra a kegyelmi állapotra, hogy a méltóságos Európai Unió hajlandó ezzel a problémával úgy foglalkozni, hogy megoldódjon ez a migránshelyzet, ami egyébként nemcsak Magyarországról szól, hanem az egész Európai Unióról, sőt távolabbi problémákat is meg kell oldani, például foglalkozni kellene azokkal az országokkal, ahonnan ezek a migránsok érkeznek. És nem úgy kellene foglalkozni, ahogy az elmúlt időszakban foglalkoztak vele bizonyos nagyobb nemzetek, hogy káoszt csináltak. Vagy esetleg le kellene ülni már végre Törökországgal, és megkérdezni, hogy miben segíthet az Európai Unió azzal a több millió menekülttel kapcsolatban, akik náluk vannak jelen pillanatban, az ellátásukban vagy hasonlóknban. Tehát ha majd megoldódott ez a helyzet, na, akkor jön el az a pillanat, amikor önök is elmondhatják, és mindenki más elmondhatja azt, hogy azért volt rossz ez a kormány, mert ezt nem így, hanem így és így és így kellett volna csinálnia. Akkor jön el a vita ideje, akkor beszélhetünk arról.

Önök igaza van, és mondom még egyszer, egyetértek önnel, tudom, átértük az elmúlt öt évet, átértük azt, hogy mennyire tudtunk konszenzusra jutni bizonyos más törvényeknél, mennyire hallgatják meg az ellenzék véleményét, mennyire nem hallgatják meg az ellenzék véleményét. És valóban, nagyon sokszor voltak olyan törvények, amikor mi is azért nem támogattuk, mert nem úgy képzeljük el, mert azt mondjuk, hogy teljesen másképp kéne csinálni. De az nem válsághelyzet volt. Most azt nem értik meg, hogy jelen pillanatban véleményem szerint válsághelyzet van. Amíg mi itt most vitatkoztunk ebben a közel két órában, addig több ezer ember lépte át Magyarország határát.

Tehát jelen pillanatban helyzet van, nincs időnk arra, hogy vitatkozzunk rajta, még a jövő héten is üljünk le, és akkor majd egyeztessünk, hogy akkor most, mit tudom én, háromméteres legyen az a kerítés vagy négy és fél, vagy éppen drótból legyen vagy kőből, vagy hány katona, hány rendőr legyen. Elmondjuk, állítsuk vissza a határőrséget, elmondjuk, hogy mi hogy képzeljük ezeket a dolgokat. És ezt vagy megfogadja a kormány, vagy nem fogadja meg a kormány. Ha nem fogadja meg, ő másképp képzelet, akkor is abban támogatni kell, hogy ezt a helyzetet megoldjuk, mert sajnos most helyzet van. És önök ezt nem értik meg.

Jelen pillanatban nincs időnk arra, hogy gondolkozzunk különböző megoldásokon. Ha a kormány így képzelet a megoldást, akkor a Jobbik Magyarországért Mozgalom mint konstruktív ellenzék támogatni fogja őket. Mi másképp képzelnénk el, sokkal gyorsabban és más módon is, de ez egy dolog. Jelen

pillanatban ez az ő felelősségük, őket választották meg az emberek arra, hogy kormányozzanak. Addig nekünk ilyen helyzetben nem lehet más feladatunk, mint hogy megpróbáljuk konstruktívan, tanácsainkkal ellátva a kormányt segíteni. Ha megfogadják ezeket a tanácsokat, megfogadják, ha nem fogadják meg, akkor nem tudunk mit tenni. De az, hogy félreálljunk, és hagyjuk, hogy nyugodtan átgázoljanak rajtunk, ezt a Jobbik Magyarországért Mozgalom soha nem fogja megtenni, amikor ilyen vészhelyzet van, és amikor az országról, a határaink védelméről van szó. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Szórványos taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most kétperces felszólalás következik. Megadom a szót Révész Máriausz képviselő úrnak, Fidesz-képviselőcsoport.

RÉVÉSZ MÁRIUSZ (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Bárándy képviselő úr kifogásolta, hogy nem hallgatjuk meg az MSZP javaslatát. Hát, el kell mondjam, hogy tegnap meghallgattuk Tóbiás elnök urat, figyeltünk, de mi nem tudtunk semmit kihámozni belőle. De igazából el kell mondjam, hogy nem találkoztam sem egyetlen képviselővel, sem újságíróval, sem senkivel, aki tudta volna, hogy mi az MSZP álláspontja Tóbiás elnök úr felszólalása után.

Az MSZP, illetve Bárándy úr azt mondja, hogy ő nyitott a megoldásra, de eddig bármilyen javaslatot felvetettünk, azt vehemensen, keményen elutasította az MSZP. Pedig úgy van, ahogy itt elhangzott az előbb: óriási a gond. Versenyt futunk, képviselő urak, az idővel. Még egyszer mondom, néhány perces a hír, hogy a Budapest-Salzburg-München vasútvonalat október 4-ig lezárták a német hatóságok. Nem fog itt vonat közlekedni. Az a kérdés, hogy Németország mikor fogja bejelenteni azt, hogy nem fog tudni fogadni több menekültet.

Eddig milyen módon oldották meg az Unió országai egyébként a menekültproblémát? Mindenkit elküldtek Németországba, és azt gondolták, hogy Németország majd megoldja. De mi fog történni, képviselő urak, akkor, ha Németország azt mondja, hogy köszönöm szépen, nem, és le fogja zárni a határait? Én csak azt tudom remélni, hogy a magyarhorvát határon addigra készen lesz a kerítés, és amikor innen, tőlünk nem lehet majd Nyugatra tovább menni, és inkább az a veszély lesz, hogy onnan hány embert fognak visszaküldeni, akkor Szerbiából és Horvátországból legalább hozzánk már többen ebben a nehéz helyzetben nem fognak tudni bejönni.

És valóban az a helyzet, hogy az az egyetlen megoldás, amit miniszterelnök úr mondott, az Európai Unió országainak meg kell adni minden pénzügyi támogatást arra, hogy a bajok helyszínén, Törökországban és a menekülttáborokban tudjuk a helyzetet orvosolni. Nem fogja tudni Európa ezt a problémát

megoldani. Akkor lesz igazán nagy baj, még egyszer mondom, amikor Németország ki fogja jelenteni, hogy több menekültet nem tud fogadni. Addig pedig, amilyen gyorsan csak lehet, lépünk kell! Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a kormánypárti padso-rokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Kétperces fel-szólalásokkal folytatjuk. Megadom a szót Bárándy Gergely képviselő úrnak, MSZP-képviselőcsoport.

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Hát, tisztelt képviselőtársam, ez a baj, amit ön mondott, képviselő úr, hogy nem tudják, mi a mi megoldási javaslatunk. Azért nem tudják, mert annyira nem veszik a fáradságot, hogy ideengedjék az Országgyűlés elé. Ott van, a vita közben is föl tud menni az Országgyűlés honlapjára: a benyújtott törvényjavaslatok, határozati javaslatok konkrétan leírják azt, hogy mi az MSZP javaslata migrációügyben. Tegye meg nekem azt a szívességet, hogy fölmegey a honlapra, és megnézi, hogy miről van szó, és akkor ön is fogja tudni.

(15.40)

Jó lenne, hogyha kormánypárti képviselőként hozzájárulna ahhoz, hogy a Ház ezeket a javaslatokat tárgyalni tudja. Tettünk erre több próbálkozást, valószínűleg az ön nem szavazata is hozzájárult ahhoz, hogy a Ház ezt ne tudja tárgyalni. Ezek után én ezt álszent dolognak tartom, hogy ön azt állítja itt a falak közt, hogy nincs ilyen megoldás, vagy ön nem tudja, hogy mi az. Ha ön nem tudja, hogy mi az, akkor az az ön felkészületlenségén múlik, nem pedig azon, hogy van ilyen vagy nincs.

A másik, amit szeretnék mondani Szilágyi képviselő úrnak, hogy tudja, gondolkodni szerintem mindig van idő, mert fejjel a falnak menni, az sokkal rosszabb, mint hogyha az ember leül egy picit hig-gadtan és átgondolja, meghallgatva az érveket és ellenérveket, a különböző megoldási javaslatokat. Értem én, hogy egy radikális pártnak ezt a vehemens stílust kell képviselnie, én ezt kifejezetten megértem, de azért azt ne mondja nekem senki, mivel 10 hó-napja körülbelül tudjuk és ismerjük ezt a problémát, hogy 10 hónap alatt ne lett volna idő gondolkodni és 10 hónap... *(Szilágyi György: Másfél évvel ezelőtt.)* Másfél évvel ezelőtt, pláne, ne lett volna idő arra, hogy leüljünk és egymással tárgyaljunk és összeves-sük a megoldási javaslatainkat.

Tudja, hogy mi az oka annak, hogy ez nem tör-tént meg? Egyetlenegy, hogy a Fidesz erre nem vevő, a Fidesz nem akar tárgyalni és egyeztetni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Or-szággyűlés! Kérdezem, kíván-e még valaki felszólalni az adott napirend keretében. (Nincs jelzés.) Jelent-

kezőt nem látok. Az általános vitát lezárom. Megkér-dezem, az előterjesztők közül... *(Jelzésre:)* Igen.

Tuzson Bence képviselő úr mint előterjesztő kí-ván válaszolni az elhangzottakra. Parancsoljon, kép-viselő úr!

TUZSON BENCE (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr, a szót. Csak néhány dologra szeretnék rea-gálni az itt elhangzottak közül, egyrészt, hogy miért csak ezekre a megyékre terjed ki a mostani javaslat. Egyrészt nyilván arról van szó, hogy ha egy adott helyzet van, és tulajdonképpen most az van, amikor egy nyomás nehezedik az országra, akkor egyrészt gyorsan is kell reagálni, de a másik oldalról megjele-nő kérdés az, hogy ugyan a déli határszakaszt ilyen formában védjük, de ott van egy kis határszakasz, amelyik megyét nem szabályoznánk, vetődött fel itt a vita során. Szeretném azt jelezni, hogy ez schengeni határ. Tehát a mi célunk összességében az, hogy Európa külső határait, azaz az Európai Unió külső határait, ami jellemzően a schengeni határt jelenti, védjük meg, és ez a javaslat ezt lehetővé teszi.

Felvetődhet a kérdés arra, hogy miért csak eze-ket a bíróságokat jelöljük meg. Azért itt nagyon fon-tos az, hogy a felkészültség is rendelkezésre álljon. Úgy gondoljuk most, hogy biztosítható az, hogy ezen a három bíróságon - illetve 3-szor 2, tehát 6 bírósá-gon - a felkészültség teljes egészében rendelkezésre álljon.

Felvetődött itt a pénzkérdés, hogy vajon finan-szírozható-e és hogyan finanszírozható ez az egész kérdés. Nyilvánvaló, ha van egy rendkívüli helyzet, s ebben a rendkívüli helyzetben cselekedni kell, határ-zárat kell építeni, emberi erővel védeni kell egy ilyen határt, és még egy jogi határozat is létrehozunk, aminek természetesen van pénzügyi következménye, akkor ezt valamilyen formában finanszírozni kell. Erre az ország már 30 milliárd forintot el is költött - nagyon sok pénz -, lehet, hogy még egyszer ennyit el kell költeni erre a kérdésre, de nem szabad, hogy pénzkérdéssé tegyük az ország megvédését. Abban az esetben, ha ez felvetődik, természetesen, hogyha nem lesz elég pénz és átcsoportosításokkal nem lehet ezt a kérdést megoldani, akkor természetesen a költségetes módosítására is sor kell hogy kerüljön.

Bár nem közvetlenül ehhez a jogszabályhoz kap-csolódik, és szeretnék inkább a jogszabály keretei között maradni, de itt felvetődött a határőrség kér-dése, hogy a határőrséget érdemes lenne visszaállí-tani. Szeretném jelenteni, hogy ez elsősorban egy szervezési kérdés, és minden ilyen szervezési kér-désnél a hatékonyságot kell elsődlegesnek tekinteni. Hogyha úgy hatékony egy határőrizet, hogy azok, akik a határt őrzik, egy nagyobb szervezetnek, egy rendőrségnek a keretei között dolgoznak, akkor azt a lehetőséget is biztosítja egy ilyen rendszer, hogy azokat, akik egyébként nem határőrizettel foglalkoz-nának, azokat oda lehet könnyebben csoportosítani, anélkül, hogy ez irányítási problémákat vetne fel.

Tehát van indokoltsága annak, hogy egy szervezetbe tesszük a határőrséget, a rendőrséget a feladat hasonlósága miatt is, másrészt a rugalmasság kedvéért is, hiszen időnként ez nagyobb erőt igényel, időnként ez jóval kisebb erőt igényel.

A megyékről, amit mondtam, tehát úgy gondoljuk, hogy most, jelen pillanatban azt a kihívást, amit az ország elé állít a bevándorlási kérdés, a tömeges bevándorlás okozta válsághelyzet... - és ezt azért szeretném hangsúlyozni, mert ezek a mostani jogszabályok, legalábbis a közigazgatási része csak erre az esetre vonatkozik, tehát arra vonatkozik, hogyha az eljárásokat a határon kell lefolytatni a közigazgatási eljárási részben, és a büntetőeljárásokban pedig kifejezetten a határzár megsértésével lefolytatott vagy emiatt lefolytatandó büntetőeljárásokról beszélünk.

Felvetődött itt még a genfi egyezmény kérdése. Valóban ez egy nagyon fontos kérdés, és kár, hogy Schiffer András nincs már jelen a teremben, de azért az egy fontos kérdés, amit ő felvetett, és nem is egészen értem, hogy miért utalt vagy miért tett olyan javaslatot, hogy függesszük fel ezt az egyezményt, de valóban, itt voltak utalások erre az egyezményre, és azért egyetlenegy szakaszát ki is emelném. Itt Szilágyi úr volt az, aki a 31. szakasz 1. pontját idézte az Országgyűlésben, hiszen az, hogy valakinek menekültstátust kell egy országban adni, illetve hogyha illegálisan lépi át a határt, akkor menekültstátust kell-e neki adni, itt összefügg ez a mostani kérdésünkkel, hiszen a mostani bírósági eljárásban jogkövetkezményeket fűzünk ahhoz, ha valaki átlépi illegálisan a határt a határzáron keresztül, azt valóban nagyon pontosan szabályozza a genfi egyezmény 31. cikk 1. pontja, s itt több dolgot szeretnék kiemelni belőle.

Fontos kérdés az, hogy csak abban az esetben mondja azt a jogszabály, hogy tolerálni kell az illegális határátlépést, hogyha egyébként olyan területről közvetlenül - és a jogszabály használja is ezt a szót: közvetlenül - érkezik meg az ország területére, tehát most jelen esetben Magyarország területére, ahol egyébként őt veszély fenyegeti, tehát ahol az üldözése fennáll.

Általános esetben nekünk nincsen most olyan határszakaszunk - természetesen Ukrajna egy kivételt képez ebből, azzal a problémával még eddig nem is foglalkoztunk, lehet, hogy majd az Országgyűlésnek, ne adja isten, hogy foglalkozni kelljen -, de közvetlenül, mondjuk, Szerbia esetében vagy Horvátország esetében ilyen helyzet nem áll fenn. Ezt a szabályt a genfi egyezmény tartalmazza, tehát közvetlenül kell veszélyben lennie, és valóban itt egy együttműködési kötelezettség is van az ilyen módon menekülővel, bevándorlóval kapcsolatban, hiszen neki jelentkeznie kell a hatóságoknál, és kellő alapossággal igazolnia kell, hogy egyébként őt a másik államban üldözik, tehát az ottani hatóság vagy bárki; az ő személyét veszély fenyegeti.

Ezért indokolt is a magyar szabályozás, amely azt mondja, hogy biztonságos harmadik államokat, illetve tranzitállamokat határoz meg. Megjegyzem, hogy a belügyminiszterek, az európai uniós belügyminiszterek legutóbbi értekezletén az egész Balkánra kiterjedően ilyen státust szeretnének adni az összes országnak. Mi is így tekintünk ezekre az országokra. Szerbiában egyébként senkit nem üldöznek, különösen nem üldözik azt, aki átmegy ezen az országon, tehát ilyen szempontból tranzitállam, és ő közvetlen üldözésnek nincs kitéve. Lehet azon vitatkozni, hogy ott egy menekültügyi rendszer megfelelő-e, de a genfi egyezményből az következik, hogy őt közvetlenül üldözni kell annak érdekében, hogy toleráljuk azt, hogy a zöldhatáron átjöjjön. Tehát ebből a szempontból a magyar szabályozás indokolt, jó szabályozás, egyfajta kényszerteremt, hogy aki Magyarországra be akar jönni, az tartsa tiszteletben a törvényeket, és ennek megfelelően érkezzen be az ország területére.

Amikor az illetékességi kérdésekről beszélünk és az illetékességet vetettük föl, azt gondolom, helyes az, amikor úgy fogalmazzuk meg a jogszabályt, hogy kifejezetten a megyéknek, ennek a három megyének a központját, illetve a bíróságait hatalmazzuk fel arra, hogy itt eljárjanak, hiszen mindenfajta általános illetékességi szabály ebből a szempontból értelmezhetetlenné válna. Ezekben az ügyekben egyébként általánosságban mindig Szeged jár el, hiszen így van a jogszabály megfogalmazva. Speciális esetek vannak ehhez képest, amikor nem a Szegeden működő bíróságnak kell eljárnia ezekben az ügyekben.

Azt gondolom, hogy összességében ez a jogszabály képes arra, hogy kezelje a helyzetet. Természetesen, hogyha majd az új büntetőeljárás kódexről és az új polgári perrendtartásról beszélünk, akkor nagyon sok mindent át lehet gondolni, de nekünk elsődleges feladatunk most, hogy a mostani helyzetet kezeljük, s olyan szabályozást alkossunk meg, ami alkalmas a helyzet kezelésére, nemcsak elvi alapon, hanem gyakorlati oldalról is. Tehát azok a bíróságok, amelyeket kijelölünk - mint kizárólagos illetékességgel működő bíróságok -, alkalmasak legyenek a helyzet kezelésére.

(15.50)

Összességében tehát az intézkedéseink, amely a hármas védelmi vonal felépítését jelenti, a fizikai határzár megépítését, a jogi határzár megszerkesztését, megalkotását és az élőerő felállítását, akkor lesz teljes, ha ezeket a szabályokat is az Országgyűlés elfogadja. Így ennek megfelelően köszönöm azoknak a képviselőknek, akik a támogatásukkal jelezték azt, hogy meg fogják szavazni ezt a jogszabályt. Arra kérem azokat, akiket nem győztünk meg a vitában, hogy gondolják át még egyszer az álláspontjukat. Az ország érdekéről van szó, arról az érdekről, hogy minél előbb teljes legyen az ország teljes, hatékony

védelme. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **a bűncselekmények áldozatainak jogaira, támogatására és védelmére vonatkozó minimumszabályok megállapításáról és a 2001/220/IB tanácsi kerethatározat felváltásáról szóló, 2012. október 25-i 2012/29/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv átültetése érdekében szükséges egyes törvények módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. Az előterjesztés T/6133. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Tisztelt Országgyűlés! Bejelentem, hogy az előterjesztést uniós napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

Elsőként megadom a szót Répássy Róbert államtitkár úrnak az Igazságügyi Minisztérium képviselőjében, a napirendi pont előterjesztőjének, 30 perces időkeretben. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi miniszteriumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Reményeim szerint most egy olyan törvényjavaslat következik, amelyben nagyobb egyetértés mutatkozik majd.

Abban véleményem szerint sem jogtudományi, sem laikus értelemben nincs vita, hogy a bűncselekmények megbontják egy társadalom harmóniáját. A büntető anyagi jogban általában olyan közösségellenes magatartások pönalizálására kerül sor, amelyek vagy a közösség, vagy az egyén ellen elkövetett olyan cselekményt valósítanak meg, amely rombolja a közösséget.

Emellett nem szabad elsiklani az áldozattá vált személyek szempontjai mellett sem. Ők ezekben az esetekben megfogalmazhatnak olyan igényt a közösséggel és annak intézményesült szervezeteivel szemben, hogy amennyiben azok nem tudták őket megvédeni, akkor legalább utólag segítsenek nekik az elszennvedett bűncselekmény következményeinek enyhítésében.

Magyarország Alaptörvénye leginkább az áldozatsegítéshez kapcsolódó részében, a II. cikkben így rendelkezik: az emberi méltóság sérthetetlen, minden embernek joga van az élethez és az emberi méltósághoz. A bűncselekmény sokféle sérelmet okoz. Sérülhet a tulajdon, a testi épség, a jó hírnév és az ember számos egyéb értéke, de legfőképpen sérül az, ami az élet után a legfontosabb, az emberi méltóság. Segíteni ennek helyreállításában, ez az áldozatsegítés és a tágabb értelemben vett igazságszolgáltatás feladata. Az áldozatok segítése és védelme interdiszcipli-

lináris terület, többféle terület együttes fejlesztését feltételezi.

Hazánk élen jár, mondhatni, nagyhatalom az áldozatsegítő rendszerét tekintve Európában. A 2011-es magyar elnökségi ciklus alatt hazánk aktív részvételével fogadták el a Budapest Roadmapet, a sértettek jogainak és védelmének különösen a büntetőeljárások során való megerősítésére vonatkozó ütemtervről szóló 2011. június 10-i tanácsi állásfoglalást. Ez az ütemterv fontos állomás volt a bűncselekmények áldozatainak jogaira, támogatására és védelmére vonatkozó minimumszabályok megállapításáról és a 2001/220/IB tanácsi kerethatározat felváltásáról szóló 2012. október 25-i 2012/29/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv elfogadása felé vezető úton.

Az áldozatok rendelkezésére álló áldozatsegítő szolgáltatásaink széles spektruma áll rendelkezésre, és a többi tagállam legjobb rendszereit és gyakorlatát ötvözi. Élen járunk például az áldozatsegítő vonal tekintetében is. A hívások száma négy éve, a vonal beindítása óta folyamatosan emelkedik. Érdemes megjegyezni, hogy míg hazánkban a 24 órán keresztül díjmentesen hívható áldozatsegítő vonal pályázati források bevonásával 2011 óta működik, addig például a szintén fejlett áldozatsegítő rendszerrel rendelkező Franciaországban a hatóságok csak az idei év elején, a párizsi terrorista-támadások kapcsán hoztak létre hasonló áldozatsegítő vonalat.

Hazánkban az áldozatok segítésére vonatkozó szabályokat a bűncselekmények áldozatainak segítéséről és az állami kárenyhítésről szóló 2005. évi CXXXV. törvény tartalmazza. Az áldozatsegítésről szóló törvény megalkotására a büntetőeljárásban a sértett jogállásáról szóló 2001. március 15-i 2001/220/IB tanácsi kerethatározat és az Európai Unió Tanácsának a bűncselekmények áldozatainak kárenyhítéséről szóló 2004/80/EK irányelv rendelkezéseinek hazai átültetése miatt került sor. Az említett kerethatározatot 2012-ben felváltotta az irányelv. Az irányelv által érintett főbb jogterületek a büntető eljárásjog és az áldozatsegítési jog. A szakemberek számára világos volt, hogy a hatályos perrendtartásunk és áldozatsegítési jogszabályaink nagyrészt már most megfelelnek az irányelvben foglaltaknak, ennek ellenére látszott, hogy az Igazságügyi Minisztériumra a 2014-ben kezdődött kormányzati ciklusban a büntető eljárásjog és a sui generis áldozatsegítés terén további feladatok várnak az irányelv rendelkezésének átültetése kapcsán.

Ugyan az áldozatsegítésre vonatkozó hatályos jogszabályi rendelkezések több ponton megfelelnek az irányelvben lefektetett rendelkezéseknek, illetve bizonyos tekintetben meg is haladják azokat, valóban vannak az irányelvnek olyan előírásai is, amelyek megfelelő átültetése csupán a hatályos szabályozás módosításával érhető el. Az irányelv átültetése kapcsán elvégzendő jogalkotói munka ugyanakkor remek lehetőséget biztosított arra, hogy meg lehes-

sen valósítani az egyes érintett jogterületek és az ágazati jogszabályokban megjelenő gyakorlati megoldások összhangját is. Ilyen az általam már korábban említett és a gyakorlatban működő áldozatsegítő vonal mellett az irányelv által megkövetelt pszichológiai, érzelmi segítségnyújtás esete is. Talán nem kell külön magyarázni, hogy egy önhibáján kívül bűncselekmény áldozatává vált személy, különösen akkor, ha akár a bűncselekmény jellege, akár saját személyes körülményei folytán különösen sérülékeny áldozatnak számít, milyen mértékű lelki megrázkódást szenved el.

Alapvető jelentőséggel bír az, hogy az áldozatokkal kapcsolatba kerülő személyek ennek megfelelően viszonyuljanak a hozzájuk segítségért forduló áldozatokhoz, illetve legyen arra lehetőség, hogy a fizikai sérüléseken túl az elszenvedett lelki sebek gyógyítása is szerepet kapjon. Ehhez nem feltétlenül kell szakpszichológusi végzettség, elég megfelelő emberséggel és tapintattal viszonyulni az áldozatokhoz. Emellett természetesen fontos az, hogy maga a pszichológusi segítség is hozzáférhető legyen az áldozatok részére. Magyarországon szintén pályázati források felhasználásával a megyék nagy részében már jelenleg is hozzáférhető ez a szolgáltatás, ugyanakkor az irányelv átültetése kapcsán végzett jogalkotói munkával kerül be az érzelmi segítségnyújtás a normaszöveg szintjén is a jogszabályi környezetbe.

Az irányelv az áldozatok számára nyújtott állami támogatás, segítség mellett érdemben a sértettek büntetőeljárással összefüggő tájékozottságát kívánja előmozdítani, a sértetteknek a büntetőeljárásban betöltött szerepét hangsúlyosabbá tenni. Az áldozatsegítés témája nagyon fontos társadalmi üzenetet hordoz, büntetőeljárás szempontból azt, hogy a tisztességes eljárást kiterjesztjük a sértettre, a sértett eljárási jogaira is. A rendszerváltáskor a terheltet védő eljárási garanciák erősödtek meg, a XX. század önkényuralmai ugyanis ezeket felszámolták vagy meggyengítették. Vérbírók, besúgók és titkosrendőrök garmadája gondoskodott arról évtizedeken át, hogy bárki alaptalanul vádolt és elítélt lehessen. Ilyen előzmények után érthető módon prioritás lett, hogy a jogállam az ártatlanság vélelmének érvényt szerezzen, és garanciák rendszerét építse köré mindannyiunk védelmében. Így azonban a büntető anyagi és eljárásjogunk egyoldalúan elkövető-központúvá vált. A szigor szükséges, de nem elégséges feltétele a nagyobb cél megvalósulásának, az igazságszolgáltatás iránti közbizalom megerősítésének.

(16.00)

A szigor vagy inkább következetesség a bűncselekmények elkövetőivel szemben indokolt. De keveset ér, ha nem párosul a sértettek és áldozatok iránti gondoskodással. Az áldozatsegítés megjeleníti azt a társadalmi szolidaritást, amelyre legalább olyan igény van, mint a büntetőjogi következetességre.

Az áldozatsegítésben dolgozó szakembereken túl szólni kell a büntetőeljárásban dolgozó szakemberek tágabb köréhez is. Rendőrök, ügyészek, bírók, ügyvédek, ők is biztosan találkoznak az áldozattal és a sértettel, de az ő feladatuk mégis inkább az elkövetők kilétének felderítésére és felelősségre vonására irányul. Nekik azt szeretnénk üzeni, hogy ne felejtsek el: a büntetőeljárás kevésbé látható, de mégis igazi főszereplője a sértett, az áldozat. A büntetőeljárás értük is, nem csak az elvont igazságszolgáltatás mint társadalmi érdek kedvéért van. Különösen fontos ez a szemléletváltás annak tükrében, hogy az irányelv rendelkezései a hatályos büntetőeljárás szabályokhoz képest több eljárási mozzanatban és fokozott módon kívánnak részvételt biztosítani a bűncselekmény áldozatává vált személyeknek a büntetőeljárás valamennyi szakaszában.

Fontos figyelemmel lennünk a következő szempontra. Az irányelvnek büntető eljárásjogi szemszögből nem terminológiailag, hanem tartalmilag kell megfelelnünk, márpedig a büntetőeljárás törvény sértetti fogalma általában megfelel az irányelv áldozat fogalmának.

A terminológiában bekövetkező gyökeres váltás felborítaná a büntetőeljárásról szóló törvény dogmatikai rendszerét, és ezért kontraproduktív volna. Ezért az egységes büntetőeljárás áldozati státus megalkotása helyett a hatályos jog inkább a procedurális megoldás talaján áll, a sértetti és áldozati jogállás az egyes eljárási szakaszokban és cselekményekből biztosított jogokból áll össze. Az irányelv rendelkezéseinek átültetése érdekében átvilágítottuk a büntető eljárásjogunkat, megvizsgáltuk, hogy az eljárási cselekményeknél ki, mire jogosult, és ezek a jogosultságok megfelelnek-e az irányelv követelményeinek.

Azokban az esetekben, ahol a bűncselekmény áldozatává vált személy, rendelkezzen bármely eljárásjogi státussal, a hatályos büntetőeljárás rendelkezések alapján nem rendelkezett valamennyi, az irányelv által megkövetelt eljárási jogosultsággal, a vonatkozó rendelkezéseket kiegészítettük, így biztosítva az áldozatoknak a korábrinál erőteljesebb és személyre szabott büntetőeljárás részvételt.

A fentiek értelmében az irányelv által megkövetelt módosításokat kívánja az előterjesztés átültetni a magyar jogrendszerbe. Az irányelv 27. cikkének (1) bekezdése alapján a nemzeti jogba való átültetés határideje 2015. november 16-án jár le. Ez a határidő azonban nem azt jelenti, hogy e dátumig kell elfogadni a vonatkozó módosításokat, de talán erre még lehetőségünk is lesz.

Az irányelv értelmében a tagállamoknak közölniük kell az Európai Bizottsággal az irányelv átültetésének megtörténtét, és az ennek érdekében elvégzett jogszabályalkotással kapcsolatos adatokat. Mivel e közlést a törvényjavaslat és a vonatkozó végrehajtási szabályok megalkotását és elfogadását követően lehet megtenni, indokolt a javaslat mielőbbi megtár-

gyalása, hogy Magyarország a közlési kötelezettségnek is határidőben eleget tehesen.

Tisztelt Ház! Végezetül engedjék meg, hogy megosszak önökkel egy gondolatot, azon túl, amit a törvényjavaslat indoklásaként elmondtam. Állásponantom szerint az áldozatvédelemben a jogi igazság kézen fogja a társadalmi igazságosságot és az együttérzést. Segít elmozdulnunk az elvont felől az emberi felé. Az igazságszolgáltatás egyik fő feladata a szolidaritás vállalása a bűncselekmény áldozataival.

Ajánlom ezért a törvényjavaslatot tisztelt képviselőtársaim figyelmébe, kérve a támogatásukat. Köszönöm a figyelmet, elnök úr. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek, ezek első körében a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor.

Elsőként megadom a szót Salacz László képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. SALACZ LÁSZLÓ, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A közbeszédben a mindennapok során gyakran bosszankodva hangzik el, hogy ma már a bűncselekmény elkövetőjének több joga van, mint az elszenvédőjének. Mint korábban gyakorló ügyvédként is praktizáló országgyűlési képviselő, kötelességemnek érzem, hogy e tekintetben a társadalmi igazságérzet valamelyest helyreálljon. Így minden olyan törvényjavaslatot támogatok, amely a sértettek jogait bővíti, az áldozatok igényérvényesítését könnyíti.

Az előttünk fekvő, T/6133. számon benyújtott törvényjavaslat pedig pontosan ezt a célt szolgálja, amely a bűncselekmények áldozatainak jogaira, támogatására és védelmére vonatkozó minimumszabályok megállapításáról és a 2001/220/IB tanácsi kerethatározat felváltásáról szóló, 2012. október 25-ei 2012/29/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv átültetése érdekében szükséges egyes törvények módosításáról címet viseli.

Mint a címből is kiderül, jelen esetben nemcsak lelkiismereti, jogpolitikai kötelezettségünknek teszünk eleget, hanem a módosítással lehetővé tesszük, hogy a magyar jogszabályok rendelkezései teljes egészében megfeleljenek a hivatkozott irányelvben foglaltaknak.

Ahogy az irányelvből is kiderül, az Unió elkötelezett a bűncselekmények áldozatainak védelmére, valamint a velük kapcsolatos minimumszabályok megállapítása mellett. Éppen ezért a Tanács elfogadta a büntetőeljárásban az áldozatok jogállásáról szóló 2001. március 15-ei, 2001/220/IB kerethatározatot. Az Európai Tanács 2009. december 10-ei és 11-ei ülésén elfogadott stockholmi program, a polgárokat szolgáló és védő, nyitott és biztonságos Európa keretében felkérték a Bizottságot és a tagállamokat, hogy

vizsgálják meg, miként lehetne javítani az áldozatok védelmét szolgáló jogszabályokat és a gyakorlatban alkalmazott támogató intézkedéseket, valamennyi áldozatra különös figyelmet fordítva, őket támogatva és elismerve, a terrorizmus áldozatainak kiemelten való kezelése mellett.

Talán nem véletlen, hogy éppen a budapesti ütemterv jelentette az ügy folytatását uniós szinten, így a Tanács az áldozatok jogainak és védelmének, különösen a büntetőeljárások során való megerősítésére vonatkozó ütemtervről szóló 2011. június 10-ei állásfoglalásában kijelentette, hogy uniós szinten kell fellépni a bűncselekmények áldozatai jogainak megerősítése, valamint fokozott támogatásuk és védelmük érdekében. Ebből a célból és az említett állásfoglalással összhangban ennek az irányelvnek a célja, hogy felülvizsgálja és kiegészítse a 2001/220/IB kerethatározatban lefektetett elveket, valamint hogy az Unió egészében jelentős előrelépést tegyen az áldozatoknak, különösen a büntetőeljárások keretében biztosított védelem szintje tekintetében.

Az elhangzottak érdekében az előttünk fekvő jogszabály módosítja a bűncselekmények áldozatainak segítéséről és az állami kárenyhítésről szóló 2005. évi CXXXV. törvényt, a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvényt, az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvényt, a büntetés-végrehajtási szervezetről szóló 1995. évi CVIII. törvényt, a gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló 1997. évi XXXI. törvényt, a jogi segítségnyújtásról szóló 2003. évi LXXX. törvényt, az Európai Unió tagállamaival folytatott bűnügyi együttműködésről szóló 2012. évi CLXXX. törvényt és a büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési eljárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvényt.

A bűncselekmények áldozatainak segítéséről és az állami kárenyhítésről szóló 2005. évi CXXXV. törvény módosításai közül szeretnék kiemelni néhányat. Az esélyegyenlőség megteremtése érdekében a módosítás a jelenlegi nyelvi tolmácsolás mellett lehetővé teszi, hogy azon áldozatoknak, akik fogyatékoságuk vagy valamely egyéb okból nem képesek hagyományos módon kommunikálni, lehetőségük legyen jelnyelvi tolmács költségmentes igénybevételeire is.

(16.10)

A módosítás a közigazgatási hatósági eljárás kapcsolattartási formáinak megnevezésével való összhangot is megteremti, és lehetővé teszi az e-mailben történő kapcsolattartást az ügyféllel.

Nagyon fontosnak tartom, hogy a módosítás következtében a 24 órás telefonos áldozatsegítő szolgálat működtetése útján szavatolható az, hogy az áldozatok a nap 24 órájában haladéktalanul érdemi segítséget és iránymutatást kaphassanak.

A büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény módosításai közül kiemelem, hogy a sértetti jogokat gyakorolható személyek köre kibővül a testvérrel, továbbá a jogszabály, illetve szerződés alapján a sértett által eltartott személlyel, ehhez kapcsolódóan kibővül a pótmagánvádló helyébe lépő személyek köre is, több hozzátartozó esetén pedig a hozzátartozók kijelölhetik maguk közül a sértetti jogokat gyakorló személyt. Ha nincs megegyezés, akkor az eljárásban történő fellépés alapján dönthető el, hogy mely hozzátartozó gyakorolhatja a sértetti jogokat.

Megjegyzem, hogy a Be. általános eljárásai között a sértettel kapcsolatos rendelkezések egy külön alcímbe kapnak helyet. Ezek között szerepel például, hogy a bíróságnak, az ügyésznek és a nyomozó hatóságnak az eljárási cselekmények előkészítése és végrehajtása során figyelemmel kell lennie arra, hogy az eljárási cselekményt megelőzően, annak során, illetve az eljárási cselekményt követően a sértett és a terhelt szükségtelenül ne találkozzon egymással. Továbbá bevezetésre kerül a különleges bánásmódot igénylő sértett fogalma. A különleges bánásmód szükségességét megalapozó körülmények sokrétűek lehetnek, azok kapcsolódhatnak egyes bűncselekménytípusokhoz, a sértett életkorához, fogyatékoságához vagy éppen az elkövetőhöz való kapcsolatához.

Felhívnam a figyelmet, hogy az Európai Unió tagállamaival folytatott bűnügyi együttműködésről szóló 2012. évi CLXXX. törvény módosítását teszi szükségessé, hogy az irányelv a tagállamok számára általános feladatként jelöli ki a bűncselekményekkel összefüggő, a sértettek érdekeit szolgáló gördülékeny ügyintézési lehetőségek megteremtését. A nemzetközi bűnügyi együttműködés területén már rendelkezésre álló jogintézmények mellett új feladatként jelentkezik a joghatóság hiányában nem lefolytatható eljárások esetében a feljelentés továbbításának a kötelezettsége, melyet teljesítenünk kell.

Végezetül szeretném emlékeztetni tisztelt képviselőtársaimat, hogy az irányelv 2015. november 16. napját szabja a nemzeti jogba történő átültetés dátumául, ezért is kérem támogatásukat. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Bárándy Gergely képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. BÁRÁNDY GERGELY, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Én azt gondolom, az előttünk fekvő törvénymódosító javaslat hosszabb vezérszónoki felszólalást valóban nem igényel, azért nem, amit az államtitkár úr is elmondott talán az első szavai között, mert vélhetően ezzel minden frakció egyet fog érteni, és ezt támogatni fogja. Én most az Or-

szággyűlést a mi frakciónk támogatásáról is biztosítom.

Egy-két megjegyzést ennek ellenére érdemes tenni az előterjesztéshez. Az egyik, hogy az MSZP eddig is támogatta minden olyan törvényjavaslatot, amely a sértetti jogok kibővítéséről, azok erősítéséről szólt, és itt meg kell jegyezni azt, hogy jó lett volna, hogyha a kormány is ezt teszi, azaz azokat az ellenzéki, többek között tőlünk érkező módosító javaslatokat, amelyek e témakörben kerültek benyújtásra az Országgyűléshez, szintén támogatta volna, ugyanis egyetlenegy sem volt, amit az áldozatsegítés érdekében nyújtottunk be, és a kormány támogatta volna az elmúlt öt évben.

Ugyanígy nehezményezem azt ebben a körben, hogy a kormány nem támogatja, nem is támogatta, és ha jól tudom, akkor nem is áll szándékában a jövőben sem ratifikálni az isztambuli egyezményt, amely szintén komoly sértetti jogokról szól, bár természetesen itt „csak” egy rétegről van szó, nem általában a sértetti jogokról, itt a családon belüli erőszak áldozatairól van szó.

Én úgy gondolom, hogy ha a kormány és önök indokoltnak tartják a sértetti jogok képviselőjét, akkor ezt az egyezményt is ratifikálniuk kellene, illetve a ratifikációt támogatniuk kellene. Ahogy egyébként az is sajnálatos egy picit, hogy ahhoz, hogy egyébként sértetti jogok csomagban történő erősítéséről beszélhessen a Ház, ahhoz az kellett, hogy a magyar kormányt erre egy nemzetközi egyezmény kötelezze. Én annak örülnék, hogyha ez nemcsak ilyenkor jutna eszébe a kormánynak, hanem eszébe jutna akkor is, amikor saját hatáskörében fogalmaz meg bizonyos törvényjavaslatokat; remélem, így lesz majd ez az új büntető eljárásjogi törvény kapcsán, amely tovább erősíti és tudjuk erősíteni együtt a sértetti jogokat.

A másik, amit szeretnék az asztalra tenni, mert ez nagyon sokszor egyfajta ellentétként merül fel, hogy a terhelt jogok biztosítása nem ellentétes a sértetti jogok kiterjesztésével, ugyanis a terhelt jogok biztosítása valójában az állam részéről a tisztességes eljárást kell hogy szavatolja, amihez semmi köze a sértettnek, sőt azt tudom mondani, hogy a sértettnek is érdeke az, hogy az anyagi igazság kiderüljön, érdeke az, hogy azt az elkövetőt büntessék meg, aki valójában a bűncselekményt elkövette, és mondjuk, ne mást, és olyan mértékben, ahogy azt egyébként - hogy egyszerűen fogalmazzak - megérdemli.

Ettől teljesen független az, hogy a büntetőeljárásban a sértetti jogokat értelemszerűen szavatolni kell, és ha van olyan hely, ahol ez a kettő egymással konkurál, akkor az államnak valóban inkább a sértetti jogok képviselőjére kell a hangsúlyt elsősorban helyeznie, hiszen nyilvánvalóan van olyan, ahol ez a kettő konkurál egymással, mondjuk, egy polgári jogi igény érvényesítése kapcsán, itt értelemszerűen a sértetti jogok előtérbe helyezése az, ami fontos.

Itt említtem meg még azt is, ha ebben a témakörben szólok, mivel itt a kritikának is helye van, hogy a Fidesz öt év óta nem hozott olyan jogszabályt, ahol egyébként a terhelti jogokat erősítette volna, na nem a sértetti jogok rovására, hanem az állam jogosítványainak a rovására; ezzel szemben fordított irányban rengeteg jogszabályt fogadott el az Országgyűlés.

Két vonatkozást emelnék ki egészen röviden a jogszabálytervezetből, ugyanis alapvetően azzal, ami itt benne van, abszolút egyetértek, tehát nem szeretném ismételni az előttem szólókat, és nem szeretném újra ismertetni az ebben foglaltakat, azonban kettő kiemelésre érdemes. Az egyik az, hogy a sértettnek egyszerű és közérthető módon kell tájékoztatást adni a jogairól és kötelezettségeiről - nagyon helyes, végre -, ugyanis azokat a kötelezően felolvasandó és egyébként a hatóságok által fel is olvasott jogi megfogalmazásokat, amelyek a jogokról és a kötelezettségekről szólnak, a sértettek egy része nem tudja értelmezni, és éppen ezért nem tudja ezeket a jogait érvényesíteni.

Megfontolandónak tartom egyébként azt is, éppen ennek a logikának az alapján, hogy amennyiben nem ügyvéd segítségével vesz részt valaki terheltként a kihallgatásokon, és a hatóság tagjai ezt helyesnek látják, szükségesnek ítélik, akkor ott is biztosítsa ezt a kötelezettséget a Be., nevezetesen, hogy a terheltnek is egyszerű és közérthető módon adjanak tájékoztatást a jogairól és a kötelezettségeiről, hiszen mondjuk, egy aluliskolázott terhelt esetén - ugyanúgy, ahogy egyes sértettek esetén - ahhoz, hogy az eljárás tisztességesen lefolytatható legyen, ez szükséges, vagy legalábbis a tisztességes eljárás lefolytatását ez a szabály elősegítené.

(16.20)

Úgyhogy ezt - amellet, hogy pártolom, hogy a sértettek vonatkozásában itt megjelenjen - megfontolandónak tartom, és ezt az államtitkár úrnak mondom; remélem, hogy továbbítja a kodifikációs bizottságnak majd ezt az észrevételt, hogy az új büntető eljárásjogi törvényben a terhelt vonatkozásában is érdemes lenne megfontolni.

A másik, amivel kapcsolatban viszont óvatosságra inteném a jogalkotót is és később a jogalkalmazót is, amikor ilyen élethelyzettel találkozik. Ugyanis az helyes, hogy a sértett és a terhelt szükségtelenül ne találkozzanak egymással az eljárási cselekmények alatt, azonban itt a szükségtelenül szót nagyon hangsúlyoznám. Ugyanis az anyagi igazság kiderítéséhez - amihez nemcsak a terheltnek, de az államnak, az összes állampolgárnak a jogbiztonság miatt és a sértettnek is érdeke fűződik - néha bizony kell hogy a sértett és a terhelt találkozzon egymással, még akkor is, ha ez a sértett számára néha kellemetlenségekkel jár, ugyanis az a kellemetlenség megéri azt, hogy az anyagi igazság érvényre tudjon jutni.

Gondolok itt például arra, hogy az egy helyiségben történő szembesítése a sértettnek és az elkövetőnek a legtöbb esetben szerintem nem megúszható. Nem véletlen a tárgyalások nyilvánossága, nem véletlen, hogy a bíró, az ügyész, az ügyvéd következtetéseket tudjon levonni, mondjuk, egy ilyen szembesítésnek nemcsak a verbális vonatkozásairól, hanem a non-verbális vonatkozásokról is, és nagyon sok esetben - szeretném ezt is hangsúlyozni - ez a sértett érdekét szolgálja. Mert lehet, hogy ha csak a szavakat, a betűket tesszük egymás mellé egy vallomásban, abból nem ütközik ki az, hogy egy sértett milyen módon fél az elkövetőtől, és fordítva: az sem ütközik ki, hogy mondjuk, a sértett adott esetben milyen cinikus módon viselkedik egy vádlottal. Bármelyik eset, ha a közvetlenség elvét tudjuk alkalmazni, közelebb visz az anyagi igazság kiderítéséhez, ami mindenkinek érdeke. Éppen ezért én azt mondom, hogy ezt a sértettvédelmi eszközt óvatosan kell alkalmazni, akkor, amikor ez igazán indokolt. Indokolt lehet természetesen, mondjuk, kiskorú sértettek esetében; indokolt lehet olyan esetekben, amikor egy nemi erőszakkal összefüggő bármely bűncselekményt tárgyalnak; indokolt lehet akkor, amikor valamilyen szervezett bűnözéssel kapcsolatos bűncselekményt tárgyalnak, hiszen adott esetben a sértett életének a védelme többet ér értelemszerűen annál, mint hogy a tárgyalás közvetlenségének az elve érvényesülni tudjon.

Én arra inteném a jogalkotót is, amikor a jogszabályszöveget meghatározza, és a jogalkalmazót is, amikor ezekkel a lehetőségekkel él, hogy a tárgyalás közvetlenségének az elvét általános értelemben, általában ne írja fölül a sértett ilyen irányú jogosultsága, csak akkor, amikor ez valóban feltétlenül indokolt, hiszen más érvek is a serpenyő másik oldalába kerülnek. Éppen ezért ezt a két vonatkozását a jogszabálynak szerettem volna kiemelni, hiszen itt érdemi észrevételeket fűztem hozzá; a többi rendelkezéssel, amelyeket tartalmaz a sértett védelme érdekében, maximálisan egyetértünk, tehát ezt a javaslatot támogatni fogjuk. Az általam elmondott kritikákat vagy fenntartásokat pedig, kérem, az államtitkár úr ne most, hanem elsősorban az új büntető eljárásjogi törvény megfogalmazásakor tartsa szem előtt.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Vejkey Imre képviselő úrnak, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

DR. VEJKEY IMRE, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A büntetőeljárásban a sértett jogállásáról szóló 2001. március 15-ei 2001/220/IB tanácsi kerethatározatot 2012-ben felváltotta a bűncselekmények áldozatainak jogaira, támogatására és védelmére vonatkozó minimumsza-

bályok megállapításáról és a 2001/220/IB tanácsi kerethatározat felváltásáról szóló 2012. október 25-i 2012/29/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv.

Az irányelv 27. cikkelyének (1) bekezdése alapján a nemzeti jogba való átültetés határideje 2015. november 16-án jár le. A T/6133. számú törvényjavaslat az irányelv hazai átültetését biztosítja határidőn belül, ennek megfelelően az alábbi jogszabályokat módosítja: a bűncselekmények áldozatainak segítségéről és az állami kárenyhítésről szóló 2005. évi CXXXV. törvényt, a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvényt, az illetékről szóló 1990. évi XLIII. törvényt, a büntetés-végrehajtási szervezetről szóló 1995. évi CVII. törvényt, a gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló 1997. évi XXXI. törvényt, a jogi segítségnyújtásról szóló 2003. évi LXXX. törvényt, az Európai Unió tagállamaival folytatott büntető együttműködésről szóló 2012. évi CLXXX. törvényt, a büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési eljárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvényt.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A fenti áttekintés után nézzük tételesen, miként módosulnak az egyes törvények.

A bűncselekmények áldozatainak megsértéséről és az állami kárenyhítésről szóló 2005. évi CXXXV. törvény leglényegesebb módosításai a következők. A jogi segítségnyújtás elnevezésű szolgáltatás átkerül az áldozati státusz igazolása szolgáltatási körbe. A jelenleg hatályos rendelkezések szerint a korábban már valamely támogatási formában részesült áldozat általában nem vehetné ismételt igénybe a kért szolgáltatást - a védett szálláshely biztosítása kivételével -, a jövőben azonban kibővített igénybejelentési lehetősége lenne. Az érdekérvényesítés elősegítése szolgálatán belül indokolatlanná vált az ügyféláldozat fogalmának különállása. Azokban az esetekben, ahol továbbra is írásos igazolás szükséges a büntetőeljárás megindulásáról, indokolt az eljárás egyszerűsítése azáltal, hogy az igazoláson kívül minden más olyan okirat is elfogadható legyen, ami alapján az áldozatsegítő szolgálat meg tudja állapítani, hogy az adott kérelmező a törvény személyi hatálya alá tartozó áldozat-e. A módosítás ezért felsorolja azokat az okiratokat, melyeket a hatósági eljárásban elbírált kérelem esetén elfogadhat az áldozatsegítő szolgálat.

Az esélyegyenlőség megteremtése érdekében a módosítás a jelenlegi nyelvtolmács mellett lehetővé teszi, hogy azon áldozatoknak, akik fogyatékoságuk vagy valamely egyéb okból nem képesek hagyományos módon kommunikálni, lehetőségük legyen nyelvi tolmács költségmentes igénybevételére is.

A módosítás a közigazgatási hatósági eljárás kapcsolattartási formáinak megnevezésével való összhangot is megteremti, és lehetővé teszi az e-mailen történő kapcsolattartást az ügyféllel. Az önkéntesek közreműködése által nagyban fokozható az áldozatsegítés hatékonysága, valamint annak térbeli és időbeli dimenziói is szélesedhetnek, ezért a módo-

sítás lehetőséget teremt az önkéntesek alkalmazására. A módosítás következtében a 24 órás telefonos áldozatsegítő szolgálat működtetése útján szavatolható az, hogy az áldozatok a nap 24 órájában haldéktalanul érdemi segítséget és iránymutatást kaphassanak. Az irányelv rendelkezései értelmében a pszichológiai és érzelmi megrázkódtatást elszenvedett áldozatoknak szükséges érzelmi és - amennyiben rendelkezésre áll - pszichológiai segítséget is nyújtani. Az érzelmi segítségnyújtás mint az áldozatok empatikus kezelése már eddig is része volt az áldozatsegítés hazai rendszerének, azonban a módosítással törvényi szinten jelenik meg az irányelv által megkövetelt szemlélet és szolgáltatási forma.

(16.30)

A tanúgondozásra mint új szolgáltatási forma bevezetésére tekintettel a szükséges felhatalmazó rendelkezés útján biztosítja a törvényjavaslat, hogy az igazságügy-miniszter rendeleti formában szabályozza a tanúgondozás részletes szabályait.

A büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény kiemelkedő módosításai az alábbiakban foglalhatók össze. A sértetti jogokat gyakorló személyek köre kibővül a testvérrel, továbbá a jogszabály, illetve szerződés alapján sértett által eltartott személlyel. Több hozzátartozó esetén a hozzátartozók kijelölhetik maguk közül a sértetti jogokat gyakorló személyt, ha nincs megegyezés, akkor az eljárásban történő fellépés alapján dönthető el, hogy mely hozzátartozó gyakorolja a sértetti jogokat. A módosítás a sértett helyébe lépő, a sértetti jogokat gyakorló hozzátartozók számára is biztosítja, hogy a sértettet érintő bűncselekménnyel összefüggő kényszerintézkedésről vagy a szabadságelvonnással járó szankció végrehajtása során, illetve annak befejezése miatt bekövetkező szabadulásról, illetve szökésről tájékoztatást kapjanak. Tekintettel arra, hogy a jogi segítségnyújtásról szóló törvénynek a javaslatban foglalt módosítása nyomán a pártfogó ügyvédi képviselőt igénybevételére a büntetőeljárásban már a tárgyalást megelőzően is sor kerülhet, ezért az ezzel kapcsolatos tájékoztatási kötelezettség kiterjesztése szükséges a nyomozó hatóság és az ügyészség vonatkozásában is.

A módosítás általános szabályként vezeti be a büntetőeljárásban részt vevő valamennyi személy vonatkozásában az egyszerű és közérthető kommunikációra törekvés követelményét.

A Be. általános eljárásai között a sértettel kapcsolatos rendelkezések egy külön alcímbe kapnak helyet, ezek között szerepel például, hogy a bíróságnak, az ügyészségnek és a nyomozó hatóságnak az eljárási cselekmények előkészítése és végrehajtása során figyelemmel kell lennie, hogy az eljárási cselekményt megelőzően, annak során, illetve az eljárási cselekményt követően a sértett és a terhelt szükségtelenül ne találkozzon egymással, továbbá bevezetésre kerül a különleges bánásmódot igénylő sértett

fogalma. A módosítás következtében nemcsak a feljelentésről, hanem a feljelentés megtételét igazoló okiratról is lehetővé válik másolat kiadása.

A nemi élet szabadsága és a nemi erkölcs elleni bűncselekmény vagy a hozzátartozó sérelmére elkövetett, személy elleni bűncselekmény miatt folytatott nyomozás során különleges bánásmódot igénylő sértett tanúkenti kihallgatáskor, ha ezt a sértett kéri, és az eljárás érdekeit nem sérti, akkor a sértettet csak vele azonos nemű személy hallgathatja ki. Kötelező jelleggel írja elő a módosítás, hogy a nyomozás során a 14. életévét be nem töltött tanú kihallgatását képviselő vagy hangfelvevővel, vagy egyéb berendezéssel kell rögzíteni. A módosítás egyrészt kiegészíti a zártcélú távközlő hálózat útján történő kihallgatás lehetséges esetköreit a különleges bánásmódot igénylő sértett tanúkenti kihallgatásával, másrészt biztosítja a lehetőséget arra, hogy a különleges bánásmódot igénylő sértett vagy képviselője indítványozhassa, hogy a különleges bánásmódot sértett kihallgatása idejére a vádlottat távolítsák el a tárgyalóteremből.

Az Európai Unió tagállamaival folytatott bűnügyi együttműködésről szóló 2012. évi CLXXX. törvény módosítását teszi szükségessé, hogy az irányelv a tagállamok számára általános feladatként jelöli ki a bűncselekményekkel összefüggő, a sértettek érdekeit szolgáló, gördülékeny ügyintézési lehetőségek megteremtését. A nemzetközi bűnügyi együttműködés területén már rendelkezésre álló jogintézmények mellett új feladatként jelenik meg a joghatóság hiányában nem lefolytatható eljárások esetében a feljelentés továbbításának a kötelezettsége.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Mindezek alapján a KDNP támogatja a törvényjavaslatot. Kérem, támogassák önök is! Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Staudt Gábor képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. STAUDT GÁBOR, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Az előttünk fekvő javaslat valóban támogatható, támogatandó. Én ki fogok térni egyrészt azokra a pontokra, amelyeket kifejezetten jónak tartunk, hogy bekerülnek a magyar törvényekbe, és sajnos néhány olyan problémát is fel kell vessek, amelyet - bár többször is kezdeményeztük - a kormány nem oldott meg, és a sértetti jogokkal kapcsolatosak. Ezt nem tudom megkerülni, ha már egy ilyen nagy formátumú javaslat van előttünk.

De akkor először nézzük azokat a pontokat, amelyek az előttünk fekvő törvénymódosításból támogathatóak és külön kiemelendők. Ott kezdeném ellenzéki képviselőként a kritikát, ami elsőre nekem szemet szúrt, hogy egy 2012. október 25-ei irányelvnek az átültetéséről beszélünk, és a büntetés-

végrehajtási törvényt 2013-ban fogadtuk el. Tehát lehet, hogy van erre indok, hogy miért most kerül átültetésre, a határidő esetleg most jár-e le - államtitkár úr ebben nyilván tájékozottabb, mint én -, de én sokszor elmondtam, hogy ha egyébként támogandó célokat fogalmaznak meg az EU-s irányelvek - ebben az esetben erről van szó -, akkor azt minél előbb vagy akár az új törvényekbe is jó lenne átültetni. Nem tudom, hogy a minisztérium működése inkább a véghatáridő betartására van-e kódolva - eddig sajnos inkább ezt láttuk -, ha ez így van, jobb lenne átállni egy olyan rendszerre, hogy amikor megjelenik egy új EU-s joganyag, ami egyébként olyan kötelezettséget ír elő, ami fejleszti a magyar joganyagot, akkor azt már úgy kezelni, hogy azt mielőbb beépíthetővé kell tenni a büntetőtörvényekbe; jelen esetben a büntetőtörvényekbe ráadásul úgy, hogy bizonyos törvényeket utána fogadtunk el. De ez csak egy kezdő felvetés volt.

A második szakaszhoz, ami a tájékoztatás kérésének lehetősége a sértett részéről: nemcsak a sértett, hanem a sértett jogait gyakoroló személy is kérheti azt, hogy ha elítélnek valakit bűncselekményben, és ennek ő a sértettje, ha börtönbe zárják az elkövetőt vagy kényszergyógykezelésnek - erre ki fogok térni -, tehát kényszerintézkedéseknek vetik alá, akkor abban az esetben, ha szabadul vagy szökik az elkövető, tájékoztassák a sértettet vagy a sértett jogait gyakorló személyt. Ez a magyar büntetőjogban eddig csak bizonyos bűncselekmények esetében létezett, és az sem olyan régen, hozzá kell tennem, tehát az is nem olyan régen került beemelésre a büntetőtörvényekbe. Már akkor is mondtuk, hogy lehet, hogy ezt ki kellene bővíteni. Sok esetben megnyugtató az, hogy tudhatja a sértett, hogy még mindig börtönben van az elkövető, vagy fel tud készülni az ő szabadulására olyan értelemben, hogy - sajnálatos módon azt kell mondjam - jobban odafigyel, és úgy kell élnie az életét, hogy már nem a börtön falai között van az elkövető. Persze az lenne a jó, ha nem kellene ettől tartania, de legalább a tájékoztatást - mivel nem kerül semmibe - megteremti a javaslat. Ahogy mondtam, ez az előzetes letartóztatásra is vonatkozik, az egyéb, tehát kényszergyógykezelésre, ideiglenes kényszergyógykezelést elkövetőkre is vagy akár a javítóintézeti nevelésre - nevezük nevelésnek, itt inkább fiatalok elzárásáról beszélhetünk -, ebben az esetben is külön jó, hogy nemcsak a börtönök, hanem a javítóintézetek esetén is bekerül a törvénybe.

A sértett és a terhelt szükségtelen találkozásának az elkerülése tekintetében, bár Bárándy Gergely érveivel is bizonyos szempontból egyet tudok érteni, de a legtöbb esetben mégsem arról van szó, hogy az elkövető az a fél, akinek az érdekeit kellene ebben a formában védeni, sok esetben a sértett az, aki traumát élt át. Tehát én egyet tudok érteni vele, hogy az alapesetnek annak kell lennie, hogy ha máshogy bizonyítható a bűncselekmény, akkor ezt el kellene kerülni. Örülök annak is, hogy a büntetőeljárásról

szóló törvény a bíróságok, ügyészségek, nyomozó hatóságok számára ezt már előírja, illetve a 14. életévét be nem töltött személyt eleve különleges bánásmódot igénylő sértettnek kell tekinteni. Önmagában ezzel is maximálisan egyet lehet érteni.

Egyetértünk azzal a rendelkezéssel is, hogy a feljelentő vagy a sértett meghallgatásán is egy támogató nagykorú személy részt vehet. Természetesen vannak olyan esetek, amikor a nyomozás érdekeire való tekintettel ez kizárható, de sok esetben ez egy olyan lehetőség, amivel, úgy gondolom, sok esetben élni is fognak a sértettek. Sokszor pont a feljelentőnek vagy a sértettnek van szüksége arra, hogy valaki támogassa abban, hogy bizonyos lépéseket megtegyen, hogy a hatóság elé tárja a tudomását vagy az őt ért sérelmeket.

(16.40)

Sok esetben azt láttuk, hogy ez bizony indokolt. A 21. §-ban megfogalmazott zárt tárgyalásra vonatkozó passzusok is támogatandók, és itt a különleges bánásmódot igénylő sértettek, tehát ez a 14. életévüket be nem töltött esetében automatikusan és afölött is bizonyos esetekben már a tanú érdeke védelmében is a zárt tárgyalást elrendelhetővé teszi. Ez is abszolút támogatható.

Természetesen átvezetésre kerül a büntetés-végrehajtásról szóló törvénybe is a tájékoztatási kérdés. Itt egyébként annak idején, amikor a bv. törvénybe ennek a csírája bekerült, akkor felhívtuk a figyelmet: egyébként arra, hogy tájékoztatást kérhet a sértett, a számára mindenképpen, minden esetben fel kellene hívni a figyelmét, mert ha ez elsikkad, és esetleg ő nem tudja, hogy ehhez joga van, akkor lehet, hogy nem fog ezzel élni. Tehát ezek a javaslatok abszolút jók, támogathatóak, viszont ki kell térnem arra, amit újra csak államtitkár úrnak el kell mondjak, mert sokszor elmondtuk e ház falai között és bizottsági ülésen is, hogy mi az, ami hiányzik.

A Jobbiknak több javaslata volt arra vonatkozóan, hogy a sértetti jogokat kiterjesztőbben kellene értelmezni. Hiszen itt nem arról van szó, hogy az eljárás alatt milyen jogok illetik meg a sértettet, vagy hogy milyen pártfogói segítséget kap, milyen jogi tanácsadást vagy pártfogó ügyvédi támogatást tud nyújtani az állam, hanem bizony arról is szó van, hogy mondjuk, az a kártérítés, amit megítélnék neki az elkövetett bűncselekménnyel kapcsolatosan, az behajtható-e az elkövetőtől, illetőleg az állam büntügyi költségének az igénye minden esetben megelőzi ezeket az igényeket. Ez egy olyan valós probléma, amit a Btk. elfogadása során is előterjesztettünk, aztán külön Btk.-módosító javaslatunk is volt erre. Sajnos az Igazságügyi bizottságban ez leszavazásra került. Hoztuk ide, az Országgyűlés elé is, sajnos hasonló eredményt értünk el - az „eredményt” itt idézőjelben kell érteni -, és a költségvetési törvényről is módosító javaslatot terjesztettünk be akkor egy

megfelelő keretösszeg biztosítására, sajnos akkor is reménytelenül és esélytelenül.

Miről van szó? Arról van szó, hogy - most mondom a hatályos szabályt - a büntügyi költségek elengedését jelen pillanatban csak az elkövető kérheti. Tehát az elkövető kérheti azt, hogy őt mentesítsék különböző indokok alapján a büntügyi költségek, az állam részére megfizetendő büntügyi költségek megfizetése alól, de ugyanezt nem kérheti a sértett, arra hivatkozással, hogy ha az állam a lefoglalt vagyont, amit az elkövetőtől lefoglalt, elviszi a büntügyi költségekre, akkor neki nem marad semmi, még ha jogerősen meg is ítélték neki kártérítést.

Ez egy mérhetetlenül jogtalan helyzet. Úgy gondoljuk, hogy legalább a miniszternek, mondjuk - tehát nem kértünk túl sokat -, a miniszternek legalább joga kellene hogy legyen, hogy elbírálja ezeket a kérvényeket, és a miniszternek jogot kellene adni, hogy dönthessen úgy, hogy a büntügyi költségeket elengedi, hogy a sértett számára megfizethető legyen, kielégíthető legyen a követelés.

Aztán kértük azt is, hogy a kielégítési sorrenden változtassanak. Tehát ha az állam nem akarja elengedni a büntügyi költségeket, ez is egy megoldás, akkor legalább várjon a sorára, és ne előzze meg a sértettet. Ráadásul ezt is úgy terjesztettük elő, hogy itt is egy miniszteri kérvény alapján lehetne gyakorolni ezt a jogot, tehát nem automatizmus lenne, de vannak olyan esetek, amikor komoly, több tízmilliós értékű ingatlanokat, gépjárműveket foglaltak le az elkövetőtől, de még arra sincs lehetőség, hogy először a sértettek vagy túlélő hozzátartozóik juthassanak jogos jussukhoz; az állam nem vár a sorára, elvisz mindent, és nem marad semmi a sértetteknek.

A kormányt még az sem hatotta meg sajnos, hogy a médiában is több ilyen - hogy a nagyobb ügyeket emeljem ki -, a Cozma- és a Szögi-ügyben is elmondható, de még ezer más ügyet lehetne mondani, hogy hiába ítélték meg jogerősen kártérítést, hiába volt az elkövetőknek, mondjuk, a Cozma-ügyben bizonyosan tudom mondani, jelentős vagyona, az állam besöpri a pénzt, és semmi nem marad a sok esetben nyomorúságos módon hátramaradt, és akár a családfenntartót, vagy mint a Cozma-ügyben a támogató gyermekét elvesztő családnak, nekik semmi nem marad. Van egy ítéletük, amivel nem tudnak semmit kezdeni, nem tudják behajtani. Tehát az állam még azt sem teszi, hogy majd ő behajtja 20-30 év alatt az elkövetőkön, hogy legalább a lefoglalt javakból kielégíthető legyen a követelés, és akkor majd valahogy az állam, ki tudja, hogyan, de szép lassan, akár a rabmunkával, amit beígérték, és a rabmunkából való letiltásokkal, akár ha kijönnek a börtönből valamikor ezek az elkövetők, akkor szép lassan levonogatni ezeket az összegeket; erre sem voltak hajlandóak.

Ez annál is fájóbb, mert a helyzettel valamit kezdeni kell, és ha azt mondják, hogy pénzről van szó, a költségvetésbe pont ezért tettünk egy módosító

javaslatot, hogy erre egy alapot hozzunk létre. Hogy az összeg mekkora, ezt el kell dönteni; hogy ki bírálja el ezeket az igényeket, el kell dönteni, de hogy valaminek történnie kell, mert ez a helyzet teljesen igazságtalan, az is biztos. Hogy tovább fokozzam az elmúlt idők eseményeinek a felemlegetését, annak idején a cigányvilkosságok ügyében, ami szintén ugyanolyan elítélendő, mint a többi eset, ott egy külön kormányrendelettel elégitették ki, tehát fizettek a sértetteknek, ami még rendben is lenne, csak akkor a többi esetben, akár a két másik ügyben, a Cozma- és a Szógi-ügyben erre nem került sor. És nem jó, ha egy rendszert kormányrendeletekre vagy kormányhatározatokra kell bízni, és az kaphat támogatást egy súlyos bűncselekmény esetében is, aki mondjuk, eléri a kormány ingerküszöbét, és ki tudja harcolni, hogy valami jusson neki. Ez is áldozatsegítés, ez is a sértetteknek vagy a túlélő hozzátartozóiknak a segítése, mert ha csak eljárásjogi garanciákat építünk be, és csak... - és természetesen az is nagyon jó, hogy az eljárásjogi védelem és a garancia megvan, de utána, ha börtönbe kerül az elkövető, és mondjuk, ott marad egy család családfő nélkül, és ők egy jogos követelésükhöz nem jutnak hozzá, akkor ez nem járja.

Rádadásul azért sem, és ezt zárszóként gondolom elmondani, mert az állami erőszak-monopólium esetében a kormány mindig kiemeli, hogy ez egy fontos dolog, és ez az államnál van. Ha viszont az államnál van, az államnak kutya kötelessége megvédeni az állampolgárait. Ha az állam ezt nem teszi, és nem hagyja egyébként, hogy az állampolgárok megvédjék magukat - hiszen nem az amerikai modellt követjük, ahol az állampolgárok megvédhetik magukat, fegyverkezhetnek -, tehát az állam azt mondja, hogy majd én megvédelek téged, kedves állampolgárom, az erőszak-monopólium az enyém, de ezt nem teszi, elmulasztja, képtelen megvédeni az állampolgárait, akkor utána legalább olyan felelősséggel bír, hogy azoknak, akik súlyos bűncselekmény áldozatai lesznek, vagy a túlélő családjuknak segítséget nyújt.

A segítség lehet az is, hogy az elkövetők vagyonaiból, a lefoglalt vagyonaiból legalább vár a sorára, és a bűnügyi költségeket nem elsőként bezebeelve, semmit nem hagyva a sértetteknek, jár el. Ez az eljárás mód egy inkorrekt, gusztustalan dolog az állam részéről. Tudom, hogy az állami gépezetet beindítani nehéz, de szeretnénk, ha az ingerküszöböt ez végre elérné, és bármilyen javaslatot, de előterjesztenének a közeljövőben. Ameddig ez nem történik meg, addig mi ezeket a javaslatokat elő fogjuk terjeszteni. Bízunk benne, hogy nem kell éveket várni, hogy valami történjen. Elnök úr, köszönöm szépen szót. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Kérdezem képviselőtársaimat, kívánnak-e még felszólalni az adott napirendünk

keretében. *(Nincs jelzés.)* Jelentkezőt nem látok, ezért az általános vitát lezárom.

Megkérdezem államtitkár urat, kíván-e válaszolni az elhangzottakra. *(Jelzésre:)* Igen, megadom a szót Répássy Róbert államtitkár úrnak.

(16.50)

DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi minisztériumi államtitkár: Elnök úr! Tisztelt Ház! Csak röviden szeretnék köszönetet mondani képviselőtársaimnak a törvényjavaslat támogatásáért. Úgy gondolom, hogy mindazokat a szempontokat, amelyek a büntetőeljárásban az áldozatok nagyobb védelmét, az áldozatok és a sértettek szerepét kívánják erősíteni, az új büntetőeljárás törvényben figyelembe fogjuk venni, és remélem, hogy majd közösen tudjuk megalkotni ezeket a szabályokat.

Mindenesetre köszönöm a támogatásukat, és kérem, hogy majd a szavazásnál is támogassák a most előttünk fekvő törvényjavaslatot. Köszönöm, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom a tisztelt Országgyűlést, hogy az előző napirendi pontban tárgyalt, az egyes polgári és büntetőügyekben eljáró bíróságok illetékességéről szóló T/6244. számú előterjesztéshez az elfogadott sürgősségi javaslatnak megfelelően a módosító javaslatok benyújtására az általános vita lezárásáig volt lehetőség; tehát az előző napirendünkre vonatkozóan a sürgősség miatt.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **bűnügyi nyilvántartási rendszerről az Európai Unió tagállamainak bíróságai által magyar állampolgárokkal szemben hozott ítéletek nyilvántartásáról, valamint a bűnügyi és rendészeti biometrikus adatok nyilvántartásáról szóló 2009. évi XLVII. törvény és azzal összefüggésben más törvények módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. Az előterjesztés T/6134. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Répássy Róbert úrnak, az Igazságügyi Minisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Elnök Úr! Tisztelt Ház! Ismét köszönöm a szót. Az Országgyűlés által most tárgyalandó T/6134. számú törvényjavaslat alapvetően két irányban kívánja megváltoztatni a biometrikus adatok levételének, nyilvántartásának, kezelésének, illetve a büntetés-végrehajtás során történő felhasználásának hatályos szabályait. Ezenkívül európai uniós jogharmonizációs

célú, illetve a jogalkalmazói tapasztalatok miatt felmerült módosítási igények miatt is változtatna a törvényjavaslat a bűnügyi nyilvántartás hatályos szabályozásán.

A legfontosabbnak tekinthető célja a törvényjavaslatnak a bűnügyi nyilvántartási rendszer részét képező DNS-profil-nyilvántartás megújításával kapcsolatos módosítás, amelyhez járulékosan az ujjnyomatok nyilvántartására vonatkozó szabályok kisebb fokú kiigazítása is társul. Az új mintavételi rendben a minta, illetve az abból képzett biometrikus adat nyilvántartási szempontból a személyhez kötődne, és nem az adott büntetőeljáráshoz. Ez alapján olyan mintavételi protokoll kialakítását tartalmazza a törvényjavaslat, amely révén elérhető, hogy ha egy személlyel kapcsolatban a nyilvántartásban már szerepel az új szabályoknak megfelelő DNS-profil, akkor az esetlegesen lefolytatandó újabb büntetőeljárásban ne legyen szükség ismételt mintavételre.

A törvényjavaslat adatbiztonsági szempontok miatt, illetve a későbbi azonosítás megbízhatóságának biztosítása érdekében olyan esetekben teszi lehetővé a későbbi mintavétel mellőzését, ha a nyilvántartásban már legalább két DNS-profil szerepel az érintettől. Az ujj- és tenyérnyomatok esetében pedig az új eljárásrend azt biztosítaná, hogy egy személytől levett valamennyi ilyen biometrikus adat megőrizhető legyen a bűnügyi nyilvántartási rendszerben mindaddig, amíg egyébként az érintett személy bűnügyi adatai is a nyilvántartásban szerepelnek. Ez a lépés növelheti a daktiloszkópiai adatok alapján végzendő, később szükségessé váló személyazonosítás hatékonyságát.

A törvényjavaslat által végrehajtott módosítást követően a biometrikus adatokkal kapcsolatos azonosító kódok a bűnügyi nyilvántartási rendszerben a személyazonosító adatok és fényképek nyilvántartásának adattartalmává válnak, amely sokkal hatékonyabb és átláthatóbb adatkezelést eredményez. Ezen túlmenően az adatkezelés terén hatékonyabb, költségkímélőbb és alacsonyabb munkaterhet eredményező nyilvántartás kialakítása érhető el azzal, hogy a törvényjavaslat ésszerűsíti a mintavételi eljárást, a biometrikus adatokkal kapcsolatos adatkezelést és adatigénylést is.

A törvényjavaslat másik átfogó célja a büntetés-végrehajtás során az elítéltek vagy egyéb jogcímen fogva tartottak befogadása során az érintettek személyi azonosításának a modernizálása. A büntetés-végrehajtási intézetbe kerülő személyek azonosítása terén a büntetés-végrehajtási szervezet nem kellően hatékony eszközökkel rendelkezik a személyazonosság megállapítása során.

Az utóbbi évek jelentős informatikai fejlesztései és a teljesen megújult büntetés-végrehajtási joganyag ellenére sem zárható ki a bérabság lehetősége, tehát az, hogy a ténylegesen elítélt vagy kényszerintézkedéssel sújtott személy helyett más töltsen le a

kiszabott büntetést, személyi szabadságot korlátozó kényszerintézkedést.

Ez a tény negatívan befolyásolhatja a hatékony büntetés-végrehajtást. Jelenleg a szükséges intézkedéseket a kétes személyazonosságú befogadottak esetén az illetékes rendőri szervtől kell kérni, amely jelentős többletmunka-ráfordítást jelent mind a büntetés-végrehajtási szervezetenél, mind pedig a rendőrségnél. Ez a többletmunka a törvényjavaslatban foglaltak megvalósulásával szinte teljesen kiküszöbölhető lenne.

A törvényjavaslat alapjaiban alakítaná át a büntetés-végrehajtási intézetekben a befogadás során az elítéltek személyazonosításával kapcsolatos eljárást. A módosítás egyik célja, hogy elkerülhetővé váljon a felesleges ujjnyomatvételek a személyazonosítás során.

A bűnügyi nyilvántartásról szóló törvény rendelkezése alapján a büntetés-végrehajtási szervezetnek kizárólag hiánypótlásként kellene mintavételt végeznie, akkor tehát, ha a büntetőeljárás során nem kellett levenni az érintett mintáit. Ez alapján jelenleg 4 embernél is több személy esetében nem lenne szükséges mintavétel. A felesleges mintavételek kizárásával mentesíteni lehet a Bűnügyi Szakértői és Kutató Intézetet is a felesleges szakértői munka elvégzésétől.

Ennek megfelelően arról rendelkezik a törvényjavaslat, hogy minden befogadott elítélt esetén el kell végezni az ujjnyomat révén történő személyazonosítást egy egyszerű és gyors eljárást biztosító megoldással. Ennek érdekében a büntetés-végrehajtási intézetekben olyan elektronikus berendezések, azaz ujjnyomat-leolvasó készülékek rendszerbe állítására van szükség, amelyek segítségével elektronikus úton csekély idő alatt lehetőség nyílik az érintett ujjnyomatának a szakértői intézet által vezetett bűnügyi és rendészeti biometrikus adatok nyilvántartásában kezelt daktiloszkópiai adatokkal való összehasonlítására. Ha a szakértői intézet arról tájékoztatja a büntetés-végrehajtási intézetet, hogy nem volt eredményes az összehasonlítás, akkor a törvényjavaslat további lehetőséget biztosít a büntetés-végrehajtás részére annak érdekében, hogy a különböző, a személyazonosítást lehetővé tevő állami nyilvántartásokból történő adatlekérdezés révén az érintett kétséges személyazonosságát tisztázza.

A javasolt módosítások elfogadása esetén továbbá ellenőrizhetővé válna a befogadandó által bemutatott okmány száma, érvényessége. Emellett lekérdezhetővé válna a befogadás alapjául szolgáló iratokban vagy a bemutatott okmányokban szereplő személy fényképe, amelyet össze lehet vetni a személyi nyilvántartásokban szereplő fényképekkel, ezzel szinte teljesen kizárva az úgynevezett bérabságot. A két átfogó módosítási törekvés célja tehát a költségvetési források hatékony felhasználása és a nyomozó hatóság, az ügyészség, a büntetés-végrehajtási szervezet, illetve a biometrikus adatokat elemző és nyilvántartó szerv munkaterhének a csökkentése.

A törvényjavaslat révén a jogalkalmazó szervek becslései szerint évente a bevezetést követő második évtől a jelenlegihez képest 20-30 millió forinttal kellene kevesebbet költeni a DNS-profil megállapításához kapcsolódó mintavételi folyamatokra. A becslések alapján hosszú távon akár évi 40-50 millió forintos költségcsökkentés is lehetővé válna.

A becsült számítások alapján a módosítások révén a nyilvántartási feladatokat ellátó szakértői intézet által évente elemzett és nyilvántartásba vett minták mennyisége 4-6 százalékkal, vagyis évente 4 ezer ujjnyomattal, illetve 2-3 ezer, később akár 4-5 ezer DNS-profillal lenne csökkenthető.

(17.00)

Figyelembe véve a szakértői intézetek leterheltégét és az ebből adódó ügyszerűsödéseket, ez jelentős mértékű ügyszerűsödést eredményezne.

Jelentős, bár költségvetési szempontból kevésbé számszerűsíthető hatás mutatható ki az eljáró szervek adminisztratív terheinek csökkentése terén. Ez a hatás mind a mintákat levevő szervek, mind a biometrikus mintákat elemző, illetve nyilvántartó szervek esetében érvényesülne a törvényjavaslat elfogadása esetén. A fentebb jelzett, jelentős mennyiségű felesleges mintavétel szabályozási szinten történő kizárása nemcsak a mintavételek elvégzéséhez kapcsolódó munkavégzést csökkentené, hanem a mintavételekhez kapcsolódó belső munkafolyamatokkal járó adminisztratív terhek is mérsékelhetőek lennének.

Konkrét adatként említhető, hogy egy fogvatartott esetében a mintavételi eljárás teljes tartama 20-25 perc, a minták továbbítása további jelentős személyi és dologi ráfordítást jelent. A 2013-ban történt befogadások során az ujj- és tenyérynymat levétele mintegy 1667 óra tényleges munkát igényelt, ami nem foglalja magában a kapcsolódó további feladatokkal töltött munkaidőt. Mivel a módosítások révén csökkenne a terhelti minták nyilvántartási célú feldolgozására fordítandó idő, a szakértőknek több idejük maradhatna a folyamatban lévő egyéb ügyek, így elsősorban a büntetőeljárások során a nyomozó hatóságok és az ügyészség szakértői támogatásának gyorsabb ellátására. Mindez a szakértői kapacitás jobb kihasználása révén jelentős mértékben járulna hozzá a bűnüldözés eredményességének növeléséhez. A jelenlegi eljárásrend ugyanis komoly munkaterhelést okoz, és az ebből adódó feldolgozatlan minták tömege a büntetőeljárások időszerűségét és eredményességét is sok esetben veszélyezteti.

A Közigazgatási és Elektronikus Közszolgáltatások Központi Hivatalának kezelésében lévő bűnügyi nyilvántartási rendszer adatainak új logika szerinti kezelése lehetővé tenné, hogy a nyilvántartási rendszer a közhitelesség, valamint az adattakarékosság elveinek is maximálisan eleget téve hatékonyabb, költségkímélőbb és munkateher-csökkentő módon

működjön. A bűnügyi nyilvántartási rendszernek a törvényjavaslatban megjelenő módon történő felépítése jelentősen hatékonyabb és átláthatóbb adatkezelést eredményezne, és a szükséges mértékre csökkentené az egyes eljáró szerveknek a bűnügyi nyilvántartási rendszerben kezelt adatokhoz való hozzáférését.

A jelenlegihez képest a bűnügyi nyilvántartó szerv és a szakértői intézet között egyszerűbb, rugalmasabb és megbízhatóbb kommunikáció lenne kialakítható. A bűnügyi nyilvántartási rendszer új logika alapján történő működésével a bűnügyi nyilvántartó szerv a mintavételi kötelezettségét is vizsgálni tudná, és egyértelmű, az adott személyre vonatkozó naprakész információval tudna szolgálni a szakértői intézet részére a nyilvántartási státus kapcsán.

A bűnügyi nyilvántartási rendszer adatkezelési logikája és bővített adattartalma egyben a szakértői intézet kezelésében lévő nyilvántartásokban tárolt adatok valóságát, naprakészességét erősítő változás is lenne, amelynek eredményeként a nemzetközi bűnügyi adatsere terén is az elvárásoknak teljes mértékben megfelelő, magasabb színvonalú hazai feladatellátás is biztosítható lenne, javítva mindezzel a nemzetközi bűnügyi együttműködésben való hazai részvételt.

Mint a bevezetőmben említettem, a törvényjavaslat az előbbi átfogó célokon kívül jogharmonizációs célú módosításokat is tartalmaz. A bűnügyi nyilvántartási rendszerrel kapcsolatos jogharmonizációs célú módosítások egyrészt biztosítják a bűnügyi nyilvántartásból származó információk tagállamok közötti cseréjének megszervezéséről és azok tartalmáról szóló tanácsi kerethatározatnak való jobb megfelelést.

A kerethatározat 6. cikkének (2) és (3) bekezdése, ezeknek a bekezdéseknek a teljes és hézagmentes átültetése nem teljesült, a törvényjavaslat ezt kívánja pótolni. Az új szabályok az európai uniós polgárok számára megteremtik a rájuk vonatkozó bűnügyi nyilvántartási adatok rugalmasabb kérelmezési lehetőségét az állampolgárságuk szerinti tagállamtól eltérő EU-tagállamokban is.

A törvényjavaslat másik módosítása, amelyet az EU-joganyagának való megfelelés tett szükségessé, a gyermekek szexuális bántalmazása, szexuális kizsákmányolása és a gyermekpornográfia elleni küzdelemről szóló európai parlamenti és tanácsi irányelv 10. cikkének (3) bekezdéséhez kötődik. Az irányelv 10. cikke a gyermekek sérelmére elkövetett bűncselekmények ismételt elkövetésének elkerülése érdekében előírja a tagállamok számára, hogy tegyék lehetővé, hogy a munkáltató tájékozódni tudjon arról, hogy az alkalmazni kívánt személyt nem ítélték-e el ilyen bűncselekmény elkövetéséért, vagy nem áll-e a kiskorúakkal való közvetlen és rendszeres kapcsolattartással járó tevékenység gyakorlásától való eltiltás hatálya alatt.

Az irányelv 10. cikke (3) bekezdésének létezik olyan értelmezése, ami alapján ilyen irányú információcserét az európai büntügyi nyilvántartási információs rendszeren keresztül kell végezni. A hatályos magyar szabályozás értelmében az európai büntügyi nyilvántartási információs rendszeren keresztül valamely tagállam illetékes hatóságától érkező adatigénylésre a büntügyi nyilvántartásban kezelt adatok csak büntetőeljárás céljából adhatók át. A büntetőeljárástól eltérő célból, mint amilyen az irányelv szerint a munkáltató tájékoztatása, adat kizárólag az érintett személy írásbeli kérésére, írásbeli hozzájárulásával továbbítható, és kizárólag az érintett személy részére, azaz az európai büntügyi nyilvántartási információs rendszeren keresztül nem.

Az Európai Bizottság a tárgybeli irányelvnek való megfelelést szolgáló tagállami jogszabályi rendelkezések vizsgálata során problémásnak találta az irányelv 10. cikkének (3) bekezdése és a magyar jogszabályi rendelkezések közötti összhangot, ezért a büntügyi nyilvántartásról szóló törvény olyan irányú módosítása vált indokolttá, amely a büntetőeljárástól eltérő célból érkező kérelmek közül kizárólag az irányelvre hivatkozva érkezett kérelmek tekintetében teszi lehetővé az európai büntügyi nyilvántartási információs rendszeren keresztüli adattovábbítást. Ilyen kérelem esetén kizárólag az irányelv hatálya alá tartozó bűncselekmények miatti korábbi elítélésekről szolgáltatható adat a megkereső tagállamnak.

A törvényjavaslat szerinti módosítás elfogadását követően tehát, ha a büntügyi nyilvántartó szervhez olyan kérelem érkezik, amelynek célja a gyermekekkel való közvetlen és rendszeres kapcsolattartással járó szakmai vagy szervezett önkéntes tevékenység folytatásával összefüggő munkáltatói információkérés, akkor a magyar hatóság elektronikus úton, azaz az európai büntügyi nyilvántartási információs rendszeren keresztül fog választ adni.

A törvényjavaslat a rendszerszintű átalakítások mellett tartalmaz még a büntügyi nyilvántartásról szóló törvénnyel kapcsolatban több, a jogalkalmazói tapasztalatok miatt szükségessé váló módosítást is. Így megemlíthető az a probléma, ami a külföldi ítélet érvényének elismerése esetén a külföldi bíróság által kiszabott szankcióra vonatkozó végrehajtási adatokkal kapcsolatos. Ezek az adatok a hazai büntügyi nyilvántartási rendszer adattartalmát képezik, azonban sok esetben különböző okok miatt nem küldik meg azokat a büntügyi nyilvántartó szervnek. Ez pedig hiányos adattartalmat jelent, és megnehezíti a nyilvántartási idő szabályszerű kiszámítását. Ennek következményeként adott esetben az érintett részére a hatósági erkölcsi bizonyítvány kiállítása jelentős problémákat okoz, bizonyos esetekben lehetetlenné válik. A törvényjavaslat célja ezeknek a hiányosságoknak a kiküszöbölése, amelynek révén az érintett polgárok esetében a hatósági erkölcsi bizonyítvány kiadásával kapcsolatos hatósági döntés gyorsabban, jogalkalmazási nehézséget elkerülve születhet meg.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! A főbb módosítások rövid bemutatása alapján reményeim szerint az önök számára is láthatóvá vált, hogy a törvény módosítás sokkal hatékonyabb és átláthatóbb adatkezelést eredményez, amellyel egy hatékonyabb, költségkímélőbb és alacsonyabb munkaterhelést eredményező nyilvántartás kialakítása érhető el, amivel egy kisebb részterületen jelentős mértékben elősegíthető a bűnüldözés eredményességének növekedése, a bűnüldöző szervek munkájának racionalizáltabbá tétele.

Ezért kérem önöket, hogy a törvényjavaslatot támogatni szíveskedjenek. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Szórványos taps a kormánypárti pad-sorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek. Ezek első körében a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor.

Elsőként felszólalásra következik Salacz László képviselő úr, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónoka. Öné a szó.

DR. SALACZ LÁSZLÓ, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Mint tudjuk, és ma már mindenki számára elfogadott tény, társadalmi érdek fűződik ahhoz, hogy az illetékes szervek tudomással bírjanak az adott személy esetleges büntetett előéletéről, de egyúttal ahhoz is, hogy a büntetőjogi elítélés ne jelentsen az illető számára egész életre szóló megbélyegzést.

(17.10)

E kettős cél garantálása a büntügyi nyilvántartási tevékenységben nyilvánul meg. A büntügyi nyilvántartások tehát egyrészt bűnmegelőzési, bűnüldözési, de egyben büntetőjogi értelmű rehabilitációs célokat is szolgálnak.

A büntügyi nyilvántartással kapcsolatban a legfőbb jogelvek, ha úgy tetszik, alapjogok, amelyeknek érvényesülniük kell, a személyes adatok védelméhez és az információs önrendelkezéshez fűződő emberi jogok. Ezekhez minden esetben különös odafigyeléssel kell fordulni a jogalkotónak. Ugyanakkor megjegyezném, hogy ma már a világban, így az Európai Unió területén is kiterjedt, országhatárokon átívelő bűnözői hálózatok működnek. Hogy aktuális példát említek, az embercsempészek éppen a schengeni határokon való átjutást tűzik ki célként a bűncselekmény elkövetésekor.

Természetesen az Európai Közösségen belül az is fontos, hogy az egyik tagállamban elkövetett cselekmény ne maradjon következmény nélkül a másikban sem. Éppen az elhangzottakra tekintettel jött létre az európai büntügyi nyilvántartási információs rendszer, mely egy egységes elektronikus hálózat, információcsere-rendszer, amely az egyes tagál-

lami bűnügyi nyilvántartások információinak elektronikus cseréjét, így az Unió polgárainak védelmét szolgálja. Alapját az egyes tagállamok bűnügyi nyilvántartási adatbázisai képezik, és nem feladata egy központi adatbázis megvalósítása.

Az előttünk fekvő, T/6134. számon benyújtott törvényjavaslat, amely a bűnügyi nyilvántartási rendszerről, az Európai Unió tagállamainak bírósági által a magyar állampolgárokkal szemben hozott ítéletek nyilvántartásáról, valamint a bűnügyi és rendészeti biometrikus adatok nyilvántartásáról szóló 2009. évi CLVII. törvény és azzal összefüggésben más törvények módosításáról címet viseli, a felvázolt keretrendszer keretei között irányoz módosításokat.

A törvényjavaslat legfőbb érdemének és céljának a hatékonyságot tartom, legyen szó akár költséghatékonyságról, időről vagy a személyazonosítás hatékonyságáról. A költséghatékonyságra példaként hoznám fel, hogy a javaslat egy olyan mintavételi protokoll kialakítását tartalmazza, mely révén elérhető, hogy ha egy személlyel kapcsolatban a nyilvántartásban már szerepel az új szabályoknak megfelelő DNS-profil, akkor az esetlegesen lefolytatandó újabb büntetőeljárásban ne legyen szükség ismételt mintavételre.

Fontos, hogy ez csak abban az esetben lehetséges, ha a nyilvántartásban már két DNS-profil szerepel. Ezt a rendelkezést adott biztonsági szempontból rendkívül fontosnak tartom.

A módosításnak köszönhetően az ujj- és tenyérnyomatok esetében az új eljárásrend biztosítaná, hogy egy személytől levett valamennyi biometrikus adat megőrizhető legyen a bűnügyi nyilvántartási rendszerben mindaddig, ameddig egyébként az érintett személy bűnügyi adatai a nyilvántartásban szerepelnek. Ez növelheti a daktiloszkópiai adatok alapján végzendő, később szükségessé váló személyazonosítás hatékonyságát.

A bírósági folyosói pletykákból lehet hallani az államtitkár úr által említett bérabság intézményét, amikor valaki más helyett tölti le a büntetését. Az előttünk fekvő törvényjavaslat a gyakorlatban lehetővé tenné ezt a jelenséget. Ennek érdekében rendelkezik a jogszabály arról, hogy minden befogott elítélt esetén el kell végezni az ujjnyomat révén történő személyazonosítást, az ujjnyomatok összehasonlítását egyszerűen és gyorsan biztosító megoldással. Ennek érdekében a büntetés-végrehajtási intézetekben olyan elektronikus berendezések rendszerbe állítására van szükség, melyek segítségével az elektronikus úton csekély idő alatt lehetőség nyílik az érintett ujjnyomatának a Bűnügyi Szakértői és Kutatóintézet által vezetett bűnügyi és rendészeti biometrikus adatok nyilvántartásában kezelt daktiloszkópiai adatokkal való összehasonlítására.

Végezetül kiemelném, hogy a módosítást követően a biometrikus adatokhoz tartozó azonosító kódok a személyazonosító adatok és fényképek nyilván-

tartásának adattartalmává válnak, ami sokkal hatékonyabb és átláthatóbb adatkezelést eredményez. Ezen túlmenően az adatkezelés terén egy hatékonyabb, költségkímélőbb és alacsonyabb munkaerőfelhasználást eredményező nyilvántartás kialakítása érhető el azáltal, hogy a módosítás ésszerűsíti a mintavételi eljárást, az adatkezelést és az adatigénylést is.

Ezen szempontok miatt kérem támogatásukat. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Bárándy Gergely képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. BÁRÁNDY GERGELY, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Azzal szeretném kezdeni, ha az MSZP a parlamenti vitában, bármelyik szakaszában megfelelő választatot kap bizonyos kérdésekre, esetleg módosító javaslatot is befogad a kormány, akkor szavazatával hozzájárulhat ahhoz - egyelőre feltételes módban mondom -, hogy a bűnügyi nyilvántartás korszerűbbé, hatékonyabbá váljon e törvénymódosító javaslat elfogadásával.

Mondom ezt azért, mert természetesen minden pártnak, minden politikai erőnek és minden embernek Magyarországon érdeke a bűnüldözés eredményességének a javítása. Természetesen azt az igényünket most is hangoztatjuk, hogy egy korszerű bűnügyi nyilvántartás mellett a pártatlan és gyors bűnüldöző munkára is szükség van, egyik a másik nélkül biztos, hogy nem lesz eredményes.

Amit előrevettem, igazából a kérdéseket, illetve aggályokat fogalmaznám meg, hiszen azok az erényei a törvényjavaslatnak, amelyeket államtitkár úr is az expozéban felvetett, illetve a Fidesz vezérszónoka is megfogalmazott, azoknak egy jó részével egyet tudok érteni. Az egyik, hogy a ritka kivételek körébe tartozik ez a törvény azért, mert ennek volt előzetes hatásvizsgálata, ellentétben a legtöbb mássikkal, és itt viszont azt mutatják a hatásvizsgálatok - több helyen is olvashatjuk, van, ahol még nominálisan is megjelenik, hogy mennyi lenne a hiány, de a lényeg az -, hogy a büntetés-végrehajtási szervezetben, a BSZKI-nál, illetve a Közigazgatási és Elektronikus Közszolgáltatások Központi Hivatalánál nem áll rendelkezésre a megfelelő anyagi forrás, ami szükséges, hogy ezen új rendelkezéseket alkalmazni is lehessen, és ne csak a törvény betűjében merüljön ki az újítás.

Kérdezném államtitkár urat, és valójában ez a legfontosabb kérdés: hogyan kívánják ezt pótolni? Hogyan kívánják ezt ezeknek a szervezeteknek eljuttatni? Itt a közigazgatási hivatal, a BSZKI, illetve a BVOP egyrészt 37 millió forintot határozott meg, ami hiány az ő számukra, másrészt, ha jól olvastam, akkor a bv további forrásigényeként még 120 millió

forintot jelölt meg, ezt tüntette fel. Szeretném azt megkérdezni, hogy ha elfogadja az Országgyűlés ezt a törvényt, akkor megkapja-e ezeket a támogatásokat a három szervezet.

És nem mehetünk el amellett sem, hogy a törvénymódosításnak az egyik indoka az, hogy bizonyos, a BSZKI-hoz tartozó feladatokon könnyítsen, azaz kevesebb munkát kelljen végezni az ott dolgozóknak.

(17.20)

Nyilvánvalóan teszi ezt azért elsősorban a törvény, mert nagyon sok büntetőeljárásban, egyébként frekvenciát büntetőeljárásban derült az ki, amit gyakorló ügyvédek, ügyészek, bírák tudnak, hiszen ez általános probléma, hogy az ügyek a BSZKI eljárása miatt húzódnak el néha hónapokat, éveket. Ez értelemszerűen indokolhatná azt is, hogy a BSZKI leterheltségét csökkentsék, sőt mi több, én azt is mondom, hogy ha a költségvetés nem áll nagyon erős lábakon - és azt gondolom, Magyarországon ma, bármit is mond a kormány, nem áll erős lábakon a költségvetés -, akkor lehet olyan trükköket bevetni, ha úgy tetszik, és ezt most jó értelemben veszem, hogy nem költségvetési forrást biztosítok, mondjuk, egy szervezetnek, hanem a feladatköréből vonok el, és így tudom meggyorsítani a működést. De a BSZKI esetén ez azért nagyon érdekes, mert a szervezet valamelyik évben, azt hiszem, amikor az egyik fontos bűnügy kapcsán felmerült a BSZKI felelőssége az ügy elhúzódnak miatt, akkor nem kevesebb és nem több mint 240 millió forintot jelölt meg, hogy ha ennyivel növelnék az ő támogatását, akkor napra készen tudnák végezni a tevékenységüket.

Amit az előbb mondtam, azt fenn is tartom: néha a költségvetés kímélése okán, mondjuk, megpróbálunk optimalizálni és feladatokat elvonni, ha nincs pénz. De, tisztelt államtitkár úr, 240 millió forintról beszélünk! Ez a magyar költségvetésben, nem tudom, egyáltalán ezrelékben mérhető-e. Ez egy olyan kicsi összeg, nyilván nem egy magánembernek, hanem költségvetési számokat alapul véve, amit oda kellene hogy adjunk a BSZKI-nak, és nem kellene trükközni. Megértem azt, amikor mondjuk, a büntetés-végrehajtási intézetek költségvetéséről beszélünk, és ott próbálunk alternatív megoldásokat kitálatni, hiszen egy olyan mértékben nagy költségvetésről van szó, olyan számokról, amelyek a magyar államkasszájának is bizony nehézségeket okoznak; ugyanez igaz, mondjuk, a rendőrség korszerűsítésére. De 240 millió forint a BSZKI-nak, azt gondolom, aprópénz a költségvetésből, és ha ezzel valóban gyorsíthatók lennének a büntetőeljárások, akkor nem kellene itt trükközni.

Volt egyébként erre egy módosító javaslatunk, talán nem is egy, 2013-ban biztosan, de ha jól emlékszem, 2014-ben is, amely megnövelte volna a BSZKI költségvetési támogatását. Ez a második kérdésem az

államtitkár úrhoz, hogy e vonatkozásban miért kell trükközni, miért nem lehet ezt az egyébként nem túl nagy összeget biztosítani a BSZKI számára. Ha nagyon populista akarnék lenni, akkor azt mondanám, hogy ha Andy Vajna felajánlja egyheti bevételét a BSZKI-nak, akkor megoldódna ez a probléma. Tehát ezért kár, még egyszer mondom, trükközni.

Azt kérném, tisztelt államtitkár úr, hogy jelenjen meg egyrészt a 240 milliós támogatás a BSZKI-nál, úgyszintén kénytelenek lesznek a költségvetésen módosítani, hiszen most jött be egy törvény, miszerint egy új minisztérium áll fel majd, de ha az előző törvények vitáját megnézzük, akkor az is, a bevándorlással kapcsolatos problémák is indukálni fogják a költségvetés módosítását. Oda be lehetne vezetni ezt a 240 millió forintot is, ugyanúgy, ahogy egyébként, ha ezt a törvényt elfogadjuk, és nyilvánvalóan kormányzati szervek nem fognak túlozni az igényüket illetően, azt a 37 plusz 120 millió forintot is érdemes lenne biztosítani. Ez összességében a félmilliárd forintot nem haladja meg, sőt jóval alatta marad. Azt gondolom, hogy ha egy ilyen reformot önként szükségesnek látunk, akkor ezt akkor érdemes bevezetni, ha a költségvetési lábát is meg tudják teremteni.

Összefoglalva tehát, tisztelt képviselőtársaim, azt remélem, hogy itt most semmi trükkről nincs szó, hanem valóban egy, az adminisztratív terheket csökkentő és a hatékonyabb eljárást elősegítő változtatásokról, úgyhogy ha ezeket a problémákat és kérdéseket tudjuk orvosolni, akkor a frakciónk akár támogatni is tudja a javaslatot. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Vejkey Imre képviselő úrnak, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának. Öné a szó, a képviselő úr.

DR. VEJKEY IMRE, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt elnök úr, köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A bűnügyi nyilvántartási rendszerről, az Európai Unió tagállamainak bíróságai által magyar állampolgárokkal szemben hozott ítéletek nyilvántartásáról, valamint a bűnügyi és rendészeti biometrikus adatok nyilvántartásáról szóló 2009. évi XLVII. törvény és azzal összefüggésben más törvények módosításáról szóló T/6134. számú törvényjavaslat koncepciók változások mellett a gyakorlat részéről érkező észrevételeknek is megfelelően módosítja a bűnügyi nyilvántartásról szóló törvényt, más törvényeket, így különösen a polgárok személyi adatainak és lakcímének nyilvántartásáról szóló '92. évi LXVI. törvényt, a külföldi utazásról szóló 1998. évi XII. törvényt, a közúti közlekedés nyilvántartásáról szóló '99. évi LXXXIV. törvényt, a szabad mozgás és tartózkodás jogával rendelkező személyek beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi I. számú törvényt, harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi II. törvényt, a bűnügyi nyilvántartási rend-

szerről az Európai Unió tagállamainak bíróságai által magyar állampolgárokkal szemben hozott ítéletek nyilvántartásáról, valamint a bűnügyi és rendészeti biometrikus adatok nyilvántartásáról szóló 2009. évi XLVII. törvényt, a büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvényt.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Figyelemmel arra, hogy Répássy Róbert államtitkár úr részletes expozéjában mindent kifejtett a törvényjavaslattal kapcsolatban, az általa elmondottakat már nem kívánom megismételni, így nagyon röviden az alábbiakat kívánom előadni.

A Bnyt.-ben a szájnyalakahártya-törlettekkel, illetve ebből megállapított DNS-profilokkal kapcsolatban szükségesnek mutatkozik a mintavételi kötelezettség szűkítése és ennek megfelelően egy új eljárás rend kialakítása.

A törvényjavaslat az ujj- és tenyéryomok esetében az új eljárási rendet úgy biztosítaná, hogy egy személytől levett valamennyi ilyen biometrikus adat megőrizhető legyen a bűnügyi nyilvántartási rendszerben mindaddig, ameddig egyébként az érintett személy bűnügyi adatai a nyilvántartásban szerepelnek. A törvényjavaslat jelentősen átalakítja a büntetés-végrehajtási intézetekben a befogadás során az elítéltek személyazonosításával kapcsolatos eljárást.

A törvényjavaslat a bűnügyi nyilvántartásból származó információk tagállamok közötti cseréjének megszervezéséről és azok tartalmáról szóló 2009/315/IB tanácsi kerethatározatnak, valamint a gyermekek szexuális bántalmazása, szexuális kizsákmányolása és a gyermekpornográfia elleni küzdelemről, valamint a 2004/68/IB tanácsi kerethatározat felváltásáról szóló 2011. december 13-ai, 2011/93/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvnek való megfelelést is szolgálja.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Mindezek alapján a KDNP támogatja a T/6134. számú törvényjavaslatot. Kérem, támogassák önök is.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Staudt Gábor képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. STAUDT GÁBOR, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm, elnök úr. Ígérem, rövid leszek, lévén, hogy szerintem a javaslatot nagyon kevesen követik nyomon akár az interneten, akár a teremben. Bár egy fontos javaslatról van szó, de úgy gondolom, hogy ilyen nagy ívű hozzászólásokat nem szeretnék tenni, mint amik előttem elhangzottak.

Egy-két dologra felhívnám a figyelmet nagyon röviden. Ritkán mondunk ilyet, de a szakma véleményét kikérve úgy tűnik, hogy most egy előremutató, költségkímélő, racionalizáló javaslat született.

(17.30)

Azt is mondhatnánk, hogy bizonyos pontokon nem is értjük, hogy miért nem így működött már eddig a rendszer, hiszen logikus, hogy ha mondjuk, egy ujjlenyomatot vagy egy DNS-t egy új eljárásban ugyanazon elkövető tekintetében le kell venni, akkor a már elraktározott és megfelelő módon őrzött, nyilvántartásban bent lévő adatokat tökéletesen fel lehet használni. Tehát ez mindenféle logikát nélkülözött, hogy újra költséges eljárás keretében ezt le kellett venni a törvény alapján.

Azt hiszem, az is egy nagyon régi vágyalom volt, hogy a bv-intézetekben a bérabtartásra reagáljunk. Remélem, hogy ez a rendszer tulajdonképpen hatékonyan megoldja itt a bérabtartást. Nem arra az esetre gondolok, amit a Jobbik is javasolt, hogy az állam jobban járna, ha bizonyos bűnelkövetőket pénz fizetésével - ahogy ez egyébként a nemzetközi jogban ismert - akár külföldre is kiadnánk, hanem arra a törvénytelen büntetőjogi kategóriára, amikor valaki fizet azért, hogy helyette más a börtönbe bemenjen, és az ő büntetését leülje. Ezt én igazából soha nem érttem, hogy a modern rendszerben, a DNS és ujjlenyomatok rendszerében ez hogyan fordulhat elő még a XXI. században is, de jobb későn, mint soha. Örülünk neki, hogy ebben valamiféle előrelépést tesz a kormány, és ezeket a módosító javaslatokat beterjeszti. Bízunk abban is, bár amit Bárándy Gergely képviselőtársam elmondott, az számomra is megdöbbentő volt, hogy alig néhány százmillió forint, hogyha jól értettem, az, ami esetében naprakész lenne a DNS-vétel és ezeknek a feldolgozása. Ez az összeg mindenképpen megérné azt, hogy a kormány ráfordítsa, hiszen - hogy mondjam - olyan célokra költenek pénzeket, amelyek ennél jóval kevésbé fontosak.

Azt is el kell mondanom, én nem fogok pontonként kitérni arra, hogy mik a jó javaslatok az előtünk fekvő törvénymódosításban, talán egyet említenék meg, hogy az EU más tagállamainak nyilvántartásából a kérelmező adatot kérhet önmagára nézve, amelyet jogosult megismerni, megtudhatja, hogy mit tartanak róla nyilván. Ez egy külön kiemelendő rész, a többi nem szeretném idézni. De a lényeg az, hogy a DNS-sel kapcsolatban, és itt záróként ezt el kell mondanom, itt a komoly bűncselekmények kapcsán derült ki az, hogy milyen mértékben működik rosszul a rendszer, vagy úgy is fogalmazhatnánk, hogy egyrészt a megfelelő anyagi források nem állnak rendelkezésre - megdöbbentő módon úgy tűnik, hogy ez néhány százmillió forintot jelent -, más szempontból pedig milyen módon élnek vissza a rendszerrel. És hogyha már egy parlamenti vitáról beszélünk, azt is el kell mondanom, hogy ameddig súlyos bűnelkövetők kerülhetnek ki az előzetes letartóztatásból, és annak idején itt törvénymódosítást is kezdeményezett a kormány az előzetes letartóztatás meghosszabbítása érdekében, mert komoly bűncselekmények

elkövetői esetében a DNS-vizsgálatok úgy elhúzódtak, hogy kikerültek a gyanúsítottak az előzetesből - hiszen lejárt az a maximálisan három év, ameddig őket ott bent lehetett tartani, és ez a DNS-vizsgálatok elhúzóására vezethető vissza a sajtóhírek szerint -, nos, addig olyan ügyekben viszont DNS-vételre és több tucat nyomozó bevonására került sor, ami egészen egyszerűen nem volt indokolt. Itt meg kell említeni a miniszterelnök lányának az esküvőjét, ahol egy mobiltelefon-lopás miatt bizony levettek talán egy tucat DNS-t, illetőleg a legfrissebb ügyet, nem is olyan régen, amikor az országos rendőrfőkapitány lakásába betörés kapcsán, és különösebben nagy vagyoni kárt nem is okozó betörés kapcsán is DNS-mintavételre került sor, és ezután több tucat nyomozó bevonásával el is kapták az elkövetőket. Ami egyrészt persze nagyon jó, de rávilágít arra, hogy ha a DNS bevonásával ilyen hatékonyan lehet bűnüldözést folytatni - persze, Kontrát államtitkár úrral volt itt egy komoly vitánk az azonnali kérdések rovatban, hogy ősrizte mindenkinek jár ez az elbánás, mert én kérdőre vontam, hogy nem tapasztaljuk azt, hogy ha mondjuk, egy borsodi özvegyasszonyhoz betörnek, akkor DNS-mintavételre kerül sor, és több tucat nyomozó áll rá az ügyre. Ő nyilvánvalóan, bár szerintem a közvélekedéssel abszolút szembemelve, azt mondta, hogy ez nem így van, és mindenkinek ugyanaz a nyomozás és ugyanaz az eljárás jár. Nos, mindenki döntse el magában, hogy ez így van-e. De a lényeg az, hogy ha viszont egy DNS-vétellel ennyire hatékonyra tehető a bűnüldözés, akkor teremtsük meg a körülményeit, és teremtsük meg az anyagi háttérét annak, hogy bizony akkor nagyobb körben, az egyszerű halandó állampolgárok számára is legyen elérhető, akár egy betörés esetén is DNS-mintavételre kerüljön sor, ne csak a miniszterelnök lánya vagy az országos rendőrfőkapitány esetén.

Ez viszont ehhez a javaslatához kapcsolódik annyiban, hogy valóban, a munkakörülményeket és itt főleg az anyagi körülményeket meg kell teremteni. Én erre még néhány milliárdos összeget sem sajnálnék, hiszen ha a jelenlegi gyakorlatban néhány százmillió forint, hogy utolérje magát a BSZKI, akkor ez azt jelenti, hogy ha mondjuk, ennek a - mondok hasraütésszerűen egy számot - tízszeresét bocsátjuk a rendelkezésükre, akkor már nemcsak a legsúlyosabb ügyekben, hanem a kevésbé súlyos ügyekben is be tudják a DNS-mintavételt vetni.

Ennek az a hatalmas társadalmi előnye, hogy azokat a bűnelkövetői csoportokat bizony el lehetne kapni, akik mondjuk, Budapesten, de vidéken is a legnagyobb számban például a betöréseket követik el. Mert nehogy azt higgyük, hogy valaki arra járva elköveti ezeket a bűncselekményeket, ezek szervezett csoportok. Gyakorlatilag, hogyha ezek felszámolásra kerülnek, akkor nehezebben termelődnek újra, bár mindig újratermelődnek, de ahhoz képest, hogy most, hogyha éppen nem fő potentátokhoz, állami vezetőkhöz vagy magához az országos rendőrfőkapitányhoz törnek be, akkor tulajdonképpen nem kell attól félni, hogy elkapják őket, és attól sem kell félniük, hogy mondjuk, DNS-mintavétel alapján lebukhatnak.

Tehát a lényeg az, hogy a rendszer még számos ponton a magyar közbiztonság megteremtése érdekében fejlesztésre szorul. Mi javasolni fogjuk, bár a jövő évi költségvetést már elfogadtuk, de prioritás lesz továbbra is, hogy ezeket a forrásokat megteremtjük, kibővítsük, és az emberek számára is elérhető közbiztonságot teremtsünk, ne csak egy kiváltságos kör számára járjon a közbiztonság és a DNS-mintavétel.

Köszönöm, elnök úr. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Írásban felszólalásra senki nem jelezte szándékát. Kérdezem képviselőtársaimat, kíván-e még valaki az adott napirendi pont keretében felszólalni. Mivel jelentkezőt nem látok, az általános vitát... *(Dr. Répássy Róbert jelentkezik.)* Bocsánat, Répássy Róbert államtitkár urat kérdezem, hogy zárszót kíván-e mondani vagy... *(Dr. Répássy Róbert: Nem, hozzászólni.)* Nem.

Akkor megadom a szót, államtitkár úr, parancsoljon!

DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Nem kívánom hosszasan rabolni az idejüket, de éreztem Bárándy képviselő úr hozzászólásából, hogy egy fontos információ számára a költségek biztosításának a kérdése, és gondoltam, hogy még mielőtt lezárjuk a vitát, előtte szeretném tisztázni a helyzetet.

Tehát azok a szervezetek, amelyeket a törvény érint, azok a szervezetek mind a Belügyminisztérium felügyelete vagy irányítása alá tartoznak, és ez az előterjesztés az Igazságügyi Minisztérium előterjesztése. Nyilván ez nem azt jelenti, hogy a Belügyminisztérium ne tudna erről az előterjesztésről, sőt a közigazgatási egyeztetés során részben kezdeményezője volt a törvényjavaslattal. Tehát én azt feltételezem, hogy mivel - ahogy ön is mondta, képviselő úr - megfelelő hatásvizsgálat vagy költségigények feltérképezése sorra került a jogszabály-előkészítés során, és a Belügyminisztérium egyetért ezzel az indítvánnyal, ezért azt feltételezem, hogy a Belügyminisztérium költségvetésében biztosítható lesz ez az összeg.

Az való igaz, hogy ez nem túl nagy összeg, de azt ne felejtse el, hogy ez csak az egyik indoka a törvényjavaslatnak. A másik indoka: nyilván azok a magán-személyek vagy elkövetők vagy potenciális elkövetők, akik a nyilvántartásban szerepelnek, nekik szükségtelen a személyes adatoknak vagy biometrikus adatoknak a megisméltése, azoknak az újragyártása, ez is egy fontos szempont.

Tehát itt két szempont találkozik, valóban részben költségsökkentésből vagy munkateher-csökkentésből, részben pedig a személyes adatokkal való - hogy mondjam - jobb gazdálkodás, a személyes adatok jobb védelme indokolja a törvényjavaslatot.

Kérem, hogy mind a két szempontot vegye figyelembe. Köszönöm a szót, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem képviselőtársaimat, hogy kívánnak-e még szólni. *(Nincs jelzés.)* Jelentkezőt nem látok. Az általános vitát lezárom.

Most megkérdezem államtitkár urat, hogy mint előterjesztő, az elhangzottakon túl kíván-e zárszót mondani. *(Dr. Répássy Róbert: Igen.)* Igen. Megadom a szót államtitkár úrnak.

(17.40)

DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi miniszteri-umi államtitkár: Elnök úr, csak annyit kívánok elmondani, azt kiegészítve, amit az előbb a felszólalásban elmondtam, hogy köszönöm a támogatásokat, és kérem, fontolják meg a törvényjavaslat támogatását. Kérem, hogy szavazataikkal is támogassák majd az Országgyűlésben az előttünk fekvő törvényjavaslatot.

Köszönöm, elnök úr, a lehetőséget. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Mai napirendi pontjaink tárgyalásának végére értünk, most **napirend utáni felszólalások** következnek.

Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Sallai R. Benedek képviselő úr, LMP-képviselőcsoport: „Csendet! - Liszt Ferenc reptér növekvő zajproblémái” címmel. Megadom a szót ötperces időkeretben.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Fel szeretném hívni a tisztelt Országgyűlés figyelmét egy olyan problémára, amely pártokon túlmutatóan együttműködést igényelne, hiszen jó néhány olyan érintett önkormányzat problémáját tárom a tisztelt Ház elé, ahol kormánypárti városvezetők vannak: Vecsés, Üllő, Gyömrő, és az érintett kerületekben, Kőbányán, de más érintett kerületekben is, Zuglóban, nyilván nem mindenütt kormánypárti a polgármester, de több olyan település és településrész érintett, ahol nyilvánvalóan foglalkozni kellene azzal a problémával, amit a Ferihegy környékén tapasztalni lehet.

Idén 70 éve fejeződött be a második világháború, amikor gyakorlatilag egy teljesen szétbombázott, szétvert reptér maradt a Ferihegy táján, öt évvel később, 1950-re sikerült ezt újjáépíteni, és tíz évvel

később, 1960-ra lett ez Európának az egyik legmodernebb reptere. A korábbi ferihegyi üzemeltetés során, az egyenletes légifolyosó-használat és a kisebb mennyiségű használat során nyilvánvalóan voltak mindig is problémák a zajterheléssel, de igazából 2007-ben alakult ki az a helyzet, hogy a teljesen új légifolyosók beüzemelésével Budapest néhány kerületében jelentősen megnőtt a zajterhelés a felszálló és leszálló gépek miatt. Kiemelten Üllő térségében, Vecsésen át és Kőbánya, Kispest térségében jelentkezett ez, de nyilvánvalóan Zuglóban is érződik a hatása, habár talán picivel kisebb mértékben, mint Kőbányán, ahol az ott élő emberek egyre fokozottabban panaszkodnak arról a folyamatos zajterhelésről, ami nagyon-nagyon sokat ront az életminőségükön. Nyilvánvalóan, aki nem foglalkozik behatóan a témával, annak úgy tűnhet ez, hogy mindössze arról van szó, hogy némi hanghatás miatt kellemetlenséget okoz, de szó nincs erről; kimutatható egészségügyi problémákkal együtt jár ez a zajterhelés, és a zajterhelés fokozott jelenléte, ami egy ott élő esetben állandóan jelentkezik, bizony jó néhány szív- és érrendszeri megbetegedés gyakoriságát előtérbe hozhatja; nem beszélve arról az életminőségről, ami az emberek nyugalomához és az Alaptörvényben biztosított egészséges környezethez való jogból kell hogy származzon.

Nyilvánvalóan az egészséges környezethez való alapjogot az Alaptörvény, illetve az alkotmány a megfelelő szakjogszabályokon keresztül biztosítja, ilyen Magyarország környezetvédelmi törvénye, amely meghatározza a zajhatárértékeket, ami alapján a környezetvédelmi működési engedélyt ki kell adni egy ilyen létesítmény esetén. Utoljára 2006 és 2011 között volt a repülőtérnek olyan környezetvédelmi engedélyje, amely problémamentes működést biztosított, habár itt is voltak aggályok a jogszerű kiadásának kérdésében, de utána viszonylag jogszerűtlenül megpróbálkoztak egy ötéves hosszabbításal; igen ám, de az ott élők esetében ez már tényleg problémaként jelentkezett, és emiatt jogorvoslattal éltek az engedéllyel szemben.

Ebből következik az, hogy 2011 óta a ferihegyi repülőtér, a Liszt Ferenc reptér gyakorlatilag hatályos környezetvédelmi hatósági engedély nélkül működik. Utoljára '14-ben adott ki a Közép-Duna-völgyi Környezetvédelmi és Természetvédelmi Felügyelőség egy engedélyt, amivel szemben Kőbánya önkormányzata jogorvoslattal élt, és ennek megfelelően az Országos Környezetvédelmi és Természetvédelmi Főfelügyelőség a működési engedélyt felülvizsgálta és megsemmisítette. Ezen folyamatok eredménye az, hogy a megnövekvő utasforgalom miatt ez a zajterhelés nem csupán növekszik, hanem most már ellenőrizetlenül zajlik.

2014-ben 9,2 millió utas szállt fel és le a repülőtérre, és az üzemeltetők mindezt a forgalmat 15 millióra kívánják növelni a következő időszakban. Nyilvánvalóan ezen felszállási lehetőségek be-

üzemelésével Budapest és sok más terület is profitál, hiszen maga az idegenforgalom jó sok bevételt hoz, viszont ezeket a bevételeket részben ezeknek az ártalmaknak a csökkentésére is fordítania kellene. Vagy az üzemeltetőnek, vagy a javadalmakat viselő Fővárosi Önkormányzatnak, de valakinek meg kellene fizetni azokat a koordinációs feladatokat, amelyek lehetővé tennék, hogy a légifolyosók sokkal egyenletesebben legyenek kihasználva, hogy ne koncentráltan egy-egy helyen jelentkezzen a zajhatás, és nyilvánvalóan vannak technológiai megoldásai a zajhatás csökkentésének, amire forrásokat kell áldozni.

A tisztelt Háztól és a szakminisztériumtól azt kérem, hogy vizsgálják meg ennek a problémának a lehetőségét, mert az érintett lakosságnál egyre fokozottabban jelentkezik ennek a hátránya, és önmagukban az önkormányzatok nem képesek ezt megoldani. Ezt kérem a tisztelt Háztól és a minisztériumtól. Köszönöm a szót. *(Taps az LMP és a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend utáni felszólalásra jelentkezett Schmuck Erzsébet képviselő asszony, LMP-képviselőcsoport: „Egy másféle migráció” címmel. Megadom a szót, ötperces időkeretben.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Az a migráció, amelyről most szólni fogok, egyáltalán nem foglalkoztatja az emberek többségét, így a politika sem reagál rá hevesen, pedig a jelenség már bizonyította, hogy nemcsak a jövőnk, de jelenünket is súlyosan befolyásolja. Ezt a jelenséget az inváziós idegen fajok, más néven özönfajok megletelepedésének nevezhetjük.

Az idegen fajok elterjedése történhet természetes módon, illetve az ember közreműködésével. A természetes elterjedés oka, hogy minden faj népsége igyekszik kiterjeszteni elterjedési területét. Az elterjedésre sokszor lehetőséget ad a környezet állapotában bekövetkező változás. Az éghajlatváltozás következtében a melegedő vagy szárazzá váló területekre dél felől érkeznek fajok, míg innen mások észak felé húzódnak. Már az ilyen vándorlás is közvetett módon az ember közreműködésével valósul meg, azonban legtöbbször az ember szándékosan telepít be különböző fajokat a gazdasági hasznosítás reményében. Más esetekben az emberi tevékenységek során nem szándékoltan terjednek el bizonyos fajok. Ennek leggyakoribb hajtóereje a kereskedelem és idegenforgalom, amikor is az áruszállítás és közlekedés melléktermékeként jelennek meg új fajok.

A bevándorló, behurcolt fajok legnagyobb része nem válik invázióssá, vagyis nem szorítja ki a honos fajokat. Európában jelenleg nagyjából 12 ezer idegenhonos fajt tartanak nyilván, amelynek 10-15 százaléka inváziós faj. Ez a néhány százalék is elegendő ahhoz, hogy az egyik legfőbb veszélyforrás

legyen a biológiai sokféleségre és a kapcsolódó ökoszisztéma-szolgáltatásokra. Az idegenhonos inváziós fajok különféle módon veszélyeztetik a biológiai sokféleséget és a kapcsolódó ökoszisztéma-szolgáltatásokat. Néhány példát említve: a túl nagyra nőtt és megunt amerikai ékszerteknősök eleszik a táplálékot a mocsári teknősök elől. Az ázsiai harlekinkaticák gyorsabban szaporodnak és ellenállóbbak, mint a hazai katicafajok. Ausztriában például az aranyvesszővel küzdenek, Belgiumban ökörbékákkal, Horvátországban ékszerteknősökkel, Helsinkiben nyulakkal, Berlinben és Spanyolországban a mosómedvékkel, Olaszországban a keleti szürkemókussal, Londonban pedig barátpapagájokkal.

Az idegenhonos inváziós fajok emellett az emberi egészségre és a gazdaságra is jelentős káros hatást gyakorolhatnak. Ezek összege Európában évente több mint 12 milliárd euró, és folyamatosan növekszik. Az Európai Unió a probléma kezelése érdekében 1143/2014. számon alkotott rendeletet, amely 2015. január 1-jén lépett hatályba. A rendelet egyik aktuális intézkedése az Európára legveszélyesebb fajok jegyzékének elkészítése, majd folyamatos frissítése. A jegyzéket a Bizottságnak a hatálybalépést követő egy éven belül kell megalkotnia, és egy előzetes jegyzék már nyilvánosságra került a lehetséges intézkedési terv vázlatával együtt.

A dokumentumokat várhatóan október-november tájékán véglegesítik.

(17.50)

Ha az intézkedési terv javaslati megvalósulnának, úgy teljes tilalom lépne életbe a legsúlyosabb problémát jelentő idegenhonos özönfajok behozatalára, forgalomba hozatalára, értékesítésére, termesztésére, hasznosítására. A tilalom érvényre juttatásához az EU-országoknak határellenőrzéseket kellene majd tartaniuk, valamint a tiltott fajok felderítésére alkalmas felügyeleti rendszert kellene életbe léptetniük. Ezenkívül intézkedéseket kellene hozniuk, hogy kiszűrjék azokat a fajokat, amelyek véletlenül vagy baleset folytán jutnak be Európába.

A javaslat értelmében azoknak a tagállamoknak, amelyek tiltott állat- vagy növényfaj jelenlétét észlelik az EU-ban, azonnal intézkedniük kellene az adott faj továbbterjedésének megakadályozása céljából. A javasolt jogszabály azt is előírná, hogy az EU-s országoknak intézkedéseket kellene életbe léptetniük a már nagy területen elterjedt vagy elterjedőben lévő tiltott fajok továbbterjedésének megfékezésére.

A téma szakértőinek azonban nem kis meglepetésére, a jegyzékből hiányzik az Amerikából behurcolt fajok legtöbbször. Vajon mi lehet az oka, hogy ezek nem kerültek fel a listára? Az egyik legkézenfekvőbb magyarázat, hogy nincs elegendő forrás. A vonatkozásnak azonban politikai okai is vannak, ennek közismert példája, hogy éppen hazánk nem szeretné, ha a fehér akác felkerülne az üldözöttek listájára.

Az ügy tanulságai: amennyiben az idegenhonos fajok migrációját sikerült volna megakadályozni, akkor ma nem beszélhetnénk vállalhatatlan költségekről. Amikor egy probléma meggyökeresedett, akkor már késő a közös politika kialakítása. A politika mindig talál ürügyet arra, hogy érdekei mentén egy szakmai kérdésbe beleszóljon.

Ha valaki áthallást vél felfedezni a két migráció között, az pusztán véletlen, a beszélő szándékán kívüli. Köszönöm a figyelmet. *(Taps.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! A napirend utáni felszólalások végére értünk. Megköszönöm munkájukat.

Az Országgyűlés hétfőn, 11 órakor folytatja ülését. Az **ülésnapot bezárom**.

(Az ülésnap 17 óra 52 perckor ért véget.)

Földi László s. k.
jegyző

Mirkóczki Ádám s. k.
jegyző

Móring József Attila s. k.
jegyző

Schmuck Erzsébet s. k.
jegyző

Dr. Szűcs Lajos s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Tibor

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv

Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,

Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda

Budapest, V. Kossuth tér 1-3.

Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4

Telefon: 441-4222

Telefax: 441-4599

Nyomda: MULTISZOLG Bt., Vác

MINDEN JOG FENNTARTVA!

ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)

ISSN: 2064-8367 (Online)